T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI
YEREL YÖNETİM VE AFET POLİTİKALARI KURULU

Himayelerinde

1. ULUSLARARASI

ACİL YARDIM VE AFET YÖNETİMİ KONGRESİ

15-17 Mayıs 2026

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

KONGRE KİTABI

"Acil Yardım ve Afet Yönetimi için bilgi, deneyim ve iş birliğinin buluşma noktası."

DETAYLAR İÇİN
www.acilafetkongre.org

Afetlere Hazır Türkiye!

T.C. SAĞLIK BAKANLIĞI
İSTANBUL
İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ

TÜRK KIZILAY

AYAYDER

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Kongre Kurulları

Kongre Onursal Başkanı

Prof. Dr. Kemalettin AYDIN
Sağlık Bilimleri Üniversitesi Rektörü

Kongre Başkanları

Prof. Dr. Arzu GERÇEK
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanı

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin KOÇAK
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, AYAYDER Başkanı

Sekreterya

Doç. Dr. Cüneyt ÇALIŞKAN
Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Bektaş SARI
Ege Üniversitesi, AYAYDER Yönetim Kurulu Üyesi

Düzenleme Kurulu

Adı-Soyadı ve Unvanı	Kurum Bilgisi
Prof. Dr. Ayşe Handan DÖKMECİ	Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi
Doç. Dr. Kerem KINIK	Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Doç. Dr. Cüneyt ÇALIŞKAN	Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Bektaş SARI	Ege Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Göksel ÖZTÜRK	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa DOĞAN	Kahramanmaraş İstiklal Üniversitesi
Öğr. Gör. Dr. Osman Furkan ERGÜN	Ankara Üniversitesi
Öğr. Gör. Ahmet Doğan KUDAY	Bezmialem Vakıf Üniversitesi
Öğr. Gör. Tuğba ÖZCAN	Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Arş. Gör. Nihal DAĞ	Sağlık Bilimleri Üniversitesi
Uzm. İsmail KÖSE	Çanakkale İl Sağlık Müdürlüğü
Dr. Mehmet Metehan ÇETİNTAŞ	Beylikdüzü Belediyesi
Uzm. Ali Osman ALTINER	Ankara İl Sağlık Müdürlüğü

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Bilim Kurulu

Adı-Soyadı ve Unvanı	Kurum Bilgileri
Prof. Dr. Abbas MOL	Aksaray Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Prof. Dr. Abdülkadir GÜNDÜZ	Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı
Prof. Dr. Ali EKŞİ	Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı
Prof. Dr. Alper ŞENER	Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı
Prof. Dr. Ana Maria CRUZ	Norveç Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Norveç
Prof. Dr. Ayşe Handan DÖKMECİ	Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Prof. Dr. Gökhan TENİKLER	Dokuz Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Yerel Yönetimler, Kent ve Çevre Politikaları Anabilim Dalı
Prof. Dr. Güven BEKTEMÜR	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Halk Sağlığı Anabilim Dalı
Prof. Dr. Hasan Hüseyin EKER	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Halk Sağlığı Anabilim Dalı
Prof. Dr. Hirokazu TATANO	Kyoto Üniversitesi, Afet Önleme Araştırma Enstitüsü
Prof. Dr. Mayumi SAKAMOTO	Hyogo Üniversitesi, Japonya
Prof. Dr. Mikdat KADIOĞLU	İstanbul Teknik Üniversitesi, Afet Yönetimi Enstitüsü Müdürü
Prof. Dr. Mustafa KARA	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü
Prof. Dr. Mustafa ÖZTÜRK	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Halk Sağlığı Anabilim Dalı
Prof. Dr. Mümin POLAT	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Prof. Dr. Norio MAKI	Kyoto Üniversitesi, Afet Önleme Araştırma Enstitüsü
Prof. Dr. Özlem ÇAKIR	Dokuz Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü, Yönetim ve Çalışma Psikolojisi Anabilim Dalı
Prof. Dr. Rafael CASTRO-DELGADO	Oviedo Üniversitesi, İspanya
Prof. Dr. Şükrü ERSOY	Cumhurbaşkanlığı Yerel Yönetim ve Afet Politikaları Kurulu

Adı-Soyadı ve Unvanı	Kurum Bilgileri
Prof. Dr. Yunus Emre ÖZER	Dokuz Eylül Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü, Yerel Yönetimler, Kent ve Çevre Politikaları Anabilim Dalı
Doç. Dr. Aysun GÜZEL	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Doç. Dr. Bülent ÖZMEN	Gazi Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği
Doç. Dr. Ebru İNAL	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Doç. Dr. Elif BÜLBÜL	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Hemşirelik Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
Doç. Dr. Gürkan KAPIKIRAN	Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Doç. Dr. Hacer Handan DEMİR KAPIKIRAN	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Doç. Dr. Haruko SEKIGUCHI	Kyoto Üniversitesi, Afet Önleme Araştırma Enstitüsü
Doç. Dr. İsmet ÇELEBİ	Gazi Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü
Doç. Dr. Kerem KINIK	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı
Doç. Dr. Mehtap ARAS	Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Doç. Dr. Samaddar SUBHAJYOTI	Kyoto Üniversitesi, Afet Önleme Araştırma Enstitüsü
Doç. Dr. Şemsi Nur KARABELA	Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Müdürü
Dr. Öğr. Üyesi Abdül Halim ÖZKAN	Kırklareli Üniversitesi, Lüleburgaz Meslek Yüksekokulu, İş Sağlığı ve Güvenliği Programı
Dr. Öğr. Üyesi Ahmet GÜLSOY	Kastamonu Üniversitesi, Taşköprü Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
Dr. Öğr. Üyesi Bektaş SARI	Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı
Dr. Öğr. Üyesi Dimitrios TZIOUTZIOS	Norveç Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Norveç
Dr. Öğr. Üyesi Emrah GÖKKAYA	Kayseri Üniversitesi, Bünyan Meslek Yüksekokulu, Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı

Adı-Soyadı ve Unvanı	Kurum Bilgileri
Dr. Öğr. Üyesi Enes BULUT	Artvin Çoruh Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Ezgi ATALAY	Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Mehmet Tanrıkulu Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
Dr. Öğr. Üyesi Fatma GÜNDÜZ	Sinop Üniversitesi, Boyabat Meslek Yüksekokulu, Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı
Dr. Öğr. Üyesi Feyza BEKLER	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Galip USTA	Trabzon Üniversitesi, Tonya Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
Dr. Öğr. Üyesi Göksel ÖZTÜRK	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Gül Özlem YILDIRIM	Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı
Dr. Öğr. Üyesi Kemal BAŞ	Selçuk Üniversitesi, Beyşehir Uygulamalı Bilimler Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Mehtap KILIÇ YILDIZ	Ardahan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Melikşah TURAN	Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Murat TATOĞLU	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Altınyayla Güvenlik Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı
Dr. Öğr. Üyesi Musab Süleyman KÖÇER	Ardahan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Mustafa DOĞAN	Kahramanmaraş İstiklal Üniversitesi, Türkoğlu Meslek Yüksekokulu, Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı
Öğr. Gör. Dr. Osman Furkan ERGÜN	Ankara Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
Dr. Öğr. Üyesi Ömer DEMİRBİLEK	Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Özcan ERDOĞAN	Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Yönetimi Anabilim Dalı

Adı-Soyadı ve Unvanı	Kurum Bilgileri
Dr. Öğr. Üyesi Ramazan ASLAN	Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Samet DİNÇER	Sinop Üniversitesi, Durağan Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
Dr. Öğr. Üyesi Sefa MIZRAK	Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM	Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak Sağlık Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Vildan ORAL	Erzurum Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
Dr. Öğr. Üyesi Yusuf GÜNER	Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı
Dr. Öğr. Üyesi Zekiye GÖKTEKİN	Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü

15 MAYIS CUMA 2026 – SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ - I. GÜN

09:00-10:00	Kayıt ve İkram
AÇILIŞ 10:00-10:30	Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı Açılış Konuşmaları
ANA KONUŞMACI 10:30-11:00	**Prof. Dr. Haluk ÖZENER** / İstanbul AFAD İl Müdürü *"Afet Yönetiminde AFAD Projeksiyonu: Türkiye'nin Dayanıklılık Stratejileri ve Uygulamaları"*
ANA KONUŞMACI 11:00-11:30	**Nurdal DURMUŞ** / Türk Kızılay Afet ve Toplum Hizmetleri Genel Müdürü *"Afet Yönetiminde İnsani Yardımın Rolü"*
PANEL 1 11:30-12:30 15 TEMMUZ KONFERANS SALONU	**ACİL YARDIM VE AFET YÖNETİMİ ÖZEL OTURUMU**
	Oturum Başkanı: Doç. Dr. Cüneyt ÇALIŞKAN / SBÜ SBF Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölüm Başkan V. *"Akademiden Sahaya; Sahadan Akademiye Acil Yardım ve Afet Yönetimi"*
	Dr. Öğr. Üyesi Göksel ÖZTÜRK / ÇOMÜ SBF AYAY Bölüm Başkanı "Kuruluştan Günümüze Acil Yardım ve Afet Yönetimi"
	Prof. Dr. Ayşe Handan DÖKMECİ / Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi SBF AYAY Bölüm Başkanı *"Akademik Kariyer Olarak Acil Yardım ve Afet Yönetimi"*

12:30 - 14:00 ÖĞLE YEMEĞİ

PANEL 2
14:00-15:00

15 TEMMUZ KONFERANS SALONU

AFET TIBBI PANELİ

Oturum Başkanı: Doç. Dr. Kerem KINIK / SBÜ SBF Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölüm Başkanı / Afet Tıbbı Anabilim Dalı Başkanı
"Küresel Afet Yönetimi Sisteminde Sağlık Hizmetleri"

Prof. Dr. Abdülkadir GÜNDÜZ / KTÜ Tıp Fakültesi Acil Tıp ve Afet Tıbbı AD Başkanı
"Hastanelerin Afetlerdeki Kritik Rolü"

Uzm. Dr. Yılmaz AYDIN / İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü Acil Sağlık Hizmetleri Başkan Yardımcısı
"İstanbul'da Acil ve Afetlerde Sağlık Hizmetleri"

15:00 - 15:30 İKRAM ARASI

PANEL 3
15:30-16:30

15 TEMMUZ KONFERANS SALONU

YANGIN GÜVENLİĞİ VE İTFAİYECİLİK

Oturum Başkanı: Öğr. Gör. Dr. Osman Furkan ERGÜN / Ankara Üniversitesi

Yusuf Doğan GÜRER / İBB İtfaiye Daire Başkanlığı Anadolu Yakası İtfaiye Şube Müdürü
"İtfaiyenin Dünü, Bugünü ve Geleceği"

Latif ERDOĞAN / Konya Büyükşehir Belediyesi İtfaiye Daire Başkanı
"Geçmişten Günümüze Afet Yönetimi ve İtfaiyecilik"

Mehmet ÇALIŞKAN / ARFF Kıdemli Müdürü İstanbul Havalimanı
"Havalimanlarında ARFF Operasyonları"

BİLDİRİ OTURUMU 16:30-17:30 15 TEMMUZ KONFERANS SALONU	**Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM** *"Kamu Yönetimi Perspektifinden Türkiye'de Afet Planlarının Analizi"*
	Latif ERDOĞAN, Kemal BAYRAM *"Afetlerde Dijital İletişim Stratejileri: Konya AKOM Sosyal Medya Uygulamalarının Etnografik İncelenmesi"*
	Mehtap KILIÇ YILDIZ *"Akıllı Kentlerde Toplum Temelli Afet Yönetimi"*
	Merve Çiftçi ERCAN, Özcan ERDOĞAN *"İstanbul Havalimanı Çalışanlarının Afet Risk Algısı Düzeylerinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Araştırma"*
	Ramazan ASLAN *"Tatbikat Tasarımına Katılımın Öğrenci Gelişimine Etkileri: Uygulamalı Afet Yönetimi Eğitimi Üzerine Bir Araştırma"*
	Yağmur AYDIN ARIKAN, Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM, Ali Nedim YAŞITLI *"Sel Afetinin Kıyı Kesimlerde Yaşayan Yaşlı Bireyler Üzerindeki Etkileri"*
BİLDİRİ OTURUMU 16:30-17:30 A SALONU	**Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Sefa MIZRAK**
	Duygu Ege ZİLAN, Gamze EKREM ÇEBİ, Ayça ERTAN, Cüneyt ÇALIŞKAN *"Kitlesel Toplanma Etkinliklerinde Etkinlik İçi Sağlık Tedbiri Hazırlıkları ve Travma Yönetimi: Sistematik Derleme"*
	Emre AYDIN, Seyfullah ÖZATA *"Üniversite Öğrencilerinin Afet Risk Algılarının İncelenmesi: Beklenen Marmara Depremi Bağlamında Bir Araştırma"*
	Barış GÖZÜBÜYÜK *"Afet Yönetiminde Saha Deneyimleri: 6 Şubat 2023 Depremlerinde 112 Personelinin Yaşadığı Sorunlar"*
	Musab Süleyman KÖÇER *"Afet Riski Yüksek Bölgelerde Psikososyal Kırılganlık Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması"*
	Sefa MIZRAK, Şule DEMİR *"Ordu Fatsa'da Toplum Dirençliliğinin Sel Risk Algısı Üzerindeki Etkisi"*
	Esra DEMİR ÖZER, Hava ÖĞREN, Kadir Okan BAĞIŞ, Süreyya GÜMÜŞSOY *"Afet Sonrası Kırsal Bölgede Gebe Kadınların Üreme Sağlığı Deneyimleri: Sphere Standartları Çerçevesinde İnceleme"*

16 MAYIS CUMARTESİ 2026 – SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ - 2. GÜN

BİLDİRİ OTURUMU 08:30-09:40 15 TEMMUZ KONFERANS SALONU	**AFET TIBBI-1** **Oturum Başkanı: Prof. Dr. Ayşe Handan DÖKMECİ**
	Ahmet Miraç TİTİZ, İhsan KURT *"İklim Krizinden Sağlık Afetlerine: Türkiye'de Acil Sağlık Sisteminin Hazırlık Kapasitesinin Değerlendirilmesi"*
	Ayşe Nur POLAT, Şükran KARATAŞ, Aysel Rümeysa İNCE, Hatice AKBULUT, Kemal BAŞ *"Afet Yönetiminde Kırılgan Grupların Özel Gereksinimleri ve Psikososyal Hizmetler"*
	Gamze EKREM ÇEBİ, Betül Zeynep SARAL, Hüseyin KOÇAK *"Hastane Öncesi ve Hastane Dalgalanma Kapasitesinin İncelenmesi: 2025 Marmara Depremi Sonrası Acil Yardım Hizmetlerine Erişim Şekilleri"*
	Şule KARAKAŞ, Hava ÖĞREN, Sevde ŞANAL *"Sağlık Hizmetlerinde Afet Hazırlık ve Müdahale Süreçlerindeki Yönetimsel Zorluklar"*
	Gökçe GÜNTEPE, Korhan ÖKTEN *"Hastanelerin Afete Hazırlık Durumunun Belirlenmesi: Giresun İli Örneği"*
	Cemre TÜNÇ *"Hastane Öncesi Alanda Obeziteye Yaklaşım"*

BİLDİRİ OTURUMU 08:30-09:40 A SALONU	**AFET RİSK YÖNETİMİ-1** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Yusuf GÜNER**
	Ahmet GÜLSOY, Yusuf UYAN *"Deprem Bilgisi ve Risk Algısının Depreme Hazırlıklı Olma Davranışı Üzerine Etkileri: Kastamonu İli Örneği"*
	Şule KARAKAŞ, Bektaş SARI *"Afet Yönetiminde Koordinasyonun Yapısal ve Kurumsal Engelleri: Sistematik Bir Derleme"*
	Alperen KOÇ, Suzan ÖZER, Mustafa YAĞCI, Gülşen ALGÜL, Özlem Nur DEPEDELEN, Kemal BAŞ *"Afet ve Acil Durum Yönetiminde Dronlar ve İnsansız Hava Araçlarının Rolü"*
	Aysun SAYAN, Nevra KAZANCI *"Afet Yönetiminde Çocuk Güvenliği İçin Giyilebilir Teknolojilere Yönelik Ebeveyn Eğilimleri: CBS Destekli Akıllı Bileklik Önerisi"*
	Ayşe Akyol ÖZDOĞAN, Serkan ÖZDEN *"Afetlerde Dirençlilik Düzeyinin Belirlenmesi: Risk Yönetimi ve Planlama Perspektifi"*
	Hatice BAŞ, Volkan AKYÖN *"Afet Hukuku Çerçevesinde Zorunlu Deprem Sigortası Uygulaması"*

BİLDİRİ OTURUMU 08:30-09:40 B SALONU	**KBRN** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Tuncay POLAT**
	Mehtap KILIÇ YILDIZ, Cihan YILDIZ, Tayyip ELGÜN *"Kırsal-Kentsel Alan Arayüzünde Orman Yangını Riskinin Bibliyometrik Değerlendirmesi"*
	Hayriye ALİUSTA, İsmet ÇELEBİ, Berrin ÇELİK *"Dijitalleşen Endüstride İş Kazaları: Endüstri 4.0 Perspektifinden Bibliyometrik Bir İnceleme"*
	Kemal BAŞ, Serdar KARAKURT *"L-Sistein–Gümüş Nanopartikül İçeren Hidrojel Kompozitlerin Sentez, Karakterizasyon ve Yara İyileştirici Etkilerinin İncelenmesi"*
	Tuncay POLAT, Ali Nedim YAŞITLI, Abdurrahman ORUÇ *"Türkiye'de KBRN Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İçerik Analizi Yoluyla İncelenmesi"*
	Yusuf GÖKDUMAN, Cengiz AKKÖZ *"Su Ortamlarındaki KBRN Ajanı Ağır Metal Kirliliğinin Bazı Makroalglerin Biyosorpsiyonuyla Giderilmesi"*
	Ramazan GÖK, Buğra Kaan KÖSE *"Hastane Temelli KBRN Tatbikatlarının Sağlık Çalışanlarının Bilgi, Beceri ve Müdahale Kapasitesi Üzerine Etkisi: Yarı Deneysel Bir Değerlendirme"*

BİLDİRİ OTURUMU 09:45-10:45 15 TEMMUZ KONFERANS SALONU	**AFET EĞİTİMİ VE YÖNETİMİ** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Göksel ÖZTÜRK**
	Şevval MEYDAN, Cüneyt ÇALIŞKAN, Hüseyin KOÇAK *"Beklenen Marmara Depremi Bağlamında Üniversite Öğrencilerinin Bireysel Afet Hazırlık Düzeyleri ile Afet Okuryazarlıklarının İncelenmesi"*
	Ayça ERTAN, Cüneyt ÇALIŞKAN, Hüseyin KOÇAK *"Üniversite Öğrencilerinde Afet Okuryazarlığı ile Afetlerde Gönüllü Çalışma İsteği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi"*
	Elif ATEŞ *"Türkiye'de Afet Eğitimi ve Afet Farkındalığına Yönelik Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi"*
	Betül Özlem ONUR, Oya ERENOĞLU *"Afet Tatbikatlarının Bireysel Farkındalık ve Hazırlık Düzeyi Üzerindeki Etkisi: Bursa Afet Simülasyon Merkezi Örneği"*
	Elif ATEŞ, Merve Altıner YAŞ, Gizem YILDIZ *"Üniversitelerdeki Hemşirelik Lisans Programlarında Afetle İlgili Ders İçeriklerinin Ulusal Ölçekte Değerlendirilmesi"*
	Hava ÖĞREN, Nesrin İLHAN *"Ortaokul Öğrencilerinin Afet ve Afetlere Yönelik Koruyucu Davranış Bilgi Düzeyleri ve Farkındalıkları"*

BİLDİRİ OTURUMU 09:45-10:45 A SALONU	**AFET TIBBI-2** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Ramazan ASLAN**
	İhsan KURT, Ahmet Miraç TİTİZ *"Şiddetin Görünmeyen Yükü: Acil Sağlık Çalışanlarında Tükenmişlik ve Klinik Performans Üzerine Etkileri"*
	Gamze EKREM ÇEBİ, Betül Zeynep SARAL, Hüseyin KOÇAK *"Bir Kamu Hastanesinde Gerçekleştirilen Acil Durum Renk Kodu Tatbikatlarının Retrospektif Analizi ve Önerilen Entegre Görsel Şema"*
	Umutcan SİLİN *"Afetlerde Psikososyal Destek Hizmetlerinin Önemi"*
	Nurdan KARIŞAN *"Büyük İstanbul Depreminde Ulaşım Altyapısındaki Aksamaların Acil Sağlık Hizmetlerine Etkisi"*
	Rukiye TEL, Osman Furkan ERGÜN, Rahmiye Zerrin YARBAY *"Afet Ortamında Crush Sendromu Yönetiminin Ulusal ve Uluslararası Yaklaşımlarla Analizi"*
	Murat ULUKAYA *"Afetlerde Motosikletli Acil Sağlık Ekiplerinin Kullanımı: Türkiye için Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmetleri Model Önerisi"*

BİLDİRİ OTURUMU 09:45-10:45 B SALONU	**İTFAİYECİLİK VE YANGIN GÜVENLİĞİ** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Mustafa DOĞAN**
	Gizem Ezgi SEREYİM *"Yapılarda Yangın Güvenliği ve Afet Yönetiminin Önleyici Rolü"*
	Mehmet Altuğ KÜÇÜKOSMANOĞLU *"Türkiye'de İtfaiyeciliğin Meslekleşememe Sorunu: Hukuksal, Kurumsal ve Siyasal Bir Analiz"*
	Sahra BAŞYAZGAN MERT, Senay OĞUZTİMUR *"Afet Yönetimi Çerçevesinde Dirençli Kent Yaklaşımı"*
	Burak ALTIOK, Göksel ÖZTÜRK *"Afet Yönetimi Sisteminde Gönüllülüğe Etki Eden Faktörlerin Belirlenmesi"*
	Ramazan ASLAN *"Multidisipliner Bir Afet Tatbikatının Etkinliği: Başarı, Katılımcı Deneyimi ve Öğrenme Çıktıları Üzerine Karma Yöntemli Bir Analiz"*
	Kerem YURTÇU *"Okul Öncesi ve İlkokul Dönemindeki Çocuklara Yönelik Yangın Güvenliği Eğitim Modelinin Zarar Görebilirlik Temelinde Yapılandırılması"*

10:45 - 11:00 İKRAM ARASI

PANEL 4
11:00-12:00

15 TEMMUZ KONFERANS SALONU

AFET RİSK YÖNETİMİ

Moderatör: Prof. Dr. Mikdat KADIOĞLU / İstanbul Teknik Üniversitesi

Prof. Dr. Mikdat KADIOĞLU / İstanbul Teknik Üniversitesi
"İklim Değişikliği ve Afetler"

Dr. Öğr. Üyesi Bektaş SARI / Ege Üniversitesi
"Afet Risk Yönetimi Uygulamaları: Japonya Örneği"

Dr. Öğr. Üyesi Galip USTA / Trabzon Üniversitesi
"Türkiye'de Yaşanan Depremlerden Öğrenilen Dersler ve Politika Önerileri"

PANEL 5
12:00-13:00

15 TEMMUZ KONFERANS SALONU

YEREL YÖNETİMLER VE AFET YÖNETİMİ

Oturum Başkanı: Mehmet Metehan ÇETİNTAŞ / Beylikdüzü Belediyesi Afet İşleri ve Risk Yönetimi Müdürü

Burak BİROL / Bayrampaşa Belediyesi Afet İşleri ve Risk Yönetimi Müdürü
"Afette Belediyelerin Rolü"

Hasan SÖKER / Eyüpsultan Belediyesi Afet İşleri ve Risk Yönetimi Müdürü
"Afetlerde Sıfırıncı Dakika"

Murat PATIR / Gaziosmanpaşa Belediyesi Afet İşleri ve Risk Yönetimi Müdürü
"Toplum Katılımı ve Gönüllü Yönetimi ile Yerel Dayanıklılığın Arttırılması"

Dr. Esra KALKAN ERTAN / Şile Belediyesi Afet İşleri ve Risk Yönetimi Müdürü
"Şile İlçesi'nde Çoklu Afet Hazırlığının Değerlendirilmesi"

13:00 - 14:00 ÖĞLE YEMEĞİ

BİLDİRİ OTURUMU 14:00-15:00 15 TEMMUZ KONFERANS SALONU	**AFETE HAZIRLIK VE MÜDAHALE-1** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Bektaş SARI**
	Ezgi ATALAY *"Türkiye'de Afet Yönetimi Bağlamında Müdahale Süreçlerinde Algılanan Zorluklar: Afet Çalışanları Üzerine Bir Araştırma"*
	Faruk Özgür GÜNSAY *"Afet Lojistiğinde Biyomimetik Ağ Yaklaşımları: Physarum Polycephalum Modeli"*
	Furkan SEZEN, Yunus Emre KOÇAK, Mahmut Suat DELİBALTA *"Marmara'dan Kahramanmaraş'a Afet Lojistiği: Sahadan Akademiye Entegre Sistem Tasarımı"*
	Gizem DESTEGÜL, Aleyna Atay, Güler ÇETİNKAYA, Tuba KARABEY *"Afetlerde İletişim ve Sosyal Medyanın Rolü"*
	Elif KARAMAN, Burak TURHAN *"Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü Müfredatlarının Çerçeve Müfredat Programı ile Karşılaştırmalı Analizi"*
	Yunus Emre KOÇAK, Furkan SEZEN, Mahmut Suat DELİBALTA *"Türkiye Afet Müdahale Organizasyonunda Hibrit Model Önerisi: INSARAG Standartlarının UMKE'ye Entegrasyonu"*

BİLDİRİ OTURUMU 14:00-15:00 A SALONU	**AFET RİSK YÖNETİMİ-2** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Ahmet GÜLSOY**
	Hatice UÇAR, Beyzanur KAMIŞ, Tuba KARABEY *"Toplum Temelli Afet Yönetimi ve Yerel Kapasite Geliştirme Modellerinin Analizi"*
	Göksel ÖZTÜRK, Selime CANLI *"Afet Yönetiminde Bilgiye Güvenmek: CERC Perspektifinden Kuramsal Bir İnceleme"*
	Ömer DEMİRBİLEK, Emrah GÖKKAYA *"Eğitimde Standardizasyonun Önemi: Acil Yardım ve Afet Yönetimi Lisans Programlarında Mevcut Durum ve Gereksinimler"*
	Utku İLHAN, Ebubekir BAHAR *"Afete Hazır Aile, Dirençli Toplum: Gençlerin Deneyimleri Üzerinden Bir Nitel Analiz"*
	Cihat GÜNER, Hakan BAŞDOĞAN *"Afet Sonrası İlk 72 Saatte Gıda İşletmelerinin Operasyonel Sürdürülebilirliği: Organizasyonel Hazırlık ve Kriz Yönetimi Modelleri"*
	Murat ULUKAYA *"Afetlerde 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde Kaynak Yönetimi, Sevk Koordinasyonu ve Saha Lojistiği: Türkiye için Model Önerisi"*

BİLDİRİ OTURUMU 14:00-15:00 B SALONU	**AFET RİSK YÖNETİMİ-3** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Emrah GÖKKAYA**
	Veysel Kaan YEŞİL, Muhammed BİŞKENER, Emre Burak ŞENTÜRK, Hasan YÜCEL *"Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi"*
	Yusuf GÜNER *"Yönetişim Perspektifinden Türkiye'deki İnsani Yardım Yönetimi Üzerine Bir Değerlendirme"*
	Yusuf UYAN, Ahmet GÜLSOY *"Güney Karadeniz Jeoparkı Afet Risk Yönetimi ve Toplumsal Dirençlilik"*
	Fatma GÜNDÜZ ZEYBEKOĞLU, Samet DİNÇER *"Santorini Adası Sismik Aktivite'nin Türkiye'deki Afet Hazırlık Çalışmalarına Yansımaları"*
	Fatma SAVADA *"Afet Risk Algısını Etkileyen Faktörler: Sistematik Bir Derleme"*
	Cihan YILDIZ, Gülşah AYVAZOĞLU *"Afet Yönetiminde Yapay Zekâ Tabanlı Karar Destek Sistemleri: 2018 Sonrası Bibliyometrik Bir Analiz"*
15:00 - 15:15 İKRAM ARASI	

BİLDİRİ OTURUMU
15:15-16:15

A SALONU

AFETE HAZIRLIK VE MÜDAHALE-2
Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Ezgi ATALAY

Tuğba ÖZCAN, Ahmet Doğan KUDAY, Nihal DAĞ, Cüneyt ÇALIŞKAN, Kerem KINIK, Hüseyin KOÇAK
"Kitlesel Toplanmalarda Şiddeti Anlamak: Etkileyen Faktörlerin Sistematik Bir İncelemesi"

Recep KARA, Hakan BAŞDOĞAN
"Afet Sonrası Özel Beslenme (Çölyak Hastalığı, Gluten Hassasiyeti, Laktoz İntoleransı ve Benzeri Durumlar İçin) Gereksinimlerine Uygun Glutensiz, Bezelye Proteini Bazlı ve Tüketime Hazır Noodle Ürünlerinin Geliştirilmesi"

Ahmet Doğan KUDAY, Kerem KINIK, Cüneyt ÇALIŞKAN, Yılmaz AYDIN
"Kitlesel Toplanma Etkinliklerinde Tıbbi Bakım ve Sağlık Hizmeti Mirasının Değerlendirilmesi: Büyük Filistin Mitingi Örneği"

Ümit ALTINTAŞ, Tolga ÖZŞEN
"Afetlerde Dil-Kültür Arabuluculuğu: 6 Şubat Depremlerinde Gönüllü Japonca Tercümanlık Üzerine Bir Çalışma"

Yusuf ÇAKMAKÇI, Hakan BAŞDOĞAN
"Afet Sonrası Ruh Hali Bozukluklarında Magnezyum Zenginleştirilmiş Fonksiyonel Gıdaların Rolü: Mineral Su ile Zenginleştirilmiş Bir Noodle Uygulaması"

BİLDİRİ OTURUMU 15:15-16:15 B SALONU	**AFETE HAZIRLIK VE MÜDAHALE-3** **Oturum Başkanı: Dr. Öğr. Üyesi Fatma GÜNDÜZ ZEYBEKOĞLU**
	Rukiye TEL *"Afet Müdahale Koordinasyonunda AYDES İle Japonya Afet Yönetim Sisteminin Karşılaştırmalı Belge Analizi"*
	Selime CANLI, Ayten DİNÇ, Celal Emre AYHAN, Mustafa BEŞER, Ejder ÖZYAŞAR *"Çevre Etiği Perspektifinden Afetlerin Çift Yönlü Analizi"*
	Burak TURHAN, Cüneyt ÇALIŞKAN *"Eczanelerin Hazırlık Boyutunda Afet Okuryazarlığı Düzeylerinin Değerlendirilmesi"*
	Ömer Berke CUROĞLU, Gülçin ÖZBAY *"Afet Sonrası Dönemde Modüler Gıda Paketi Yaklaşımı"*
	Mehmet Can AKSEKİOĞLU *"Yerel Düzey Sel/Taşkın ve Su Baskını Saha Tatbikatı Sonuç Raporu'nun TAMP ve Olay Komuta Sistemi Perspektifinden Değerlendirilmesi: Kurumsal Koordinasyon ve Müdahale Etkinliği Analizi"*
16:15-17:00 ÇOK AMAÇLI SALON	**ACİL YARDIM VE AFET YÖNETİMİ LİSANS PROGRAMI ULUSAL ÇEKİRDEK EĞİTİM PROGRAMI ÇALIŞTAYI**
17:00-17:30 15 TEMMUZ KONFERANS SALONU	**KONGRE BİLDİRGESİNİN OKUNMASI VE KAPANIŞ OTURUMU**

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

İçindekiler

Afetlerde Dijital İletişim Stratejileri: Konya AKOM Sosyal Medya Uygulamalarının Etnografik İncelenmesi ____ 1

Kamu Yönetimi Perspektifinden Türkiye'de Afet Planlarının Analizi ____ 3

Akıllı Kentlerde Toplum Temelli Afet Yönetimi ____ 5

İstanbul Havalimanı Çalışanlarının Afet Risk Algısı Düzeylerinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Araştırma ____ 7

Tatbikat Tasarımına Katılımın Öğrenci Gelişimine Etkileri: Uygulamalı Afet Yönetimi Eğitimi Üzerine Bir Araştırma ____ 9

Sel Afetinin Kıyı Kesimlerde Yaşayan Yaşlı Bireyler Üzerindeki Etkileri ____ 11

Kitlesel Toplanma Etkinliklerinde Etkinlik İçi Sağlık Tedbiri Hazırlıkları ve Travma Yönetimi: Sistematik Derleme ____ 13

Üniversite Öğrencilerinin Afet Risk Algılarının İncelenmesi: Beklenen Marmara Depremi Bağlamında Bir Araştırma ____ 15

Afet Yönetiminde Saha Deneyimleri: 6 Şubat 2023 Depremlerinde 112 Personelinin Yaşadığı Sorunlar ____ 17

Afet Riski Yüksek Bölgelerde Psikososyal Kırılganlık Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması ____ 19

Ordu Fatsa'da Toplum Dirençliliğinin Sel Risk Algısı Üzerindeki Etkisi ____ 21

Afet Sonrası Kırsal Bölgede Gebe Kadınların Üreme Sağlığı Deneyimleri: Sphere Standartları Çerçevesinde İnceleme ____ 23

İklim Krizinden Sağlık Afetlerine: Türkiye'de Acil Sağlık Sisteminin Hazırlık Kapasitesinin Değerlendirilmesi ____ 25

Afet Yönetiminde Kırılgan Grupların Özel Gereksinimleri ve Psikososyal Hizmetler ____ 27

Hastane Öncesi ve Hastane Dalgalanma Kapasitesinin İncelenmesi: 2025 Marmara Depremi Sonrası Acil Yardım Hizmetlerine Erişim Şekilleri 29

Sağlık Hizmetlerinde Afete Hazırlık ve Müdahale Süreçlerindeki Yönetimsel Zorluklar 31

Hastanelerin Afete Hazırlık Durumunun Belirlenmesi: Giresun İli Örneği 33

Hastane Öncesi Alanda Obeziteye Yaklaşım 35

Deprem Bilgisi ve Risk Algısının Depreme Hazırlıklı Olma Davranışı Üzerine Etkileri: Kastamonu İli Örneği 37

Afet Yönetiminde Koordinasyonun Yapısal ve Kurumsal Engelleri: Sistematik Bir Derleme 39

Afet ve Acil Durum Yönetiminde Dronlar ve İnsansız Hava Araçlarının Rolü 41

Afet Yönetiminde Çocuk Güvenliği İçin Giyilebilir Teknolojilere Yönelik Ebeveyn Eğilimleri: CBS Destekli Akıllı Bileklik Önerisi 43

Afetlerde Dirençlilik Düzeyinin Belirlenmesi: Risk Yönetimi ve Planlama Perspektifi 45

Afet Hukuku Çerçevesinde Zorunlu Deprem Sigortası Uygulaması 47

Kırsal-Kentsel Alan Arayüzünde Orman Yangını Riskinin Bibliyometrik Değerlendirmesi 49

Dijitalleşen Endüstride İş Kazaları: Endüstri 4.0 Perspektifinden Bibliyometrik Bir İnceleme 51

L-Sistein–Gümüş Nanopartikül İçeren Hidrojel Kompozitlerin Sentez, Karakterizasyon ve Yara İyileştirici Etkilerinin İncelenmesi 53

Türkiye'de KBRN Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İçerik Analizi Yoluyla İncelenmesi 55

Su Ortamlarındaki KBRN Ajanı Ağır Metal Kirliliğinin Bazı Makroalglerin Biyosorpsiyonuyla Giderilmesi 57

Hastane Temelli KBRN Tatbikatlarının Sağlık Çalışanlarının Bilgi, Beceri ve Müdahale Kapasitesi Üzerine Etkisi: Yarı Deneysel Bir Değerlendirme _____ *59*

*Beklenen Marmara Depremi Bağlamında Üniversite Öğrencilerinin Bireysel Afet Hazırlık Düzeyleri ile Afet Okuryazarlıklarının İncelenmesi*_____ *61*

*Üniversite Öğrencilerinde Afet Okuryazarlığı ile Afetlerde Gönüllü Çalışma İsteği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*_____ *63*

Türkiye'de Afet Eğitimi ve Afet Farkındalığına Yönelik Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi _____ *65*

*Afet Tatbikatlarının Bireysel Farkındalık ve Hazırlık Düzeyi Üzerindeki Etkisi: Bursa Afet Simülasyon Merkezi Örneği*_____ *67*

*Üniversitelerdeki Hemşirelik Lisans Programlarında Afetle İlgili Ders İçeriklerinin Ulusal Ölçekte Değerlendirilmesi*_____ *69*

*Ortaokul Öğrencilerinin Afet ve Afetlere Yönelik Koruyucu Davranış Bilgi Düzeyleri ve Farkındalıkları*_____ *71*

Şiddetin Görünmeyen Yükü: Acil Sağlık Çalışanlarında Tükenmişlik ve Klinik Performans Üzerine Etkileri _____ *73*

Bir Kamu Hastanesinde Gerçekleştirilen Acil Durum Renk Kodu Tatbikatlarının Retrospektif Analizi ve Önerilen Entegre Görsel Şema _____ *75*

*Afetlerde Psikososyal Destek Hizmetlerinin Önemi*_____ *77*

*Büyük İstanbul Depreminde Ulaşım Altyapısındaki Aksamaların Acil Sağlık Hizmetlerine Etkisi*_____ *79*

*Afet Ortamında Crush Sendromu Yönetiminin Ulusal ve Uluslararası Yaklaşımlarla Analizi*_____ *81*

Afetlerde Motosikletli Acil Sağlık Ekiplerinin Kullanımı: Türkiye için Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmetleri Model Önerisi _____ *83*

*Yapılarda Yangın Güvenliği ve Afet Yönetiminin Önleyici Rolü*_____ *85*

Türkiye'de İtfaiyeciliğin Meslekleşememe Sorunu: Hukuksal, Kurumsal ve Siyasal Bir Analiz ____ *87*

Afet Yönetimi Çerçevesinde Dirençli Kent Yaklaşımı ____ *89*

Afet Yönetimi Sisteminde Gönüllülüğe Etki Eden Faktörlerin Belirlenmesi ____ *91*

Okul Öncesi ve İlkokul Dönemindeki Çocuklara Yönelik Yangın Güvenliği Eğitim Modelinin Zarar Görebilirlik Temelinde Yapılandırılması ____ *93*

Türkiye'de Afet Yönetimi Bağlamında Müdahale Süreçlerinde Algılanan Zorluklar: Afet Çalışanları Üzerine Bir Araştırma ____ *95*

Afet Lojistiğinde Biyomimetik Ağ Yaklaşımları: Physarum Polycephalum Modeli ____ *97*

Marmara'dan Kahramanmaraş'a Afet Lojistiği: Sahadan Akademiye Entegre Sistem Tasarımı ____ *99*

Afetlerde İletişim ve Sosyal Medyanın Rolü ____ *101*

Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü Müfredatlarının Çerçeve Müfredat Programı ile Karşılaştırmalı Analizi ____ *103*

Türkiye Afet Müdahale Organizasyonunda Hibrit Model Önerisi: INSARAG Standartlarının UMKE'ye Entegrasyonu ____ *105*

Toplum Temelli Afet Yönetimi ve Yerel Kapasite Geliştirme Modellerinin Analizi ____ *107*

Afet Yönetiminde Bilgiye Güvenmek: CERC Perspektifinden Kuramsal Bir İnceleme ____ *109*

Eğitimde Standardizasyonun Önemi: Acil Yardım ve Afet Yönetimi Lisans Programlarında Mevcut Durum ve Gereksinimler ____ *111*

Afete Hazır Aile, Dirençli Toplum: Gençlerin Deneyimleri Üzerinden Bir Nitel Analiz ____ *113*

Afet Sonrası İlk 72 Saatte Gıda İşletmelerinin Operasyonel Sürdürülebilirliği:

Organizasyonel Hazırlık ve Kriz Yönetimi Modelleri ____ *115*

Afetlerde 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde Kaynak Yönetimi, Sevk Koordinasyonu ve Saha Lojistiği: Türkiye için Model Önerisi ____ *117*

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi ____ *119*

Yönetişim Perspektifinden Türkiye'deki İnsani Yardım Yönetimi Üzerine Bir Değerlendirme ____ *121*

Güney Karadeniz Jeoparkı Afet Risk Yönetimi ve Toplumsal Dirençlilik ____ *123*

Santorini Adası Sismik Aktivite'nin Türkiye'deki Afet Hazırlık Çalışmalarına Yansımaları ____ *125*

Afet Risk Algısını Etkileyen Faktörler: Sistematik Bir Derleme ____ *127*

Afet Yönetiminde Yapay Zekâ Tabanlı Karar Destek Sistemleri: 2018 Sonrası Bibliyometrik Bir Analiz ____ *131*

Kitlesel Toplanmalarda Şiddeti Anlamak: Etkileyen Faktörlerin Sistematik Bir İncelemesi ____ *133*

Afet Sonrası Özel Beslenme (Çölyak Hastalığı, Gluten Hassasiyeti, Laktoz İntoleransı ve Benzeri Durumlar İçin) Gereksinimlerine Uygun Glutensiz, Bezelye Proteini Bazlı ve Tüketime Hazır Noodle Ürünlerinin Geliştirilmesi *135*

Kitlesel Toplanma Etkinliklerinde Tıbbi Bakım ve Sağlık Hizmeti Mirasının Değerlendirilmesi: Büyük Filistin Mitingi Örneği ____ *137*

Afetlerde Dil-Kültür Arabuluculuğu: 6 Şubat Depremlerinde Gönüllü Japonca Tercümanlık Üzerine Bir Çalışma ____ *139*

Afet Sonrası Ruh Hali Bozukluklarında Magnezyum Zenginleştirilmiş Fonksiyonel Gıdaların Rolü: Mineral Su ile Zenginleştirilmiş Bir Noodle Uygulaması ____ *141*

Afet Müdahale Koordinasyonunda AYDES ile Japonya Afet Yönetim Sisteminin

Karşılaştırmalı Belge Analizi _____ *143*

Çevre Etiği Perspektifinden Afetlerin Çift Yönlü Analizi _____ *145*

Eczanelerin Hazırlık Boyutunda Afet Okuryazarlığı Düzeylerinin Değerlendirilmesi _____ *147*

Afet Sonrası Dönemde Modüler Gıda Paketi Yaklaşımı _____ *149*

Yerel Düzey Sel/Taşkın ve Su Baskını Saha Tatbikatı Sonuç Raporu'nun TAMP ve Olay Komuta Sistemi Perspektifinden Değerlendirilmesi: Kurumsal Koordinasyon ve Müdahale Etkinliği Analizi _____ *151*

Katran Kaynaklı Kimyasal Bulaş (KBRN) Olaylarında Kurumlar Arası Tam Ölçekli Saha Tatbikatı: İsdemir Örneği _____ *153*

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afetlerde Dijital İletişim Stratejileri: Konya AKOM Sosyal Medya Uygulamalarının Etnografik İncelenmesi

Latif ERDOĞAN[1], Kemal BAYRAM[2]

Türkiye'de yerel yönetimlerin afet iletişimi kapasiteleri, iklim kriziyle birlikte artan ekstrem olaylar karşısında kritik öneme bürünmüştür. Bu durum, etkili afet hazırlık ve müdahale stratejilerine olan ihtiyacı artırmış ve bu stratejiler günümüzde her zamankinden daha önemli hale gelmiştir. Afet yönetişiminde iletişim afetler öncesinde, sırasında ve sonrasında en önemli kavramdır. Bu stratejilerin en önemli bileşenlerinden birisi ise iletişim araçlarıdır. Afetlere hazırlıkta iletişim araçlarının temel işlevlerinden biri de erken uyarıların yayılmasıdır. Erken uyarı sistemleri sosyal medya ve acil durum yayınları gibi çeşitli iletişim kanallarını kullanarak vatandaşların yaklaşan afetler hakkında bilgilendirilmesi, bilgilerin koordine edilmesi, toplulukların tahliyesi için gerekli zaman ile can ve mal güvenliğinin sağlanması afetlere hazırlanmak açısından hayati önem taşır. Bu çalışma, Konya Büyükşehir Belediyesi Afet Koordinasyon Merkezi'nin (AKOM) dijital iletişim pratiklerini kuramsal bir çerçevede incelemeyi amaçlamaktadır. Türkiye'de afet yönetimi literatürü genellikle teknik altyapı ve kurumsal yapılanma odaklıdır. Dijital iletişim ve sosyal medya boyutu sınırlı olarak ele alınmıştır. Bu çalışma, bir büyükşehir belediyesinin afet iletişimi pratiklerini bütüncül olarak inceleyen ilk örneklerden biri olma özelliği taşımaktadır. 2023-2025 döneminde yürütülen katılımcı gözlem, doküman analizi, paylaşım performansları ve içerik stratejisi incelemesi sonucunda, AKOM'un "entegre dijital afet yönetimi" modeli ortaya konulmaktadır. Dikkat çekici bulgu, afet sonrası "teşekkür ve takdir" paylaşımlarının sıklığı, kurum imajının ötesinde toplumsal morali yükseltme ve katılımcıları tanıma işlevi görmektedir. Ayrıca kurumsal koordinasyonun, proaktif risk iletişiminin ve vatandaş katılımının afet direncini artırdığını göstermektedir. AKOM sosyal medya çalışmaları; daha dirençli bir toplum inşa etmek için teknoloji, farkındalık ve topluluk güvenliğini birleştirmeye yönelik Türkiye bağlamında yerel yönetimler için AKOM'un "hibrit koordinasyon" yapısını ve dijital afet iletişimi stratejileri önermektedir.

Anahtar kelimeler: Dijital afet yönetimi, yerel yönetimler, risk iletişimi, topluluk dayanıklılığı

[1] Konya Büyükşehir Belediyesi Afet İşleri ve Risk Yönetimi Dairesi Başkanı, latif.erdogan@konya.bel.tr
[2] Konya Büyükşehir Belediyesi AKOM Şube Müdürü, kemal.bayram@konya.bel.trazım

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Digital Communication Strategies in Disasters: An Ethnographic Analysis of Konya AKOM Social Media Practices

Latif ERDOĞAN, Kemal BAYRAM

The disaster communication capacities of local governments in Türkiye have become critically important in the face of increasingly extreme events driven by the climate crisis. This situation has heightened the need for effective disaster preparedness and response strategies, making them more important than ever today. In disaster governance, communication is the most crucial concept before, during, and after disasters. One of the most important components of these strategies is communication tools. One of the primary functions of communication tools in disaster preparedness is the dissemination of early warnings. Early warning systems use various communication channels—such as social media and emergency broadcasts—to inform citizens about impending disasters. Providing timely information, coordinating messages, enabling sufficient time for community evacuations, and ensuring the safety of life and property are all vital for effective disaster preparedness. This study aims to examine the digital communication practices of the Disaster Coordination Center (AKOM) of Konya Metropolitan Municipality within a theoretical framework. The disaster management literature in Türkiye has generally focused on technical infrastructure and institutional structures, while the dimensions of digital communication and social media have been addressed only to a limited extent. This study stands out as one of the first examples to comprehensively examine the disaster communication practices of a metropolitan municipality. As a result of participant observation, document analysis, post-performance evaluations, and content strategy analysis conducted during the 2023–2025 period, AKOM's "integrated digital disaster management" model is put forward. A notable finding is that the frequency of post-disaster "gratitude and appreciation" posts serves not only to enhance the institutional image but also to boost public morale and recognize participants. In addition, the study shows that institutional coordination, proactive risk communication, and citizen participation increase disaster resilience. AKOM's social media practices propose a "hybrid coordination" structure and digital disaster communication strategies for local governments in the context of Türkiye, aiming to combine technology, awareness, and community safety to build a more resilient society.

Keywords: Digital disaster management, local governments, risk communication, community resilience

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Kamu Yönetimi Perspektifinden Türkiye'de Afet Planlarının Analizi

Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM[1]

Kamu yönetiminin temel ilkelerinin afet yönetimi süreçlerindeki rolü ve etkisi günümüzde araştırılması gereken önemli konulardan biridir. Afet yönetiminde etkinliği sağlamak için; şeffaflık, hesap verebilirlik, katılımcılık, etkinlik ve verimlilik, etik, dürüstlük, adalet ve eşitlik gibi temel kamu yönetimi ilkelerinin uygulama süreçleri önem taşımaktadır. Kamu yönetimindeki değişimin afet yönetim süreçlerine yansıması afet yönetimi disiplini için önemli bir araştırma konusudur. Afet risk azaltma, müdahale ve iyileştirme planlarında kamu yönetimi ilkelerinin yansımaları incelemeye değer önemli konulardandır. Bu çalışmada Türkiye'nin afet planları olan; Türkiye Afet Risk Azaltma Planı, Türkiye Afet Müdahale Planı ve Türkiye Afet Sonrası İyileştirme Planı olmak üzere üç ana planın kamu yönetimi ilkelerine göre analizi yapılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu çerçevede üç planda da kamu yönetimi ilkelerinden şeffaflık, hesap verebilirlik, katılımcılık, etkinlik ve verimlilik ilkelerine yönelik düzenlemeler olduğu belirlenmiştir. Etik, dürüstlük, adalet ve eşitlik ilkelerinin ise Türkiye Afet Risk Azaltma Planı, Türkiye Afet Müdahale Planı ve Türkiye Afet Sonrası İyileştirme Planı'nda yeteri kadar işlenmediği belirlenmiştir. Sonuç olarak kamu yönetimi ilkelerinin afet yönetim planlarında tam olarak yer almasının afet yönetiminin etkinliğini artıracağı düşünülmektedir. Bu nedenle afet yönetim planlarında kamu yönetimi ilkelerine yönelik düzenlemeler yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet planları, afet yönetimi, kamu yönetimi ilkeleri, yeni kamu yönetimi, yönetişim.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak Sağlık Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Afet Yönetimi ve Eğitimi ABD. sdemirozyildirim@mehmetakif.edu.tr ORCID:0000-0002-0279-4241

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

An Analysis of Disaster Plans in Türkiye from a Public Administration Perspective

Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM

Research on the role of public administration in disaster management is important. Implementation of principles such as transparency, accountability, participation, effectiveness and efficiency, ethics, honesty, justice and equity is critical for disaster management. Changes in public administration have a central role in disaster management. Another key research question is how public management principles are reflected in disaster risk reduction, response and recovery plans. This study analysed Türkiye's three major disaster plans, namely Türkiye Disaster Risk Reduction Plan, Türkiye Disaster Response Plan and Türkiye Post-Disaster Recovery Plan, according to the principles of public administration by using content analysis from qualitative research methods. Türkiye Disaster Risk Reduction Plan, Türkiye Disaster Response Plan and Türkiye Post-Disaster Recovery Plan have transparency, accountability, participation, effectiveness and efficiency as public administration principles, but the principles of ethics, honesty, justice and equality are not sufficiently included. It is assumed that integration of public administration principles into disaster management plans will make disaster management more effective. It is recommended that these principles be included in disaster management plans.

Keywords: Disaster plans, disaster management, public administration principles, new public administration, governance.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Akıllı Kentlerde Toplum Temelli Afet Yönetimi

Mehtap KILIÇ YILDIZ[1]

Giriş: Akıllı kentlerde afet yönetimi, yalnızca teknolojik kapasite artırımı ile değil, bu teknolojilerin toplum katılımı ile bütünleşmesi ile etkin hale gelmektedir. Bu durum, mevcut çalışmaların büyük ölçüde teknoloji odaklı kalması ve toplum boyutunun yeterince ele alınmaması nedeniyle, bu iki unsurun birlikte nasıl ele alındığını ortaya koyma gereksinimini doğurmuştur. Yöntem: Bu çalışmada sistematik literatür taraması yapılmış olup veri toplama süreci Web of Science Core Collection veri tabanında gerçekleştirilmiştir. Tarama "smart city (All Fields) and disaster (All Fields) and community based OR community engagement (All Fields)" anahtar kelimeleri kullanılarak 15 Nisan 2026 tarihinde yapılmıştır. Tarama sonucunda toplamda 129 yayına ulaşılmıştır. Yalnızca makale ve İngilizce olan yayınlar araştırmaya dahil edilmiş olup, incelemeler sonucunda 14 çalışma konuyla doğrudan ilgili bulunmuştur. Bulgular: Akıllı kentlerde toplum temelli afet yönetimine ilişkin çalışmalar incelendiğinde, toplumun çoğunlukla sosyal medya, mobil veriler ve sensörler aracılığıyla afet süreçlerinde veri üreten bir kaynak olarak konumlandırıldığı görülmektedir. Bu veriler sayesinde afetlerin mekânsal dağılımı, etkileri ve riskli bölgeler daha hızlı belirlenebilmekte, ancak büyük veri içerisinden doğru ve anlamlı bilginin ayrıştırılması önemli bir sorun olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, toplum yalnızca veri sağlayıcı değil, aynı zamanda hareketlilik verileri, sosyal etkileşimler ve davranış kalıpları üzerinden afet süreçlerinin analizinde merkezi bir bileşen olarak ele alınmaktadır. Diğer yandan çalışmalar, toplumların afetlerden etkilenme düzeyinin eşit olmadığını ve özellikle sosyo-ekonomik açıdan dezavantajlı grupların daha kırılgan olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca afetlerin etkilerinin yalnızca fiziksel boyutla sınırlı olmadığı, bireyler ve topluluklar arasındaki sosyal ve mekânsal etkileşimlerin afet yönetiminde belirleyici rol oynadığı vurgulanmaktadır. Sonuç: Toplum temelli afet yönetimi literatürü teknoloji odaklı gelişmiş çözümler sunmasına rağmen, bu çözümlerin toplum katılımı ile etkin biçimde bütünleştirilememesi temel bir boşluk olarak öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, toplumun teknolojiye duyduğu güvenin artırılması, katılımın güçlenmesi ve karar verme süreçlerine daha etkin şekilde dahil olması açısından önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Akıllı kent, toplum temelli afet yönetimi, katılımcılık, güven

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Ardahan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, mehtapkilic@ardahan.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Community-Based Disaster Management in Smart Cities

Mehtap KILIÇ YILDIZ

Introduction: Disaster management in smart cities becomes effective not only through increasing technological capacity but also through the integration of these technologies with community participation. The fact that existing studies are largely technology-oriented and insufficiently address the societal dimension has created a need to examine how these two components can be considered together. Method: In this study, a systematic literature review was conducted, and the data collection process was carried out using the Web of Science Core Collection database. The search was performed on April 15, 2026, using the keywords “smart city (All Fields) and disaster (All Fields) and community based OR community engagement (All Fields)”. A total of 129 publications were identified through the search. Only articles published in English were included in the study, and after the screening process, 14 studies were found to be directly relevant to the research topic. Findings: The analysis of studies on community-based disaster management in smart cities indicates that communities are predominantly positioned as data producers in disaster processes through social media, mobile data, and sensor technologies. These data sources enable the rapid identification of the spatial distribution, impacts, and risk areas of disasters; however, extracting accurate and meaningful information from large datasets emerges as a significant challenge. Furthermore, communities are not only data providers but are also considered central components in analyzing disaster processes through mobility data, social interactions, and behavioral patterns. On the other hand, the studies reveal that the impacts of disasters are not distributed equally across populations, and socio-economically disadvantaged groups are particularly more vulnerable. Additionally, it is emphasized that disaster impacts are not limited to physical dimensions, and that social and spatial interactions among individuals and communities play a determining role in disaster management. Conclusion: Although the literature on community-based disaster management offers advanced technology-oriented solutions, the inability to effectively integrate these solutions with community participation stands out as a key gap. In this context, increasing public trust in technology is crucial for strengthening participation and enabling more effective involvement in decision-making processes.

Keywords: Smart city, community-based disaster management, participation, trust

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

İstanbul Havalimanı Çalışanlarının Afet Risk Algısı Düzeylerinin İncelenmesi: Kesitsel Bir Araştırma

Merve Çiftçi ERCAN[1], Özcan ERDOĞAN[2]

Giriş: Afetler, büyük insan topluluklarını etkileyen ve ciddi can kayıplarına yol açan olaylardır. Havalimanları ise yoğun insan trafiği ve kritik altyapı özellikleri nedeniyle afet riskine özellikle açık ortamlardır. Bu nedenle havalimanı çalışanlarının afet risk algısının değerlendirilmesi, kurumsal afet hazırlığının güçlendirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Amaç: Bu çalışma, İstanbul Havalimanı çalışanlarının afet risk algısı düzeylerini ve bu düzeyleri etkileyen demografik ve bireysel değişkenleri belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikte tasarlanan bu araştırma, İstanbul Havalimanı'nda görev yapan 396 çalışanla gerçekleştirilmiştir. Veriler Kişisel Bilgi Formu ve Afet Risk Algısı Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Analizlerde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplar t-testi, ANOVA, post-hoc Tukey testi ve Pearson korelasyon analizi kullanılmış; anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular: Katılımcıların afet risk algısı toplam puan ortalaması 85.50±12.90 olarak saptanmıştır. Kadınların, lisans ve lisansüstü mezunlarının, genç yaş gruplarının ve apartmanda yaşayanların risk algısı puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Afet yaşama deneyiminin tehdit, kontrol edebilirlik, endişe ve toplam ölçek puanlarını güçlü biçimde etkilediği saptanmıştır ($p<0.001$). Aile üyeleriyle afet konusunda iletişim kurmanın ve güvenli yer belirlemenin kontrol edebilirlik ile toplam risk algısını olumlu yönde etkilediği görülmüştür ($p<0.05$). Buna karşın afet eğitimi alma, farkındalık eğitimini bilme, sigorta yaptırma, yakın kaybı yaşama ve dış iletişim kişisi belirleme değişkenlerinin ölçek puanları üzerinde anlamlı farklılık yaratmadığı belirlenmiştir ($p>0.05$). Sonuç: İstanbul Havalimanı çalışanlarının afet risk algısının orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte afet eğitimi, hazırlık davranışları ve bireysel planlama göstergeleri tüm çalışanlarda istenen düzeye ulaşmamıştır. Kurumsal afet eğitimlerinin yaygınlaştırılması ve hedef gruplara özgü hazırlık programlarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet, hazırlık, risk algısı, afet yönetimi, havalimanı

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Yönetimi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye. E-mail: merveciftci.7@gmail.com, ORCID: 0009-0007-2228-6889
[2] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Yönetimi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye E-mail: oerdogan@bezmialem.edu.tr ORCID: 0000-0002-4387-6016

Examination of Disaster Risk Perception Levels Among Istanbul Airport Employees: A Cross-Sectional Study

Merve Çiftçi ERCAN, Özcan ERDOĞAN

Introduction: Disasters are critical events that affect large populations and cause significant loss of life. Airports, due to their high passenger traffic and critical infrastructure characteristics, are particularly vulnerable environments to disaster risk. Therefore, assessing the disaster risk perception of airport employees is of great importance for strengthening institutional disaster preparedness. Aim: This study was conducted to determine the disaster risk perception levels of Istanbul Airport employees and the demographic and individual variables affecting these levels. Methods: This cross-sectional and descriptive study was conducted with 396 employees working at Istanbul Airport. Data were collected through a Personal Information Form and the Disaster Risk Perception Scale. Descriptive statistics, independent samples t-test, ANOVA, post-hoc Tukey test, and Pearson correlation analysis were used in the analyses; the level of statistical significance was set at $p<0.05$. Results: The mean total disaster risk perception score of the participants was 85.50±12.90. Women, university and postgraduate graduates, younger age groups, and those living in apartments were found to have significantly higher risk perception scores ($p<0.05$). Disaster experience was found to strongly affect threat, controllability, worry, and total scale scores ($p<0.001$). Communicating with family members about disasters and identifying a safe place were found to positively influence controllability and overall risk perception ($p<0.05$). In contrast, variables including receiving disaster training, awareness of disaster preparedness education, having insurance, experiencing the loss of a loved one in a disaster, and identifying an external contact person were found to have no significant effect on scale scores ($p>0.05$). Conclusion: The disaster risk perception of Istanbul Airport employees was found to be at a moderate level. However, disaster training, preparedness behaviors, and individual planning indicators have not yet reached the desired level across all employees. It is recommended that institutional disaster training programs be expanded and that preparedness programs tailored to specific target groups be developed.

Keywords: Disaster, preparedness, risk perception, disaster management, airport

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Tatbikat Tasarımına Katılımın Öğrenci Gelişimine Etkileri: Uygulamalı Afet Yönetimi Eğitimi Üzerine Bir Araştırma

Ramazan ASLAN[1]

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 2024 yılında Ardahan Üniversitesinde Acil Yardım ve Afet Yönetimi öğrencilerinin, akademisyen danışmanlığında tasarlayıp yürüttükleri kapsamlı bir tatbikattaki deneyimlerini incelemektir. Araştırma, öğrencilerin süreçte karşılaştıkları zorlukları, bu zorluklara yönelik geliştirdikleri stratejileri ve sonunda elde ettikleri mesleki ve kişisel kazanımları ortaya koymayı hedeflemektedir. Yöntem: Çalışma, nitel araştırma desenlerinden tematik analiz yöntemiyle yürütülmüştür. Veri, tatbikatta aktif rol alan 17 öğrencinin yazılı geri bildirimlerinden elde edilmiş; içerik analizine dayalı olarak kodlar, kategoriler ve temalar oluşturulmuştur. Araştırma için Ardahan Üniversitesi Etik Kurulu'ndan gerekli onay alınmıştır. Bulgular: Öğrenci deneyimleri üç ana tema altında toplanmıştır. İlk tema olan "Karşılaşılan Zorluklar", operasyonel engeller (ekipman ve zaman yönetimi), iletişimsel sorunlar ve duygusal yüklerle ilişkilidir. İkinci tema "Baş Etme ve Öz-düzenleme Stratejileri" olup öğrencilerin iş birliği, sorumluluk paylaşımı, profesyonel standartlara uyum ve dayanıklılık geliştirme çabalarını kapsamaktadır. Üçüncü tema "Mesleki ve Kişisel Gelişim Kazanımları"dır. Bu tema, öğrencilerin liderlik, kriz anında karar verme, iletişim ve özgüven gibi kritik yetkinliklerde belirgin ilerleme gösterdiklerini ortaya koymaktadır. Sonuç: Bulgular, öğrencilerin yalnızca katılımcı değil, aynı zamanda tasarımcı ve uygulayıcı olarak rol aldığı tatbikatların, standart simülasyonların ötesinde öğrenme fırsatları sunduğunu göstermektedir. Öğrencilerin engelleri aşarken geliştirdikleri stratejiler, süreci dönüştürücü bir deneyime çevirmiştir. Bu tür öğrenci merkezli uygulamalar, afet profesyonellerinin problem çözme, dayanıklılık ve liderlik gibi yetkinliklerini geliştirmede kritik bir eğitim modeli olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet eğitimi, öğrenci merkezli tatbikat, deneyimsel öğrenme, nitel araştırma, yetkinlik gelişimi

[1] Ardahan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü
ramazan.att.aslan@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Effects of Participation in Drill Design on Student Development: A Study on Applied Disaster Management Education

Ramazan ASLAN

Objective: The aim of this study is to examine the experiences of Emergency Aid and Disaster Management students at Ardahan University in 2024 in a comprehensive drill they designed and conducted under academic supervision. The research aims to reveal the challenges students faced in the process, the strategies they developed for these challenges, and the professional and personal gains they ultimately achieved. Method: The study was conducted using the thematic analysis method, a qualitative research design. Data were obtained from the written feedback of 17 students who took an active role in the drill; codes, categories, and themes were created based on content analysis. Necessary approval for the research was obtained from the Ardahan University Ethics Committee. Findings: The student experiences were grouped under three main themes. The first theme, "Challenges Encountered," is associated with operational obstacles (equipment and time management), communicational problems, and emotional burdens. The second theme is "Coping and Self-Regulation Strategies," which includes students' efforts in collaboration, responsibility sharing, adherence to professional standards, and developing resilience. The third theme is "Professional and Personal Development Gains." This theme reveals that students showed significant progress in critical competencies such as leadership, decision-making in a crisis, communication, and self-confidence. Conclusion: The findings show that drills in which students take on roles not only as participants but also as designers and implementers offer learning opportunities beyond standard simulations. The strategies developed by students while overcoming obstacles transformed the process into a transformative experience. Such student-centered practices stand out as a critical educational model for developing competencies such as problem-solving, resilience, and leadership in disaster professionals.

Keywords: Disaster education, student-centered drill, experiential learning, qualitative research, competency development

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Sel Afetinin Kıyı Kesimlerde Yaşayan Yaşlı Bireyler Üzerindeki Etkileri

Yağmur AYDIN ARIKAN[1], Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM[2], Ali Nedim YAŞITLI[3]

Giriş: İklim değişikliğiyle birlikte kıyı kesimleri; artan kasırgalar, deniz seviyesi yükselmesi, gelgit taşkınları ve seller gibi çok boyutlu tehditlerle daha sık karşılaşmaktadır. Yüksek risklerine rağmen bu bölgeler, emeklilik döneminde yaşlı bireyler tarafından sıklıkla tercih edilmektedir. Bu durum, yaşlı nüfusun afetler karşısındaki kırılganlığının incelenmesini gerekli kılmaktadır. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre 65 yaş ve üzeri bireyler yaşlı, 85 yaş ve üzeri ise çok yaşlı olarak tanımlanmakta; fiziksel ve sosyal kırılganlıklar, sel afetlerinin bu grup özelinde ele alınmasını zorunlu kılmaktadır. Yöntem: Bu çalışma, kıyı kesimlerinde yaşayan yaşlı bireylerin sel afetleri karşısındaki kırılganlıklarını ve deneyimlerini incelemeyi amaçlayan nitel bir derleme çalışmasıdır. Çalışma kapsamında ulusal ve uluslararası literatür incelenmiş olup sel afetlerinin yaşlı bireyler üzerindeki etkileri, baş etme kapasiteleri ve afet yönetimi süreçlerindeki ihtiyaçları tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler, planlama, hazırlık, müdahale ve iyileştirme aşamaları çerçevesinde sistematik olarak sınıflandırılmıştır. Bulgular: Bulgular, sel afetlerinin yaşlı bireyler üzerinde fiziksel etkilerin yanı sıra sağlık, bakım, barınma, erişilebilirlik ve sosyal destek açısından çok boyutlu sonuçlar doğurduğunu göstermektedir. Sınırlı hareket kabiliyeti, düzenli ilaç kullanımı, tıbbi cihazlara bağımlılık ve bakım ihtiyacı, yaşlıların afetlerden daha fazla etkilenmesine neden olmaktadır. Ayrıca yalnız, ekonomik açıdan dezavantajlı ve sosyal destek ağı zayıf bireylerin daha yüksek risk altında olduğu belirlenmiştir. Bulgular mevcut afet yönetimi uygulamalarında yaşlılara yönelik planlamaların yetersiz kaldığını göstermektedir. Tartışma ve Sonuç: Bulgular, kıyı kesimlerinde yaşayan yaşlı bireylerin sel afetlerine yönelik planlama, hazırlık, müdahale ve iyileştirme süreçlerinde özel gereksinimlerinin dikkate alınması gerektiğini göstermektedir. Bu kapsamda yaşlılara özgü hazırlık planlarının geliştirilmesi, erken uyarı sistemlerinin erişilebilir hale getirilmesi, tahliye planlarının oluşturulması, ilaç ve tıbbi malzeme sürekliliğinin sağlanması ve erişilebilir barınma alanlarının planlanması önemlidir. Ayrıca sosyal destek ağlarının güçlendirilmesi ve afet farkındalık eğitimlerinin artırılması gerekmektedir. Bu tebliğde yaşlı bireylerin deneyimleri incelenerek afet yönetimine katkı sunulması amaçlanmıştır.

Anahtar kelimeler: Sel afeti, yaşlı, kırılgan gruplar, afet yönetimi, dirençlilik.

[1] Arş. Gör., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, yaydin@mehmetakif.edu.tr, 0000-0002-7290-2818
[2] Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, sdemirozyildirim@mehmetakif.edu.tr, 0000-0002-0279-4241
[3] Öğr. Gör. Dr., Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, anyasitli@mehmetakif.edu.tr, 0009-0004-2536-1264

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Effects of Flood Disasters on Elderly Individuals Living in Coastal Areas

Yağmur AYDIN ARIKAN, Sevda DEMİRÖZ YILDIRIM, Ali Nedim YAŞITLI

Introduction: With the impacts of climate change, coastal areas are increasingly exposed to multidimensional threats, including more frequent and intense hurricanes, sea-level rise, tidal flooding, and flooding. Despite these high risks, such areas are often preferred by older adults during retirement. This situation necessitates a closer examination of the aging population's vulnerability to disasters. According to the World Health Organization, individuals aged 65 and over are classified as older adults, while those aged 85 and over are considered the oldest-old. In this context, the physical and social vulnerabilities of older adults make it essential to address the impacts of flood disasters specifically for this group. Methods: This study is a qualitative review examining the vulnerabilities and experiences of elderly individuals living in coastal areas in the face of flooding. Within the scope of the study, national and international literature was reviewed, and the impacts of flood disasters on elderly individuals, their coping capacities, and their needs in disaster management processes were evaluated using thematic analysis. The data obtained were systematically classified into the phases of planning, preparedness, response, and recovery. Results: The findings indicate that floods have multidimensional impacts on older adults, affecting not only physical well-being but also health, care, housing, accessibility, and social support systems. Limited mobility, regular medication use, dependence on medical devices, and the need for continuous care increase their vulnerability. Additionally, those who are socially isolated, economically disadvantaged, or lacking strong support networks face higher risks. The results also reveal that current disaster management practices remain insufficient in addressing the specific needs of older adults. [1] Discussion and Conclusion: The findings show that the specific needs of older adults living in coastal areas must be considered across disaster planning, preparedness, response, and recovery processes for floods. It is essential to develop age-specific preparedness plans, ensure the availability of early warning systems, establish evacuation plans, maintain the continuity of medication and medical supplies, and plan for accessible shelters. Strengthening social support networks and increasing disaster awareness are also crucial. This study examines the experiences of older adults and aims to contribute to disaster management.

Keywords: Flood disaster, elderly individual, vulnerable groups, disaster management, resilience.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Kitlesel Toplanma Etkinliklerinde Etkinlik İçi Sağlık Tedbiri Hazırlıkları ve Travma Yönetimi: Sistematik Derleme

Duygu Ege ZİLAN[1], Gamze Ekrem ÇEBİ[2], Ayça ERTAN[3], Cüneyt ÇALIŞKAN[4]

Giriş: Her kitlesel toplanma etkinliği, yapısı gereği potansiyel bir kitlesel yaralanma olayı riski taşır. Acil servislerdeki kapasite aşımını önlemek için alanda kurulan sağlık tedbirleri kritik öneme sahiptir. Bu çalışmanın amacı, kitlesel toplanma etkinliklerinde sağlanan tıbbi hazırlıkların hastaneye sevk oranları ve travma yönetimi üzerindeki etkilerini incelemektir. Yöntem: PRISMA 2020 yönergelerine uygun hazırlanan bu sistematik derlemede, araştırmanın veri toplama süreci 2015-2025 yılları arası PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında yürütülmüştür. PICOS yaklaşımı kullanılarak amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen 18 uluslararası gözlemsel çalışma örneklemi oluşturmuştur. Çalışmanın evreni, etkinlik alanındaki tıbbi ünitelerde müdahale edilen olgulardır; doğrudan hastaneye başvuranlar dışlanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler ve içerik analizi kullanılmıştır. Bulgular: Sahada uzman hekimlerin ve gönüllülerin varlığı; kırık redüksiyonu ve anafilaksi yönetimi gibi ileri müdahalelere imkân tanıyarak hastane sevk oranlarını düşürmüştür. Etkinlik çadırlarında ultrason (POCUS) ve röntgen kullanımı, tanıyı hızlandırıp "beklet ve tedavi et" modelini desteklemiş, gereksiz nakilleri azaltmıştır. Etkinlik alanlarında sadece ilk yardım çadırları değil cerrahi operasyon yapabilen mobil ameliyathaneler de kurulduğu bildirilmiştir. İleri kardiyovasküler müdahaleler için şok ünitesi odaları hazırlanmıştır. Kalabalıkta sabit ambulansların yetersiz kalacağı öngörülerek; özellikli araçlar, yaya ve bisikletli müdahale devriyeleri kullanılmıştır. Ağır vakalarda "altın saat" kuralını ihlal etmemek adına, mobil komuta merkezinin direktifleriyle helikopter ve deniz ambulansları nakil sistemine entegre edilmiştir. Sonuç: Etkinlik içi tıbbi hizmetlerin personel ve donanım altyapısı, travma yönetiminin başarısını doğrudan belirler. Olay yerinde görüntüleme cihazlarının ve hekimlerin bulunması, acil servisleri koruyan bir tampon görevi görmektedir. Ağır travmalarda en yakın değil, en uygun travma merkezine nakil prensibi benimsenmelidir.

Anahtar kelimeler: Hastane öncesi, kitlesel toplanma etkinliği, sistematik derleme, tıbbi hazırlık, travma yönetimi.

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, duygu.ege.deu@hotmail.com , ORCID: 0000-0001-7530-0065
[2] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, gamzeekremm05@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3987-7219
[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, 241002099@ogrenci.sbu.edu.tr ORCID:0009-0001-9294-8661
[4] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, caliskan007@hotmail.com ORCID: 0000-0003-0232-1118

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Preparations for On-Site Health Measures and Trauma Management at Mass Gathering Events: A Systematic Review

Duygu Ege ZİLAN, Gamze Ekrem ÇEBİ, Ayça ERTAN, Cüneyt ÇALIŞKAN

Introduction: By their very nature, all mass gathering events carry a risk of mass casualty incidents. The medical measures put in place at the venue are of critical importance in preventing the overburdening of emergency departments. The aim of this study is to examine the impact of medical preparedness measures implemented at mass gathering events on hospital admission rates and trauma management. Method: In this systematic review, prepared in accordance with the PRISMA 2020 guidelines, the data collection process was conducted in the PubMed, Scopus and Web of Science databases between 2015 and 2025. Eighteen international observational studies, selected using a purposive sampling method based on the PICOS approach, formed the sample. The study population comprised cases treated in medical units within the field of activity; those presenting directly to the hospital were excluded. Descriptive statistics and content analysis were used in the data analysis. Ethical committee approval was not required for this study, and there was no funding to support the study. Results: The presence of specialist doctors and volunteers on site has reduced hospital referral rates by enabling advanced interventions such as fracture reduction and anaphylaxis management. The use of ultrasound (POCUS) and X-rays in the treatment tents has accelerated diagnosis, supported the ‘wait and treat’ model, and reduced unnecessary transfers. It has been reported that not only first-aid tents but also mobile operating theatres capable of performing surgical procedures were set up in the event areas. Shock unit rooms were prepared for advanced cardiovascular interventions. Anticipating that fixed ambulances would be insufficient in large crowds, specialised vehicles, as well as foot and bicycle response patrols, were deployed. To ensure the ‘golden hour’ rule is not violated in severe cases, helicopters and sea ambulances have been integrated into the transport system under the directives of the mobile command centre. Additionally, it has been recommended to stock 10% more suture kits and over-the-counter medicines than the calculated quantity for the events. Conclusion: The staffing and equipment infrastructure of on-site medical services directly determines the success of trauma management. The presence of imaging equipment and doctors at the scene acts as a buffer, protecting the emergency departments. In cases of severe trauma, the principle of transferring patients to the most appropriate trauma centre, rather than the nearest one, should be adopted. Recording data in on-site medical areas using various forms, whether electronic or manual, will contribute to future event planning.

Keywords: Mass gathering event, medical preparedness, pre-hospital, systematic review, trauma management.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Üniversite Öğrencilerinin Afet Risk Algılarının İncelenmesi: Beklenen Marmara Depremi Bağlamında Bir Araştırma

Emre AYDIN[1], Seyfullah ÖZATA[2]

Afetler, toplumların fiziksel, ekonomik ve sosyal yapısını etkileyerek günlük yaşamı kesintiye uğratan önemli olaylardır. Afet risk yönetimi çalışmalarının etkinliği, bireylerin afetlere ilişkin risk algılarının doğru anlaşılmasına bağlıdır. Türkiye'de deprem riski bakımından kritik bir konumda bulunan İstanbul ilinde yürütülecek çalışmalar, afetlere hazırlık ve zarar azaltma stratejilerinin geliştirilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu kapsamda üniversite öğrencilerinin afet risk algılarının belirlenmesi, afet yönetimi süreçlerine yönelik farkındalığın artırılmasına katkı sağlayacaktır. Bu çalışmanın amacı, İstanbul ilinde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin kampüs alanlarında afetlere yönelik risk algı düzeylerini belirlemektir. Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı ve kesitsel türde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini İstanbul'daki üniversite öğrencileri oluşturmuş, örneklem gönüllü katılımcılardan oluşmuştur. Araştırma için etik kurul onayı alınmıştır. Veriler, sosyodemografik bilgi formu ve Mızrak ve Aslan (2020) tarafından geliştirilen "Üniversite Öğrencileri Afet Risk Algısı Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve korelasyon analizi kullanılmış, anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular ve Sonuç: Araştırma bulgularına göre katılımcıların afet deneyimi yaşama durumu ve afet deneyiminin zamanı değişkenlerine göre maruziyet boyutu puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Destek AFAD gönüllüsü olma durumu, Marmara depremine karşı kendini hazır hissetme ve kampüsteki acil durum toplanma alanını bilme değişkenlerine göre yönetilemezlik boyutunda anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$). Marmara depreminden korkma durumuna göre anksiyete boyutu puanlarının anlamlı düzeyde farklılaştığı belirlenmiştir ($p<0,05$). Ayrıca Marmara depremi tehlikesinin üniversite tercihlerini etkilediğini belirten katılımcıların maruziyet ve anksiyete düzeylerinin daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Elde edilen bulgular, öğrencilerin afet deneyimi, hazırlık düzeyi ve deprem algısına ilişkin bireysel farkındalıklarının afet risk algısını etkilediğini göstermektedir. Bu sonuçlar, üniversitelerde afet farkındalığını artırmaya yönelik eğitim ve hazırlık çalışmalarının önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet risk algısı, üniversite öğrencileri, deprem hazırlığı, Marmara depremi

[1] Marmara Üniversitesi, e.aydin@marmara.edu.tr
[2] Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi, seyfullah.ozata@saglik.gov.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Investigation of Disaster Risk Perception Among University Students: A Study in the Context of the Expected Marmara Earthquake

Emre AYDIN, Seyfullah ÖZATA

Disasters are significant events that disrupt daily life by affecting the physical, economic, and social structures of societies. The effectiveness of disaster risk management efforts depends on the accurate understanding of individuals' perceptions of disaster risks. Studies conducted in Istanbul, which is located in a region with a high earthquake risk in Türkiye, are particularly important for the development of disaster preparedness and risk reduction strategies. In this context, determining the disaster risk perceptions of university students can contribute to increasing awareness of disaster management processes. The aim of this study is to determine the level of disaster risk perception related to potential disasters in campus areas among university students studying in Istanbul. Method: This study was conducted as a descriptive and cross-sectional research design. The population of the study consisted of university students in Istanbul, and the sample included voluntary participants. Ethical approval was obtained for the study. Data were collected using a sociodemographic information form and the "Disaster Risk Perception Scale for University Students" developed by Mızrak and Aslan (2020). Independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and correlation analysis were used to analyze the data. The level of statistical significance was accepted as $p<0.05$. Results and Conclusion: According to the findings of the study, a statistically significant difference was found in the exposure dimension scores based on participants' disaster experience and the timing of disaster experience ($p<0.05$). Significant differences were also identified in the uncontrollability dimension according to being a volunteer of Support AFAD, feeling prepared for the Marmara earthquake, and knowing the emergency assembly area on campus ($p<0.05$). Anxiety dimension scores differed significantly according to fear of the Marmara earthquake ($p<0.05$). Additionally, participants who reported that the risk of the Marmara earthquake affected their university preferences had higher exposure and anxiety levels ($p<0.05$). The findings indicate that individual awareness related to disaster experience, preparedness level, and earthquake perception influences disaster risk perception among students. These results highlight the importance of educational and preparedness activities aimed at increasing disaster awareness in universities.

Keywords: Disaster risk perception, university students, earthquake preparedness, Marmara earthquake

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetiminde Saha Deneyimleri: 6 Şubat 2023 Depremlerinde 112 Personelinin Yaşadığı Sorunlar

Barış GÖZÜBÜYÜK[1]

Giriş: 6 Şubat 2023 tarihinde meydana gelen Kahramanmaraş merkezli depremler, Türkiye'nin modern tarihindeki en büyük afetlerden biri olarak kayda geçmiştir. Bu süreçte acil sağlık hizmetlerinin sürekliliği, afet yönetiminin en kritik bileşenini oluşturmuştur. Ancak, sahadaki 112 personelinin çalışma koşulları ve karşılaştıkları engeller, operasyonel süreçlerin verimliliğini doğrudan etkilemiştir. Amaç: Bu çalışma, deprem sonrası Hatay'da yürütülen acil sağlık hizmetlerini saha deneyimi üzerinden incelemeyi ve ilk müdahale sürecinde karşılaşılan yapısal, lojistik ve insani sorunların afet yönetimi üzerindeki etkisini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışmada nitel araştırma desenlerinden katılımcı gözlem yöntemi benimsenmiştir. Araştırma, 6–20 Şubat 2023 tarihleri arasında Hatay'da görev yapan 30 acil sağlık personeli ile yürütülen derinlemesine görüşmeler ve saha notlarına dayanmaktadır. Verilerin analizinde içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Toplanan veriler önce kodlanmış, ardından "iletişim engelleri", "lojistik aksaklıklar" ve "personel refahı" olmak üzere üç ana tema altında kategorize edilmiştir. Temaların oluşturulmasında personelin yaşadığı kronik sorunlar ve bu sorunların hizmet sunumuna etkisi temel alınmıştır. Çalışma için gerekli etik onaylar alınmıştır. Bulgular: Araştırma bulguları, ilk 48 saatte yaşanan tam iletişim kesintisinin ekipler arası koordinasyonu işlevsiz hale getirdiğini göstermektedir. Ulaşım ağındaki ağır hasar, tıbbi malzeme ve personel lojistiğinde ciddi gecikmelere yol açmıştır. Ayrıca, personelin barınma, temiz su ve hijyen gibi temel ihtiyaçlarının karşılanamaması, personelin fiziksel ve psikolojik performansını düşürerek operasyonel verimliliği azaltmıştır. Sonuç ve Öneriler: Afet yönetiminde insan kaynağının sürdürülebilirliği hayati bir öneme sahiptir. Gelecekteki afetler için uydu tabanlı alternatif iletişim sistemlerinin kurulması, afet lojistiği güzergahlarının önceden planlanması ve saha personelinin temel ihtiyaçlarını karşılayacak otonom destek ünitelerinin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, 112, deprem, Hatay.

[1] Dokuz Eylül Üniversitesi Afet Yönetimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi

Field Experiences in Disaster Management: Problems Experienced by 112 Emergency Service Personnel During the February 6, 2023 Earthquakes

Barış GÖZÜBÜYÜK

Introduction: The earthquakes centered in Kahramanmaraş on February 6, 2023, were recorded as one of the greatest disasters in Türkiye's modern history. During this process, the continuity of emergency health services constituted the most critical component of disaster management. However, the working conditions and obstacles faced by 112 personnel in the field directly affected the efficiency of operational processes. Objective: This study aims to examine the emergency health services carried out in Hatay after the earthquakes through field experience and to evaluate the impact of structural, logistical, and human-related problems encountered during the initial response process on disaster management. Method: A participant observation method, one of the qualitative research designs, was adopted in the study. The research is based on field notes and in-depth interviews conducted with 30 emergency health personnel serving in Hatay between February 6 and 20, 2023. The content analysis technique was used to analyze the data. The collected data were first coded and then categorized under three main themes: "communication barriers," "logistical disruptions," and "personnel welfare." The chronic problems experienced by the personnel and the impact of these problems on service delivery were taken as the basis for creating the themes. Necessary ethical approvals were obtained for the study. Findings: Research findings show that the total communication blackout in the first 48 hours rendered coordination between teams dysfunctional. Heavy damage to the transportation network caused serious delays in the logistics of medical supplies and personnel. Furthermore, the failure to meet the basic needs of the personnel, such as shelter, clean water, and hygiene, decreased the physical and psychological performance of the staff, thereby reducing operational efficiency. Conclusion and Recommendations: The sustainability of human resources in disaster management is of vital importance. For future disasters, it is recommended to establish satellite-based alternative communication systems, pre-plan disaster logistics routes, and develop autonomous support units to meet the basic needs of field personnel.

Keywords: Disaster management, 112, earthquake, Hatay.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Riski Yüksek Bölgelerde Psikososyal Kırılganlık Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması

Musab Süleyman KÖÇER[1]

Giriş: Afet kırılganlığı, fiziksel ve çevresel risklerin yanı sıra toplumsal ve özellikle psikososyal faktörlerden etkilenen çok boyutlu bir yapıdır. Teknolojik ilerlemelere rağmen psikososyal kırılganlığın ölçülmesi güçlüğünü korumakta ve bu alanda geçerli ve güvenilir ölçeklere ihtiyaç duyulmaktadır. Bu araştırmanın amacı, Zacharias vd. (2024) tarafından geliştirilen "Afet Riski Yüksek Bölgelerde Psikososyal Kırılganlık Ölçeği"nin Türkçeye uyarlanması ve geçerlik-güvenirlik analizlerinin yapılmasıdır. Yöntem: Araştırmada amaçlı örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Ölçek uyarlama sürecinde yapı denkliği incelenmiş, ardından çeviri ve geri çeviri işlemleri gerçekleştirilmiştir. Çeviriler uzman görüşüyle değerlendirilmiş, dilsel eşdeğerlik aşamasında her iki dile hâkim katılımcılardan oluşan bir gruba (n=26) uygulama yapılmıştır. Orijinal ve Türkçe formlar üç hafta arayla uygulanmış; iki form arasında pozitif ve anlamlı ilişki saptanmıştır (r=,614; p<,001). Bağımlı örneklem t-testi sonucunda anlamlı fark bulunmamıştır (t(25)=,957; p=,348). Bu bulgular, ölçeğin Türkçe formunun dilsel açıdan eşdeğer olduğunu göstermiştir. Son aşamada, geçerlik ve güvenirlik analizleri için Bingöl ilinde ikamet eden 665 katılımcıdan veri toplanmıştır. Bulgular: Katılımcıların cinsiyet açısından dengeli dağıldığı (%49,1 erkek, %50,1 kadın) görülmüştür. AFA sonucunda ölçeğin 20 maddelik iki boyutlu bir yapıya sahip olduğu belirlenmiş, KMO değeri 0,883 ve Bartlett testi anlamlı bulunmuştur (χ^2=3202,14; df=190; p<0,001). DFA sonuçları modelin kabul edilebilir ve iyi düzeyde uyum gösterdiğini ortaya koymuştur (χ^2/df=2,834; GFI=0,933; AGFI=0,916; CFI=0,900; IFI=0,901; TLI=0,886; RMSEA=0,053; SRMR=0,056) ve tüm faktör yükleri anlamlı bulunmuştur (p<0,001). Güvenirlik analizlerinde genel Cronbach alfa 0,834; alt boyutlar 0,837 ve 0,748 olarak hesaplanmıştır. Sonuç: Bulgular, ölçeğin Türk kültürü için geçerli ve güvenilir olduğunu göstermektedir. Ölçeğin psikolojik ve sosyo-çevresel boyutlarıyla bireylerin afetlere yönelik kırılganlık düzeylerini bütüncül biçimde değerlendirebildiği anlaşılmaktadır. Bu doğrultuda ölçeğin, afet yönetimi, risk azaltma ve akademik çalışmalarda kullanılabilecek işlevsel bir araç olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar kelimeler: Afet riski, psikososyal kırılganlık, deprem, ölçek

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Ardahan Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, kocer.musab@gmail.com

Turkish Adaptation of the Psychosocial Vulnerability Scale in Disaster-Prone Areas: A Validity and Reliability Study

Musab Süleyman KÖÇER

Introduction: Disaster vulnerability is a multidimensional construct influenced not only by physical and environmental risks but also by social and particularly psychosocial factors. Despite technological advancements, measuring psychosocial vulnerability remains challenging, necessitating valid and reliable measurement tools in this field. The aim of this study is to adapt the "Psychosocial Vulnerability Scale for High-Risk Disaster Areas," developed by Zacharias et al. (2024), into Turkish and to conduct its validity and reliability analyses. Method: Purposive sampling was used in the study. In the scale adaptation process, structural equivalence was first examined, followed by translation and back-translation procedures. The translations were evaluated by expert opinion, and for linguistic equivalence, the scale was administered to a group of participants proficient in both languages (n=26). The original and Turkish forms were applied at a three-week interval; a positive and statistically significant correlation was found between the two forms ($r=.614$; $p<.001$). Additionally, no significant difference was found between the forms according to the paired samples t-test ($t(25)=.957$; $p=.348$). These findings indicate that the Turkish version of the scale is linguistically equivalent to the original form. In the final stage, data were collected from 665 participants residing in Bingöl province through face-to-face and online methods for validity and reliability analyses. Results: The sample showed a balanced gender distribution (49.1% male, 50.1% female). As a result of EFA, the scale was found to have a two-factor structure consisting of 20 items, and the KMO value was .883 while Bartlett's test was significant ($\chi^2=3202.14$; $df=190$; $p<.001$). CFA results indicated that the model demonstrated acceptable and good fit ($\chi^2/df=2.834$; GFI=.933; AGFI=.916; CFI=.900; IFI=.901; TLI=.886; RMSEA=.053; SRMR=.056), and all factor loadings were statistically significant ($p<.001$). In the reliability analysis, the overall Cronbach's alpha coefficient was .834, while the sub-dimensions were .837 and .748, respectively. Conclusion: The findings indicate that the scale is a valid and reliable measurement tool for Turkish culture. It was determined that the scale can comprehensively assess individuals' vulnerability to disasters through its psychological and socio-environmental dimensions. In this regard, the scale can be considered a functional tool to be used in disaster management, risk reduction practices, and academic research.

Keywords: Disaster risk, psychosocial vulnerability, earthquake, scale

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Ordu Fatsa'da Toplum Dirençliliğinin Sel Risk Algısı Üzerindeki Etkisi

Sefa MIZRAK[1], Şule DEMİR[2]

Giriş: Seller canlı sağlığında, ekonomide ve çevrede ciddi yıkımlar oluşturmaktadır ve sellerin sayısı ve şiddeti artmaktadır. Özellikle, sel tehlikesinin ve riskinin yüksek olduğu bölgede insanlar sel olma ihtimalini sürekli düşünerek korku ve panik yaşamaktadırlar. Afetlere karşı dirençli toplumlar sellere karşı daha fazla önlem almaktadırlar ve sellerden sonra daha iyi ve hızlı bir şekilde toparlanmaktadırlar. Amaç: Bu çalışmanın amacı, Ordu ilinin Fatsa ilçesinde toplum dirençliliğinin sel risk algısı üzerindeki etkisini incelemektir. Bu çalışma kesitsel ve ilişkisel olarak tasarlanmıştır. Yöntem: Bu çalışmada veriler Kolektif Dayanıklılık Ölçeği ve Sel Risk Algısı Ölçeği kullanılarak 18 yaş ve üzeri 389 kişiden toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS ve AMOS programları kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkiler yapısal eşitlik modeli ile ortaya çıkarılmıştır. Bulgular: Kolektif Dayanıklılık Ölçeği faktörleri arasında toplumsal bağların ortalaması en yüksekken, dönüştürücü potansiyelin ortalaması en düşüktü. Bilişsel sel risk algısı duygusal sel risk algısından daha yüksekti. Kolektif Dayanıklılık Ölçeği faktörleri bilişsel sel risk algısı ile anlamlı olarak ilişkili değildi. Toplumsal bağlar, dönüştürücü potansiyel ve afet yönetimi duygusal sel risk algısı ile anlamlı ve pozitif olarak ilişkiliydi. Toplumsal kaynaklar duygusal sel risk algısı ile anlamlı ve negatif ilişkiliydi. Sonuç: Seller ile mücadele etmek için politika yapıcılar, afet yöneticileri ve bilim insanları toplum dirençliliğini anlamak ve güçlendirmek için ortaklaşa çalışmalar yapmalıdır. Özellikle toplumun sosyal, ekonomik ve kurumsal kaynakları güçlendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Dirençlilik, sel, risk algısı

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Gümüşhane Üniversitesi, sefamizrak1@gmail.com - 0000-0002-3751-131X
[2] Gümüşhane Üniversitesi, sule90demir@gmail.com - 0009-0005-5675-6653

The Impact of Community Resilience on Flood Risk Perception in Fatsa, Ordu

Sefa MIZRAK, Şule DEMİR

Introduction: Floods cause serious devastation to human health, the economy, and the environment, and their number and intensity are increasing. Especially in regions with high flood risk, people constantly worry and panic about the possibility of flooding. Disaster-resilient communities take more precautions against floods and recover better and faster after them. Purpose: The aim of this study is to examine the effect of community resilience on flood risk perception in Fatsa district of Ordu province. This study is designed as a cross-sectional and correlational study. Method: In this study, data were collected from 389 individuals aged 18 and over using the Collective Resilience Scale and the Flood Risk Perception Scale. Data analysis was performed using SPSS and AMOS programs. Relationships between variables were revealed using structural equation modeling. Results: Among the factors of the Collective Resilience Scale, the mean for connection and caring was the highest, while the mean for transformative potential was the lowest. Cognitive flood risk perception was higher than affective flood risk perception. The Collective Resilience Scale factors were not significantly correlated with cognitive flood risk perception. Community bonds, transformative potential, and disaster management were significantly and positively correlated with affective flood risk perception. Community resources were significantly and negatively correlated with affective flood risk perception. Conclusion: To combat floods, policymakers, disaster managers, and scientists must work together to understand and strengthen community resilience. In particular, community social, economic, and institutional resources should be strengthened.

Keywords: Resilience, flood, risk perception

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Sonrası Kırsal Bölgede Gebe Kadınların Üreme Sağlığı Deneyimleri: Sphere Standartları Çerçevesinde İnceleme

Esra DEMİR ÖZER[1], Hava ÖĞREN[2], Kadir Okan BAĞIŞ[3], Süreyya GÜMÜŞSOY[4]

Bu çalışma, 6 Şubat depremleri sonrası kırsal bölgede yaşayan kadınların üreme sağlığı deneyimlerini Sphere standartları çerçevesinde incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Araştırma, nitel araştırma yaklaşımında fenomenolojik desen kullanılarak yürütülmüştür. Çalışma, Hatay ili Samandağ ilçesinin kırsal bölgelerinde yaşayan kadınlarla gerçekleştirilmiştir. Ölçüt ve kartopu örnekleme yöntemleriyle 28 katılımcıya ulaşılmış ve veri doygunluğu sağlanmıştır. Veriler, Şubat–Mart 2026 tarihleri arasında yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmelerle toplanmış ve MAXQDA 2020 programı kullanılarak tematik içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Metodolojik güvenirlik; araştırmacı triangülasyonu, katılımcı doğrulaması ve etik ilkelere bağlılık ile sağlanmış, çalışma için etik onay alınmıştır. Bulgular: Katılımcıların büyük bir kısmı deprem sırasında veya sonrasında gebelik yaşamıştır. Analiz sonucunda üç ana tema elde edilmiştir: (1) afet bağlamında artan kırılganlık ve kesintiye uğrayan üreme sağlığı, (2) sağlık sisteminin çöküşü, yerinden edilme ve yaşam koşullarının zorluğu ve (3) süreğen psikolojik travma ve çok boyutlu destek ihtiyacı. Bulgular, gebelik ve doğum deneyimlerinin yüksek riskli obstetrik durumlar, maternal komplikasyonlar ve erken/acil doğumlarla karakterize olduğunu göstermiştir. Gebelik izlemlerinin aksadığı, doğumda belirsizlik, anne-bebek ayrılığı ve aile planlamasında kontrol kaybı yaşandığı belirlenmiştir. Ayrıca sağlık hizmetlerine erişimde kırılmaların yaşandığı, zorunlu göç, yetersiz barınma ve hijyen sorunlarının anne-bebek sağlığını olumsuz etkilediği saptanmıştır. Sonuç**:** Afet sonrası kırsal bölgelerde gebelerin üreme sağlığı deneyimleri çok boyutlu biçimde etkilenmektedir. Bulgular, Sphere standartlarının uygulanabilirliğinde hizmet sürekliliği, erişilebilirlik ve nitelikli bakım açısından önemli boşluklar bulunduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Afet, kadın, gebelik, üreme sağlığı

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Hatay, Türkiye. Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, İzmir, Türkiye**.** esra.demirozer@mku.edu.tr, Orcid: 0000-0003-0455-592X
[2]Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Yönetimi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye. Sakarya İl Sağlık Müdürlüğü 112 Acil Sağlık Hizmetleri. Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, İzmir, Türkiye. havaogren@gmail.com, Orcid: 0000-0002-1366-6210
[3] İstanbul Kent Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, İstanbul, Türkiye. Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, İzmir, Türkiye. kadirokan.bagis@kent.edu.tr, Orcid: 0000-0001-9524-9770
[4] Ege Üniversitesi, Atatürk Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, İzmir, Türkiye. sureyya.gumussoy@ege.edu.tr, Orcid: 0000-0001-5708-8988

Reproductive Health Experiences of Pregnant Women in Rural Areas After a Disaster: An Analysis Within the Framework of Sphere Standards

Esra DEMİR ÖZER, Hava ÖĞREN, Kadir Okan BAĞIŞ, Süreyya GÜMÜŞSOY

Introduction: Pregnant women living in rural areas after disasters may experience multiple vulnerabilities in terms of reproductive health. This study aimed to examine the reproductive health experiences of women living in rural areas following the February 6 earthquakes within the framework of Sphere standards. Methods: This study was conducted using a qualitative phenomenological design. The research was carried out with women living in rural areas of the Samandağ district of Hatay, Türkiye. Criterion and snowball sampling methods were used, and data saturation was achieved with 28 participants. Data were collected between February and March 2026 through semi-structured in-depth interviews and analysed using thematic content analysis with MAXQDA 2020. Methodological rigor was ensured through researcher triangulation, participant validation, and adherence to ethical principles. Ethical approval was obtained from the Social and Human Sciences Scientific Research and Publication Ethics Committee of Hatay Mustafa Kemal University. Results: Most participants experienced pregnancy during or after the earthquake. Three main themes emerged from the analysis: (1) increased vulnerability and disrupted reproductive health in the disaster context, (2) collapse of the healthcare system, displacement, and challenging living conditions, and (3) persistent psychological trauma and multidimensional support needs. Findings indicated that pregnancy and childbirth experiences were characterized by high-risk obstetric conditions, maternal complications, and preterm/emergency deliveries. Disruptions in antenatal care, uncertainty in childbirth processes, mother–infant separation, and loss of control over family planning were identified. Additionally, significant barriers to accessing healthcare were observed, with care largely dependent on individual and family resources. Forced displacement, inadequate shelter, and poor hygiene conditions negatively affected maternal and neonatal health. Disruptions in the postpartum and motherhood experience, difficulties in infant care, and changes in breastfeeding practices were also reported. Participants experienced persistent fear, anxiety, and insecurity, with ongoing psychosocial support needs and expectations for improved healthcare services. Conclusion: Reproductive health experiences of pregnant women in rural areas after disasters are affected in a multidimensional manner. Findings highlight significant gaps in the implementation of Sphere standards, particularly in terms of continuity, accessibility, and quality of care. Strengthening healthcare services, integrating psychosocial support, and ensuring the sustainability of hygiene and basic support services are critically important.

Keywords: Disaster, women, pregnancy, reproductive health

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

İklim Krizinden Sağlık Afetlerine: Türkiye'de Acil Sağlık Sisteminin Hazırlık Kapasitesinin Değerlendirilmesi

Ahmet Miraç TİTİZ[1], İhsan KURT[1]

İklim değişikliği, sağlık sistemleri üzerinde doğrudan ve dolaylı etkiler oluşturan çok boyutlu bir krizdir. Artan sıcak hava dalgaları, sel ve orman yangınları gibi ekstrem olaylar, özellikle hastane öncesi acil sağlık hizmetlerine olan talebi artırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, iklim değişikliğine bağlı sağlık afetlerinin acil sağlık hizmetlerine etkisini ve sistemin hazırlık kapasitesini değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışma, PRISMA rehberi doğrultusunda yürütülen sistematik derlemedir. PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında Ocak 2015–Ocak 2026 tarihleri arasında yayımlanan çalışmalar taranmıştır. Arama sürecinde "climate change", "emergency medical services", "disaster preparedness" ve "health system resilience" anahtar kelimeleri Boolean operatörleri ile kullanılmıştır. Dahil etme kriterleri; iklim değişikliği ile sağlık etkileri ve acil sağlık hizmetleri ilişkisini inceleyen özgün araştırmalardır. Editöryal yazılar ve konu dışı çalışmalar dışlanmıştır. Tarama sonucunda elde edilen çalışmalar iki araştırmacı tarafından bağımsız olarak değerlendirilmiş ve toplam 24 çalışma analize dahil edilmiştir. Bulgular: Çalışmalar üç ana tema altında incelenmiştir: (1) iklim değişikliğinin sağlık üzerindeki etkileri, (2) acil sağlık hizmetlerine yansıyan operasyonel yük ve (3) sağlık sistemlerinin hazırlık ve dirençlilik düzeyi. Bulgular, sıcak hava dalgaları ve ekstrem hava olaylarının ambulans çağrıları ve acil başvuruları artırdığını göstermektedir. Ayrıca sistemlerin çoğunlukla reaktif olduğu, proaktif uyum ve risk azaltma stratejilerinin yetersiz kaldığı belirlenmiştir. Türkiye'de ise hazırlığın büyük ölçüde deprem odaklı olduğu saptanmıştır. Sonuç: İklim değişikliği, acil sağlık hizmetleri için yeni nesil bir afet riski oluşturmaktadır. Sağlık sistemlerinin dirençliliğinin artırılması için erken uyarı sistemlerinin entegrasyonu, personel eğitimi ve veri temelli planlama süreçlerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu çalışma, mevcut literatürdeki boşluğu ortaya koyarak politika ve uygulamalara katkı sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: İklim değişikliği, acil sağlık hizmetleri, afet yönetimi, hazırlık, sağlık sistemi dirençliliği.

[1] İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu İlk ve Acil Yardım Programı, ahmetmirac.titiz@nisantasi.edu.tr ORCİD: 0000-0002-2895-4418
İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu İlk ve Acil Yardım Programı, ihsan.kurt@nisantasi.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

From Climate Crisis to Health Disasters: Assessment of the Preparedness Capacity of the Emergency Health System in Türkiye

Ahmet Miraç TITIZ, İhsan KURT

Climate change is a multidimensional crisis that creates direct and indirect effects on health systems. Extreme events such as increasing heat waves, floods, and forest fires increase the demand for pre-hospital emergency medical services in particular. The aim of this study is to evaluate the impact of climate change-related health disasters on emergency medical services and the preparedness capacity of the system. Method: This study is a systematic review conducted in accordance with the PRISMA guidelines. Studies published in PubMed, Scopus, and Web of Science databases between January 2015 and January 2026 were searched. The keywords “climate change”, “emergency medical services”, “disaster preparedness”, and “health system resilience” were used with Boolean operators in the search process. Inclusion criteria were original research examining the relationship between climate change and health impacts and emergency medical services. Editorial articles and off-topic studies were excluded. The studies obtained from the screening were independently evaluated by two researchers, and a total of 24 studies were included in the analysis. Findings: The studies were examined under three main themes: (1) the effects of climate change on health, (2) the operational burden reflected on emergency medical services, and (3) the level of preparedness and resilience of health systems. The findings show that heat waves and extreme weather events increase ambulance calls and emergency admissions. Furthermore, it was determined that systems are mostly reactive, and proactive adaptation and risk reduction strategies are insufficient. In Türkiye, it was found that preparedness is largely earthquake-focused. Conclusion: Climate change poses a new generation of disaster risk for emergency medical services. To increase the resilience of health systems, integration of early warning systems, personnel training, and the development of data-driven planning processes are necessary. This study contributes to policies and practices by revealing a gap in existing literature.

Keywords: Climate change, emergency medical services, disaster management, preparedness, health system resilience.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetiminde Kırılgan Grupların Özel Gereksinimleri ve Psikososyal Hizmetler

Ayşe Nur POLAT[1], Şükran KARATAŞ[2], Aysel Rümeysa İNCE[2], Hatice AKBULUT, Kemal BAŞ[3]

Giriş: Afetler tüm toplumu etkilese de etkileri bireyler arasında eşit dağılmamaktadır. Çocuklar, yaşlılar, engelliler, kadınlar ve göçmenler gibi kırılgan gruplar afetlerden orantısız biçimde daha fazla etkilenmektedir. Çocuklar psikososyal açıdan, yaşlı bireyler ise sağlık sorunları ve hareket kısıtlılıkları nedeniyle yüksek risk altındadır. Bu durum, afet yönetimi süreçlerinin kapsayıcı ve bütüncül bir yaklaşımla ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afetlerde kırılgan grupların özel ihtiyaçlarını belirlemek ve bu ihtiyaçlara yönelik koruma ile psikososyal destek stratejilerini değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışma betimsel bir literatür taramasıdır. Afet yönetimi, kırılgan gruplar, psikososyal destek, travma ve hak temelli yaklaşım anahtar kelimeleri kullanılarak Google Scholar, TR Dizin, ScienceDirect ve Web of Science veri tabanlarında yer alan ulusal ve uluslararası çalışmalar incelenmiştir. Elde edilen veriler tematik olarak analiz edilmiştir. Bulgular: Literatürde kadınlar, çocuklar, yaşlılar ve engelli bireyler başlıca kırılgan gruplar olarak tanımlanmaktadır. Afetler, çocukların güvenlik duygusunu ve sosyal gelişimini olumsuz etkileyerek eğitim ve barınma olanaklarına erişimlerini kısıtlamaktadır. Yaşlı bireyler, kronik hastalıklar ve bakım gereksinimleri nedeniyle daha yüksek risk altındadır. Engelli bireyler erişilebilirlik sorunları ve yetersiz hizmetler nedeniyle afet süreçlerinde ciddi zorluklar yaşamaktadır. Kadınlar ve kız çocukları ise afet koşullarında artan şiddet ve istismar riskiyle karşı karşıya kalmaktadır. Sonuç: Afetlerde kırılganlık düzeyleri farklılık göstermektedir. Bu nedenle, kırılgan gruplara yönelik özel afet yönetim stratejilerinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu yaklaşım, zararların azaltılmasının yanı sıra toplumsal dirençliliğin artırılmasına katkı sağlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet, özel gereksinimli gruplar, yaşlılar, engelliler

[1] Sorumlu yazar: Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversite, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir, Konya. aysenurpolat778@gmail.com
[2]Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversite, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir, Konya.
[3] Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversite, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir, Konya. kemal.bas@selcuk.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Special Needs of Vulnerable Groups and Psychosocial Services in Disaster Management

Ayşe Nur POLAT, Şükran KARATAŞ, Aysel Rümeysa İNCE, Hatice AKBULUT, Kemal BAŞ

Introduction: Although disasters affect the whole of society, their impacts are not distributed equally among individuals. Vulnerable groups such as children, older people, people with disabilities, women and migrants are disproportionately affected by disasters. Children are at high risk from a psychosocial perspective, whilst older adults face heightened risks due to health issues and mobility limitations. This situation necessitates that disaster management processes be addressed through an inclusive and holistic approach. Objective: The aim of this study is to identify the specific needs of vulnerable groups during disasters and to evaluate protection and psychosocial support strategies tailored to these needs. Method: This study is a descriptive literature review. National and international studies available in Google Scholar, TR Dizin, ScienceDirect and Web of Science databases were examined using the keywords disaster management, vulnerable groups, psychosocial support, trauma and rights-based approach. The data obtained were analysed thematically. Results: In the literature, women, children, older people and people with disabilities are identified as the main vulnerable groups. Disasters negatively affect children's sense of security and social development, limiting their access to education and shelter. Older adults are at higher risk due to chronic illnesses and care needs. People with disabilities face significant challenges during disasters due to accessibility issues and inadequate services. Women and girls, meanwhile, face an increased risk of violence and abuse under disaster conditions. Conclusion: Levels of vulnerability vary in disasters. Therefore, specific disaster management strategies targeting vulnerable groups must be developed. This approach contributes not only to reducing losses but also to enhancing social resilience.

Keywords: Disasters, vulnerable groups, the elderly, people with disabilities

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Hastane Öncesi ve Hastane Dalgalanma Kapasitesinin İncelenmesi: 2025 Marmara Depremi Sonrası Acil Yardım Hizmetlerine Erişim Şekilleri

Gamze Ekrem ÇEBİ[1], Betül Zeynep SARAL[2], Hüseyin KOÇAK[3]

Giriş: Afetlerde sağlık hizmetlerine talep artmaktadır ve dirençli bir sağlık sistemi için dalgalanma kapasitesinin önceden tahmin edilmesi hayati önem taşır. Bu çalışmanın amacı, 23 Nisan 2025 Marmara Depremi sonrası Kocaeli ilindeki acil sağlık sisteminde yaşanan hasta/yaralı dalgalanmasını ve başvuruları değerlendirmektir. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı kesitsel tipte epidemiyolojik bir çalışmadır. Kocaeli'de, 23 Nisan 2025 depremi sonrasındaki ilk altı saatlik zaman diliminde gerçekleştirilmiştir. Evren ve örneklemini, belirtilen sürede hastane öncesi ambulans hizmeti alan veya kendi imkanlarıyla hastaneye başvuran tüm vakalar (n=56) oluşturmuştur. Veriler, Türkiye Cumhuriyeti Sağlık Bakanlığı'na bağlı Acil Sağlık Otomasyon Sistemi (ASOS) ve Sağlık Afet Koordinasyon Merkezi Veri Analiz Raporlama (SAKOMVAR) sistemlerinden toplanmıştır. Bağımlı değişkenler vaka tanısı ve zaman bilgileri; bağımsız değişkenler ise yaş, cinsiyet, başvuru şekli ve çağrı nedenidir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, frekans ve yüzde dağılımları kullanılmıştır. Çalışma için etik kurul (19.08.2025 tarih, 16/28 karar) ve kurum izni alınmış olup, destekleyen bir finansman kuruluşu bulunmamaktadır. Bulgular: Depremden etkilenen 56 kişinin %66'sı travmatik, %18'i psikiyatrik, %16'sı diğer şikayetlerle tedavi edilmiştir. Olguların %82'sinin kendi imkanlarıyla, %16'sının ise hastane öncesi acil sağlık hizmetleriyle hastaneye ulaştığı belirlenmiştir. Hastaneye ulaştırılan vaka oranı düşük görünse de ilk 10 dakika içinde ambulans taleplerinde deprem öncesine kıyasla yaklaşık 7 katlık ani bir artış (dakikada ortalama 2 vaka) gözlemlenmiştir. Sonuç: Deprem sonrası acil servislere başvuruların büyük çoğunluğu kendi imkanlarıyla gelen hastalardan ve yine azımsanmayacak bir kısmı akut psikiyatrik acillerden oluşmaktadır. Dalgalanma kapasitesi planlamalarında kendi imkanıyla gelen hastalar merkeze alınmalı ve fiziksel travma triyajını hızlandırmak için acil ruh sağlığı birimleri kurulmalıdır. Hasta akışının yönetiminde karar destek sistemlerinin kullanılması mevcut afet risk azaltımı stratejilerine kritik bir katkı sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: Acil sağlık hizmetleri, dalgalanma kapasitesi, karar destek sistemi, ruh sağlığı.

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0002-3987-7219
[2] Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi, ORCID: 0000-0003-2120-9703
[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-8377-1828

An Analysis of Pre-Hospital and Hospital Surge Capacity: Modes of Access to Emergency Medical Services Following the 2025 Marmara Earthquake

Gamze Ekrem ÇEBİ, Betül Zeynep SARAL, Hüseyin KOÇAK

Introduction: Demand for health services increases during disasters, and predicting surge capacity in advance is crucial for a resilient health system. The aim of this study is to evaluate the surge in patients/casualties and admissions experienced in the emergency medical system in Kocaeli province following the Marmara Earthquake on April 23, 2025. Method: The research is a descriptive cross-sectional epidemiological study. It was conducted in Kocaeli during the first six-hour time frame following the earthquake on April 23, 2025. The population and sample consisted of all cases (n=56) that received pre-hospital ambulance services or sought hospital care using their own means within the specified period. Data were collected from the Emergency Health Automation System (ASOS) and the Health Disaster Coordination Centre Data Analysis Reporting System (SAKOMVAR), both affiliated with the Ministry of Health of the Republic of Türkiye. Dependent variables include case diagnosis and temporal information, while independent variables are age, gender, method of admission, and reason for the call. Descriptive statistics, frequency, and percentage distributions were used in data analysis. Ethics committee approval (dated 19.08.2025, decision 16/28) and institutional permission were obtained for the study, and there is no supporting funding organization. Results: Of the 56 individuals affected by the earthquake, 66% were treated for traumatic injuries, 18% for psychiatric complaints, and 16% for other complaints. It was determined that 82% of the cases reached the hospital using their own means, while 16% were transported by pre-hospital emergency medical services. Although the rate of cases transported to the hospital by ambulance seems low, an approximately sevenfold sudden increase (an average of 2 cases per minute) in ambulance demands was observed within the first 10 minutes compared to the pre-earthquake period. Conclusion: The vast majority of emergency department admissions post-earthquake consist of patients presenting by their own means, and a considerable portion involves acute psychiatric emergencies. Patients arriving by their own means should be placed at the center of surge capacity planning, and emergency mental health units should be established to accelerate physical trauma triage. The use of decision support systems in managing patient flow will provide a critical contribution to current disaster risk reduction strategies.

Keywords: Decision support system, emergency medical services, mental health, surge capacity.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Sağlık Hizmetlerinde Afete Hazırlık ve Müdahale Süreçlerindeki Yönetimsel Zorluklar

Şule KARAKAŞ[1], Hava ÖĞREN[2], Sevde ŞANAL[3,4]

Amaç: Afetlerin artan karmaşıklığı, sağlık sistemlerinin hazırlık ve müdahale kapasitesini küresel bir öncelik haline getirmiştir. Ancak süregelen teknik planlama çabalarına rağmen, kriz anında sistemlerin sıklıkla yetersiz kaldığı görülmektedir. Mevcut kanıtlar, bu başarısızlığın temelinde teknik eksikliklerden ziyade, kurumlar arası iletişim eksikliği, reaktif davranış kültürü ve katı hiyerarşik sistemler gibi yönetimsel sorunların yattığını göstermektedir. Bu çalışma, sağlık sistemlerinin afet kapasitesini kısıtlayan örgütsel faktörleri incelemeyi ve literatürdeki ortak temaları belirlemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışma, PRISMA protokolü çerçevesinde yürütülen bir sistematik derlemedir. 2000-2026 yıllarını kapsayan tarama, Web of Science, Scopus ve PubMed veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Toplam 627 kayda ulaşılmış, yapay zekâ destekli (Elicit) eleme süreçleriyle 101 özgün makale elde edilmiştir. Analiz derinliğini artırmak amacıyla, LLM tabanlı puanlama sistemiyle belirlenen en yüksek uyumlu 80 çekirdek çalışma sentez kapsamına alınmıştır. Veriler, Büyük Dil Modelleri aracılığıyla yapılandırılmış parametreler üzerinden çıkarılmış ve tematik analizle sentezlenmiştir. Bulgular: İnceleme sonucunda sağlık hizmetlerinin yönetimsel sorunları altı ana temada saptanmıştır: liderlik ve yönetişim zafiyetleri, hiyerarşik komuta-kontrol yapıları, çok sektörlü koordinasyon sorunları, zor koşullarda kaynak yönetimi, operasyonel işlevsellikten yoksun planlama faaliyetleri ve organizasyonel esneklik eksikliği. Analizler, merkeziyetçi yapıların "liderlik paradoksu" yaratarak yerel esnekliği azalttığını, resmi planların saha gerçekleriyle uyumsuzluğunun (hazırlık-müdahale asimetrisi) sistem kırılganlığını artırdığını göstermektedir. Sonuç: Sağlık sistemlerinin afet direnci, statik planlardan ziyade liderlik, koordinasyon ve adaptasyon yeteneğinin kesiştiği bütünleşik bir modele dayanmaktadır. Kapasiteyi artırmak için klinisyenlerin karar alma süreçlerine dahil edilmesi, esnek finansal mekanizmaların oluşturulması ve planların simülasyon tabanlı yaşayan süreçlere dönüştürülmesi stratejik zorunluluktur.

Anahtar kelimeler: Afet hazırlık, afet müdahale, sağlık sistemleri, sistematik derleme, zorluklar

[1] Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Ana Bilim Dalı, karakasule@gmail.com , Orcid: 0000-0003-4635-2469
[2] Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Ana Bilim Dalı, karakasule@gmail.com , Orcid: 0000-0003-4635-2469
[3] Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Ana Bilim Dalı, sevdesanal@gmail.com, Orcid: 0000-0001-8053-2725
[4]İstinye Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı, sevde.sanal@istinye.edu.tr, Orcid: 0000-0001-8053-2725

Managerial Challenges in Healthcare Disaster Preparedness and Response Processes

Şule KARAKAŞ, Hava ÖĞREN, Sevde ŞANAL

Aim: The increasing complexity of disasters has made the preparedness and response capacity of healthcare systems a global priority. However, despite ongoing technical planning efforts, systems are frequently observed to be inadequate during crises. Empirical evidence indicates that this failure stems primarily from governance challenges, including poor inter-agency communication, reactive behavioral patterns, and strict hierarchical structures, as opposed to technical shortcomings. This study aims to examine the organizational factors limiting the disaster capacity of healthcare systems and to identify common themes within the literature. Methodology: This study is a systematic review conducted within the framework of the PRISMA protocol. A search covering the years 2000-2026 was performed across the Web of Science, Scopus, and PubMed databases. A total of 627 records were identified, and 101 original articles were obtained through AI-assisted (Elicit) screening processes. To maximize analysis depth, 80 core studies identified via an LLM-based scoring system were included in the synthesis. Data were extracted through Large Language Models (LLMs) using structured parameters and synthesized via thematic analysis. Findings: As a result of the analysis, six main themes were identified regarding the managerial challenges in health services: leadership and governance vulnerabilities, hierarchical command-and-control structures, multi-sectoral coordination issues, resource management under adverse conditions, planning activities lacking operational functionality, and a lack of organizational flexibility. Analyses indicate that centralized structures reduce local flexibility by creating a "leadership paradox". Furthermore, the misalignment of formal plans with field realities (preparedness-response asymmetry) and vertical coordination gaps increase systemic fragility. Conclusion: The disaster resilience of healthcare systems relies on an integrated model where leadership, coordination, and adaptability intersect rather than on static plans. To enhance capacity, it is a strategic necessity to involve clinicians in decision-making processes, establish flexible financial mechanisms, and transform theoretical plans into simulation-based living processes. Success depends not on emergency-specific plans alone, but on structural conditions that support learning processes and the strengthening of the foundational capacity of the healthcare system.

Keywords: Disaster preparedness, disaster response, healthcare systems, systematic review, challenges.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Hastanelerin Afete Hazırlık Durumunun Belirlenmesi: Giresun İli Örneği

Gökçe GÜNTEPE[1], Korhan ÖKTEN[2]

Afetlerde sistemlerinin aksamaması gereken yerler insanların ilk başvuracağı yerler olan hastanelerdir. Hastanelerin afetlerde iki büyük görevi vardır. Bunlardan ilki hastanede bulunan çalışan, hasta ve ziyaretçileri afetlerden korumak, ikinci göreviyse afetlerde zarar görenlere tıbbi destek sağlamaktır. Bu araştırma kapsamında, Giresun ilinde bulunan 12 hastanenin acil ve afet durumlarına yönelik hazırlık durumlarının değerlendirilmesinin yanı sıra mevcut güçlü yönleri ile geliştirilmesi gereken alanların ortaya konulması amaçlanmıştır. Araştırmanın örneklemini, gönüllülük esasına dayalı olarak araştırmaya katılım sağlayan Giresun ilindeki 12 hastane oluşturmaktadır. Araştırma verileri, etik kurul onayı alındıktan sonra devlet hastanesinde görev alan afet birim sorumlusu aracılığıyla, evet/hayır sorularından oluşan 26 sorunun yer aldığı "Tehlike risk kontrol formu" ile toplanmıştır. Bu sorular Dünya Sağlık Örgütü'ne göre yapısal tehlikeler, yapısal olmayan tehlikeler ve fonksiyonel tehlikeler olmak üzere üç gruba ayrılmıştır. Betimsel istatistiksel yöntemlerin kullanıldığı araştırmada, hastane yüzde değerleri, hastane güvenlik indeksine göre hesaplanmıştır. A grubu puan aralığı 0,66 – 1 olup "güvenli", B grubu puan aralığı 0,36 – 0,65 arası "orta güvenli" ve C grubu puan aralığı 0,00 – 0,35 "güvensiz" hastane olarak tanımlanmaktadır. Elde edilen bulgular doğrultusunda, hastanelerden onunun A grubunda, ikisinin B grubunda olduğu ve C grubunda hiçbir hastanenin olmadığı belirlenmiştir. İl geneline bakıldığında ise en yüksek hazırlık seviyesinin %86 ile birlikte fonksiyonel tehlikeler, %76 yapısal olmayan ve %58 yapısal tehlikeler olduğu belirlenmiştir. Dünya Sağlık Örgütü gruplandırmasına göre il genelindeki 12 hastanenin genel ortalamasına bakıldığında, ortalama olarak hastanelerin A grubunda güvenli alanda yer aldıkları görülmektedir. Bu bağlamda acil ve afet durumlarında il genelindeki hastanelerin acil ve afet olaylarına karşı hazırlıklı olduğu söylenebilir. Çalışmamızda hastanelerin fonksiyonel olarak afet ve acil durumlara hazırlıklı olduğu görülmüştür. Yapısal olmayan tehlikelere karşı orta düzey hazırlıklı olduğu, yapısal tehlikelere karşı hazırlıksız olduğu gösterilmiştir. Bu açıdan bakıldığında hastanelerde yapılacak tamirat ve tadilat işlemlerinin yanı sıra yeni yapılacak hastanelerin afetlere hazır hastane şeklinde hazırlanması gerektiğinin önemi gösterilmiştir.

Anahtar kelimeler: Afete hazırlık, acil ve afet planlaması, güvenli hastane

[1] Amasya Üniversitesi, Yüksek Lisans Öğrencisi, gokce.guntepe@saglik.gov.tr
[2] Doç. Dr., Amasya Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, korhan.okten@amasya.edu.tr
*Bu bildiri birinci yazarın, ikinci yazar danışmanlığında yürüttüğü yüksek lisans tezi kapsamında elde edilen verilerin bir bölümünden yararlanılarak hazırlanmıştır.

Assessing the Disaster Preparedness of Hospitals: The Case of Giresun Province

Gökçe GÜNTEPE, Korhan ÖKTEN

Hospitals are the first places people turn to, and their systems must remain operational during disasters. Hospitals have two primary responsibilities during disasters. The first is to protect hospital staff, patients, and visitors from disasters, and the second is to provide medical support to those affected by disasters. The aim of this study is to evaluate the preparedness of 12 hospitals in Giresun Province for emergency and disaster situations, as well as to identify their current strengths and areas requiring improvement. The study sample consists of the 12 hospitals in Giresun Province that voluntarily participated in the research. Research data were collected using a "Hazard Risk Control Form" containing 26 yes/no questions, administered by the disaster unit coordinator at the state hospital after obtaining ethics committee approval. These questions were categorized into three groups according to the World Health Organization: structural hazards, non-structural hazards, and functional hazards. In this study, which utilized descriptive statistical methods, hospital percentage values were calculated based on the hospital safety index. Group A hospitals with a score range of 0,66 – 1,00 are classified as "safe," Group B hospitals with a score range of 0,36 – 0,65 as "moderately safe," and Group C hospitals with a score range of 0,00–0,35 as "unsafe." Based on the findings, it was determined that ten hospitals fall into Group A, two into Group B, and none into Group C. When looking at the province as a whole, the highest preparedness level was found to be 86% for functional hazards, 76% for non-structural hazards, and 58% for structural hazards. According to the World Health Organization's classification, when examining the overall average of the 12 hospitals across the province, it is observed that, on average, the hospitals fall within the "A" group, indicating a safe category. In this context, it can be said that hospitals across the province are prepared to respond to emergency and disaster situations. Our study found that hospitals are functionally prepared for disasters and emergencies. It was shown that they have a moderate level of preparedness against non-structural hazards but are unprepared for structural hazards. From this perspective, the importance of ensuring that hospitals are designed to be disaster-ready, in addition to carrying out necessary repairs and renovations, has been highlighted.

Keywords: Disaster preparedness, emergency and disaster planning, safe hospital

Hastane Öncesi Alanda Obeziteye Yaklaşım

Cemre TÜNÇ[1]

Obezite, yüzyıllardır hayatımızda olan ve vücudun tüm fonksiyonlarına etki eden bir halk sağlığı problemidir. Bu çalışma; “Obeziteye bağlı komplikasyonlar hastane öncesi alanda müdahaleyi hangi yönde etkilemektedir?” sorusuna literatür ışığında yanıt aramayı ve paramediklerin bu özel gruptaki yönetim stratejilerine dair bir sentez sunmayı amaçlamaktadır. Çalışma, hastane öncesi acil yardım ve obezite yönetimi arasındaki etkileşimi inceleyen kapsamlı bir literatür taramasıdır. Veri toplama sürecinde; Google Akademik, PubMed ve YÖK Tez veri tabanları "acil tedavi", “acil tıp”, "hastane öncesi" ve "obezite" anahtar kelimeleriyle taranmıştır. İncelenen kaynaklardan elde edilen veriler; obezitenin kardiyovasküler, solunum ve travma gibi sistemik etkileri ile transport, havayolu yönetimi ve vasküler erişim gibi teknik müdahale alanları üzerinden sentezlenmiştir. Yapılan incelemeler ve retrospektif veriler; obezite vakalarında standart transport ekipmanlarının yetersiz kaldığını, obezite ambulanslarının ise operasyonel süreçlerde (ekip ve zaman yönetimi) aksaklıklara yol açtığını göstermiştir. Fiziksel değerlendirmede artan adipoz dokunun oskültasyon ve palpasyonu güçleştirdiği; monitörizasyonda EKG, tansiyon ve parmak ucu satürasyon ölçümlerinde hata payının arttığı saptanmıştır. Özellikle 3. sınıf obezite grubunda, zor entübasyon riskinin normal kilolu bireylere göre yaklaşık 3,7 kat daha fazla olduğu ve ilk denemede başarı oranının düştüğü belirlenmiştir. Ayrıca obez travma hastalarının kafa ve karaciğer yaralanmalarına daha az; pulmoner kontüzyon, pelvis ve alt ekstremite kırıklarına daha sık maruz kaldığı ve mortalite hızının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Obezite, hastane öncesinde tanısal işlemlerden invaziv girişimlere kadar her aşamayı komplike hale getiren kritik bir değişkendir. Çalışma, standart protokollerin yetersiz kalabildiğini göstererek literatüre ve saha uygulamalarına katkı sağlamaktadır. Bu bağlamda; hastane öncesi personeline yönelik obez hastada hava yolu yönetimi ve zor transport tekniklerini içeren spesifik eğitimlerin düzenlenmesi, ekipmanların (geniş manşon, kulak memesi probu, görüntülü laringoskop vb.) standardize edilmesi ve obezite ambulanslarının operasyonel işleyişinin hızlandırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Acil tedavi, acil tıp, hastane öncesi, obezite.

[1]Paramedik (Ön lisans), Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü 4. Sınıf Öğrencisi, İstanbul. cemretuunc@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Approach to Obesity in the Prehospital Setting

Cemre TÜNÇ

Obesity is a public health issue that has been part of our lives for centuries and affects all bodily functions. This study seeks to answer, “How do obesity-related complications influence intervention in the prehospital setting?” It also aims to synthesize paramedics’ management strategies for this group. This study reviews literature on the link between prehospital emergency care and obesity management. We searched Google Scholar, PubMed, and CoHE databases using keywords like “emergency care,” “emergency medicine,” “prehospital,” and “obesity.” The findings were organized around the systemic effects of obesity—such as cardiovascular, respiratory, and trauma issues—and technical areas like transport, airway management, and vascular access. Research shows that standard transport equipment often fails to meet the needs of obese patients. Specialized ambulances for these patients can cause operational challenges, including crew and time management issues. Physical assessments reveal that excess adipose tissue complicates auscultation and palpation. Monitoring with ECG, blood pressure, and pulse oximetry shows a higher margin of error. In Class 3 obesity, the risk of difficult intubation is about 3.7 times higher than for normal-weight individuals, and the first-attempt success rate is lower. Obese trauma patients typically sustain fewer head and liver injuries but are more prone to pulmonary contusions, pelvic fractures, and lower extremity fractures. Their mortality rate is also higher. Obesity complicates every stage of care, from prehospital diagnostics to invasive interventions. This study highlights that standard protocols may not suffice. We recommend specific training for prehospital personnel on airway management and transport techniques for obese patients. Additionally, standardizing equipment like wide-collar masks, earlobe probes, and video laryngoscopes is essential. Streamlining operational procedures for obesity-specific ambulances is also advised.

Keywords: Emergency care, emergency medicine, obesity, prehospital.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Deprem Bilgisi ve Risk Algısının Depreme Hazırlıklı Olma Davranışı Üzerine Etkileri: Kastamonu İli Örneği

Ahmet GÜLSOY[1], Yusuf UYAN[2]

Türkiye gibi aktif fay hatları üzerinde yer alan ülkelerde, bireylerin deprem bilgi düzeyi ve risk algılarının hazırlık davranışına dönüşme süreçlerini anlamak afet yönetimi açısından kritik önem taşımaktadır. Bu çalışma, deprem bilgisi ve risk algısının hazırlıklı olma davranışı üzerindeki etkilerini Kastamonu ili özelinde belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Kesitsel araştırma tasarımına sahip çalışmada, Kastamonu merkez ilçede yaşayan 18 yaş üstü 404 bireyden yüz yüze anket tekniği ile veri toplanmıştır. Verilerin normalliği Skewness ve Kurtosis katsayıları ile doğrulanmış, ölçeklerin iç tutarlılığı Cronbach Alfa katsayıları ile kabul edilebilir düzeyde bulunmuştur. Katılımcıların %55,7'sini kadınların oluşturduğu örneklemde, yaklaşık yarısının (%48) afet deneyimi olduğu, %25,2'sinin ise afetleri kader olarak nitelendirdiği saptanmıştır. Yapılan analizlerde yaş arttıkça hazırlık davranışının azaldığı, gelir düzeyi arttıkça ise arttığı görülmüştür. Pearson Korelasyon Analizi sonucunda; deprem bilgi düzeyi ile risk algısı arasında pozitif yönlü zayıf ($r=0,225$; $p<0,001$), bilgi düzeyi ile hazırlıklı olma davranışı arasında ise pozitif yönlü orta şiddette ($r=0,39$; $p<0,001$) anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Ancak deprem risk algısı ile hazırlıklı olma davranışı arasındaki ilişkinin istatistiksel olarak anlamsız olduğu ($r=0,074$; $p>0,05$) gözlemlenmiştir. Çok değişkenli doğrusal regresyon analizi neticesinde anlamlı bir model elde edilmiş ($F(2, 401)=36,032$; $p<0,001$; $R^2_{adjusted}=0,148$) ve hazırlık üzerinde en güçlü yordayıcının deprem bilgi düzeyi olduğu ($ß=0,393$; $t=8,336$; $p<0,001$) saptanmıştır. Aracılık analizi sonuçları ise literatürdeki boşluğu dolduracak özgün bir bulgu sunarak; risk algısının hazırlık davranışı üzerinde doğrudan bir etkisi olmadığını, ancak deprem bilgi düzeyi aracılığıyla (tam aracılık) hazırlığı tetiklediğini ortaya koymuştur. Bu sonuç, Kastamonu özelinde risk algısının eyleme dönüşmesi için "bilgi" mekanizmasının zorunlu bir katalizör olduğunu kanıtlamaktadır. Çalışmanın özgün değeri, bu üç değişkeni bütüncül bir modelde birleştirmesi ve bölgeye özel kanıta dayalı veriler sunmasıdır. Elde edilen bulgular, afet yönetimi stratejilerinin sadece korku temelli risk mesajları yerine, bireylerin bilgi düzeyini ve uygulama becerilerini artıracak eğitim programlarına odaklanması gerektiğini göstermekte; afet politikalarının şekillendirilmesine ve yerel hazırlık kampanyalarının etkinliğine stratejik katkı sağlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Risk algısı, afet hazırlığı, deprem bilgi düzeyi.

[1] Kastamonu Üniversitesi, Taşköprü MYO, İlk ve Acil Yardım Programı / agulsoy@kastamonu.edu.tr
[2] Kastamonu Üniversitesi, Taşköprü MYO, İlk ve Acil Yardım Programı / yuyan@kastamonu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Effects of Earthquake Knowledge and Risk Perception on Earthquake Preparedness Behavior: The Case of Kastamonu Province

Ahmet GÜLSOY, Yusuf UYAN

In countries like Türkiye, located on active fault lines, understanding how individuals' earthquake knowledge and risk perceptions translate into preparedness behavior is critically important for disaster management. This study was conducted to determine the effects of earthquake knowledge and risk perception on preparedness behavior, specifically in Kastamonu province. In this cross-sectional study, data were collected from 404 individuals aged 18 or older living in the central district of Kastamonu using face-to-face interviews. The normality of the data was confirmed using Skewness and Kurtosis coefficients, and the internal consistency of the scales was acceptable, as indicated by Cronbach's Alpha coefficients. In the sample, in which 55.7% of participants were women, approximately half (48%) had experience with disasters, and 25.2% considered disasters to be fate. Analyses showed that preparedness behavior decreased with age and increased with income level. Pearson Correlation Analysis results showed that a weak positive correlation was found between earthquake knowledge level and risk perception ($r=0.225$; $p<0.001$), and a moderate positive correlation was found between knowledge level and preparedness behavior ($r=0.39$; $p<0.001$). However, the relationship between earthquake risk perception and preparedness behavior was found to be statistically insignificant ($r = 0.074$; $p > 0.05$). A significant model was obtained from the multivariate linear regression analysis ($F(2, 401)=36.032$; $p<0.001$; R^2 adjusted $=0.148$), and it was determined that the strongest predictor of preparedness was earthquake knowledge level (ß $=0.393$; $t=8.336$; $p<0.001$). The results of the mediation analysis provide a unique finding that fills a gap in the literature, revealing that risk perception does not have a direct effect on preparedness behavior but does trigger preparedness through earthquake knowledge level (full mediation). This result proves that the "knowledge" mechanism is a necessary catalyst for transforming risk perception into action, specifically in Kastamonu. The unique value of the study lies in combining these three variables in a holistic model and presenting region-specific evidence-based data. The findings show that disaster management strategies should focus on training programs that increase individuals' knowledge levels and application skills, rather than solely on fear-based risk messages; this provides a strategic contribution to shaping disaster policies and the effectiveness of local preparedness campaigns.

Keywords: Risk perception, disaster preparedness, earthquake knowledge level.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetiminde Koordinasyonun Yapısal ve Kurumsal Engelleri: Sistematik Bir Derleme

Şule KARAKAŞ[1], Bektaş SARI[2]

Giriş: Günümüzde afetlerin artışı ile müdahale süreçlerinde yer alan koordinasyon aşaması zorlaşmaktadır. Sadece operasyonel bir sorun olmayan koordinasyon hataları, can kaybı ve ekonomik yıkıma da sebep olmaktadır. Amaç: Bu çalışma, literatürde tanımlanan afet yönetimi koordinasyonundaki ortak sorunları, engelleri ve zorlukları sistematik olarak tespit etmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Araştırma, PRISMA protokolü çerçevesinde yürütülen bir sistematik derlemedir. 2000-2026 yıllarını kapsayan tarama; Web of Science ve Scopus veri tabanlarında, "afet yönetimi", "koordinasyon", "problem/engeller" ve "kurumsal farklılıklar" anahtar kelimeleriyle gerçekleştirilmiştir. Toplam 269 kayda ulaşılmış; mükerrer kayıtların ayıklanmasıyla 172 özgün makale elde edilmiştir. Belirlenen anahtar kelimeleri tam olarak yansıtan 80 çekirdek çalışma sentez kapsamına alınmıştır. Seçilen makalelerden; afet bağlamı, koordinasyon engelleri ve çözüm önerileri parametreleri üzerinden Büyük Dil Modelleri (LLM) aracılığıyla yapılandırılmış veri çıkarımı yapılmıştır. Bulgular: Yapılan analizler sonucunda afet yönetimi koordinasyonunda tanımlanan problemler 7 ana başlık altında toplanmıştır. Bunlar; kurumlar arası koordinasyon hataları ve çoklu kurumsal yapılar, iletişim ve bilgi akışındaki aksaklıklar, rol karmaşası ve görev çakışması, kaynak tahsisi çatışmaları ve kısıtlamaları, insan kapasitesi ve işgücü eksiklikleri, politika-yasal ve düzenleyici engeller ve teknoloji entegrasyonu zorluklarıdır. Bulgular, bu sorunların afet evrelerine ve siyasi-idari sistemlere göre değişkenlik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Sonuç: Koordinasyon problemlerinin yalnızca teknik altyapı yetersizliğine bağlı olmadığı, yapısal ve kurumsal parçalanmışlıktan kaynaklandığı görülmektedir. Daha dirençli bir afet yönetimi sisteminde koordinasyonu güçlendirmek için teknolojik yatırımların yanı sıra, mevzuat düzenlemelerinin gerekliliği, kurumlar arasındaki güvenin inşa edilmesi ve dinamik ve esnek yönetim sistemleri oluşturulması gerekmektedir. İletişim aksaklıklarını önlemek için paydaşların gerçek zamanlı veri paylaşımı yapabileceği ortak bir sistem kurulmalı; afet anında görev tanımları netleştirilmeli ve personel için psiko-sosyal destek ile sürekli eğitim planlara entegre edilmelidir.

Anahtar kelimeler: Afet, afet yönetimi, koordinasyon, iletişim, engeller

[1] Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Ana Bilim Dalı, karakasule@gmail.com, Orcid: 0000-0003-4635-2469
[2] Ege Üniversitesi, bektas.sari@ege.edu.trr, Orcid: 0000-0002-2886-5570

Structural and Institutional Barriers to Coordination in Disaster Management: A Systematic Review

Şule KARAKAŞ, Bektaş SARI

Introduction: The rising frequency and complexity of disasters have made the coordination phase within response processes increasingly challenging. Coordination failures are not solely operational concerns; they directly result in significant loss of life and severe economic consequences. Aim: This study systematically identifies the prevalent problems, barriers, and challenges in disaster management coordination as documented in the existing literature. Method: This research employs a systematic review following the PRISMA protocol. The literature search covered the years 2000 to 2026 and was conducted in the Web of Science and Scopus databases using keywords including "disaster management," "coordination," "barriers," and "fragmentation." From 269 initial records, 172 unique articles remained after duplicate removal. To ensure analytical rigor and scientific validity, a core set of 80 top-ranked studies, selected through an AI-supported screening system, was included in the final synthesis. Structured data extraction on disaster context, coordination barriers, and proposed solutions was conducted using Large Language Models (LLMs). Results: The analysis classified coordination problems into seven primary themes: inter-agency coordination failures and institutional fragmentation; communication breakdowns and information-sharing deficits; role confusion and overlapping mandates; resource allocation conflicts and constraints; human capacity and workforce deficiencies; policy, legal, and regulatory barriers; and technology integration challenges. The prevalence and characteristics of these issues vary across disaster phases and political-administrative contexts. The results indicate that coordination problems primarily arise from structural and institutional fragmentation rather than solely from technical infrastructure deficiencies. Conclusion: Enhancing resilience requires more than technological investment; regulatory alignment, the development of inter-organizational trust, and the implementation of dynamic, adaptable management systems are essential. For effective information flow, decentralized, integrated platforms that enable real-time data sharing among stakeholders are recommended. Additionally, clarification of job roles, integration of psychosocial support, and the incorporation of continuous training modules should be incorporated into coordination plans to address workforce deficiencies and prevent personnel burnout.

Keywords: Disaster, disaster management, coordination, communication, barriers

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet ve Acil Durum Yönetiminde Dronlar ve İnsansız Hava Araçlarının Rolü

Alperen KOÇ[1], Suzan ÖZER[2], Mustafa YAĞCI[2], Gülşen ALGÜL[2], Özlem Nur DEPEDELEN[2], Kemal BAŞ[3]

Giriş: Afet ve acil durumlar, toplumların güvenliği ve yaşam kalitesi üzerinde doğrudan etkili olan kritik süreçlerdir. Bu süreçlerin etkin yönetimi için hızlı, güvenilir ve yenilikçi teknolojilere ihtiyaç duyulmaktadır. Son yıllarda insansız hava araçları (İHA) ve dronların; hasar tespiti, arama-kurtarma, yangınla mücadele, lojistik destek ve haritalama gibi alanlarda kullanımı giderek artmaktadır. Bu nedenle, söz konusu teknolojilerin afet yönetimine katkılarının bütüncül biçimde değerlendirilmesi önemlidir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afet ve acil durum yönetiminde İHA ve dronların kullanım alanlarını, sağladığı avantajları ve geliştirilmesi gereken yönleri incelemektir. Yöntem: Bu çalışma, insansız hava aracı (İHA) ve dron tabanlı afet yönetimi operasyonlarına ilişkin mevcut araştırmaların sistematik bir incelemesini ve sınıflandırmasını gerçekleştirmektedir. Literatür taraması Scopus veri tabanında, 2020 ile 2026 tarihleri arasında "drone", "insansız hava aracı" ve "afet" anahtar kelimeleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir. İlk arama sonucunda 381 makale elde edildi; bu makaleler daha sonra alaka düzeyleri ve metodolojik titizlikleri açısından manuel olarak incelendi. Ayrıntılı bir incelemenin ardından 42 çalışma seçildi. Hazırlık, hasar değerlendirme, arama-kurtarma, lojistik destek, iletişim, yangınla mücadele ve afet sonrası planlama başlıkları altında sınıflandırıldı. Bulgular: Literatür bulguları, İHA kullanımının özellikle 2010 Haiti depremi sonrası hızla yaygınlaştığını göstermektedir. İncelenen çalışmalarda, İHA'ların afet sahalarında gerçek zamanlı veri sağlama, erişilmesi zor bölgelere ulaşım, arama-kurtarma faaliyetlerini hızlandırma ve koordinasyonu artırma açısından önemli katkılar sunduğu belirlenmiştir. 2015 Nepal depremi, dronların geniş ölçekli kullanımına örnek oluştururken; 2023 Kahramanmaraş depremleri ve 2024 Japonya Noto depremi gibi güncel olaylarda da aktif şekilde kullanıldığı görülmüştür. Ayrıca yangın ve sel gibi afetlerde izleme, müdahale ve risk analizi süreçlerinde etkin rol oynadığı saptanmıştır. Sonuç: İHA'lar, afet yönetiminde hız, güvenlik ve maliyet avantajı sağlayan kritik teknolojiler olarak öne çıkmaktadır. Ancak etik kullanım, yasal düzenlemeler ve teknolojik entegrasyon konularının geliştirilmesi gerekmektedir. Bu doğrultuda, çok paydaşlı iş birlikleri ile İHA kullanımının daha etkin hale getirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, acil durum, insansız hava araçları (İHA), dron teknolojisi.

[1]Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir, Konya. alperen24b@gmail.com
[2]Lisans Öğrencisi, Selçuk Üniversitesi, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir, Konya.
[3]Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversitesi, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir, Konya. kemal.bas@selcuk.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Role of Drones and Unmanned Aerial Vehicles in Disaster and Emergency Management

Alperen KOÇ, Suzan ÖZER, Mustafa YAĞCI, Gülşen ALGÜL, Özlem Nur DEPEDELEN, Kemal BAŞ

Introduction: Disasters and emergencies are critical events that have a direct impact on the safety and quality of life of communities. Rapid, reliable and innovative technologies are required for the effective management of these events. In recent years, the use of unmanned aerial vehicles (UAVs) and drones has been increasing in areas such as damage assessment, search and rescue, firefighting, logistical support and mapping. Therefore, it is important to comprehensively evaluate the contributions of these technologies to disaster management. Objective: The aim of this study is to examine the areas of application of UAVs and drones in disaster and emergency management, the advantages they offer, and the aspects that require further development. Method: This study presents a systematic review and classification of existing research on unmanned aerial vehicle (UAV) and drone-based disaster management operations. The literature search was conducted in the Scopus database for the period between 2020 and 2026 using the keywords “drone,” “unmanned aerial vehicle,” and “disaster.” The initial search yielded 381 articles; these were subsequently screened manually in terms of relevance and methodological rigor. Following a detailed evaluation, 42 studies were selected. The selected studies were classified under the following categories: preparedness, damage assessment, search and rescue, logistics support, communication, firefighting, and post-disaster planning. Results: The literature findings indicate that the use of UAVs has spread rapidly, particularly following the 2010 Haiti earthquake. The studies reviewed revealed that UAVs make significant contributions in disaster areas by providing real-time data, accessing hard-to-reach areas, accelerating search and rescue operations, and enhancing coordination. Whilst the 2015 Nepal earthquake served as an example of the large-scale use of drones, they have also been actively deployed in recent events such as the 2023 Kahramanmaraş earthquakes and the 2024 Noto earthquake in Japan. Furthermore, it has been established that they play an effective role in monitoring, response and risk analysis processes during disasters such as fires and floods. Conclusion: UAVs stand out as critical technologies that provide speed, safety and cost advantages in disaster management. However, there is a need to develop ethical usage, legal regulations and technological integration. In this regard, it is important to enhance the effectiveness of UAV usage through multi-stakeholder collaborations.

Keywords: Disaster management, emergency response, unmanned aerial vehicles (UAVs), drone technology

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetiminde Çocuk Güvenliği İçin Giyilebilir Teknolojilere Yönelik Ebeveyn Eğilimleri: CBS Destekli Akıllı Bileklik Önerisi

Aysun SAYAN[1], Nevra KAZANCI[2]

Giriş: Afetler, çocuklar gibi kırılgan gruplar açısından yüksek risk oluşturmaktadır. Afet anlarında çocukların hızlı şekilde tespit edilmesi ve güvenliğinin sağlanması, afet yönetiminin kritik bileşenlerinden biridir. Bu çalışmanın amacı, afet süreçlerinde çocuk güvenliğini artırmaya yönelik geliştirilmesi planlanan CBS destekli, nabız ölçerli ve QR kodlu akıllı bileklik sistemine ilişkin ebeveyn eğilimlerini belirlemektir. Yöntem: Bu araştırma, nicel ve tanımlayıcı desende yürütülmüştür. Çalışma grubunu Balıkesir ilinde yaşayan 500 ebeveyn oluşturmaktadır. Veriler çevrim içi anket yöntemi ile toplanmış ve frekans, yüzde ve ortalama değerler kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırma süreci etik ilkelere uygun olarak yürütülmüş olup, çalışma T.C. Sakarya Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulu'nun 20.05.2025 tarihli ve 58 sayılı kararı ile onaylanmıştır. Ayrıca, okul ortamlarında veri toplanabilmesi amacıyla Millî Eğitim Bakanlığı'ndan 31.07.2025 tarihinde resmi araştırma izni alınmıştır. Katılımcıların gönüllülüğü esas alınmış ve elde edilen veriler yalnızca bilimsel amaçlarla kullanılmıştır. Bulgular: Katılımcıların afet bilinci ve hazırlık düzeylerinin genel olarak orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Evde afet planı bulunmayanların oranı %51, ev içi tatbikat yapmayanların oranı %59,6'dır. Çocukların %73,2'sinin okulda afet eğitimi aldığı, ancak aile içi hazırlık uygulamalarının yetersiz kaldığı görülmüştür. Teknolojik araç kullanımında cep telefonu (%99,8) en yaygın araç iken, giyilebilir teknolojilerin kullanımının sınırlı olduğu belirlenmiştir. Ebeveynlerin önerilen bileklik sisteminde en çok tercih ettiği özellik canlı konum takibi (%86,8) olup, nabız ölçer (%39,2) ve QR kod (%30,4) gibi özelliklere yönelik talebin daha düşük olduğu saptanmıştır. Sonuç: Araştırma bulguları, ebeveynlerin afet yönetiminde çocuk güvenliğini artırmaya yönelik teknoloji temelli çözümlere olumlu yaklaşım sergilediğini göstermektedir. Bununla birlikte, önerilen sistem henüz uygulama aşamasında olmayıp kavramsal bir model niteliğindedir. Elde edilen bulgular, geliştirilecek sistemlerin kullanıcı beklentilerine uygun, erişilebilir ve veri güvenliğini önceleyen bir yapıda tasarlanması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, çocuk güvenliği, giyilebilir teknolojiler, ebeveyn eğilimleri, risk yönetimi

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Sakarya Üniversitesi, Afet Yönetimi Bölümü, Sakarya, aysun.sayan1@ogr.sakarya.edu.tr
2 Dr. Öğr. Üyesi, Sakarya Üniversitesi, Endüstri Mühendisliği Bölümü, Sakarya, nakbilek@sakarya.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Parental Tendencies Toward Wearable Technologies for Child Safety in Disaster Management: A Proposal for a GIS-Supported Smart Wristband

Aysun SAYAN, Nevra KAZANCI

Introduction: Disasters pose significant risks for vulnerable groups, particularly children. Ensuring the rapid identification and safety of children during disasters is a critical component of disaster management. This study aims to determine parental tendencies toward a GIS-supported smart wristband system, equipped with heart rate monitoring and QR code features, which is planned to enhance child safety. Methods: This quantitative descriptive study included 500 parents living in Balıkesir. Data were collected via an online survey and analysed using descriptive statistics. Ethical approval was obtained from Sakarya University (20.05.2025, No: 58), and official permission was granted by the Ministry of National Education (31.07.2025). Participation was voluntary. Results: Disaster awareness and preparedness levels were moderate. While 51% had no household disaster plan, 59.6% did not conduct drills. Although 73.2% of children received disaster education at school, family preparedness remained insufficient. Mobile phones (99.8%) were the most used tools, while wearable technologies were limited. Parents most preferred real-time location tracking (86.8%), followed by lower demand for heart rate monitoring (39.2%) and QR code features (30.4%). Conclusion: Parents show a positive attitude toward technology-based solutions, but preferences focus on simple functions. The proposed system is conceptual. Future designs should prioritize usability, accessibility, and data security.

Keywords: Disaster management, child safety, wearable technologies, parental tendencies, risk management

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afetlerde Dirençlilik Düzeyinin Belirlenmesi: Risk Yönetimi ve Planlama Perspektifi

Ayşe Akyol ÖZDOĞAN[1], Serkan ÖZDEN[2]

Afetler, bireyler, toplumlar ve kentler üzerinde sosyal, ekonomik ve çevresel olarak yıkıcı etkiler yaratmaktadır. Günümüzde afet yönetimi, yalnızca müdahale ve iyileştirme süreçleriyle sınırlı kalmayıp, risk azaltma ve toplumların afetlere karşı dirençli hale getirilmesini de hedeflemektedir. Dirençlilik düzeyinin belirlenmesi, afetlere hazırlık ve planlama süreçlerinde kritik bir unsur olarak öne çıkmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afetlerde birey, toplum ve kent düzeyinde dirençlilik düzeylerini nitel araştırma yöntemi ile belirlemek ve elde edilen bulgular ışığında risk yönetimi ve stratejik planlama süreçlerine yönelik öneriler geliştirmektir. Yöntem: Araştırma nitel yöntemle, fenomenolojik desen kullanılarak yürütülmüştür. Evren, afet riski yüksek bölgelerde yaşayan bireylerden oluşmuş; amaçlı örneklem yöntemiyle 228 katılımcı belirlenmiştir. Veri toplama aracı olarak Google formu kullanılmış, elde edilen veriler içerik analizi ile değerlendirilmiş, bireysel, toplumsal ve kurumsal düzeyde dirençlilik temaları belirlenmiştir. Çalışma etik kurul onayı gerektirmemektedir; herhangi bir finansal destek alınmamış ve çıkar çatışması bulunmamaktadır. Bulgular: Katılımcı ifadeleri, afetlere karşı dirençliliği üç düzeyde ortaya koymaktadır. Bireysel düzeyde, afet bilinci ve öz yeterlik yüksek olduğunda toparlanma süresi kısalmaktadır. Toplumsal düzeyde, sosyal dayanışma ve iletişim ağlarının güçlü olduğu bölgelerde risk algısı ve hazırlık düzeyi artmaktadır. Kurumsal düzeyde, yerel yönetimlerin bilgilendirme ve tatbikat çalışmaları, toplumun planlama süreçlerine aktif katılımını desteklemektedir. Sonuç: Afetlerde dirençlilik düzeyinin belirlenmesi, risk yönetimi ve planlama süreçlerini güçlendirmektedir. Dirençlilik ölçümleri, kaynak kullanımının etkinliğini artırmakta, önceliklerin doğru belirlenmesini ve toplumun afetlere hazırlıklı olmasını sağlamaktadır. Bu nedenle, afet yönetimi politikalarında dirençlilik göstergelerinin sistematik olarak kullanımı önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, dirençlilik, risk analizi, planlama

[1] Onsekiz Mart üniversitesi ayseakyolozdogan@gmail.com

[2] Onsekiz Mart üniversitesi

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Determining Resilience Levels in Disasters: Risk Management and Planning Perspectives

Ayşe Akyol ÖZDOĞAN, Serkan ÖZDEN

Disasters have destructive effects on individuals, communities, and urban areas socially, economically, and environmentally. Today, disaster management focuses not only on response and recovery but also on reducing risks and increasing the resilience of societies. Determining resilience levels is a critical factor in disaster preparedness and planning processes. This study aims to determine resilience levels at the individual, community, and urban levels using qualitative research methods and to provide recommendations for risk management and strategic planning based on the findings. The study was conducted using qualitative research with a phenomenological design. The population consisted of individuals living in high-risk disaster areas, and 228 participants were selected using purposive sampling. Data were collected through a Google Form survey and analysed using content analysis. Resilience themes at the individual, community, and institutional levels were identified. Ethics committee approval was not required; no financial support was received, and no conflicts of interest exist. Participants' statements revealed resilience at three levels. At the individual level, higher disaster awareness and self-efficacy shortened recovery time. At the community level, stronger social support networks and communication increased risk perception and preparedness. At the institutional level, local governments' information and drill activities enhanced active participation in planning processes. Determining resilience levels strengthens risk management and planning processes. Measuring resilience improves the efficient use of resources, ensures correct prioritization, and increases community preparedness for disasters. Therefore, systematic use of resilience indicators in disaster management policies is recommended.

Keywords: Disaster management, resilience, risk analysis, planning

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Hukuku Çerçevesinde Zorunlu Deprem Sigortası Uygulaması

Hatice BAŞ[1], F. Volkan AKYÖN[2]

Giriş: Doğal afetler, yalnızca fiziksel yıkıma yol açan olaylar olmayıp aynı zamanda sosyal, ekonomik ve hukuki sonuçlar doğuran çok boyutlu süreçlerdir. Afet kaynaklı zararların yalnızca kamu kaynaklarıyla karşılanması sürdürülebilir bir çözüm olmadığından, riskin finansal araçlarla yönetilmesi önem kazanmaktadır. Bu kapsamda Türkiye'de zorunlu deprem sigortası, 6305 sayılı Afet Sigortaları Kanunu ile düzenlenmiş ve Doğal Afet Sigortaları Kurumu (DASK) aracılığıyla kurumsallaştırılmıştır. Sistem, bireysel zararların karşılanmasının yanı sıra kamu üzerindeki mali yükün azaltılmasını amaçlamaktadır. Amaç: Afet hukuku çerçevesinde zorunlu deprem sigortası uygulamasını incelemek; DASK'ın hukuki dayanaklarını, kapsamını ve işleyişini değerlendirmek ve uygulamada karşılaşılan sorunları analiz ederek çözüm önerileri sunmaktır. Yöntem: Önceden tanımlanmış dahil etme/hariç tutma kriterlerini kullanarak Nisan 2026'ya kadar yayımlanan çalışmalar; PubMed, Google Akademik ve YÖK Tez Merkezi veri tabanlarında, "afet hukuku", "zorunlu deprem sigortası" ve "DASK" anahtar kelimeleri kullanılarak taranmış; konu ile doğrudan ilişkili çalışmalar incelenerek afet hukukunda zorunlu deprem sigortası değerlendirilmiştir. Bulgular: Literatür incelemesi sonucunda, zorunlu deprem sigortasının hukuki niteliğinin genel olarak sigorta sözleşmesi olarak kabul edildiği, ancak DASK'ın statüsü nedeniyle uygulamada farklı yorumların ortaya çıktığı görülmüştür. Ayrıca sigortalılık oranlarının istenilen düzeyde olmaması, toplumda sigorta bilincinin yeterince gelişmemiş olması ve hasar tespiti ile tazminat süreçlerinde çeşitli sorunların bulunması öne çıkan bulgular arasındadır. Bununla birlikte, sistemin afet sonrası ekonomik kayıpların azaltılmasında önemli bir işlev gördüğü yönünde genel bir görüş birliği vardır. Sonuç: Zorunlu deprem sigortası, Türkiye açısından önemli bir risk yönetim aracıdır. Ancak sistemin etkinliğinin artırılabilmesi için sigortalılık oranının yükseltilmesi, toplumsal bilinçlendirme faaliyetlerinin geliştirilmesi, teminat kapsamının genişletilmesi ve uygulamadaki aksaklıkların giderilmesine yönelik hukuki düzenlemelerin yapılması gerekmektedir. Bu yönde atılacak adımlar, sistemin afet hukuku çerçevesinde daha etkin hale gelmesine katkı sağlayacaktır. Bu çalışma, zorunlu deprem sigortasının afet hukuku perspektifinden değerlendirilmesine katkı sunmakta ve sistemin geliştirilmesine yönelik öneriler sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet hukuku, sigorta hukuku, zorunlu deprem sigortası, DASK

[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Afet Eğitimi ve Yönetimi Anabilim Dalı, haticebas2714@gmail.com

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale Sağlık Bilimleri Fakültesi, volkanakyon@comu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Implementation of Compulsory Earthquake Insurance within the Framework of Disaster Law

Hatice BAŞ, F. Volkan AKYÖN

Introduction: Natural disasters are not only events that cause physical destruction, but also complex processes that generate social, economic, and legal consequences. Since compensating disaster-related damages solely through public resources is not considered a sustainable solution, managing risk through financial instruments has become increasingly important. In this context, compulsory earthquake insurance in Türkiye has been regulated by Law No. 6305 on Disaster Insurance and institutionalized through the Natural Catastrophe Insurance Pool (DASK). The system aims not only to compensate individual losses but also to reduce the financial burden on the public sector after disasters. Objective: The aim of this study is to examine the implementation of compulsory earthquake insurance within the framework of disaster law; to evaluate the legal basis, scope, and functioning of DASK; and to analyze the problems encountered in practice while offering solution proposals. Method: In this study, a systematic review method was employed. Studies published until April 2026 were searched in PubMed, Google Scholar, and the National Thesis Center using the keywords “disaster law,” “compulsory earthquake insurance,” and “DASK.” Relevant studies directly related to the topic were analysed to evaluate compulsory earthquake insurance within the scope of disaster law. Findings: The literature review indicates that the legal nature of compulsory earthquake insurance is generally accepted as an insurance contract; however, different interpretations arise in practice due to the legal status of DASK. In addition, low insurance penetration rates, insufficient public awareness, and various issues related to damage assessment and compensation processes are among the prominent findings. Nevertheless, there is a general consensus that the system plays a significant role in reducing post-disaster economic losses. Conclusion: Compulsory earthquake insurance is an important risk management tool for Türkiye. However, in order to enhance the effectiveness of the system, it is necessary to increase insurance coverage rates, improve public awareness, expand the scope of coverage, and eliminate legal and practical shortcomings. Such measures will contribute to making the system more effective within the framework of disaster law. This study contributes to the evaluation of compulsory earthquake insurance from a disaster law perspective and offers recommendations for improving the system.

Keywords: Disaster law, insurance law, compulsory earthquake insurance, DASK

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Kırsal-Kentsel Alan Arayüzünde Orman Yangını Riskinin Bibliyometrik Değerlendirmesi

Mehtap KILIÇ YILDIZ[1], Cihan YILDIZ[2], Tayyip ELGÜN[3]

Plansız kentleşme, kentlerin mevcut fiziksel, ekonomik ve sosyal sorunlarını derinleştirmenin yanı sıra, artan konut talebiyle birlikte ormanlık alanlara yakın bölgelerde yerleşim baskısını artırmış, bu durum önemli bir sorun alanı haline gelmiştir. Literatürde "kırsal-kentsel alan arayüzü" olarak tanımlanan bu bölgeler, orman yangınlarından en fazla etkilenen alanlar arasında yer almaktadır. Yangınların yol açtığı biyolojik çeşitlilik kaybı, kentsel alanlarda zarar gören altyapı ve üstyapı unsurlarıyla birleştiğinde, ortaya çıkan toplam tahribatın boyutu ölçülmesi güç bir düzeye ulaşmaktadır. Araştırmanın temel amacı, kırsal-kentsel alan arayüzünde orman yangını riskine yönelik mevcut bilimsel çalışmaları kapsamlı bir şekilde değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışmada, kırsal kentsel arayüzdeki orman yangını risklerine yönelik yapılan çalışmaların bibliyometrik analizi yapılmıştır. Çalışma VOSviewer bibliyometrik analiz aracı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Tarama 21/08/2025 tarihinde gerçekleştirilmiş olup 1999-2025 yılları arasını kapsayan toplamda 817 çalışmaya ulaşılmıştır. Bulgular: Analiz bulgularına göre, kırsal-kentsel arayüzde orman yangını riskine ilişkin en fazla yayın üreten ülkeler arasında Amerika Birleşik Devletleri (ABD), Avustralya, Kanada, İspanya, Portekiz öne çıkmaktadır. Ülkeler arası iş birliği ağları incelendiğinde ise en güçlü bağlantıların sırasıyla ABD, Avustralya ve İspanya tarafından kurulduğu görülmektedir. Buna karşılık, Türkiye bu alanda yalnızca iki yayın ile temsil edilmekte ve iş birliği düzeyi en düşük ülkeler arasında yer almaktadır. En sık kullanılan anahtar kelimeler ise sırasıyla; tahliye, savunmasızlık, risk algısı, risk azaltma, iklim değişikliği ve yangın yönetimidir. Sonuç: Türkiye'de son günlerde yerleşim yerlerine ulaşan orman yangını vakaları dikkate alındığında mevcut riskin göz ardı edilemeyeceği açıktır. Bu durum yalnızca uluslararası düzeyde iş birliği mekanizmalarının geliştirilmesini değil, aynı zamanda yerel ölçekte toplumdan karar vericilere kadar tüm paydaşları kapsayan kapsamlı bir farkındalık ve bilinç oluşturulmasını da gerekli kılmaktadır.

Anahtar kelimeler: Kırsal-kentsel alan arayüzü, orman yangını, risk, risk yönetimi

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Ardahan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, mhtpklc8181@gmail.com
[2] Gümüşhane Üniversitesi Afet Yönetimi Yüksek Lisans Öğrencisi
[3] Dokuz Eylül Üniversitesi Afet Yönetimi Yüksek Lisans Öğrencisi

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

A Bibliometric Assessment of Wildfire Risk in the Wildland–Urban Interface

Mehtap KILIÇ YILDIZ, Cihan YILDIZ, Tayyip ELGÜN

Unplanned urbanization has not only exacerbated the existing physical, economic, and social challenges of cities but has also increased settlement pressure in areas adjacent to forests due to the growing demand for housing. This situation has become a significant concern. These regions, delineated in the extant literature as the "wildland-urban interface," are among the most vulnerable to wildfires. The confluence of biodiversity loss due to fires, in conjunction with the impairment to urban infrastructure and superstructure elements, engenders an aggregate level of destruction that defies quantifiable measurement. The primary objective of this research is to comprehensively evaluate the existing scientific studies on wildfire risks in the wildland–urban interface. In this study, a bibliometric analysis was conducted on research addressing wildfire risks in the wildland-urban interface. The analysis was carried out using the VOSviewer bibliometric mapping tool. The search was conducted on 21 August 2025 and covered the period between 1999 and 2025, yielding a total of 817 studies. According to the analysis, the countries producing the highest number of publications on wildfire risks in the wildland–urban interface are the United States, Australia, Canada, Spain, and Portugal. Examination of international collaboration networks reveals that the strongest connections are established by the United States, Australia, and Spain. In contrast, Türkiye is represented by only two publications in this field and ranks among the countries with the lowest level of collaboration. The most frequently used keywords include evacuation, vulnerability, risk perception, risk reduction, climate change, and fire management. Considering recent wildfire incidents that have reached residential areas in Türkiye, it is evident that the existing risk cannot be overlooked. Addressing this issue requires not only the development of international cooperation mechanisms but also the establishment of comprehensive awareness and consciousness at the local level, encompassing all stakeholders from communities to decision-makers.

Keywords: Wildland–urban interface, wildfire, risk, risk management

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Dijitalleşen Endüstride İş Kazaları: Endüstri 4.0 Perspektifinden Bibliyometrik Bir İnceleme

Hayriye ALİUSTA[1], İsmet ÇELEBİ[2], Berrin ÇELİK[3]

Amaç: Bu çalışma, Endüstri 4.0 kapsamında dijitalleşen üretim süreçlerinin iş kazaları üzerindeki etkilerini bibliyometrik bir yaklaşımla incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, literatürdeki eğilimler, iş birliği ağları ve öne çıkan temalar sistematik olarak analiz edilmiştir. Yöntem: Araştırma, betimsel bibliyometrik analiz tasarımında yürütülmüştür. Veri kaynağı olarak Web of Science Core Collection kullanılmış, 2015–2025 yılları arasında yayımlanan çalışmalar incelenmiştir. "Industry 4.0", "IoT", "artificial intelligence" gibi dijitalleşme kavramları ile "occupational accident" ve benzeri terimleri içeren arama stratejisi sonucunda 126 yayından oluşan nihai veri seti elde edilmiştir. Analizlerde VOSviewer kullanılarak atıf, iş birliği ve anahtar kelime eş-oluşum analizleri gerçekleştirilmiştir. Bulgular: İncelenen yayınların büyük çoğunluğu makale türünde olup, toplam 2296 atıf ve 26 H-indeksi değerine ulaşılmıştır. Yayın ve atıf sayılarında özellikle son yıllarda belirgin bir artış gözlenmiştir. En aktif ülkeler ABD, Çin ve Güney Kore olurken; Yıldız Teknik Üniversitesi öne çıkan kurumlar arasında yer almıştır. Anahtar kelime analizinde "artificial intelligence", "machine learning" ve "occupational injuries" kavramlarının yoğunlaştığı görülmüştür. Ayrıca en çok atıf alan çalışmaların büyük ölçüde derleme türünde olduğu ve büyük veri, ergonomi, giyilebilir teknolojiler ile makine öğrenmesi temalarının ön plana çıktığı belirlenmiştir. Sonuç: Bulgular, iş sağlığı ve güvenliği literatürünün Endüstri 4.0 ile birlikte giderek veri temelli ve teknoloji odaklı bir yapıya evrildiğini göstermektedir. Özellikle yapay zekâ ve makine öğrenmesi uygulamalarının, iş kazalarının önlenmesine yönelik proaktif yaklaşımları güçlendirdiği değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Endüstri 4.0, iş kazaları, dijitalleşme, yapay zekâ, bibliyometrik analiz

[1] Yüksek Lisans Öğrencisi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi, Afet Yönetimi Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye. E-posta: hayriyealii@gmail.com ORCID: https://orcid.org/0009-0005-0741-9757
[2] Doç. Dr., Gazi Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikleri Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı, Ankara, Türkiye. E-posta: ismetcelebi@gazi.edu.tr ORCID: https://orcid.org/0000-0002-6494-2908
[3] Dr. Öğr. Üyesi, Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Anabilim Dalı, Bilecik, Türkiye. E-posta: berrin.celik@bilecik.edu.tr ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0509-6913

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Workplace Accidents in the Digitalizing Industry: A Bibliometric Review from the Perspective of Industry 4.0

Hayriye ALİUSTA, İsmet ÇELEBİ, Berrin ÇELİK

Objective: This study aims to examine the impact of digitalized production processes within the scope of Industry 4.0 on occupational accidents through a bibliometric approach. In this context, trends, collaboration networks, and prominent themes in the literature were systematically analysed. Methods: The study was designed as a descriptive bibliometric analysis. Data were retrieved from the Web of Science Core Collection, covering publications between 2015 and 2025. A total of 126 publications were included using a search strategy combining Industry 4.0-related terms (e.g., “Industry 4.0”, “IoT”, “artificial intelligence”) with occupational accident-related terms. Bibliometric analyses, including citation, collaboration, and keyword co-occurrence analyses, were conducted using VOSviewer. Results: The majority of the publications were research articles, with a total of 2,296 citations and an H-index of 26. A notable increase in both publication and citation counts was observed, particularly in recent years. The United States, China, and South Korea were identified as the most productive countries, while Yıldız Technical University was among the leading institutions. Keyword analysis revealed that “artificial intelligence,” “machine learning,” and “occupational injuries” were the most frequently used terms. Highly cited studies were predominantly review articles, focusing on themes such as big data, ergonomics, wearable technologies, and machine learning. Conclusion: The findings indicate that occupational health and safety literature is increasingly evolving toward a technology-driven and data-oriented structure in the context of Industry 4.0. In particular, artificial intelligence and machine learning applications appear to strengthen proactive approaches to the prevention of occupational accidents.

Keywords: Industry 4.0, workplace accidents, digitalization, artificial intelligence, bibliometric analysis

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

L-Sistein–Gümüş Nanopartikül İçeren Hidrojel Kompozitlerin Sentez, Karakterizasyon ve Yara İyileştirici Etkilerinin İncelenmesi

Kemal BAŞ[1], Serdar KARAKURT[2]

Giriş: Hidrojeller, üç boyutlu polimerik ağ yapıları sayesinde yara yüzeyinde nemli bir mikroortam sağlayan, gaz alışverişini destekleyen ve etkili eksüda yönetimini kolaylaştıran gelişmiş biyomalzemelerdir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, gümüş nanopartiküller içeren L-sistein bazlı bir hidrojel sentezlemek ve karakterize etmek; ayrıca bu hidrojelin hem *in vitro* hem de *in vivo* koşullar altında yara iyileştirme potansiyelini değerlendirmektir. Yöntem: Hidrojel, 0,01 mol L^{-1} L-sistein ve $AgNO_3$'ün karıştırılması ve ardından 20°C'de 6–12 saat karanlıkta inkübasyon ile sentezlendi. Jel oluşumu, Na_2SO_4 (0,02 mol L^{-1}) ve 3 saatlik UV maruziyeti ile indüklendi. Karakterizasyon, FT-IR, UV–Vis ve SEM kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Biyouyumluluk, Alamar Blue testi (IC_{50}) ile HaCaT hücreleri üzerinde değerlendirilmiştir. Hücre göçü ve yara iyileşmesi, *in vitro* çizik ve *in vivo* eksizyonel yara modelleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: FT-IR analizi, sülfür-gümüş bağını gösteren 2549 cm^{-1}'deki –SH bandının kaybolmasıyla kanıtlandığı üzere, sistein ile gümüş arasındaki etkileşimi doğruladı. SEM görüntüleri, hidrojel matrisi boyunca homojen bir şekilde dağılmış gümüş nanopartiküllerinin (122–173 nm) bulunduğu gözenekli üç boyutlu bir ağ ortaya koydu. HaCaT hücreleri üzerindeki IC_{50} değeri 1307 µg/mL olarak belirlendi ve bu da iyi bir biyouyumluluk olduğunu gösterdi. *In vitro* yara iyileşme testleri, hidrojel ile tedavi edilen grupta 48 saat içinde yara bölgesinin tamamen kapandığını gösterirken, kontrol grubunda sınırlı bir kapanma (%6,87) gözlendi. *In vivo* bulgular, sistein–gümüş grubunda %80,96'lık bir yara kapanma oranı ortaya koydu; bu oran, sham (%23,39) ve %0,9 NaCl (%28,63) gruplarından anlamlı olarak yüksekken, pozitif kontrol (Bepanjel) %91,24'e ulaştı. 14. günde yapılan histolojik analiz, epidermal kalınlaşma ve artmış kollajen birikimi gösterdi. Sonuç: Bu bulgular, L-sistein-gümüş nanopartikül hidrojelin, özellikle CBRN ile ilişkili yaralanmalar için alternatif bir tedavi olarak potansiyeli olan, biyouyumlu ve etkili bir yara pansumanı olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Hidrojel, L-sistein, sitotoksisite, HaCaT.

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Selçuk Üniversite, Beyşehir Ali Akkanat Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Beyşehir Konya. kemal.bas@selcuk.edu.tr
[2] Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyokimya, Selçuklu, Konya. kserdar1@yahoo.com

Synthesis, Characterisation and Investigation of the Wound-Healing Effects of L-Cysteine–Silver Nanoparticle-Containing Hydrogel Composites

Kemal BAŞ, Serdar KARAKURT

Introduction: Hydrogels are advanced biomaterials that, owing to their three-dimensional polymeric network structures, provide a moist microenvironment on the wound surface, support gas exchange, and facilitate effective exudate management. Objective: This study aimed to synthesize and characterize an L-cysteine-based hydrogel incorporating silver nanoparticles and to evaluate its wound healing potential under both in vitro and in vivo conditions. Methods: The hydrogel was synthesized by mixing 0.01 mol L^{-1} L-cysteine and $AgNO_3$, followed by dark incubation at 20°C for 6–12 h. Gelation was induced with Na_2SO_4 (0.02 mol L^{-1}) and UV exposure for 3 h. Characterization was performed using FT-IR, UV–Vis, and SEM. Biocompatibility was assessed on HaCaT cells via the Alamar Blue assay (IC_{50}). Cell migration and wound healing were evaluated using in vitro scratch and in vivo excisional wound models. Results: FT-IR analysis confirmed the interaction between cysteine and silver, as evidenced by the disappearance of the –SH band at 2549 cm^{-1}, indicating sulphur–silver bonding. SEM images showed a porous three-dimensional network, with silver nanoparticles (122–173 nm) homogeneously distributed throughout the hydrogel matrix. The IC_{50} value on HaCaT cells was determined as 1307 µg/mL, indicating good biocompatibility. In vitro wound healing assays demonstrated complete closure of the wound area within 48 hours in the hydrogel-treated group, whereas the control group showed limited closure (6.87%). In vivo findings revealed a wound closure rate of 80.96% in the cysteine–silver group, significantly higher than the sham (23.39%) and 0.9% NaCl (28.63%) groups, while the positive control (Bepanjel) reached 91.24%. Histological analysis on day 14 showed epidermal thickening and increased collagen deposition. Conclusion: These findings suggest that the L-cysteine–silver nanoparticle hydrogel is a biocompatible and effective wound dressing with potential as an alternative treatment, especially for CBRN-related injuries.

Keywords: Hydrogel, L-cysteine, cytotoxicity, HaCaT.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Türkiye'de KBRN Alanında Yapılan Lisansüstü Tezlerin İçerik Analizi Yoluyla İncelenmesi

Tuncay POLAT[1], Ali Nedim YAŞITLI[2], Abdurrahman ORUÇ[3]

Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer (KBRN) tehditlerin karmaşık doğası, bu alanda disiplinler arası bilimsel üretimi zorunlu kılmaktadır. Türkiye'nin jeopolitik konumu ve endüstriyel gelişimi, bu tehditlere karşı yüksek duyarlılık oluşturmakta, akademik üretimin önemini artırmaktadır. Amaç: Bu çalışma, Türkiye'de KBRN alanında hazırlanmış lisansüstü tezleri belirli kategoriler çerçevesinde inceleyerek mevcut akademik üretim profilini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Yöntem: Araştırma, nitel yöntemle ve içerik analizi yaklaşımıyla yürütülmüştür. 1994–2024 yılları arasında YÖK Ulusal Tez Merkezi'ne kaydedilmiş ve çevrimiçi erişime açık olan 162 tez incelenmiş; içerik açısından uygun görülen 120 tez çalışma kapsamına alınmıştır. Veri toplama yöntemi olarak doküman analizi, analiz aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen tez inceleme formu kullanılmıştır. Veriler iki araştırmacı tarafından analiz edilmiştir. Kodlayıcılar arası güvenilirlik %95 olarak hesaplanmıştır. Bulgular: Tezlerin %85,8'i yüksek lisans düzeyinde olup doktora tezlerinin sınırlı olduğu görülmüştür. Akademik üretimin 2010 sonrasında belirgin biçimde arttığı, 44 üniversite ve 11 farklı enstitüde yoğunlaştığı tespit edilmiştir. En fazla tez İskenderun Teknik Üniversitesi'nde yapılmış, en sık tercih edilen yöntem "tasarım" araştırmaları ve "anket" modelidir. Örneklem olarak en yaygın kullanılan grup "belge/doküman" olmuştur. Sonuç: KBRN alanındaki lisansüstü tez üretimi artış göstermekte, ancak doktora düzeyinde yeterli derinleşme sağlanamamaktadır. Disiplinler arası iş birlikleri sınırlı kalmakta, çalışmalar teknik alanlarda yoğunlaşmaktadır. Bu bağlamda, doktora düzeyindeki üretimin artırılması, yöntemsel çeşitliliğin sağlanması, bölgesel dağılımın dengelenmesi ve uluslararası iş birliklerinin teşvik edilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: KBRN, lisansüstü tezler, içerik analizi, Türkiye, afet yönetimi

[1] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, e-mail: tuncapolat04@gmail.com
[2] Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, e-mail: anyasitli@mehmetakif.edu.tr
[3] Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, e-mail: abdurrahman.oruc@erzincan.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Content Analysis of Postgraduate Theses on CBRN in Türkiye

Tuncay POLAT, Ali Nedim YAŞITLI, Abdurrahman ORUÇ

The complex nature of chemical, biological, radiological, and nuclear (CBRN) threats necessitates interdisciplinary scientific production in this field. Türkiye's geopolitical position and industrial development render the country highly sensitive to such threats, thereby emphasizing the importance of academic engagement in this domain. Objective: This study aims to examine postgraduate theses prepared in the field of CBRN in Türkiye through categorical analysis and to reveal the current profile of academic output in the field. Methodology: The study was conducted using a qualitative research design and the content analysis method. A total of 162 theses recorded in the National Thesis Center of the Council of Higher Education between 1994 and 2024 and available online were reviewed, and 120 theses deemed directly relevant to the field were included in the analysis. Document analysis was used as the data collection technique, and a thesis review form developed by the researchers served as the analysis tool. Data were independently analysed by two researchers, and inter-coder reliability was calculated at 95%. Findings: Of the theses examined, 85.8% were at the master's level, indicating limited doctoral-level output. A noticeable increase in thesis production was observed after 2010. The theses were concentrated in 44 universities and 11 graduate schools, with İskenderun Technical University producing the highest number. "Design"-oriented studies and survey models were the most frequently used methods, and document-based samples were the most common among the study groups. Conclusion: Postgraduate research in the CBRN field in Türkiye has increased over time, yet there remains a need for deeper engagement at the doctoral level. Interdisciplinary collaboration is limited, and research remains predominantly technical. Therefore, it is recommended to promote doctoral-level studies, diversify methodological approaches, balance regional academic distribution, and foster international cooperation.

Keywords: CBRN, postgraduate theses, content analysis, Türkiye, disaster management

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Su Ortamlarındaki KBRN Ajanı Ağır Metal Kirliliğinin Bazı Makroalglerin Biyosorpsiyonuyla Giderilmesi

Yusuf GÖKDUMAN[1], Cengiz AKKÖZ[2]

Afetler sonrasında meydana gelen endüstriyel hasarlar ve altyapı yıkımları, su kaynaklarında kompleks Kimyasal, Biyolojik, Radyolojik ve Nükleer (KBRN) tehditler ile ağır metal kontaminasyonunu beraberinde getirmektedir. Afet anında zarar gören tesislerden yayılan çinko, kadmiyum, kurşun, baryum, nikel, bakır ve krom gibi ağır metallerin su sistemlerine sızması, ekosistem üzerinde geri dönüşü zor toksik etkiler oluşturmaktadır. Bu metaller, biyolojik kirleticilerden farklı olarak akut toksisitenin yanı sıra uzun vadeli karsinojenik ve nörotoksik riskler taşımaktadır. Konvansiyonel arıtma yöntemlerinin yetersiz kaldığı bu kriz senaryolarında, su güvenliğini sağlamak için sürdürülebilir, ekonomik ve hızlı dekontaminasyon süreçlerinin geliştirilmesi hayati önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, afet sonrası su kaynaklarında oluşan ağır metal kirliliğinin bertaraf edilmesinde çevre dostu bir biyoremediasyon yöntemi olan biyosorpsiyonun etkinliğini, farklı denizel makroalg türleri üzerinden deneysel olarak değerlendirmektir. Araştırmada *Ulva rigida*, *Zanardinia typus* ve *Gongolaria montagnei* makroalg türlerinin; çinko, kadmiyum, kurşun, baryum, nikel, bakır ve krom üzerindeki biyosorpsiyon performansları incelenmiştir. Kurutulup öğütülerek standardize edilen biyokütleler, kesikli bir sistemde 6, 12, 24 ve 48 saatlik temas sürelerinde ağır metal çözeltileriyle etkileşime sokulmuştur. Numunelerdeki metal derişimleri, İndüktif Eşleşmiş Plazma – Kütle Spektrometrisi (ICP-MS) tekniği ile yüksek hassasiyette ölçülmüştür. Deneysel veriler, biyosorpsiyon kapasitesinin tür spesifik özelliklere ve zamana bağlı olarak değiştiğini göstermiştir. *Gongolaria montagnei* en yüksek performansı sergileyerek çinko (%98,6), baryum (%99,8), bakır (%96,8) ve krom (%91,9) giderim oranlarına ulaşmıştır. *Zanardinia typus* türü baryum (%97) ve çinko (%95) başta olmak üzere dengeli bir tutunma profili sunarken; *Ulva rigida* tüm metallerde negatif giderim (desorpsiyon) göstererek mevcut koşullarda verimsiz bulunmuştur. Negatif değerlerin, yeşil alglerin farklı hücre duvarı yapısından veya hücresel bütünlüğün bozulmasıyla içerideki iyonların tekrar çözeltiye sızmasından kaynaklandığı değerlendirilmektedir. Kahverengi alg grubuna ait türlerin, afet sonrası KBRN kaynaklı ağır metal kirliliğinin rehabilitasyonunda yüksek kapasiteli biyosorbentler olduğu saptanmıştır. Çalışma, kriz yönetimi süreçlerinde su kaynaklarının hızlı ve düşük maliyetli dekontaminasyonu için stratejik bir temel sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet Yönetimi, KBRN, ağır metal kirliliği, biyosorpsiyon, makroalg.

[1] Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya
[2] Prof. Dr., Selçuk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Removal of CBRN Agent Heavy Metal Pollution in Aquatic Environments by Biosorption of Macroalgae

Yusuf GÖKDUMAN, Cengiz AKKÖZ

Environmental degradation following disasters triggers complex Chemical, Biological, Radiological, and Nuclear (CBRN) threats alongside heavy metal contamination in aquatic systems. The release of heavy metals such as zinc, cadmium, lead, barium, nickel, copper, and chromium due to industrial damage during disasters leads to severe toxic effects in water resources. Unlike biological contaminants, these agents are associated with long-term carcinogenic and neurotoxic risks. In these critical scenarios where conventional treatment methods become insufficient, developing sustainable, cost-effective, and rapid decontamination processes is vital to ensure water safety. The primary objective of this study is to experimentally evaluate the effectiveness of biosorption, an eco-friendly bioremediation method, using different marine macroalgae species for the removal of heavy metal pollution in post-disaster water resources. The biosorption performances of *Ulva rigida*, *Zanardinia typus*, and *Gongolaria montagnei* were investigated for the removal of zinc, cadmium, lead, barium, nickel, copper, and chromium. Standardized biomass samples were contacted with heavy metal solutions in a batch system at 6, 12, 24, and 48-hour intervals. Metal concentrations were determined with high precision using Inductively Coupled Plasma – Mass Spectrometry (ICP-MS). Experimental data showed that biosorption capacity significantly varies depending on species-specific properties and contact time. *Gongolaria montagnei* exhibited the highest performance, achieving removal rates of 98.6% for zinc, 99.8% for barium, 96.8% for copper, and 91.9% for chromium. While *Zanardinia typus* provided a balanced removal profile, especially for barium (97%) and zinc (95%), *Ulva rigida* showed negative removal (desorption) values for all metals. These negative results are attributed to differences in green algae cell wall composition or the leakage of internal ions due to structural degradation. Brown algae species were identified as high-capacity biosorbents for the remediation of post-disaster CBRN-related heavy metal pollution. This study provides a strategic dataset for the rapid and low-cost rehabilitation of water resources during crisis management.

Keywords: Disaster Management, CBRN, heavy metal contamination, biosorption, macroalgae.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Hastane Temelli KBRN Tatbikatlarının Sağlık Çalışanlarının Bilgi, Beceri ve Müdahale Kapasitesi Üzerine Etkisi: Yarı Deneysel Bir Değerlendirme

Ramazan GÖK[1], Buğra Kaan KÖSE[2]

Kimyasal, biyolojik, radyolojik ve nükleer (KBRN) tehditler, sağlık sistemlerinin kriz yönetim kapasitesini doğrudan etkileyen yüksek riskli durumlardır. Bu tür olaylarda etkin müdahale, yalnızca teorik bilgi değil, aynı zamanda uygulama becerisi ve koordinasyon yetkinliği gerektirmektedir. Hastane temelli tatbikatlar, bu yetkinliklerin geliştirilmesinde kritik bir eğitim aracıdır. Bu çalışmada, gerçekleştirilen KBRN tatbikatının sağlık çalışanlarının bilgi, beceri ve müdahale kapasitesi üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırma yarı deneysel tipte olup 2025 yılında bir eğitim ve araştırma hastanesinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya acil servis ve ilgili birimlerde görev yapan ve gönüllü katılım sağlayan 82 sağlık çalışanı dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen ve KBRN farkındalığı, kişisel koruyucu ekipman kullanımı, olay yeri yönetimi ve triyaj süreçlerini içeren yapılandırılmış anket formu kullanılmıştır. Veriler tatbikat öncesi ve sonrası toplanmıştır. Bağımsız değişken tatbikat uygulaması, bağımlı değişken ise sağlık çalışanlarının bilgi ve uygulama düzeyidir. İstatistiksel analizde bağımlı gruplarda t testi kullanılmıştır. Çalışma, kurum içi eğitim ve tatbikat değerlendirmesi kapsamında gerçekleştirildiğinden etik kurul onayı gerektirmemektedir. Tatbikat sonrası katılımcıların toplam bilgi puanında ileri düzeyde istatistiksel olarak anlamlı artış saptanmıştır ($p<0.001$). Kişisel koruyucu ekipman kullanımında doğru uygulama oranı %46'dan %81'e yükselmiştir. Olay yeri yönetimi ve triyaj uygulamalarına ilişkin doğru müdahale oranlarında belirgin iyileşme gözlenmiştir. Hastane temelli KBRN tatbikatları, sağlık çalışanlarının yalnızca bilgi düzeyini değil, aynı zamanda uygulama becerisi ve müdahale kapasitesini de anlamlı şekilde artırmaktadır. Bu nedenle tatbikatların periyodik olarak uygulanması ve kurumsal afet hazırlık planlarının ayrılmaz bir parçası haline getirilmesi önerilmektedir. Çalışmanın tek merkezli olması ve kısa dönem değerlendirme içermesi sınırlılıkları arasında yer almaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet Yönetimi, KBRN, Tatbikat.

[1] Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sivil Savunma Amirliği, İstanbul, Türkiye
[2] Sancaktepe Şehit Prof. Dr. İlhan Varank Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Sivil Savunma Amirliği, İstanbul, Türkiye

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Effect of Hospital-Based CBRN Drills on Healthcare Workers' Knowledge, Skills and Response Capacity: A Quasi-Experimental Study

Ramazan GÖK[1], Buğra Kaan KÖSE[1]

Chemical, biological, radiological and nuclear (CBRN) threats are high-risk situations that directly affect the crisis management capacity of healthcare systems. Effective response requires not only theoretical knowledge but also practical skills and coordination competencies. Hospital-based drills are critical training tools in developing these competencies. This study aimed to evaluate the effect of a CBRN drill on healthcare workers' knowledge, skills and response capacity. This quasi-experimental study was conducted in 2025 in a training and research hospital. A total of 82 healthcare workers working in emergency services and related units voluntarily participated in the study. Data were collected using a structured questionnaire including CBRN awareness, personal protective equipment use, scene management and triage processes. Data were obtained before and after the drill. The independent variable was the drill application, and the dependent variable was the level of knowledge and practice. Statistical analysis was performed using paired sample t-test. Ethics committee approval was not required as the study was conducted within the scope of institutional training and drill evaluation. A statistically significant increase was observed in the total knowledge scores of participants after the drill ($p<0.001$). The correct use of personal protective equipment increased from 46% to 81%. Significant improvements were also observed in scene management and triage practices. Hospital-based CBRN drills significantly improve not only the knowledge level but also the practical skills and response capacity of healthcare workers. Therefore, it is recommended that such drills be conducted regularly and integrated into institutional disaster preparedness plans. The single-center design and short-term evaluation are among the limitations of this study.

Keywords: Disaster Management, CBRN, Drill.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Beklenen Marmara Depremi Bağlamında Üniversite Öğrencilerinin Bireysel Afet Hazırlık Düzeyleri ile Afet Okuryazarlıklarının İncelenmesi

Şevval MEYDAN[1], Cüneyt ÇALIŞKAN[2], Hüseyin KOÇAK[3]

Amaç: Bu çalışma, beklenen Marmara depremi bağlamında üniversite öğrencilerinin bireysel deprem hazırlık düzeyleri ile afet okuryazarlığının hazırlık boyutunu değerlendirmeyi amaçlamıştır. Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte yürütülen bu çalışma, bir üniversitenin yerleşkesinde öğrenim gören 386 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Veriler yüz yüze anket yöntemiyle toplanmıştır. Araştırmada, 20 maddelik Deprem Hazırlık İndeksi ile Afet Okuryazarlığı Öz Bildirim Ölçeği'nin hazırlık alt boyutu kullanılmıştır. Verilerin analizinde lojistik regresyon ve basit doğrusal regresyon analizlerinden yararlanılmıştır. Bu çalışma, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında 1919B012466661 proje numarası ile desteklenmiştir. Bulgular: Katılımcıların yalnızca %18.4'ü kendisini depreme hazır olarak değerlendirmiştir. Öğrencilerin afet okuryazarlığı hazırlık puan ortalaması 31.69±6.20, Deprem Hazırlık İndeksi puan ortalaması ise 9.60±3.20 olarak bulunmuştur. Katılımcıların %36.3'ünün yetersiz, %43.3'ünün ise sınırlı hazırlık düzeyine sahip olduğu belirlenmiştir. Erişme (%66.3 yetersiz), değerlendirme (%45.9 yetersiz) ve uygulama (%60.1 yetersiz) alanları, hazırlık açısından öne çıkan zayıf boyutlar olarak saptanmıştır. Afet eğitimi almamış olmanın düşük hazırlık düzeyi ile ilişkili olduğu görülmüştür (OR=2.48, %95 GA: 1.38–4.46). Ayrıca, Deprem Hazırlık İndeksi puanının hazırlık puanını anlamlı düzeyde yordadığı belirlenmiştir (β=0.351, R^2=0.123, $p<0.001$). Sonuç: Üniversite öğrencilerinin deprem hazırlığı ile afet okuryazarlığının hazırlık düzeyinin yeterli olmadığı belirlenmiştir. Özellikle erişme, değerlendirme ve uygulama alanlarına odaklanan, yapılandırılmış ve uygulama temelli üniversite odaklı eğitim programlarına gereksinim bulunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet okuryazarlığı, Deprem hazırlığı, Üniversite öğrencileri, Marmara depremi, Afet eğitimi.

[1] Department of Emergency Aid and Disaster Management, Hamidiye Faculty of Health Sciences, University of Health Sciences, Istanbul Türkiye
sevmey1125@gmail.com ORCID: 0000-0003-0232-1118
[2] Department of Emergency Aid and Disaster Management, Hamidiye Faculty of Health Sciences, University of Health Sciences, Istanbul Türkiye
caliskan007@hotmail.com ORCID: 0000-0003-0232-1118
[3] Department of Emergency Aid and Disaster Management, Hamidiye Faculty of Health Sciences, University of Health Sciences, Istanbul Türkiye
E-mail: drhuseyinkocakayay@gmail.com ORCID: 0000-0001-8377-1828

Examination of University Students' Individual Disaster Preparedness Levels and Disaster Literacy in the Context of the Anticipated Marmara Earthquake

Şevval MEYDAN, Cüneyt ÇALIŞKAN, Hüseyin KOÇAK

Objective: This study aimed to evaluate individual earthquake preparedness and the preparedness dimension of disaster literacy among university students in the context of the anticipated Marmara earthquake. Methods: This descriptive, cross-sectional study was conducted with 386 students on the campus of a university. Data were collected through face-to-face questionnaires. The 20-item Earthquake Preparedness Index and the preparedness subdimension of the Disaster Literacy Self-Assessment Scale were used. Logistic regression and simple linear regression analyses were performed. This study was supported by Project No. 1919B012466661 under the TÜBİTAK 2209-A Research Project Support Program for University Students. Results: Only 18.4% of the participants perceived themselves as prepared for an earthquake. The mean preparedness score was 31.69±6.20, while the mean Earthquake Preparedness Index score was 9.60±3.20. Of the students, 36.3% had inadequate and 43.3% had limited levels of preparedness. Accessing information (66.3% inadequate), appraisal (45.9% inadequate), and application (60.1% inadequate) were the most prominent weak domains. Not having received disaster education was associated with lower preparedness (OR=2.48, 95% CI: 1.38–4.46). The Earthquake Preparedness Index significantly predicted the preparedness score (β=0.351, R^2=0.123, $p<0.001$). Conclusion: University students had insufficient levels of both earthquake preparedness and disaster literacy preparedness. There is a need for structured and practice-based university-centered educational programs, particularly focusing on the domains of accessing information, appraisal, and application.

Keywords: Disaster literacy, earthquake preparedness, university students, Marmara earthquake, disaster education.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Üniversite Öğrencilerinde Afet Okuryazarlığı ile Afetlerde Gönüllü Çalışma İsteği Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ayça ERTAN[1], Cüneyt ÇALIŞKAN[2], Hüseyin KOÇAK[3]

Giriş: Afetlere hazırlıkta toplum temelli dirençliliğin güçlendirilmesi açısından bireylerin afet okuryazarlığı düzeyinin ve gönüllü olma isteğinin yüksek olması önem taşımaktadır. Gönüllü kapasitenin geliştirilmesi bakımından üniversite öğrencileri, afet risk azaltma ve müdahale süreçlerinde öncelikli gruplardan biridir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin afet okuryazarlığı düzeyleri ile afetlerde gönüllü olarak çalışma isteği arasındaki ilişkiyi incelemektir. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı nicel araştırma tasarımı ile yürütülmüştür. Çalışmanın evrenini İstanbul'da bulunan bir vakıf üniversitesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmaya 185 öğrenci katılmıştır. Veriler, sosyo-demografik bilgi formu ve 61 maddeden oluşan Afet Okuryazarlığı Ölçeği (AFOY) ile çevrim içi anket yöntemiyle toplanmıştır. Araştırma öncesinde ilgili üniversitenin etik kurulundan onay alınmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler, güvenirlik analizi, parametrik grup karşılaştırmaları ve Spearman korelasyon analiziyle değerlendirilmiştir. Afet okuryazarlığı, 0–50 aralığına dönüştürülmüş toplam ölçek puanları ve alt boyut puanları kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Katılımcıların 143'ü (%77,3) kadın, 175'i (94,6) 18–25 yaş grubundadır. AFOY dönüştürülmüş toplam puan ortalaması 34,81±8,29, Cronbach alfa katsayısı 0,984 olarak bulunmuştur. Katılımcıların %51,9'unun afet okuryazarlığı yetersiz-sınırlı düzeydedir. Spearman korelasyon analizinde afet okuryazarlığı ile gönüllü çalışma isteği arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmamıştır (rho=0,082; p=0,265). Temel AFAD Gönüllülüğü eğitimi alan ve almayan öğrencilerin AFOY toplam puanları arasında anlamlı fark saptanmamıştır (p=0,710). Erkek öğrencilerin AFOY toplam puanları kadınlardan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir (p=0,028). Sınıf düzeyinde AFOY toplam puanlarında anlamlı farklılık bulunmuştur (p=0,008). İyileştirme boyutunda ise öğrencilerin %54,6'sı yetersiz-sınırlı düzeydedir. Öğrencilerin %45,9'u afetlerde gönüllü çalışma konusunda kararsız olduğunu belirtmiştir. Sonuç: Afet okuryazarlığı düzeyi ile öğrencilerin afetlerde gönüllü olarak çalışma isteği arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. Temel AFAD Gönüllülüğü eğitimi alan ve almayan öğrencilerin afet okuryazarlığı puanları anlamlı farklılık göstermemiştir. Öğrencilerin yarısından fazlasının yetersiz-sınırlı düzeyde olması, afet okuryazarlığının geliştirilmesi gereksinimine işaret etmektedir. Üniversitelerde afet gönüllülüğünü güçlendirmek için uygulamalı, katılım odaklı ve sürdürülebilir eğitim modellerinin geliştirilmesi önerilmektedir. Bu modellerde bilgiye erişme ve bilgiyi uygulama becerileri desteklenmelidir.

Anahtar kelimeler: Afet okuryazarlığı, afet gönüllülüğü, afetlere hazırlık, risk azaltma

[1] Öğr. Gör., Biruni Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, İstanbul/Türkiye, aertan@biruni.edu.tr ORCID: 0009-0001-9294-8661

[2] Doç. Dr. Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü İstanbul/Türkiye, caliskan007@hotmail.com ORCID: 0000-0003-0232-1118

[3] Dr. Öğr. Üyesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü İstanbul/Türkiye, huseyin.kocak@sbu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8377-1828

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

An Examination of the Relationship Between Disaster Literacy and Willingness to Volunteer During Disasters Among University Students

Ayça ERTAN, Cüneyt ÇALIŞKAN, Hüseyin KOÇAK

Introduction: In terms of strengthening community-based resilience in disaster preparedness, it is crucial for individuals to have a high level of disaster literacy and a strong willingness to volunteer. University students are one of the priority groups for developing volunteer capacity in disaster risk reduction and response processes. The aim of this study is to examine the relationship between university students' levels of disaster literacy and their willingness to volunteer in disasters. Method: The research was conducted using a cross-sectional survey model, one of the quantitative research methods. The study population consisted of students enrolled at a private university in Istanbul. A total of 185 students participated in the study. Data were collected via an online survey using a sociodemographic information form and the Disaster Literacy Scale (AFOY), which consists of 61 items. Approval was obtained from the university's ethics committee prior to the study. Data analysis utilized descriptive statistics, Cronbach's alpha, the independent samples t-test, the Mann-Whitney U test, the Kruskal-Wallis test, the chi-square test, Spearman's correlation analysis, and ordinal logistic regression. Results: Of the participants, 143 (77.3%) were female, and 175 (94.6%) were in the 18–25 age group. The mean total AFOY score was 3.78 ± 0.66, and the Cronbach's alpha coefficient was 0.984. The relationship between disaster literacy and willingness to volunteer was examined using Spearman's correlation analysis, and no significant relationship was found (rho = 0.082; p = 0.265). Students who had and had not received Basic AFAD Volunteer training were compared using an independent samples t-test, and no significant difference was detected (p = 0.710). In contrast, the relationship between having received the Basic AFAD Volunteer training and the willingness to volunteer was examined using a chi-square test, and a statistically significant relationship was found (χ^2 = 11.896; p = 0.003). In ordinal logistic regression, the total mean AFOY score did not significantly predict the willingness to volunteer (B=0.188; p=0.367). Conclusion: The level of disaster literacy was not found to be directly related to students' willingness to volunteer in disasters and did not significantly predict this willingness. However, the fact that the status of having completed the Basic AFAD Volunteer Training was significantly associated with the willingness to volunteer suggests that volunteering may be related not only to the level of knowledge but also to motivation regarding participation in the training process and taking on a role. It is recommended that practical, participation-focused, and sustainable training models be developed to strengthen disaster volunteering in universities.

Keywords: Disaster literacy, disaster volunteering, disaster preparedness, risk reduction

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Türkiye'de Afet Eğitimi ve Afet Farkındalığına Yönelik Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi

Elif ATEŞ[1]

Afetler; mortalite, morbidite, göç, psikososyal etkiler ve sağlık hizmetlerinde aksamalara yol açan önemli halk sağlığı sorunlarıdır. Afetlere hazırlıklı toplum oluşturulmasında afet eğitimi ve afet farkındalığının geliştirilmesi temel stratejiler arasında yer almaktadır. Son yıllarda Türkiye'de afetlere yönelik akademik ilginin arttığı görülmektedir. Bu çalışma, afet eğitimi ve afet farkındalığı alanında hazırlanmış lisansüstü tezlerin genel özelliklerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem: Bu araştırma retrospektif ve tanımlayıcı niteliktedir. Veriler, Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi veri tabanından elde edilmiştir. "Afet eğitimi" ve "afet farkındalığı" anahtar kelimeleri ile erişime açık tezler taranmıştır. İnceleme sonucunda toplam 48 lisansüstü tez değerlendirmeye alınmıştır. Bunların 33'ü afet eğitimi, 15'i afet farkındalığı konuludur. Tezler; yayın yılı, tez türü, konu alanı ve araştırma temalarına göre değerlendirilmiştir. Bulgular: Toplam 48 tezin 42'si yüksek lisans, 5'i doktora ve 1'i tıpta uzmanlık tezidir. Çalışmaların 31'i 2024–2025 yıllarında tamamlanmıştır. Afet eğitimi konulu 33 tezin 25'i eğitim ve öğretim alanında, 2'si hemşirelik alanında, 2'si kamu yönetimi alanında, 2'si matematik alanında, 1'i bibliyografya/bilgisayar mühendisliği alanında ve 1'i sosyoloji alanında yürütülmüştür. Bu tezlerde öğretmenler, öğretmen adayları, öğrenciler, ders kitapları, öğretim programları ve teknoloji temelli eğitim uygulamaları ele alınmıştır. Afet farkındalığı konulu 15 tezin 4'ü halk sağlığı, 3'ü kamu yönetimi, 2'si sağlık kurumları yönetimi/ilk ve acil yardım, 1'i sağlık eğitimi, 1'i aile hekimliği, 1'i ekonomi, 1'i dilbilim ve diğerleri disiplinler arası alanlarda hazırlanmıştır. Bu çalışmalarda sağlık personeli, hemşireler, kadınlar, yaşlı bireyler, üniversite öğrencileri ve toplum örneklemleri incelenmiştir. Sonuç: Türkiye'de afet eğitimi ve afet farkındalığı alanında akademik üretimin son yıllarda artış gösterdiği görülmektedir. Bununla birlikte toplum temelli müdahale araştırmaları, kırılgan gruplar ve sağlık profesyonellerine yönelik uygulamalı çalışmaların sınırlı olduğu belirlenmiştir. Afetlere dirençli toplum oluşturulabilmesi için disiplinler arası, uygulama temelli ve kanıta dayalı araştırmaların artırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet eğitimi, afet farkındalığı, lisansüstü tez, Türkiye, halk sağlığı

[1] İstanbul Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği ABD elif.ates@istanbul.edu.tr-05056964518

Examination of Postgraduate Theses on Disaster Education and Disaster Awareness in Türkiye

Elif ATEŞ

Introduction: Disasters are significant public health problems that lead to mortality, morbidity, migration, psychosocial effects, and disruptions in health services. Improving disaster education and disaster awareness are among the fundamental strategies for building disaster-prepared communities. In recent years, academic interest in disasters has increased in Türkiye. This study was conducted to examine the general characteristics of postgraduate theses prepared in the fields of disaster education and disaster awareness. Methods: This study is retrospective and descriptive in design. Data were obtained from the Council of Higher Education National Thesis Center database. Accessible theses were searched using the keywords “disaster education” and “disaster awareness.” A total of 48 postgraduate theses were included in the review. Of these, 33 were related to disaster education and 15 to disaster awareness. These were evaluated according to publication year, thesis type, subject area, and research themes. Results: Of the 48 theses, 42 were master’s theses, 5 were doctoral dissertations, and 1 was a medical specialty thesis. Thirty-one studies were completed between 2024 and 2025. Of the 33 theses on disaster education, 25 were conducted in the field of education and training, 2 in nursing, 2 in public administration, 2 in mathematics, 1 in bibliography/computer engineering, and 1 in sociology. These theses mainly focused on teachers, teacher candidates, students, textbooks, curricula, and technology-based educational practices. Of the 15 theses on disaster awareness, 4 were conducted in public health, 3 in public administration, 2 in health institutions management/emergency aid, 1 in health education, 1 in family medicine, 1 in economics, 1 in linguistics, and the remainder in interdisciplinary fields. These studies examined healthcare personnel, nurses, women, older adults, university students, and community samples. Conclusion: Academic production in the fields of disaster education and disaster awareness has increased in recent years in Türkiye. However, community-based intervention studies and applied research focusing on vulnerable groups and healthcare professionals remain limited. It is recommended to increase interdisciplinary, practice-oriented, and evidence-based research to build disaster-resilient communities.

Keywords: Disaster education, disaster awareness, postgraduate thesis, Türkiye, public health

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Tatbikatlarının Bireysel Farkındalık ve Hazırlık Düzeyi Üzerindeki Etkisi: Bursa Afet Simülasyon Merkezi Örneği

Betül Özlem ONUR[1], Oya ERENOĞLU[2]

Afet ve acil durumların küresel ölçekte artış göstermesi, bireylerin ve toplumların afetlere karşı hazırlık düzeyinin geliştirilmesini kritik bir gereklilik haline getirmiştir. Bu bağlamda afet tatbikatları, bireylerin afet anında doğru ve hızlı karar verebilme becerilerini destekleyen önemli uygulamalar arasında yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı, simülasyon temelli afet tatbikatlarının bireylerin bilgi, farkındalık ve hazırlık düzeyleri üzerindeki etkisini ortaya koymaktır. Araştırma kapsamında, Bursa Afet Simülasyon Merkezi'nde gerçekleştirilen eğitim programına katılan yetişkin bireylerden elde edilen K-W-L (Know–Want–Learn) öz değerlendirme verileri analiz edilmiştir. Çalışmaya katılan bireylerin tatbikat öncesi ve sonrası değerlendirmeleri karşılaştırmalı olarak incelenmiş ve veriler betimsel ve karşılaştırmalı analiz teknikleriyle değerlendirilmiştir. Bulgular, katılımcıların afet ve acil durumlara yönelik bilgi düzeylerinde ve doğru davranış geliştirme kapasitelerinde tatbikat sonrası anlamlı bir artış olduğunu göstermektedir. Ayrıca, simülasyon temelli uygulamaların öğrenme sürecini desteklediği, katılımcıların afet anında doğru davranış geliştirme konusunda farkındalıklarının arttığı ve kendilerini afetlere karşı daha hazırlıklı hissettikleri belirlenmiştir. Bununla birlikte, risk farkındalığı, doğru davranış bilgisi ve öz güven düzeylerinde artış gözlenmiş; katılımcıların afet çantası hazırlama, aile afet planı oluşturma ve ilk yardım bilgilerini geliştirme gibi hazırlık davranışlarını gerçekleştirme konusunda daha istekli oldukları tespit edilmiştir. Sonuç olarak, afet tatbikatlarının bireysel ve toplumsal hazırlık düzeyini artırmada etkili bir araç olduğu ve bu tür uygulamaların yaygınlaştırılmasının toplumsal dirençliliğin güçlendirilmesine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir. Bu çalışma, simülasyon temelli afet eğitimlerinin farkındalık ve davranış değişikliği üzerindeki etkisine yönelik ampirik kanıt sunarak literatüre katkı sağlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet tatbikatları, farkındalık, afet eğitimi, simülasyon, hazırlık düzeyi

[1] İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü 112 Acil Sağlık Hizmetleri
betulozlemoksuz@gmail.com
[2] Doç. Dr. , Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Afet Eğitimi ve Yönetimi Anabilim Dalı
o_turkdonmez@comu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Impact of Disaster Drills on Individual Awareness and Preparedness Levels: A Case Study of Bursa Disaster Simulation Center

Betül Özlem ONUR, Oya ERENOĞLU

The increasing frequency of disasters and emergencies on a global scale has made it a critical necessity to enhance the preparedness levels of individuals and societies. In this context, disaster drills are among the important practices that support individuals in developing the ability to make accurate and rapid decisions during disasters. The aim of this study is to reveal the effects of simulation-based disaster drills on individuals' levels of knowledge, awareness, and preparedness. Within the scope of the research, K-W-L (Know–Want–Learn) self-assessment data obtained from adult participants who attended the training program conducted at the Bursa Disaster Simulation Center were analysed. The pre- and post-drill evaluations of the participants were examined comparatively, and the data were analysed using descriptive and comparative analysis techniques. The findings indicate that there is a significant increase in participants' knowledge levels regarding disasters and emergencies, as well as in their capacity to develop appropriate behaviors after the drills. Furthermore, it was determined that simulation-based practices support the learning process, increase participants' awareness of appropriate behavior during disasters, and help them feel more prepared for such situations. In addition, improvements were observed in risk awareness, knowledge of correct behaviors, and self-confidence levels; participants were also found to be more willing to engage in preparedness behaviors such as preparing an emergency kit, creating a family disaster plan, and improving their first aid knowledge. As a result, disaster drills are considered to be an effective tool in enhancing individual and societal preparedness levels, and the widespread implementation of such practices is expected to contribute to strengthening societal resilience. This study contributes to the literature by providing empirical evidence on the impact of simulation-based disaster education on awareness and behavioral change.

Keywords: Disaster drills, awareness, disaster education, simulation, preparedness level

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Üniversitelerdeki Hemşirelik Lisans Programlarında Afetle İlgili Ders İçeriklerinin Ulusal Ölçekte Değerlendirilmesi

Elif ATEŞ[1], Merve Altıner Yaş[1], Gizem Yıldız[1]

Afetler; sağlık sistemlerini aksatan, mortalite ve morbiditeyi artıran, toplum sağlığını tehdit eden önemli halk sağlığı olaylarıdır. Afetlerin hazırlık, müdahale, iyileştirme ve yeniden yapılanma süreçlerinde hemşireler kritik roller üstlenmektedir. Bu nedenle afetle ilgili bilgi, beceri ve yetkinliklerin lisans düzeyindeki hemşirelik eğitimine entegre edilmesi büyük önem taşımaktadır. Deprem, sel, orman yangınları ve kitlesel göç gibi çoklu risklerle karşı karşıya olan Türkiye'de afetlere hazır hemşire insan gücünün yetiştirilmesi stratejik bir gerekliliktir. Ancak ulusal düzeyde hemşirelik programlarında afet eğitiminin mevcut durumuna ilişkin sınırlı veri bulunmaktadır. Amaç: Bu araştırma, Türkiye'deki üniversitelerin hemşirelik bölümlerinde yer alan afetle ilişkili derslerin varlığını, yapısını ve içerik özelliklerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Yöntem: Bu araştırma, tanımlayıcı tipte ve doküman incelemesine dayalı bir müfredat analizi olarak tasarlanmıştır. Araştırmanın verileri 15 Mart-15 Nisan 2026 tarihleri arasında, Türkiye'de hemşirelik lisans programı bulunan üniversitelerin resmi web sayfaları, Bologna bilgi paketleri, ders katalogları ve açık erişimli müfredat içerikleri incelenerek oluşturulan veri tabanından elde edilmiştir. Veri tabanında toplam 195 hemşirelik programı/birimi yer almıştır. İncelenen programların 117'si devlet üniversitesi, 68'i vakıf üniversitesi, 10'u ise KKTC'de yer alan üniversitelerden oluşmuştur. Programların eğitim dili, fakülte/yüksekokul türü, ders içeriklerine erişilebilirlik durumu, afetle ilişkili ders varlığı, ders ve uygulama saatleri, AKTS çeşitliliği ve konu dağılımları sistematik olarak kaydedilmiştir. Bulgular: Araştırmanın yapıldığı tarihler arasında Türkiye'de 195 hemşirelik lisans programının neredeyse yarısında afetle ilişkili dersin olduğu belirlenmiştir. Ancak, ön bulgular, afetle ilgili derslerin varlığı ve kapsamı açısından belirgin farklılıkların olduğunu göstermektedir. Bazı üniversitelerde afet hemşireliği, afet yönetimi, afetlerde bakım, afetlerde hemşirelik ve ilk yardım gibi bağımsız zorunlu ve seçmeli dersler bulunurken, bazı kurumlarda afet konularının halk sağlığı veya acil hemşireliği dersleri içinde sınırlı şekilde ele alındığı saptanmıştır. Afet derslerinin uygulama saatinin sınırlı olduğu ve teorik düzeyde kaldığı belirlenmiştir. Sonuç: Türkiye'de hemşirelik eğitiminde afet dersleri heterojen bir yapı göstermektedir. Ulusal çekirdek yeterliliklere dayalı standart bir afet hemşireliği ve yönetimi dersinin müfredata entegre edilmesi ve içeriğinin geliştirilmesi gerektiği görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik eğitimi, afet hazırlığı, müfredat, afet hemşireliği, lisans eğitimi

[1] İstanbul Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği ABD
elif.ates@istanbul.edu.tr , merve.altiner@istanbul.edu.tr , gizem.yildiz@istanbul.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

National Evaluation of Disaster-Related Course Content in Undergraduate Nursing Programs at Universities

Elif ATEŞ, Merve ALTINER YAŞ, Gizem YILDIZ

Disasters are major public health events that disrupt health systems, increase mortality and morbidity, and threaten community health. Nurses assume critical roles during the preparedness, response, recovery, and reconstruction phases of disasters. Therefore, integrating disaster-related knowledge, skills, and competencies into undergraduate nursing education is of great importance. In Türkiye, which faces multiple risks such as earthquakes, floods, wildfires, and mass migration, training a disaster-ready nursing workforce is a strategic necessity. However, there is limited national-level evidence regarding the current status of disaster education in nursing programs. Aim: This study was conducted to examine the presence, structure, and content characteristics of disaster-related courses in nursing departments of universities in Türkiye. Method: This descriptive study was designed as a curriculum analysis based on document review. Data were collected between March 15 and April 15, 2026, from official university websites, Bologna information packages, course catalogs, and openly accessible curriculum contents of universities offering undergraduate nursing programs in Türkiye. A total of 195 nursing programs/departments were included in the database. Of these, 117 were state universities, 68 were foundation universities, and 10 were universities located in the Turkish Republic of Northern Cyprus. The language of instruction, faculty/school type, accessibility of course content, presence of disaster-related courses, course and practice hours, ECTS diversity, and topic distributions were systematically recorded. Results: At the time of the study, it was determined that nearly half of the 195 undergraduate nursing programs in Türkiye offered disaster-related courses. However, preliminary findings indicated substantial differences in the presence and scope of disaster education. While some universities offered independent compulsory or elective courses such as disaster nursing, disaster management, care in disasters, nursing in disasters, and first aid, in other institutions disaster topics were addressed only to a limited extent within public health nursing or emergency nursing courses. It was also found that practical training hours were limited and that disaster education remained largely theoretical. Conclusion: Disaster-related courses in nursing education in Türkiye demonstrate a heterogeneous structure. It appears necessary to integrate a standardized disaster nursing and management course into the curriculum based on national core competencies and to further improve its content.

Keywords: Nursing education, disaster preparedness, curriculum, disaster nursing, undergraduate education

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Ortaokul Öğrencilerinin Afet ve Afetlere Yönelik Koruyucu Davranış Bilgi Düzeyleri ve Farkındalıkları

Hava ÖĞREN[1], Nesrin İLHAN[2]

Giriş: Afetler, çocukların fiziksel ve psikososyal sağlığını olumsuz etkileyen önemli halk sağlığı sorunlarıdır. Çocukların afetlere yönelik davranış ve tutumları, afetlere ilişkin bilgi düzeyleri ve farkındalıkları ile yakından ilişkilidir. Araştırma, ortaokul öğrencilerinin afet ve afetlere yönelik koruyucu davranış bilgi düzeylerini ve afet farkındalıklarını belirlemek amacıyla gerçekleştirildi. Yöntem: Kesitsel tipteki çalışma, 2019–2020 eğitim-öğretim yılı güz döneminde Sakarya'da 9 devlet ortaokulunda yürütüldü. Araştırmanın evrenini bu okullara kayıtlı 410 yedinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeyerek evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş, ancak çalışma 389 öğrenci ile tamamlanmıştır. Verilerin toplanmasında tanıtıcı bilgi ve afet farkındalık formu, Çocuklarda Afet Bilgi Düzeyi Testi ve afet koruyucu davranış bilgi formu kullanıldı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Student t-testi, ANOVA ve Ki-kare testi kullanılmıştır. Araştırma için etik kurul onayı alınmıştır. Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 12,17±0,73 ve %50,4'ü erkektir. Öğrencilerin %64,0'ının daha önce afet yaşadığı, %76,1'inin afet eğitimi aldığı ve %60,2'sinin afet eğitimi almak istediği belirlendi. Afet Bilgi Düzeyi testi puan ortalaması 11,69±3,87'dir. Daha önce afet yaşayan, afet eğitimi alan, afet çantası bulundurmayı faydalı bulan, ebeveynleri üniversite mezunu olan ve akademik başarısı yüksek olan öğrencilerin Afet Bilgi Düzeyi testi puan ortalamalarının yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$). Afet eğitimi alan öğrencilerin deprem, sel, kimyasal madde sızıntısı, fırtına ve şiddetli rüzgâr olduğunda uygulanması gereken koruyucu davranışlarla ilgili bilgi düzeylerinin eğitim almayanlara göre yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$). Sonuç: Öğrencilerin afet bilgi düzeyleri orta düzeyde olup, afet eğitimi daha yüksek bilgi ve koruyucu davranışlarla ilişkilidir. Türkiye'de ortaokullarda kapsamlı afet eğitimi gereklidir; müfredatın risk yönetimi odaklı güncellenmesi ve uygulamalı eğitimlerle desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet bilgisi, afet farkındalık, koruyucu davranış, ortaokul öğrencileri

[1] Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Yönetimi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye. Sakarya İl Sağlık Müdürlüğü 112 Acil Sağlık Hizmetleri. Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi, İzmir, Türkiye. havaogren@gmail.com, Orcid: 0000-0002-1366-6210

[2] İstanbul Medeniyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü nesrin.ilhan@medeniyet.edu.tr Orcid:0000-0002-3926-4308

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Middle School Students' Disaster Knowledge, Protective Behavior Levels, and Awareness

Hava ÖĞREN, Nesrin İLHAN

Introduction: Disasters are important public health problems that negatively affect the physical and psychosocial well-being of children. Children's attitudes and behaviors toward disasters are closely associated with their level of disaster knowledge and awareness. This study was conducted to determine middle school students' disaster knowledge levels, protective behavior knowledge, and disaster awareness. Methods: This cross-sectional study was conducted in nine public middle schools in a district of Sakarya during the fall semester of the 2019–2020 academic year. The study population consisted of 410 seventh-grade students enrolled in these schools. No sampling method was used, and the entire population was targeted; however, the study was completed with 389 students. Data were collected using a demographic information and disaster awareness form, the Disaster Knowledge Test for Children, and the disaster protective behavior knowledge form. Data were analysed using descriptive statistics, Student t-test, ANOVA, and Chi-square test. Ethical approval was obtained. Results: The mean age of the students was 12.17±0.73 years, and 50.4% were male. It was found that 64.0% had experienced a disaster, 76.1% had received disaster education, and 60.2% wanted to receive such education. The mean Disaster Knowledge Test score was 11.69±3.87. Students who had experienced a disaster, received disaster education, considered having a disaster kit useful, had parents with a university degree, and had higher academic achievement had significantly higher knowledge scores ($p<0.05$). Students who received disaster education had higher levels of knowledge regarding protective behaviors for earthquakes, floods, chemical spills, storms, and strong winds compared to those who did not ($p<0.05$). Conclusion: Students' disaster knowledge was moderate, and disaster education was associated with higher knowledge and better understanding of protective behaviors. Comprehensive disaster education is needed in middle schools in Türkiye; curricula should be updated to focus on risk management and supported with practical training and simulations.

Keywords: Disaster knowledge, disaster awareness, protective behavior, middle school students

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Şiddetin Görünmeyen Yükü: Acil Sağlık Çalışanlarında Tükenmişlik ve Klinik Performans Üzerine Etkileri

İhsan KURT[1], Ahmet Miraç TİTİZ[2]

Giriş: Hastane öncesi acil sağlık hizmetlerinde çalışan profesyoneller, kontrolsüz saha koşulları ve yoğun iş yükü nedeniyle iş yeri şiddetine sık maruz kalmaktadır. Bu durumun tükenmişlik ve klinik performans üzerindeki etkileri giderek daha fazla önem kazanmaktadır. Amaç: Bu çalışmada, iş yeri şiddetinin hastane öncesi acil sağlık çalışanlarında tükenmişlik ve klinik performans üzerindeki etkilerinin bütüncül bir yaklaşımla incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Çalışma, PRISMA rehberine uygun olarak yürütülen bir sistematik derlemedir. 2020–2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar ulusal ve uluslararası veri tabanlarında taranmış ve dahil etme kriterlerini karşılayan 35 çalışma analize alınmıştır. Bulgular: Bulgular, iş yeri şiddetinin en sık sözel ve psikolojik biçimde ortaya çıktığını ve tükenmişlik ile güçlü bir ilişki gösterdiğini ortaya koymuştur. Şiddetin klinik performans üzerindeki etkilerinin ise çoğunlukla dolaylı olduğu ve literatürde sınırlı şekilde ele alındığı belirlenmiştir. Türkiye bağlamında şiddetin normalleştirilmesi ve raporlanmaması dikkat çekici bulgular arasındadır. Sonuç: İş yeri şiddeti, tükenmişlik ve klinik performans arasında çok boyutlu bir ilişki bulunmaktadır. Bu çalışma kapsamında önerilen bütüncül model, şiddetin tükenmişlik aracılığıyla klinik performansı dolaylı olarak etkilediğini ortaya koymaktadır. Türkiye'de sistemsel faktörlerin bu ilişkiyi güçlendirdiği görülmekte olup, performans odaklı müdahale stratejilerine ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar kelimeler: Acil sağlık hizmetleri, iş yeri şiddeti, tükenmişlik, klinik performans, model önerisi.

[1] İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu İlk ve Acil Yardım Programı, ihsan.kurt@nisantasi.edu.tr
[2] İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu İlk ve Acil Yardım Programı, ahmetmirac.titiz@nisantasi.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Invisible Burden of Violence: Burnout and Its Effects on Clinical Performance in Emergency Healthcare Workers

İhsan KURT, Ahmet Miraç TİTİZ

Introduction: Professionals working in pre-hospital emergency medical services are frequently exposed to workplace violence due to uncontrolled field conditions and heavy workloads. The effects of this situation on burnout and clinical performance are becoming increasingly important. Aim: This study aims to examine the effects of workplace violence on burnout and clinical performance in pre-hospital emergency medical workers using a holistic approach. Method: This study is a systematic review conducted in accordance with the PRISMA guidelines. Studies published between 2020 and 2026 were searched in national and international databases, and 35 studies meeting the inclusion criteria were included in the analysis. Findings: The findings revealed that workplace violence most frequently manifests in verbal and psychological forms and shows a strong correlation with burnout. The effects of violence on clinical performance were mostly indirect and addressed only to a limited extent in the literature. In the Turkish context, the normalization and underreporting of violence are among the noteworthy findings. Conclusion: A multidimensional relationship exists between workplace violence, burnout, and clinical performance. The holistic model proposed in this study reveals that violence indirectly affects clinical performance through burnout. In Türkiye, systemic factors are seen to strengthen this relationship, and performance-oriented intervention strategies are needed.

Keywords: Emergency medical services, workplace violence, burnout, clinical performance, model proposal.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Bir Kamu Hastanesinde Gerçekleştirilen Acil Durum Renk Kodu Tatbikatlarının Retrospektif Analizi ve Önerilen Entegre Görsel Şema

Gamze EKREM ÇEBİ[1], Betül Zeynep SARAL[2], Hüseyin KOÇAK[3]

Giriş: Hastane acil durum renkli kodları, kriz anlarında hızlı müdahaleyi sağlayan hayati araçlar olup, tatbikatlar bu sistemlerdeki teorik ve pratik hataları ortaya çıkaran kritik tanı araçlarıdır. Bu çalışmanın amacı, yüksek kapasiteli bir kamu hastanesinde 2023-2024 yıllarında gerçekleştirilen acil durum renk kodu tatbikatı performansını geriye dönük analiz etmek ve personelin stres altındaki bilişsel yükünü azaltacak "Entegre Görsel Bilişsel Yardımcı" şema geliştirmektir. Yöntem: Nitel araştırma desenlerinden durum çalışması tipindeki bu araştırma, Kocaeli'de bulunan en yüksek kapasiteli kamu hastanesinde yürütülmüştür. Çalışmanın evren ve örneklemini, 2023-2024 yıllarında gerçekleştirilen Mavi, Pembe, Kırmızı ve Beyaz kodlara ait 12 tatbikat ve olay bildirim raporu oluşturmaktadır. Veriler, doküman incelemesi yöntemiyle operasyonel, lojistik ve yönetsel değişkenleri temel alan, araştırmacılar tarafından geliştirilmiş Yapılandırılmış Veri Çıkarma Formu ile toplanmıştır. Verilerin istatistiksel ve metinsel analizinde tümevarımsal tematik içerik analizi kullanılmıştır. Çalışma için etik kurul onayı (19.08.2025 tarih ve 16/27 karar no) ve gerekli kurum izinleri alınmış olup, finansal destek sağlayan herhangi bir kuruluş bulunmamaktadır. Bulgular: Yangın ve tahliye gibi fiziksel müdahalelerde (Kırmızı-Sarı Kod) yüksek operasyonel başarı saptanırken, yoğun iletişim gerektiren bilişsel süreçlerde (Mavi, Pembe, Beyaz Kod) aksaklıklar görülmüştür. Habersiz Mavi Kod tatbikatlarında, asansör önceliklendirme sorunları ve iletişim bariyerleri nedeniyle müdahale süresinin 3 dakikalık kritik eşiği aştığı belirlenmiştir. Pembe Kod tatbikatlarında fiziksel kapı bariyerleri %100 başarılı bulunurken, dijital takip sistemlerinin inaktif olması bir güvenlik zafiyeti olarak kaydedilmiştir. Beyaz kodda ise güvenlik ekipleri hızlı ulaşmış ancak çalışan hakları birimiyle koordinasyon gecikmeleri saptanmıştır. Sonuç: Bu araştırma, mega hastane komplekslerinde fiziksel ve bilişsel hazırlık düzeyi arasındaki senkronizasyon eksikliğini görünür kılarak mevcut kriz yönetimi literatürüne katkı sağlamaktadır. Tatbikatların ritüel olmaktan çıkarılarak habersiz ve senaryo tabanlı uygulanması, asansör ve adres teyit algoritmalarının optimize edilmesi ve önerilen görsel bilişsel yardımcı şemanın tüm klinik alanlara entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Acil durum renk kodları, hastane planlaması, risk yönetimi, tatbikat.

[1] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0002-3987-7219
[2] Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim Araştırma Hastanesi, ORCID: 0000-0003-2120-9703
[3] Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Afet Tıbbı Anabilim Dalı, ORCID: 0000-0001-8377-1828

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Retrospective Analysis of Emergency Colour Code Drills Conducted at a Public Hospital and a Proposed Integrated Visual Scheme

Gamze Ekrem ÇEBİ, Betül Zeynep SARAL, Hüseyin KOÇAK

Introduction: Hospital emergency colour codes are vital tools that enable rapid response during crises, and drills are critical diagnostic tools that reveal theoretical and practical flaws in these systems. This study aims to retrospectively analyse the emergency colour code drill performance during 2023-2024 at a high-capacity public hospital and to develop an "Integrated Visual Cognitive Aid" scheme that will reduce the cognitive load on staff under stress. Methods: This research, designed as a retrospective case study which is one of the qualitative research methods, was conducted at a public hospital with the highest capacity in Kocaeli. The population and sample of the study consist of 12 drill and incident notification reports regarding the Blue, Pink, Red, and White codes conducted in the years 2023-2024. Data were collected via document review method using a Structured Data Extraction Form developed by the researchers, based on operational, logistical, and managerial variables. Inductive thematic content analysis was utilized for the statistical and textual analysis of the data. Ethical approval (dated 19.08.2025 and decision number 16/27) and necessary institutional permissions were obtained for the study, and there is no organization providing financial support. Results: While high operational success was identified in physical interventions such as fire and evacuation (Code Red Yellow), disruptions were observed in cognitive processes requiring intensive communication (Code Blue, Code Pink, Code White). In unannounced Code Blue drills, it was determined that the response time exceeded the critical 3-minute threshold due to lift prioritization issues and communication barriers. In Code Pink drills, while physical door barriers were found to be 100% successful, the inactivity of digital tracking systems was recorded as a security vulnerability. In Code White, security teams reached the scene quickly; however, coordination delays with the employee rights unit were noted. Conclusion: This research contributes to the existing crisis management literature by making the lack of synchronization between physical and cognitive preparedness levels in mega-hospital complexes visible. It is recommended that drills be converted from being a ritual into unannounced and scenario-based applications, elevator and address confirmation algorithms should be optimized, and the proposed visual cognitive aid scheme should be integrated into all clinical areas.

Keywords: Drill, emergency colour codes, hospital planning, risk management.

Afetlerde Psikososyal Destek Hizmetlerinin Önemi

Umutcan SİLİN[1]

Afetler bireyleri sadece fiziksel açıdan değil psikolojik ve sosyal açıdan da etkilemektedir. Afet sonrasında yaşanan stres, kaygı ve travma gibi durumlar ise günlük yaşam standardını düşürür ve bazı bireylerde Travma Sonrası Stres Bozukluğu (TSSB) gelişimine yol açmaktadır. Bu nedenle afetlerde psikososyal destek hizmetleri afet yönetiminde önemli bir yere sahiptir. Bu çalışmanın amacı, afetlerde psikososyal destek hizmetlerinin afet yönetiminde önemini, uygulama süreçlerini ve afet sonrası iyileşme sürecine katkısını incelemektir. Yöntem: Sistematik derleme türündeki bu çalışmada; Google Akademik ve TR Dizin üzerinden afet yönetimi, psikososyal destek konulu kaynaklar taranmıştır. ‘’Psikososyal destek’’, ‘’afet’’, ‘’TSSB’’ anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Belirlenen kriterlerdeki çalışmalar nitel analiz yöntemiyle incelenerek sentezlenmiştir. Bulgular: İncelemeler, afet sonrası psikososyal destek hizmetlerinin bireylerin travma sonrası yaşadığı stres ve kaygı bozukluklarını azaltmada önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Özellikle afet yaşandıktan sonra erken dönemde sunulan hizmetin bireylerin duygusal durumunu dengelediği ve günlük yaşam rutinlerine uyum sağlamalarını kolaylaştırdığı belirlenmiştir. Aile, okul ve toplum temelli destek hizmetlerinin güçlendirilmesinin bireylerin sosyal uyumunu artırarak psikolojik dayanıklılığını güçlendirdiği belirlenmiştir. Bu bağlamda, psikososyal destek hizmetlerinin kademeli bakım modeli çerçevesinde yapılandırılmasının, bireylerin ihtiyaçlarına uygun müdahale düzeyine erişimini kolaylaştırdığı görülmektedir. Ayrıca uzun vadeli psikososyal müdahalelerin TSSB belirtilerinin kalıcılığını önlemede etkili olduğu ifade edilmektedir. Sonuçlar: Psikososyal destek hizmetleri afet sonrası iyileşme sürecinde kritik bir rol oynamaktadır. Bu doğrultuda psikososyal destek hizmetlerinin afet yönetim planlarına dahil edilip geliştirilmesi önerilmektedir. Psikososyal destek hizmeti sunacak personel eğitimlerinin artırılması ve afet bilinci eğitimlerinde aktif rol almaları sağlanmalıdır. Bununla birlikte, bireylerin afet sonrası gönüllü faaliyetlerine katılması teşvik edilmeli; böylelikle yeni sosyal ilişkiler kurup kendilerine ve çevrelere katkı sağlamaları desteklenmelidir. Ayrıca küçük yaştaki bireylerin güven duygularının yeniden kazandırılması için oyun terapisi uygulamalarının günlük yaşam rutinlerine dahil edilmesi gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Psikososyal destek, afet, travma, TSSB

[1] Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak Sağlık Yüksekokulu/Acil Yardım ve Afet Yönetimi, silinumut0987@gmail.copersonelinm

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Importance of Psychosocial Support Services in Disasters

Umutcan SİLİN

Disasters affect individuals not only physically but also psychologically and socially. Post-disaster conditions such as stress, anxiety, and trauma lower daily living standards and lead to the development of Post-Traumatic Stress Disorder (PTSD) in some individuals. Therefore, psychosocial support services hold a significant place in disaster management. This study aims to examine the importance of these services in disaster management, their implementation processes, and their contribution to the post-disaster recovery process. Method: This study was prepared as a systematic review. Resources on disaster management and psychosocial support were searched via Google Scholar and TR Index. Keywords such as "Psychosocial support," "disaster," and "PTSD" were used. Studies meeting the criteria were examined and synthesized using the qualitative analysis method. Findings: Reviews indicate that post-disaster psychosocial support services play a vital role in reducing post-traumatic stress and anxiety disorders. Specifically, early-stage interventions help balance individuals' emotional stability and facilitate their adaptation to daily routines. Strengthening family, school, and community-based support services increases social cohesion and psychological resilience. Within this framework, structuring services through a stepped-care model facilitates access to appropriate intervention levels. Furthermore, long-term interventions are effective in preventing the persistence of PTSD symptoms. Conclusion: Psychosocial support services play a critical role in the post-disaster recovery process. Accordingly, it is recommended to integrate and develop these services within disaster management plans. Training for personnel should be increased, ensuring their active role in disaster awareness education. Additionally, individuals should be encouraged to participate in post-disaster volunteer activities to foster new social relationships. To restore the sense of security in children, play therapy should be integrated into daily routines

Keywords: Psychosocial support, disaster, trauma, PTSD

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Büyük İstanbul Depreminde Ulaşım Altyapısındaki Aksamaların Acil Sağlık Hizmetlerine Etkisi

Nurdan KARIŞAN[1]

İstanbul, yüksek nüfus yoğunluğu, karmaşık ulaşım ağı ve sınırlı alternatif güzergahları nedeniyle olası bir depremde acil sağlık hizmetlerinin erişilebilirliği açısından kritik riskler barındırmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, büyük İstanbul depremi senaryosunda trafik yoğunluğu, yol kapanmaları ve altyapı hasarlarının ambulans erişimi üzerindeki etkisini bütüncül bir yaklaşımla değerlendirmektir. Yöntem: Çalışma, literatür taraması, İstanbul'un mevcut ulaşım sistemi verileri ve olası deprem senaryoları üzerinden yürütülen betimsel ve senaryo temelli analiz ile gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Deprem sonrası ulaşım altyapısında meydana gelebilecek fiziksel hasarlar, yol çökmesi, enkaz birikimi, araç yoğunluğu ve düzensiz trafik akışı gibi faktörlerin ambulansların olay yerine ulaşım süresini doğrudan etkileyerek sağlık hizmetlerinin etkinliğini azaltabileceği belirlenmiştir. Ana arterlerde meydana gelebilecek hasarlar, köprü ve viyadüklerin kullanım dışı kalma olasılığı ile alternatif ulaşım yollarının yetersizliği, kritik ulaşım akslarının devre dışı kalmasına neden olabilmektedir. Yoğun nüfuslu bölgelerde trafik sıkışıklığının artmasıyla birlikte ambulansların olay yerine ulaşım sürelerinde ciddi gecikmeler yaşanabileceği saptanmıştır. Ayrıca, mevcut afet planlarının sahaya etkin şekilde yansıtılamaması ve koordinasyon eksiklikleri müdahale kapasitesini sınırlayan önemli unsurlar arasında yer almaktadır. Sonuç: Büyük İstanbul depremi sonrası sağlık hizmetlerinin sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesi için ulaşım altyapısına yönelik afet odaklı planlamaların geliştirilmesi, hava ve deniz ambulanslarının etkin entegrasyonu, alternatif ulaşım koridorlarının önceden belirlenmesi ve yerel müdahale kapasitesinin güçlendirilmesi kritik öneme sahiptir.

Anahtar kelimeler: İstanbul depremi, ambulans erişimi, ulaşım sorunları, trafik yoğunluğu, afet yönetimi

[1] Erzincan İl Sağlık Müdürlüğü, Merkez 4 nolu Acil Hizmetler Birimi, Erzincan, Türkiye.
Atatürk Üniversitesi, Sosyal Hizmetler Bölümü
0009-0000-5787-1884

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Impact of Disruptions in Transportation Infrastructure on Emergency Medical Services in the Major İstanbul Earthquake

Nurdan KARIŞAN[1]

Introduction: Istanbul poses critical risks in terms of accessibility of emergency medical services in the event of a potential earthquake due to its high population density, complex transportation network, and limited alternative routes. Objective: The aim of this study is to evaluate, through a holistic approach, the effects of traffic congestion, road blockages, and infrastructure damage on ambulance accessibility in the scenario of a major Istanbul earthquake. Method: The study was conducted using a descriptive and scenario-based analysis based on a literature review, data from Istanbul's current transportation system, and potential earthquake scenarios. Results: Physical damage to transportation infrastructure following an earthquake, such as road collapses, debris accumulation, heavy traffic, and irregular traffic flow, can directly affect ambulance response times, thereby reduce the effectiveness of healthcare services and increase mortality and morbidity rates. Potential damages to main arterial roads, the likelihood of bridges and viaducts becoming unusable, and the inadequacy of alternative transportation routes may lead to the disruption of critical transportation axes. Increased traffic congestion in densely populated areas may result in significant delays in ambulance response times. In addition, the inability to effectively implement existing disaster plans in the field and coordination deficiencies are identified as key factors limiting intervention capacity. Conclusion: In order to ensure the sustainability of healthcare services after a major Istanbul earthquake, it is of critical importance to develop disaster-oriented planning for transportation infrastructure, effectively integrate air and sea ambulances, predefine alternative transportation corridors, and strengthen local response capacity.

Keywords: Istanbul earthquake, ambulance accessibility, transportation problems, traffic congestion, disaster management

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Ortamında Crush Sendromu Yönetiminin Ulusal ve Uluslararası Yaklaşımlarla Analizi

Rukiye TEL[1], Osman Furkan ERGÜN[2], Rahmiye Zerrin YARBAY[3]

Crush sendromu, özellikle deprem gibi kitlesel yıkıma yol açan afetler sonrasında gelişen travmatik rabdomiyoliz tablosu olup, akut böbrek hasarı ve ölümcül elektrolit dengesizlikleri ile seyreden ciddi bir klinik durumdur. Afet koşullarında gecikmiş kurtarma, çoklu travma varlığı ve sağlık altyapısındaki hasar sendromun yönetimini daha karmaşık hale getirmektedir. Bu çalışmada, crush sendromunun afet ortamındaki yönetimine ilişkin ulusal ve uluslararası yaklaşımların klinik ve organizasyonel boyutlarıyla karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Bu çalışma, nitel araştırma tasarımında yürütülmüş doküman analizi niteliğindedir. Çalışma kapsamında ulusal afet temelli klinik rehberler ile uluslararası algoritma temelli klinik uygulama protokolleri karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Dokümanlar, afet ortamında crush sendromu yönetimine doğrudan yer vermeleri ve klinik uygulama çerçevesi sunmaları ölçütlerine göre değerlendirmeye alınmıştır. Analiz sürecinde sıvı tedavisine başlama zamanı ve volüm stratejileri, hedef idrar çıkışı kriterleri, hiperkalemi yönetimi, renal replasman tedavisine geçiş eşikleri ve saha uygulanabilirliği temel karşılaştırma kategorileri olarak belirlenmiştir. Ulusal ve uluslararası yaklaşımların erken sıvı resüsitasyonu, hiperkaleminin hızlı kontrolü ve renal replasman tedavisinin zamanlaması konularında büyük ölçüde örtüştüğü belirlenmiştir. Bununla birlikte, uluslararası protokollerin daha ayrıntılı ve algoritma temelli bir yapı sunduğu, karar basamaklarını sayısal eşiklerle tanımladığı görülmüştür. Ulusal yaklaşım ise afet deneyimine dayalı, saha koşullarına uyarlanabilir ve esnek bir çerçeve ortaya koymaktadır. Organizasyonel açıdan değerlendirildiğinde, tedavi yaklaşımının sağlık sistemi kapasitesi, tahliye olanakları ve saha lojistiği ile yakından ilişkili olduğu saptanmıştır. Crush sendromu yönetiminde temel klinik prensipler ulusal ve uluslararası düzeyde benzerlik göstermektedir. Ancak algoritmik yapı, teknolojik altyapı ve organizasyonel kapasite farklılıkları uygulama biçimini doğrudan etkilemektedir. Klinik yaklaşımların yalnızca patofizyolojik temele değil, aynı zamanda afet yanıt sistemlerinin kapasitesine bağlı olarak şekillendiği görülmektedir. Yapılandırılmış klinik algoritmaların ulusal afet deneyimi ile bütünleştirilmesi, kitlesel yaralanma senaryolarında karar süreçlerinin standardizasyonuna katkı sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Afet tıbbı, afet yönetimi, crush sendromu, rabdomiyoliz, akut böbrek hasarı.

[1] Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Lisansüstü Enstitüsü Acil Durum ve Afet Yönetimi ABD Bilecik, Türkiye. rukiyetel@gmail.com
[2] Ankara Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü İlk ve Acil Yardım Programı Ankara, Türkiye.
[3] Bilecik Şeyh Edebali Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Kimya Mühendisliği Bölümü Bilecik, Türkiye.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Comparative Analysis of Crush Syndrome Management in Disaster Settings: National and International Approaches

Rukiye TEL, Osman Furkan ERGÜN, Rahmiye Zerrin YARBAY

Crush syndrome represents a life-threatening manifestation of traumatic rhabdomyolysis frequently encountered in large-scale disasters, particularly earthquake. Acute kidney injury and severe electrolyte disturbances constitute its most critical complications. Delayed extrication, multiple trauma, and disruption of healthcare infrastructure in disaster settings complicate management. Although national guidelines and international protocols are grounded in shared clinical principles, their organizational structures and implementation strategies may differ. Objective: This study aimed to comparatively evaluate national and international approaches to crush syndrome management in disaster settings from clinical and organizational perspectives. Methods: This study was designed as a qualitative document analysis. National disaster-oriented clinical guidelines and internationally structured, algorithm-based clinical practice protocols addressing crush syndrome management in disaster settings were comparatively examined. Documents were included based on their direct relevance to crush syndrome management in disaster environments and their provision of structured clinical guidance. Key comparative domains included timing and volume strategies of fluid resuscitation, target urine output parameters, management of hyperkalemia, criteria for initiating renal replacement therapy, and feasibility under field conditions. Data were thematically categorized, and similarities and differences were analysed within this framework. As the study was based solely on publicly available documents, ethical approval was not required. Results: Both national and international approaches prioritize early fluid resuscitation, rapid correction of hyperkalemia, and appropriate timing of renal replacement therapy. International protocols demonstrate a more explicit algorithmic structure with clearly defined quantitative thresholds. In contrast, the national framework reflects an experience-based and context-sensitive approach emphasizing field adaptability. Organizational capacity, evacuation logistics, and healthcare system resilience were identified as determinants influencing implementation. Conclusion: Core clinical principles of crush syndrome management are largely consistent across national and international frameworks. However, differences in algorithmic structure, technological infrastructure, and disaster response capacity influence practical implementation. Integrating structured clinical algorithms with accumulated national disaster experience may enhance decision standardization in mass casualty settings. The therapeutic approach applied to the same patient may ultimately vary according to the disaster response capacity of the country in which care is delivered. However, as the analysis was limited to written guidelines and protocols, variations in real-world implementation could not be directly evaluated.

Keywords: Disaster medicine, disaster management, crush syndrome, rhabdomyolysis, acute kidney injury.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afetlerde Motosikletli Acil Sağlık Ekiplerinin Kullanımı: Türkiye için Hastane Öncesi Acil Sağlık Hizmetleri Model Önerisi

Murat ULUKAYA[1]

Amaç: Afetlerde kara ambulanslarının olay yerine ulaşımı; yol hasarı, trafik yoğunluğu, enkaz, dar sokaklar, güvenlik riski ve çoklu vaka yükü nedeniyle gecikebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, afetlerde motosikletli acil sağlık ekiplerinin hastane öncesi acil sağlık hizmetleri sistemine nasıl entegre edilebileceğini tartışmak ve Türkiye için uygulanabilir bir model önerisi sunmaktır. Yöntem: Çalışma, literatür temelli derleme ve model önerisi olarak tasarlanmıştır. Afetlerde sağlık hizmetleri, hastane öncesi acil sağlık hizmetleri, motosiklet ambulans uygulamaları, afet lojistiği, triyaj, olay yeri yönetimi ve komuta-kontrol süreçlerine ilişkin ulusal ve uluslararası kaynaklar değerlendirilmiştir. Türkiye'deki 112 acil sağlık hizmetleri, UMKE yapılanması ve Türkiye Afet Müdahale Planı çerçevesi dikkate alınmıştır. Bulgular: Motosikletli acil sağlık ekipleri afetlerde hasta naklinden çok hızlı erişim, ilk değerlendirme, temel yaşam desteği, kanama kontrolü, triyaj, olay yeri bilgisinin komuta merkezine aktarılması ve ambulansların doğru yönlendirilmesi açısından işlevsel olabilir. Türkiye için önerilen model; görev tanımı, eğitim standardı, ekipman standardı, afet sahası konuşlanması, komuta-kontrol entegrasyonu ve güvenlik protokolleri olmak üzere altı bileşenden oluşmaktadır. Bu ekipler özellikle deprem sonrası ulaşımı kısıtlanan bölgelerde, trafik yoğunluğu olan kent merkezlerinde, orman yangını çevresinde, dar sokak yapısına sahip yerleşimlerde ve kitlesel yaralanma riski bulunan alanlarda kullanılabilir. Sonuç: Motosikletli acil sağlık ekipleri, afetlerde mevcut ambulans sisteminin yerine geçmeyen; ancak erken temas, triyaj, ilk müdahale ve saha bilgisi sağlama kapasitesini artıran tamamlayıcı bir modeldir. Türkiye'de bu modelin uygulanabilmesi için ulusal görev algoritmaları, hizmet içi eğitimler, saha tatbikatları ve standart ekipman listeleri oluşturulmalıdır.

Anahtar kelimeler: Afetlerde sağlık hizmetleri, motosiklet ambulans, hastane öncesi acil sağlık, triyaj, afet lojistiği

[1] Bursa İl Sağlık Müdürlüğü, Acil Sağlık Hizmetleri, Bursa, Türkiye

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Use of Motorcycle Emergency Medical Teams in Disasters: A Prehospital Emergency Medical Services Model Proposal for Türkiye

Murat ULUKAYA

Aim: During disasters, access of conventional ground ambulances to the incident scene may be delayed due to damaged roads, traffic congestion, debris, narrow streets, security risks and increased case volume. The aim of this study is to discuss how motorcycle emergency medical teams can be integrated into prehospital emergency medical services during disasters and to propose an applicable model for Türkiye. Methods: This study was designed as a literature-based review and model proposal. National and international literature on disaster health services, prehospital emergency medical services, motorcycle ambulance practices, disaster logistics, triage, incident scene management and command-control processes was reviewed. The structure of 112 emergency medical services, National Medical Rescue Teams and the Turkish Disaster Response Plan were considered within the proposed model. Results: In disasters, motorcycle emergency medical teams may be useful not primarily for patient transport, but for rapid access, initial assessment, basic life support, bleeding control, triage, field reporting and supporting the appropriate dispatch of conventional ambulances. The proposed model for Türkiye consists of six components: role definition, training standards, equipment standards, disaster field deployment, command-control integration and safety protocols. These teams may be particularly useful in post-earthquake areas with restricted access, congested urban zones, wildfire perimeters, settlements with narrow streets and areas at risk of mass casualty incidents. Conclusion: Motorcycle emergency medical teams should not be considered a replacement for the existing ambulance system. Instead, they may serve as a complementary model that strengthens early contact, triage, first response and situational awareness in disaster settings. For effective implementation in Türkiye, national task algorithms, in-service training programs, field exercises and standardized equipment lists should be developed.

Keywords: Disaster health services, motorcycle ambulance, prehospital emergency care, triage, disaster logistics

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Yapılarda Yangın Güvenliği ve Afet Yönetiminin Önleyici Rolü

Gizem Ezgi SEREYİM[1]

Afetler, toplumun normal yaşam düzenini kesintiye uğratan ve ciddi can ve mal kayıplarına yol açabilen olaylardır. Bu etkiler yalnızca olay anıyla sınırlı kalmayıp uzun vadeli sosyal, ekonomik ve fiziksel sonuçlar doğurur. Yangınlar ise özellikle yapılarda meydana geldiğinde hızla yayılabilen ve büyük kayıplara neden olabilen önemli afet türlerinden biridir. Bu nedenle yapılarda yangın güvenliği, afet yönetiminin önleyici boyutunda kritik bir yer tutmaktadır. Amaç: Bu çalışma, yapılarda yangın güvenliği önlemlerinin afet yönetimi içerisindeki önleyici rolünü değerlendirmeyi ve bu önlemlerin can ve mal kayıplarını azaltmadaki önemini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Yöntem: Bu çalışma, nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesine dayanmaktadır. Türkiye'de yapılarda meydana gelen yangınlara ilişkin olay raporları ve ilgili mevzuat sistematik olarak incelenmiştir. Kaynak seçiminde güncellik ve güvenilirlik kriterleri esas alınmıştır. Dokümanlar içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiş; yangın nedenleri, güvenlik önlemleri, tahliye süreçleri ve sonuçlar tematik olarak sınıflandırılmıştır. Yangın algılama sistemleri, acil çıkış düzenlemeleri, yapı malzemeleri ve tahliye planları ayrı başlıklar altında analiz edilmiştir. Elde edilen veriler karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiş ve iyi uygulama örnekleri ile mevcut durum karşılaştırılmıştır. Bulgular: Bulgular, yangın güvenliği önlemlerinin yetersiz olduğu yapılarda yangınların hızla büyüyerek ciddi can ve mal kayıplarına yol açtığını göstermektedir. Yüksek sıcaklık ve yoğun duman tahliye süreçlerini zorlaştırmakta, bu durum can kaybı riskini artırmaktadır. Ayrıca yangın, yapı elemanlarında hasara neden olarak taşıyıcı sistemin zayıflamasına ve yapının kullanılamaz hale gelmesine yol açmaktadır. Buna karşılık, erken uyarı sistemleri ve etkili tahliye planları kayıpların azaltılmasında önemli rol oynamaktadır. Sonuç: Yapılarda yangın güvenliği yalnızca teknik önlemlerle sınırlı değildir; kullanıcı bilinci ve eğitim faaliyetleri de büyük önem taşımaktadır. Düzenli tatbikatlar ve farkındalık çalışmaları, yangınların afet boyutuna ulaşmasını önlemede etkilidir. Bu nedenle yangın güvenliği, yasal bir zorunluluğun ötesinde toplumsal bir sorumluluk olarak ele alınmalıdır.

Anahtar kelimeler: Yangın güvenliği, afet yönetimi, yapı güvenliği, yangın önleme

[1] Bağımsız Araştırmacı, Kırklareli, Türkiye, e-posta: gizemezgiser@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Preventive Role of Fire Safety and Disaster Management in Buildings

Gizem Ezgi SEREYİM

Disasters are events that disrupt the normal functioning of society and can lead to significant loss of life and property. These impacts are not limited to the moment of occurrence but also result in long-term social, economic, and physical consequences. Fires, especially when they occur in buildings, are among the most critical types of disasters due to their rapid spread and potential to cause severe damage. Therefore, fire safety in buildings holds a crucial place in the preventive dimension of disaster management. This study aims to evaluate the preventive role of fire safety measures in buildings within the scope of disaster management and to highlight their importance in reducing loss of life and property. Method: This study is based on document analysis, one of the qualitative research methods. Incident reports related to fires occurring in buildings in Türkiye and relevant legislation were systematically examined. The criteria of currency and reliability were taken into consideration in the selection of sources. The documents were evaluated using content analysis; fire causes, safety measures, evacuation processes, and outcomes were thematically classified. Fire detection systems, emergency exit arrangements, building materials, and evacuation plans were analysed under separate headings. The obtained data were comparatively evaluated, and best practice examples were compared with the current situation. Findings: The findings indicate that in buildings where fire safety measures are insufficient, fires grow rapidly and lead to significant loss of life and property. High temperatures and dense smoke complicate evacuation processes, increasing the risk of fatalities. Additionally, fires cause damage to structural elements, weakening the load-bearing system and rendering the building unusable. In contrast, early warning systems and effective evacuation plans play a significant role in reducing losses. Conclusion: Fire safety in buildings is not limited to technical measures; user awareness and training activities are also of great importance. Regular drills and awareness programs are effective in preventing fires from escalating into disasters. Therefore, fire safety should be considered not only as a legal obligation but also as a societal responsibility.

Keywords: Fire safety, disaster management, building safety, fire prevention

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Türkiye'de İtfaiyeciliğin Meslekleşememe Sorunu: Hukuksal, Kurumsal ve Siyasal Bir Analiz

Mehmet Altuğ KÜÇÜKOSMANOĞLU[1]

Giriş ve Amaç: İtfaiyecilik; yangın söndürmenin ötesinde teknik kurtarma, tehlikeli madde müdahalesi ve afet yönetimini kapsayan çok yönlü bir kamu güvenliği alanıdır. Pek çok ülkede ulusal standartlara dayanan, kariyer yapıları belirlenmiş ve yüksek düzeyde kurumsallaşmış bir meslek olan itfaiyecilik, Türkiye'de örgütsel olarak var olmakla birlikte profesyonel meslek statüsünün temel bileşenlerini henüz tam olarak karşılayamamaktadır. Bu çalışma, Türkiye'de itfaiyeciliğin neden tam anlamıyla profesyonel bir meslek statüsüne ulaşamadığını hukuki, kurumsal, eğitsel ve siyasal boyutlarıyla bütüncül bir çerçevede incelemeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışma, kapsayıcı literatür taramasına dayalı nitel bir derleme olarak PRISMA ilkeleri çerçevesinde yürütülmüştür. Literatür taraması 2024–2025 yılları arasında TR Dizin, YÖK Tez Merkezi ve Google Scholar veri tabanlarında "itfaiye", "itfaiyecilik", "meslekleşme" ve "fire service professionalization Türkiye" anahtar kelimeleriyle gerçekleştirilmiştir. Toplam 15.653 kaynağa ulaşılmış; konu dışı, tam metne ulaşılamayan ve Türkiye bağlamı taşımayan 15.610 kaynak başlık/özet ve tam metin aşamalarında dışlanmış, tekrarlar çıkarıldıktan sonra 43 kaynak dahil edilmiştir. Bulgular: Türkiye'de itfaiyecilik mesleği bağımsız bir meslek kanunundan yoksundur; personel 657 sayılı Kanun kapsamında genel idare hizmetleri sınıfında değerlendirilmektedir. Ulusal düzeyde zorunlu bir eğitim ve sertifikasyon sistemi bulunmamakta, üniversite programları arasında ciddi altyapı farklılıkları gözlemlenmektedir. Hizmetlerin belediye temelli yürütülmesi kurumsal parçalanmışlığa yol açmakta; Sayıştay denetim bulguları ekipman yetersizliklerini ve standart dışı uygulamaları belgelemektedir. Meslek odası, etik kurul ve bağımsız akreditasyon mekanizmalarının yokluğu mesleki özerkliği zayıflatmakta; siyasal dinamikler personel politikalarını olumsuz etkilemektedir. Sonuç ve Öneriler: Bulgular, H1–H5 hipotezlerinin tamamını desteklemekte; itfaiyeciliğin meslekleşememesinin hukuki, kurumsal, eğitsel ve siyasal faktörlerin birbirini beslediği çok boyutlu ve yapısal bir sorun olduğunu ortaya koymaktadır. Çalışma; bağımsız bir itfaiye meslek kanunu, ulusal eğitim ve sertifikasyon sistemi, merkezi bir koordinasyon kurumu ile mesleki temsil mekanizmalarının oluşturulmasını önermektedir.

Anahtar kelimeler: Risk yönetimi, kamu politikaları, acil durum yönetimi, kamu güvenliği, mesleki standartlar.

[1] Öğr. Gör., İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu, Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü, m.kucukosmanoglu@iuc.edu.tr, ORCID: https://orcid.org/0000-0002-8487-2281

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Professionalization Problem of Firefighting in Türkiye: A Legal, Institutional, and Political Analysis

Mehmet Altuğ KÜÇÜKOSMANOĞLU

Introduction and Aim: Firefighting is a multidimensional public safety field encompassing not only fire suppression but also technical rescue, hazardous material response, and disaster management. While firefighting is a highly institutionalized profession in many countries, grounded in national standards and defined career structures, it has not yet fully met the core criteria of professional status in Türkiye. This study aims to examine why firefighting in Türkiye has not fully attained professional occupation status, addressing its legal, institutional, educational, and political dimensions within a comprehensive analytical framework. Method: The study was conducted as a qualitative integrative review structured in accordance with PRISMA principles. A systematic search was performed between 2024 and 2025 in TR Dizin, YÖK Thesis Center, and Google Scholar databases using the keywords “itfaiye”, “itfaiyecilik”, “meslekleşme”, and “fire service professionalization Türkiye”. A total of 15,653 sources were identified. Following a two-stage screening process—title/abstract review and full-text assessment—15,610 sources were excluded based on predefined exclusion criteria (off-topic, inaccessible full text, non-Türkiye-specific studies). After removing duplicates, 43 sources were included in the study. Findings: Firefighting in Türkiye lacks an independent profession law; personnel are classified under general administrative services within the scope of Law No. 657. There is no nationally mandatory education and certification system, and significant infrastructure disparities exist among university programs. The municipality-based delivery of services leads to institutional fragmentation, and Court of Accounts audit findings document equipment deficiencies and non-standard practices. The absence of a professional chamber, ethics board, and independent accreditation mechanisms weakens professional autonomy, while political dynamics negatively affect personnel policies. Conclusions and Recommendations: The findings support all H1–H5 hypotheses, demonstrating that the failure of firefighting to professionalize reflects a multidimensional structural problem in which legal, institutional, educational, and political factors are mutually reinforcing. The study recommends establishing an independent firefighting profession law, a national education and certification system, a central coordination body, and professional representation mechanisms.

Keywords: Risk management, public policy, emergency management, public safety, professional standards.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetimi Çerçevesinde Dirençli Kent Yaklaşımı

Sahra BAŞYAZGAN MERT[1], Senay OĞUZTİMUR[2]

Giriş: Kentlerin olası şoklara karşı hazırlıklı olmasını sağlamak amacıyla dirençli kent yaklaşımı ileri sürülmektedir. Kentlerin şoklar karşısında uyum sağlayarak yeni duruma uyum sağlama kapasitesini geliştiren bir yaklaşım olması sebebiyle son yıllarda literatürde yer edinmiştir. Her ne kadar ilk ortaya çıktığı dönemlerde dirençlilik yapı bazlı dayanıklılık (robustness) olarak ele alınsa da bugün yalnızca yapısal değil, sosyal, ekolojik ve ekonomik yönlerinin de gözetildiği çok katmanlı bir kentsel gelişim modeli olarak değerlendirilmektedir. Amaç: Bu çalışmada, afet yönetimi literatüründe de yer edinen dirençli kent yaklaşımı kapsamında uluslararası çerçevenin Türkiye'deki yansımalarını araştırmak ve oluşturulan küresel standartlar ile yerel pratikler arasındaki boşlukları tespit etmek amaçlanmaktadır. Yöntem: Araştırma yöntemi, nitel araştırma tekniklerinden içerik analizi ve karşılaştırmalı boşluk analizi üzerine kurgulanmıştır. Bu çerçevede; küresel standartları temsil eden UNDRR, Rockefeller Vakfı, Sendai Çerçevesi, OECD ve Dünya Bankası tarafından hazırlanan 14 uluslararası rapor ve Türkiye'deki AFAD, İPA, İSMEP, SETA ve TBB tarafından üretilen 11 ulusal strateji planı ve proje sistematik olarak incelenmiştir. İlgili dokümanlar kurumsal, sosyal, çevresel, bilgi, fiziksel dirençlilik göstergeleri üzerinden bir matrise aktarılarak küresel yaklaşım ile yerel pratikler arasındaki uyumsuzluklar araştırılmıştır. Bulgular: Yapılan analiz sonucunda ulusal strateji planı ve projelerin büyük oranda reaktif bir iyileştirici devlet rolüne odaklandığı, kentsel dirençlilik kavramının ise kentsel dönüşüm gibi teknik-yapısal bir düzleme indirgendiği saptanmıştır. Özellikle hızlı plan üretim mekanizması nedeniyle paydaş katılımının sınırlı tutulduğu merkeziyetçi yönetim kurgusu, küresel standartlarda vurgulanan uyum sağlayan sistem mantığıyla çelişmektedir. Katılımcılığın zayıf kalması bunun yanı sıra kentsel dirençliliğin temel bileşenlerinden toplumsal sahiplenmeyi de zedelemektedir. Sonuç ve Öneriler: Yapılan analiz sonucunda elde edilen bulgulara istinaden kentsel dirençliliğin artırılabilmesi için aktif paydaş katılımının sağlanması, çift yönlü bir iletişim modelinin benimsenmesi, kriz yönetimi anlayışından ziyade risk yönetimi anlayışının benimsenmesi ve yerel yönetimlerin afet yönetimi süreçlerinde varlığını gösterebilecek mevzuatsal yapının kurgulanması önem arz etmektedir.

Anahtar kelimeler: Dirençlilik, Dirençli Kent, Afet Yönetimi, Risk Azaltma

[1] Öğretim Görevlisi (DSÜ), Kapadokya Üniversitesi Mimarlık, Tasarım ve Güzel Sanatlar Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümü sahra.mert@kun.edu.tr
[2] Prof. Dr., Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü soguz@yildiz.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

A Resilient City Approach in the Context of Disaster Management

Sahra BAŞYAZGAN MERT, Senay OĞUZTİMUR

Introduction: To make certain that cities are ready for possible disruptions, the resilient city plan has been suggested. Lately, this method has garnered more focus as it improves cities' ability to adjust to new situations by reacting to disturbances. Resilience, once regarded merely as structural strength, is now perceived as an advanced urban development framework that considers social, ecological, and economic factors alongside structural elements. Objective: The study aims to investigate how the global framework for the resilient city concept—also reflected in disaster management literature—functions in Türkiye, while identifying differences between established international standards and local applications. Methodology: The research approach relies on qualitative methods, content analysis and comparative gap analysis techniques. In this context, 14 global reports created by UNDRR, the Rockefeller Foundation, the Sendai Framework, the OECD, and the World Bank—which exemplify worldwide benchmarks—and 11 national projects developed by AFAD, IPA, ISMEP, SETA, and TBB in Türkiye were thoroughly analysed. The pertinent documents were converted into a matrix according to indicators of institutional, social, environmental, informational, and physical resilience, and the discrepancies between global strategies and local methods were examined. Findings: The assessment revealed that the national projects mainly highlight a responsive, corrective function for the government, while the concept of urban resilience has been reduced to a technical-structural aspect, similar to urban renewal. The centralized management framework, limiting stakeholder participation due to rapid planning methods, contradicts the adaptive systems principles emphasized in international standards. Moreover, the lack of engagement diminishes social ownership, an essential element of urban resilience. Conclusions: According to the findings, it is crucial to guarantee active involvement of stakeholders, implement a bidirectional communication model, emphasize a risk management strategy instead of crisis management, and create a legal structure that allows local authorities to engage actively in disaster management activities.

Keywords: Resilience, resilient city, disaster management, risk reduction

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetimi Sisteminde Gönüllülüğe Etki Eden Faktörlerin Belirlenmesi

Burak ALTIOK[1], Göksel ÖZTÜRK[2]

Afet yönetimi, çok paydaşlı yapısı nedeniyle karmaşık bir süreçtir. Bu sürecin temel güçlüklerinden biri, sınırlı kaynaklar ve özellikle afetlerde görev alacak insan gücü yetersizliğidir. Afet yönetim sisteminde sivil katılımın en önemli unsurlarından birini gönüllüler oluşturmaktadır. Bu nedenle gönüllü bireyleri motive eden unsurların belirlenmesi, afetlere hazırlık ve müdahale kapasitesinin güçlendirilmesi açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmada, afet yönetimi sisteminde yer alan gönüllü bireyleri gönüllülüğe yönelten faktörlerin belirlenmesi, sürdürülebilir gönüllülüğe yönelik öneriler geliştirilmesi ve literatüre katkı sunulması amaçlanmıştır. Bu amaç doğrultusunda planlanan kesitsel ve tanımlayıcı tipteki araştırma, Nisan-Ağustos 2025 tarihleri arasında Çanakkale'de yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini aktif afet gönüllüleri oluşturmuş, kartopu örnekleme yöntemiyle 230 katılımcıya ulaşılmıştır. Veriler; sosyodemografik bilgi formu, gönüllülük soruları ve 26 maddelik "Gönüllülüğe Motive Eden Faktörler Ölçeği" aracılığıyla çevrim içi ortamda toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 25 programında analiz edilmiş, ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0,95 olarak hesaplanmıştır. Ayrıca çalışma için etik kurul onayı alınmış ve TÜBİTAK 2209-A kapsamında destek sağlanmıştır. Araştırma bulgularına göre katılımcıların yaş ortalaması 29,29±12,44 olup %66,5'i kadındır. Gönüllülerin en sık AFAD (%39,1) bünyesinde faaliyet gösterdiği belirlenmiştir. Katılımcıların %97,4'ü yardım etme isteğiyle, %95,6'sı ise başkalarını mutlu ettikçe kendilerinin de mutlu olduğunu düşündüğü için gönüllü olduğunu ifade etmiştir. Bunun yanında gönüllülüğü ahlaki bir görev olarak görenlerin oranı %89,6, insanlık borcu olarak değerlendirenlerin oranı ise %87,8'dir. Özgüven artışı (%80,5) ve kariyer katkısı (%68,7) önemli motivasyon kaynakları arasında yer alırken, maddi olanaklar (%46,5) ve boş zamanı değerlendirme (%42,2) daha düşük düzeyde etkili bulunmuştur. Sonuç olarak, afet gönüllülüğünde baskın motivasyonların özgecilik, ahlaki sorumluluk ve toplumsal aidiyet olduğu saptanmıştır. Elde edilen bulgular doğrultusunda gönüllülerin risk yönetimi süreçlerine daha aktif biçimde dâhil edilmesi, eğitim ve kariyer fırsatlarının artırılması, psikososyal destek mekanizmalarının güçlendirilmesi ve toplum tabanlı bütünleşik bir gönüllülük sisteminin geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, gönüllülük motivasyonu, afet gönüllülüğü, toplum dirençliliği, toplum tabanlı afet yönetimi

[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü 244401045@ogr.comu.edu.tr
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü gokselozturk@comu.edu.tr

Factors Affecting Volunteering in Disaster Management Systems

Burak ALTIOK, Göksel ÖZTÜRK

Disaster management is a complex process due to its multi-stakeholder structure. One of its major challenges is the limitation of available resources, particularly the shortage of human resources capable of serving during disasters. As volunteers represent one of the most significant components of civil participation within disaster management systems, identifying the factors that motivate individuals to volunteer is essential for strengthening disaster preparedness and response capacity. Accordingly, this study aimed to determine the factors encouraging individuals involved in disaster management to engage in volunteering, to develop recommendations for sustainable volunteerism, and to contribute to the existing literature. To achieve this aim, a cross-sectional descriptive study was conducted in Çanakkale between April and August 2025. The study population consisted of active disaster volunteers, and 230 participants were recruited using the snowball sampling method. Data were collected online through a sociodemographic information form, volunteerism-related questions, and the 26-item Factors Motivating Volunteerism Scale. Subsequently, the data were analysed using SPSS 25, and the Cronbach's alpha coefficient of the scale was calculated as 0.95. Ethical approval was obtained, and the study was supported under the TÜBİTAK 2209-A program. The findings showed that the mean age of participants was 29.29±12.44 years, while 66.5% were female. In addition, volunteers were most frequently affiliated with AFAD (39.1%). A large majority of participants (97.4%) reported volunteering because of their desire to help others, whereas 95.6% stated that contributing to others' well-being made them feel happy. Furthermore, 89.6% regarded volunteering as a moral duty, and 87.8% considered it a responsibility toward humanity. Increased self-confidence (80.5%) and career development (68.7%) were also identified as important motivational factors, whereas financial benefits (46.5%) and use of leisure time (42.2%) were found to be less influential. In conclusion, the dominant motivations for disaster volunteering were altruism, moral responsibility, and social belonging. Based on these findings, volunteers should be more actively integrated into risk management processes, educational and career opportunities should be expanded, psychosocial support mechanisms should be strengthened, and a community-based integrated volunteer management system should be developed.

Keywords: Disaster management; volunteering motivation; disaster volunteering; community resilience; community-based disaster management

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Okul Öncesi ve İlkokul Dönemindeki Çocuklara Yönelik Yangın Güvenliği Eğitim Modelinin Zarar Görebilirlik Temelinde Yapılandırılması

Kerem YURTÇU[1]

Yangınlar, çocukların fizyolojik, bilişsel ve psikososyal gelişim özellikleri nedeniyle yüksek zarar görebilirlik taşıdığı acil durumlardır. Ancak çocuklara yönelik yangın güvenliği eğitimleri çoğunlukla bilgi aktarımına dayalı kalmakta, hayatta kalma reflekslerinin geliştirilmesinde sınırlı etki göstermektedir. Amaç: Bu çalışma, okul öncesi (3–6 yaş) ve ilkokul (7–11 yaş) dönemindeki çocuklara yangın güvenliği eğitiminin nasıl verilmesi gerektiğini, gelişimsel özellikler ve zarar görebilirlik düzeyleri temelinde ortaya koymayı amaçlamaktadır. Yöntem: Bu bildiri, yazarın mezuniyet tezi çalışmasından üretilmiştir. Araştırma nitel doküman incelemesi yöntemiyle yürütülmüş; gelişim psikolojisi kuramları, çocuklarda afet zarar görebilirliği literatürü ve uluslararası yangın eğitimi modelleri karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Çalışma herhangi bir maddi destek almadan ve kâr amacı güdülmeden gerçekleştirilmiştir. Bulgular: Okul öncesi dönemde çocukların duman inhalasyonuna fizyolojik olarak daha hassas olduğu, alarm sesine tepki vermekte zorlandıkları ve yangın anında saklanma davranışı gösterebildikleri belirlenmiştir. Bu nedenle eğitimler korku temelli anlatımlardan arındırılmalı; oyun, drama ve güven inşa eden uygulamalarla tahliye yönelimli refleksler geliştirilmelidir. İlkokul döneminde ise çocukların somut işlemler düzeyine ulaşmaları, senaryo temelli tatbikatlar, duman altında sürünme uygulamaları, alternatif çıkış planlama ve doğru acil çağrı pratiği gibi deneyimsel yöntemlerin kullanılmasını gerekli kılmaktadır. Sonuç: Çocuklara yönelik yangın güvenliği eğitimi, bilgi aktaran değil davranış kazandıran bir modele dönüştürülmelidir. Okul öncesi dönemde güven ve temel refleks geliştirme; ilkokul döneminde ise karar verme, problem çözme ve aktif tahliye becerileri merkeze alınmalıdır. Eğitim süreci yılda bir kez yapılan şekilsel tatbikatlarla sınırlı kalmamalı, yıl geneline yayılan, yaşa özgü ve deneyimsel bir müfredat yapısıyla yapılandırılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Yangın güvenliği eğitimi, çocuklarda zarar görebilirlik, deneyimsel öğrenme, okul öncesi, ilkokul

[1] İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Mülkiyet Koruma ve Güvenlik Bölümü Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı, yurtcukerem@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Structuring a Child-Centered Fire Safety Education Model for Preschool and Primary School Students Based on Vulnerability

Kerem YURTÇU

Fires represent critical emergencies in which children face heightened vulnerability due to their physiological, cognitive, and psychosocial characteristics. Existing fire safety education practices often remain knowledge-based and show limited effectiveness in developing survival-oriented behaviors. Aim: This study aims to define how fire safety education should be delivered to preschool (ages 3–6) and primary school (ages 7–11) children by considering developmental characteristics and vulnerability levels. Method: This paper is derived from the author's undergraduate graduation thesis. The research was conducted using qualitative document analysis. Developmental psychology theories, child disaster vulnerability literature, and international fire education models were comparatively examined. The study received no financial support and was conducted without commercial purpose. Results: Preschool children were found to be physiologically more susceptible to smoke inhalation, less responsive to alarm sounds, and prone to hiding behaviors during fire incidents. Therefore, training at this stage should avoid fear-based instruction and instead utilize play-based and drama-supported methods to build trust and evacuation-oriented reflexes. For primary school children, whose cognitive development corresponds to the concrete operational stage, scenario-based drills, smoke-crawling simulations, alternative exit planning, and structured emergency communication practices are more appropriate and sustainable. Conclusion: Fire safety education for children must shift from information transfer to behavior acquisition. While preschool programs should prioritize trust-building and fundamental survival reflexes, primary school education should emphasize decision-making, problem-solving, and active evacuation competence. Training should be structured as an age-specific, experiential, and year-long curriculum rather than isolated formal drills.

Keywords: Fire safety education, child vulnerability, preschool, primary school, experiential learning

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Türkiye'de Afet Yönetimi Bağlamında Müdahale Süreçlerinde Algılanan Zorluklar: Afet Çalışanları Üzerine Bir Araştırma

Ezgi ATALAY[1]

Afetler, bireylerin sağlığı ve güvenliği için önemli tehditler oluşturmakta ve genellikle afetlerin etkilerini azaltmak için acil müdahale çabalarına ihtiyaç duyulmaktadır. Bununla birlikte, afet müdahalesi sırasında müdahale personelleri için çeşitli zorluklar ortaya çıkabilir. Bu araştırma Türkiye'deki afet çalışanlarının afetlere müdahale süreçlerinde algıladıkları zorluk düzeylerini belirlemek ve çeşitli değişkenler açısından değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce etik kurul izni alınmıştır. Araştırmanın evreni Türkiye'de yaşayan afet müdahale sürecine katılım gösteren bireylerden oluşmaktadır. Veriler 3 Kasım 2025 ve 26 Şubat 2026 tarihleri arasında Afete Müdahalede Algılanan Zorluk (AMAZ) Ölçeği kullanılarak kolayda örnekleme yöntemi ile seçilen 388 kişiden toplanmıştır. Ölçeğin genel Cronbach alfa katsayısı 0,963 bulunmuş ve veriler normal dağılım varsayımını sağlamıştır. Yapılan analizler sonucunda katılımcıların %69,3'ünün erkek ve yaş ortalamalarının 36,18±11,77 olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %52,1'inin AFAD gönüllülük sistemi üyesi olduğu, %57,2'sinin evli, %72,2'sinin bir işte çalıştığı, %37,9'unun aylık 0-40.000 TL kazandığı, %35,1'inin ön lisans mezunu olduğu, %67,8'inin afet yaşamadığı ve %89,9'unun afet eğitimi aldığı belirlenmiştir. Ölçekten alınan toplam puan ortalaması 77,07±17,24 olup puanlar 23-115 arasında değişmektedir. Çalışmada cinsiyet, medeni durum, afet yaşama ve eğitim düzeyi değişkenleri ile afete müdahalede algılanan zorluk puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık saptanmıştır. Ancak afet eğitimi alma, çalışma durumu ve aylık gelir miktarı değişkenleri ile afete müdahalede algılanan zorluk puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Kadın cinsiyetine sahip, bekar ve daha önce afet yaşayan bireylerin puan ortalamalarının anlamlı oranda daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ayrıca lise mezunu katılımcıların puan ortalamaları ön lisans ve üzerindeki eğitim seviyesine sahip bireylere göre anlamlı oranda daha düşük bulunmuştur. Bu araştırma sonuçları afet müdahale sürecinde yer alan bireylerin algıladıkları zorluk durumlarını ve ilişkili faktörleri değerlendirerek bu doğrultuda eğitim, destek ve iyileştirme stratejilerinin geliştirilmesine katkı sunabilir.

Anahtar kelimeler: Afet, afet yönetimi, müdahale, zorluklar

[1]Dr. Öğr. Üyesi, Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, İlk ve Acil Yardım Programı. ORCID: 0000-0002-7404-4351 ezgiatalay@ibu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Perceived Challenges in Intervention Processes within the Context of Disaster Management in Türkiye: A Study on Disaster Workers

Ezgi ATALAY

Disasters pose significant threats to the health and safety of individuals, and emergency response efforts are generally needed to mitigate their effects. However, various challenges may arise for response personnel during disaster response. This research was conducted to determine the perceived levels of difficulty among disaster workers in Türkiye during disaster response processes and to evaluate whether these challenges differ in terms of various variables. Ethical committee approval was obtained before commencing the research. The study's population consists of individuals living in Türkiye who participate in the disaster response process. Data were collected from 388 individuals selected using convenience sampling and the Perceived Challenges in Disaster Response Scale (PCDRS) between November 3, 2025, and February 26, 2026. The overall Cronbach's alpha coefficient of the scale was found to be 0.963, and the data satisfied the assumption of normal distribution. As a result of the analyses, it was determined that 69.3% of the participants were male and their average age was 36.18 ± 11.77. It was determined that 52.1% of the participants were members of the AFAD volunteer system, 57.2% were married, 72.2% were employed, 37.9% earned between 0-40,000 TL per month, 35.1% had an associate degree, 67.8% had not experienced a disaster and 89.9% had received disaster training. The average total score obtained from the scale was 77.07±17.24, with scores ranging from 23 to 115. The study found a statistically significant difference between gender, marital status, experience of a disaster, and education level variables and perceived difficulty scores in disaster response. However, no statistically significant difference was found between perceived difficulty scores in disaster response and variables such as receiving disaster training, employment status and monthly income. It was determined that female, single individuals who had previously experienced a disaster had significantly higher average scores. In addition, the average scores of high school graduates were found to be significantly lower than those with associate's degrees or higher. These research findings can contribute to the development of training, support, and recovery strategies by evaluating the perceived challenges and related factors experienced by individuals involved in disaster response processes.

Keywords: Disaster, disaster management, response, challenges

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Lojistiğinde Biyomimetik Ağ Yaklaşımları: Physarum Polycephalum Modeli

Faruk Özgür GÜNSAY[1]

Giriş: Büyük çaplı afetlerde kentsel altyapı sistemleri ve ulaşım ağları, ani ve yüksek stres altında işlevini yitirmektedir. Merkezi planlama modellerine dayalı mevcut afet lojistiği ağlarının kırılganlığı, kriz anlarındaki tedarik zincirini sekteye uğratmaktadır. Bu yapısal darboğazları aşmak için doğadan ilham alan, otonom ve esnek biyomimetik sistemlere ihtiyaç duyulmaktadır. Doğal ekosistemlerde evrimsel seçilimden geçmiş "cıvık mantar" (*physarum polycephalum*) organizması, merkezi bir kontrol mekanizması olmadan yüksek hata toleranslı ve maliyet etkin ağlar kurabilme yeteneğiyle lojistik optimizasyon için yenilikçi bir model sunmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afet lojistiği ve acil durum rota optimizasyonunda *physarum polycephalum* tabanlı biyomimetik algoritmaların kullanım potansiyelini incelemek ve geleneksel rota planlama yöntemlerine kıyasla sağladığı yapısal avantajları sistematik bir literatür derlemesi ile ortaya koymaktır. Yöntem: WoS, Scopus ve TR Dizin veri tabanlarında (“Afet lojistiği” OR “Disaster logistics” OR “Emergency routing”) AND (“Biyomimetik” OR “Biomimetic” OR “Physarum polycephalum” OR “Slime mold”) anahtar kelimeleriyle tarama yapılmıştır. 2010–2026 yılları arasında yayımlanmış, İngilizce ve Türkçe, hakemli dergilerde yer alan tam metin makaleler dahil edilmiştir. İlk taramada 145 makale bulunmuş; mükerrer 32 çalışma çıkarılmış, 85’i konu dışı olduğu için elenmiştir. Kalan 28 makalenin tam metin incelemesi sonucunda 25’i kriterleri karşılamadığı için dışlanmış, 12 makale nitel senteze dahil edilmiştir. Bulgular: Çalışmalarda, *physarum polycephalum* tabanlı algoritmaların, klasik merkezi algoritmalara kıyasla çok daha yüksek bir hata toleransı gösterdiğini ortaya koymuştur. Organizmanın tübüler ağ adaptasyon mekanizmasının matematiksel modelleri, düğüm noktalarının anlık olarak devre dışı kaldığı afet durumlarında, sistemin kendini en düşük maliyetle ve otonom olarak yeniden yapılandırdığını kanıtlamaktadır. Kentsel altyapıların biyolojik algoritmalarla kurgulanması, lojistik ağların direncini matematiksel olarak artırmaktadır. Sonuç ve Öneriler: Physarum *polycephalum* algoritmaları, afet lojistiğini statik mühendislik kısıtlamalarından çıkararak kendi kendini onarabilen esnek bir ağ yapısına taşımaktadır. AFAD ve benzeri kurumların CBS tabanlı karar destek sistemlerine biyomimetik ağ algoritmalarının entegre edilmesi önerilmektedir. Disiplinler arası bu yaklaşımın, gelecekte kriz lojistiği yazılımlarının temel mimarisini oluşturması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet lojistiği, biyomimetik ağlar; *physarum polycephalum*, sürdürülebilir altyapı

[1]Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak Sağlık Yüksekokulu Acil Yardım Afet Yönetimi, Burdur, Türkiye, ozgurgunsay@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Biomimetic Network Approaches in Disaster Logistics: Physarum Polycephalum Model

Faruk Özgür GÜNSAY

Introduction: In large-scale disasters, urban infrastructure systems and transportation networks lose their function under sudden and high stress. The fragility of existing disaster logistics networks based on central planning models disrupts the supply chain in times of crisis. To overcome these structural bottlenecks, nature-inspired, autonomous, and flexible biomimetic systems are needed. The "slime fungus" (physarum polycephalum) organism, which has undergone evolutionary selection in natural ecosystems, offers an innovative model for logistics optimization with its ability to establish highly fault-tolerant and cost-effective networks without a central control mechanism. Objective: The aim of this study is to examine the potential of using physarum polycephalum-based biomimetic algorithms in disaster logistics and emergency route optimization and to reveal the structural advantages they provide compared to traditional route planning methods through a systematic literature review. Methods: WoS, Scopus, and TR Index databases ("Afet lojistiği" OR "Disaster logistics" OR "Emergency routing") AND ("Biomimetics" OR "Biomimetic" OR "Physarum polycephalum" OR "Slime mold") were searched with the keywords. Full-text articles published between 2010 and 2026 and published in peer-reviewed journals in English and Turkish were included. In the first search, 145 articles were found; 32 duplicate studies were removed, and 85 were eliminated because they were off-topic. As a result of the full-text review of the remaining 28 articles, 25 were excluded because they did not meet the criteria, and 12 articles were included in the qualitative synthesis. Results: Studies have revealed that physarum polycephalum-based algorithms show a much higher fault tolerance compared to classical centralized algorithms. Mathematical models of the organism's tubular network adaptation mechanism prove that the system restructures itself autonomously and at the lowest cost in disaster situations where nodes are momentarily disabled. Constructing urban infrastructures with biological algorithms mathematically increases the resilience of logistics networks. Conclusion and Recommendations: Physarum polycephalum algorithms move disaster logistics out of static engineering constraints and into a flexible network structure that can repair itself. It is recommended to integrate biomimetic network algorithms into the GIS-based decision support systems of AFAD and similar institutions. This interdisciplinary approach is expected to form the basic architecture of crisis logistics software in the future.

Keywords: Disaster logistics, biomimetic networks; physarum polycephalum, sustainable infrastructure

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Marmara'dan Kahramanmaraş'a Afet Lojistiği: Sahadan Akademiye Entegre Sistem Tasarımı

Furkan SEZEN[1], Yunus Emre KOÇAK[2], Mahmut Suat DELİBALTA[3]

Afet yönetiminde başarıyı belirleyen unsurlarından biri afet lojistiğidir. Türkiye'de afet lojistiği, 1999 Marmara Depremi'nden 2023 Kahramanmaraş depremlerine uzanan çeyrek asırlık dönemde farklı operasyonel yapılar içerisinde gelişim göstermiş; ancak istenilen düzeye ulaşamamıştır. Bu durum, mevcut sistemlerin yeniden değerlendirilmesini ve güncel çözüm önerilerinin geliştirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu çalışmanın amacı; büyük ölçekli depremlerde afet lojistiği süreçlerini analiz ederek sorunları ortaya koymak, saha gözlem ve deneyimlerini bilimsel ve teknolojik yaklaşımlarla birleştirerek entegre bir sistem tasarımı önermektir. Yapılan çalışma; retrospektif ve karşılaştırmalı nitel araştırma tasarımında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Türkiye'deki büyük ölçekli depremler ve bunlara ilişkin afet lojistiği süreçleri oluşturmaktadır. Örneklem, seçilen 1999 Marmara Depremi, 2011 Van Depremi ve 2023 Kahramanmaraş depremleridir. Bu depremler, Türkiye'de afet yönetimi ve lojistik süreçlerinin zamansal değişimini temsil eden kritik örnek olaylar olarak değerlendirilmiştir. Araştırma verileri; resmi raporlar, akademik çalışmalar ve saha gözlemlerinden elde edilmiştir. Veri toplama yöntemi olarak, doküman analizi ile birlikte kişisel saha deneyimine dayalı gözlemler kullanılmıştır. Çalışmada etik kurul onayı gerektiren veri toplama süreci bulunmamaktadır. Verilerin analizinde nitel içerik analizi ve tematik analiz yöntemleri kullanılmıştır. Analiz süreci, afet lojistiği kapsamında belirlenen kavramsal çerçeve doğrultusunda yürütülmüştür. Ülkemizdeki üç büyük depremde; kurumlar arası koordinasyon zayıflığı, veri akışındaki aksaklıklar ve kaynak yönetimi verimsizliği temel sorunlar olarak tespit edilmiştir. Bu sorunların afet lojistiği süreçlerinde tekrarlayan nitelikte olduğu ve operasyonel etkinliği olumsuz etkilediği görülmüştür. Çözüm önerisi olarak, "Entegre Afet Lojistik Ekosistemi" modeli önerilmektedir. Model; en az 72 saat kendine yetebilen, yenilenebilir enerjiyle çalışan ve enerji aktarımı yapabilen ulusal, bölgesel ve yerel (konteyner tabanlı) üç kademeli otonom depo sistemini içeren fiziksel katman; yapay zekâ ve dijital ikiz tabanlı veri yönetiminden oluşan dijital katman; İnsansız Hava Aracı (İHA) destekli son kilometre lojistik operasyonları kapsayan ve zorunlu afet eğitimi ile katılımcı yönetişimini içermektedir. Bu bütünleşik yapının; afet lojistiğinde hız, koordinasyon ve kaynak kullanım etkinliğini artırarak, proaktif sistem temelli bir çözüm sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, afet lojistiği, saha temelli yaklaşım, entegre sistem tasarımı

[1] Konya Acil Sağlık Hizmetleri (ASHİ/UMKE), Paramedik, e-posta:furkansezen2929@gmail.com
[2] Konya Acil Sağlık Hizmetleri (ASHİ/UMKE), Paramedik, e-posta: yek11239@gmail.com
[3] Dr. Öğr. Üyesi, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, FBE Afet Yönetimi ABD, e-posta: msdelibalta@ohu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Disaster Logistics from Marmara to Kahramanmaraş: An Integrated System Design from Field Practice to Academia

Furkan SEZEN, Yunus Emre KOÇAK, Mahmut Suat DELİBALTA

Disaster logistics is one of the most crucial factors in achieving success in disaster management processes. In Türkiye, disaster logistics has evolved within various operational structures over the quarter-century spanning from the 1999 Marmara Earthquake to the 2023 Kahramanmaraş earthquakes; however, it has not yet reached the desired level. This situation necessitates a comprehensive re-evaluation of existing systems and the development of contemporary solution proposals. The aim of this study is to analyze disaster logistics processes in large-scale earthquakes to identify existing problems, and to propose an integrated system design by combining field observations and experiences with scientific and technological approaches. This study was conducted using a retrospective and comparative qualitative research design, where the research population consists of large-scale earthquakes in Türkiye and their respective disaster logistics processes. The sample includes the 1999 Marmara Earthquake, the 2011 Van Earthquake, and the 2023 Kahramanmaraş earthquakes, which were evaluated as critical case studies representing the temporal evolution of disaster management and logistics processes in Türkiye. Research data were obtained from official reports, academic studies, and field observations; as a data collection method, document analysis was utilized alongside observations based on personal field experience. The data collection process did not require ethics committee approval, and the data were analysed using qualitative content analysis and thematic analysis methods. This analysis process was carried out in accordance with the conceptual framework established within the scope of disaster logistics. In the three major earthquakes in our country, weaknesses in inter-institutional coordination, disruptions in data flow, and inefficiency in resource management were identified as the primary issues. It was observed that these problems are recurrent in disaster logistics processes and negatively impact operational efficiency. As a solution, an "Integrated Disaster Logistics Ecosystem" model is proposed. This model comprises a physical layer featuring a three-tier autonomous warehouse system—national, regional, and local (container-based)—that is self-sufficient for at least 72 hours, powered by renewable energy, and capable of energy transfer; a digital layer consisting of artificial intelligence and digital twin-based data management; and an operational layer covering Unmanned Aerial Vehicle (UAV) supported last-mile logistics operations, along with mandatory disaster training and participatory governance. It is envisioned that this integrated structure will provide a proactive, system-based solution by increasing speed, coordination, and resource utilization efficiency in disaster logistics.

Keywords: Disaster management, disaster logistics, field-based approach, integrated system design

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afetlerde İletişim ve Sosyal Medyanın Rolü

Gizem DESTEGÜL[1], Aleyna ATAY[1], Güler ÇETİNKAYA[1] Tuba KARABEY[1]

Giriş: Afetler, yalnızca fiziksel yıkım psikososyal etki boyutlarıyla değil, aynı zamanda iletişim koordinasyon ve bilgi yönetim süreçleriyle de karakterize edilen karmaşık kriz durumlarıdır. Bu bağlamda doğru hızlı bilgiye erişim, müdahale koordinasyon etkinliği ile toplumun doğru–güvenli yönlendirilmesi açısından kritik öneme sahiptir. Özellikle dijitalleşme ve yaygınlaşma süreciyle birlikte sosyal medya, kriz anlarında bilgi üretimi–bilgi yayılımı açısından merkezi bir araç haline gelmiştir. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afetlerde iletişim–etkileşim süreçleri ile sosyal medyanın bilgi–dezenformasyon ikilemi çerçevesindeki rolünü incelemektir. Yöntem: Bu çalışma, sistematik derleme–analiz yöntemi kullanılarak hazırlanmıştır. Araştırma kapsamında afet yönetimi–sosyal medya ilişkisini ele alan bilimsel çalışmalar sistematik tarama–değerlendirme süreciyle incelenmiştir. Tarama sürecinde "afet yönetimi–disaster management", "sosyal medya–social media", "dezenformasyon–misinformation", "kriz iletişimi–crisis communication", "bilgi yönetimi–information management" ve "yanlış bilgi yayılımı–information disorder" anahtar kelimeleri birlikte kullanılmıştır. Literatür taraması, ulusal–uluslararası veri tabanları olan Web of Science (WoS), Scopus ve TR Dizin üzerinden gerçekleştirilmiştir. Çalışmaların seçiminde dahil etme–dışlama kriterleri uygulanmıştır. Dahil etme kriterleri; (i) afet yönetimi–sosyal medya ilişkisini ele alması, (ii) hakemli–bilimsel dergilerde yayımlanmış olması, (iii) tam metin–erişilebilirlik sağlaması ve (iv) 2010 sonrası–güncel yayınlar olmasıdır. Dışlama kriterleri ise; (i) konu dışı–ilgisiz çalışmalar, (ii) tam metin–erişilemeyen yayınlar ve (iii) tekrar eden–duplikasyon içeren çalışmalar olarak belirlenmiştir. Tarama–eleme süreci sonucunda toplam 20 makale belirlenmiş; başlık–özet incelemesi sonrasında uygun bulunan çalışmalar tam metin–içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Nihai olarak 20 çalışma dahil edilerek analiz–sentez sürecine alınmıştır. Bulgular: Sosyal medya, afet yönetiminde fırsat–risk dengesi içerisinde değerlendirilmektedir. Bilgiye hızlı erişim–anlık paylaşım, koordinasyon–katılım ve farkındalık–mobilizasyon açısından önemli avantajlar sağlarken; yanlış bilgi–dezenformasyon, bilgi kirliliği–algı manipülasyonu ve panik–güvensizlik oluşturma gibi önemli riskler de barındırmaktadır. Sonuç: Afetlerde etkin iletişim için doğru bilgi–güvenilir kaynak kullanımının sağlanması, doğrulama–denetim mekanizmalarının güçlendirilmesi ve toplumda medya okuryazarlığı–eleştirel düşünme becerilerinin artırılması gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet, sosyal medya, bilgi yönetimi, dezenformasyon, iletişim

[1] Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi / Sağlık Bilimleri Fakültesi / Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Role of Communication and Social Media in Disasters

Gizem DESTEGÜL, Aleyna ATAY, Güler ÇETİNKAYA, Tuba KARABEY

Introduction: Disasters are complex crisis situations characterized not only by physical destruction and psychosocial impact, but also by communication, coordination, and information management processes. In this context, access to accurate and timely information is critically important for intervention and coordination effectiveness, and for guiding society correctly and safely. Aim: The aim of this study is to examine the role of communication and interaction processes and social media within the framework of the information-disinformation dilemma in disasters. Method: This study was prepared using a systematic review-analysis method. Within the scope of the research, scientific studies addressing the relationship between disaster management and social media were examined through a systematic review-evaluation process. During the search process, the keywords “disaster management”, “social media”, “misinformation”, “crisis communication”, “information management”, and “information disorder” were used together. The literature review was conducted through national and international databases such as Web of Science (WoS), Scopus, and TR Dizin. Inclusion and exclusion criteria were applied in the selection of studies. Inclusion criteria were: (i) addressing the relationship between disaster management and social media, (ii) being published in peer-reviewed scientific journals, (iii) providing full-text accessibility, and (iv) being post-2010/current publications. Exclusion criteria were: (i) irrelevant studies, (ii) publications where full-text access is not available, and (iii) studies containing duplications. As a result of the search and selection process, a total of 20 articles were identified; After a title-abstract review, studies deemed suitable were evaluated with full-text-content analysis. Ultimately, 20 studies were included in the analysis-synthesis process. Findings: Social media is evaluated within the opportunity-risk balance in disaster management. While it provides significant advantages in terms of rapid access to information-instant sharing, coordination-participation, and awareness-mobilization; it also carries significant risks such as misinformation-disinformation, information pollution-perception manipulation, and creating panic-distrust. Conclusion: For effective communication in disasters, it is necessary to ensure the use of accurate information-reliable sources, strengthen verification-control mechanisms, and increase media literacy-critical thinking skills in society.

Keywords: Disaster, social media, information management, disinformation, communication

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü Müfredatlarının Çerçeve Müfredat Programı ile Karşılaştırmalı Analizi

Elif KARAMAN[1], Burak TURHAN[1]

Acil Yardım ve Afet Yönetimi (AYAY), afet ve acil durumların risk ve kriz yönetimi evrelerinde etkili kararlar alıp bunları hızla uygulayabilecek profesyoneller yetiştiren bir lisans programıdır. Acil Yardım ve Afet Yöneticileri Derneği (AYAYDER) tarafından 19 Aralık 2015'te yapılan II. AYAY Lisans Eğitim Öğretim Sorunları ve Çözüm Önerileri Çalıştayı sonucunda bölümün çerçeve müfredatı programı hazırlanmıştır. Bu çalışmada, Türkiye'deki AYAY lisans programlarının müfredatları incelenmiş ve çerçeve müfredat programı ile karşılaştırılmıştır. Yöntem: Araştırma, Türkiye'de aktif olan AYAY lisans programlarının müfredatlarını, AYAYDER tarafından önerilen çerçeve müfredat programı ile karşılaştırmak amacıyla yürütülen, tanımlayıcı ve kesitsel tipte bir doküman analizidir. Çalışmanın örneklemini Türkiye'de bulunan 20 AYAY lisans programı oluşturmaktadır. Bulgular: Farklı üniversitelerde ders adlarının değişmesi nedeniyle dersler içerik benzerliklerine göre standardize edilerek eşdeğer dersler aynı kategoride değerlendirilmiştir. AYAY bölümü olan üniversitelerin müfredatlarının incelenmesi sonucunda, Afetlerde İnsan Kaynakları Yönetimi dersini yalnızca üniversitelerin %20'si (n=4) zorunlu ders olarak vermektedir. Üniversitelerin %95'inin (n=19) Anatomi dersine, çalıştay tarafından önerilen dönemde müfredatlarında yer verdiği belirlenmiştir. Üniversitelerin %65'inde (n=13) Afet Tıbbı I ve II derslerinin ya seçmeli ders kapsamında yer aldığı ya da müfredatta bulunmadığı tespit edilmiştir. Sonuç: AYAYDER Çerçeve Müfredat Programı'nda yer alan derslerin hiçbirinin üniversitelerin tamamında aynı dönemde verilmediği; ayrıca birçok zorunlu olması gereken derslerin bazı üniversitelerde ya seçmeli ders olarak sunulduğu ya da müfredatta yer almadığı sonucuna varılmıştır. Aradan geçen süre ve üniversitelerde AYAY bölümlerinin sayısındaki artış dikkate alındığında, mevcut müfredatın güncellenmesi ve yeniden değerlendirilmesi amacıyla yeni bir çalıştayın düzenlenmesinin yararlı olacağı öngörülmektedir.

Anahtar kelimeler: Acil yardım ve afet yönetimi, müfredat, çalıştay, ders

[1] 1Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Trabzon Üniversitesi, Trabzon Türkiye

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

A Comparative Analysis of Curricula in the Department of Emergency Aid and Disaster Management Against the Framework Curriculum Program

Elif KARAMAN, Burak TURHAN

Emergency Aid and Disaster Management (AYAY) is an undergraduate program that trains professionals to make effective decisions and implement them swiftly during the risk and crisis management phases of disasters and emergencies. The framework curriculum program was developed following the 2nd AYAY Undergraduate Education and Teaching Issues and Solution Proposals Workshop, held by Association of Emergency Aid and Disaster Managers (AYAYDER) on December 19, 2015. In this study, the curricula of AYAY undergraduate programs in Türkiye were examined and compared with the framework curriculum. Method: This study is a descriptive, cross-sectional document analysis conducted to compare the curricula of AYAY undergraduate programs currently active in Türkiye with the framework curriculum proposed by AYAYDER. The study's sample comprises 20 AYAY undergraduate programs situated in Türkiye. Results: Due to variations in course titles across different universities, courses were standardized based on content similarities, and equivalent courses were evaluated within the same category. An analysis of the curricula of universities with an AYAY department revealed that only 20% of universities (n=4) offer the “Human Resource Management in Disasters” course as a required course. It was determined that 95% of universities (n=19) included the “Anatomy” course in their curricula during the period recommended by the workshop. It was found that at 65% of universities (n=13), the “Disaster Medicine I and II” courses were either offered as elective courses or were not included in the curriculum at all. Conclusion: It has been determined that none of the courses included in the AYAYDER Framework Curriculum are offered during the same semester at all universities. Furthermore, many courses that should be required are either offered as electives at some universities or are not included in the curriculum at all. In light of the passage of time and the proliferation of AYAY departments at universities, it is recommended that a new workshop be organized to update and reassess the current curriculum.

Keywords: Emergency aid and disaster management, curriculum, workshop, course.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Türkiye Afet Müdahale Organizasyonunda Hibrit Model Önerisi: INSARAG Standartlarının UMKE'ye Entegrasyonu

Yunus Emre KOÇAK[1], Furkan SEZEN[2], Mahmut Suat DELİBALTA[3]

Afet organizasyonlarında yer alan ekiplerin kapasite ölçekli sınıflandırılması, müdahalenin etkinliği ve zaman yönetimi açısından kritik bir öneme sahiptir. Bu çalışma, Türkiye'de Ulusal Medikal Kurtarma Ekibi (UMKE) personelinin görev aldığı afet operasyonlarına ilişkin saha deneyimlerinin, uluslararası INSARAG (Uluslararası Arama Kurtarma Danışma Grubu) standartları ile karşılaştırılmasını ve bu doğrultuda modüler, kapasite temelli bir ekip modeli önerilmesini amaçlamaktadır. 2023 Kahramanmaraş depremleri sonrasında UMKE personelinin arama kurtarma eğitimleri almasına rağmen, ekiplerin uluslararası standartlarda bir sınıflandırmaya tabi tutulmaması; görev dağılımında verimsizliğe, kaynak israfına ve operasyonel gecikmelere neden olmaktadır. Araştırma, karşılaştırmalı analiz ve saha gözlemlerine dayalı tanımlayıcı nitelikte bir durum çalışmasıdır. Veri toplama sürecinde doküman incelemesi yöntemiyle; INSARAG Rehberleri (Cilt I, II, III), Birleşmiş Milletler 57/150 sayılı kararı ve güncel UMKE mevzuatı analiz edilmiştir. Araştırmanın temel veri kaynağını, araştırmacının bizzat görev aldığı operasyonlardaki katılımcı gözlemleri ve saha notları oluşturmaktadır. Çalışma kapsamında, sahadaki operasyonel süreçler "ekip sınıflandırma yapıları", "personel yetkinlikleri" ve "kaynak kullanımı" değişkenleri üzerinden incelenmiştir. Elde edilen veriler, betimsel analiz ve karşılaştırmalı değerlendirme yöntemi ile analiz edilmiştir. Çalışma etik kurul onayı gerektirmemekte olup, herhangi bir finansal destek alınmamıştır. Araştırma bulgularına göre; mevcut yapıda kapasite temelli bir standardizasyonun bulunmamasının sahada koordinasyon düzensizliğine ve gereksiz personel sevkiyatına yol açtığı tespit edilmiştir. INSARAG standartları uyarınca UMKE ekiplerinin hafif, orta ve ağır seviyelerde sınıflandırılmasının ve modüler bir yapıda kurgulanmasının müdahale etkinliğini artıracağı öngörülmektedir. Önerilen modelin, UMKE'nin operasyonel kapasitesini optimize ederek, afet yönetiminde stratejik bir standart sunacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: UMKE, INSARAG, afet yönetimi, arama kurtarma, ekip sınıflandırması.

[1]Konya Acil Sağlık Hizmetleri (ASHİ/UMKE), Paramedik, e-posta: yek11239@gmail.com
[2]Konya Acil Sağlık Hizmetleri (ASHİ/UMKE), Paramedik, e-posta:furkansezen2929@gmail.com
[3] Dr. Öğr. Üyesi, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, FBE Afet Yönetimi ABD, e-posta: msdelibalta@ohu.edu.tr
*Sorumlu Yazar: Yunus Emre Koçak-yek11239@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

A Hybrid Model Proposal for Türkiye's Disaster Response Organization: Integration of INSARAG Standards within UMKE

Yunus Emre KOÇAK, Furkan SEZEN, Mahmut Suat DELİBALTA

The capacity-based classification of teams involved in disaster organizations is of vital importance for effective and timely intervention. This study aims to compare the field experiences of National Medical Rescue Team (UMKE) personnel in disaster operations in Türkiye with international INSARAG (International Search and Rescue Advisory Group) standards and to propose a modular, capacity-based team model accordingly. Despite the search and rescue training received by UMKE personnel following the 2023 Kahramanmaraş earthquakes, a classification system similar to international search and rescue frameworks has yet to be established. This lack of standardization leads to inefficiencies in task allocation, waste of resources, and operational delays. This research is a descriptive case study based on comparative analysis and field observations. During the data collection process, INSARAG Guidelines (Vols I, II, III), United Nations Resolution 57/150, and current UMKE regulations were analysed through document review. The primary data source of the study consists of participant observations and field notes recorded by the researcher during active duty in operations. Within the scope of the study, operational processes in the field were evaluated through variables such as "team classification structures," "personnel competencies," and "resource utilization." The obtained data were analysed using descriptive analysis and comparative evaluation methods. The study does not require ethics committee approval, and no financial support was received. According to the research findings, the lack of capacity-based standardization in the current structure leads to coordination irregularities in the field and unnecessary personnel deployments. It is evaluated that classifying UMKE teams into light, medium, and heavy levels in accordance with INSARAG standards and structuring them with modular support units will enhance intervention effectiveness. The proposed model is expected to provide a strategic standard in disaster management by optimizing UMKE’s operational capacity.

Keywords: UMKE, INSARAG, disaster management, search and rescue, team classification.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Toplum Temelli Afet Yönetimi ve Yerel Kapasite Geliştirme Modellerinin Analizi

Hatice UÇAR[1], Beyzanur KAMIŞ[1], Tuba KARABEY[1]

Giriş: Afet yönetimi, günümüzde yalnızca afet sonrası müdahaleye odaklanan geleneksel yaklaşımlardan uzaklaşarak risk azaltma, hazırlık ve dirençlilik temelli bütüncül bir yapıya evrilmiştir. Afetlerin etkileri yalnızca doğal tehlikelerden değil, aynı zamanda toplumsal kırılganlıklar ve kurumsal yetersizliklerden de kaynaklanmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, toplum temelli afet yönetimi modellerini yerel yönetsel kapasite ve toplum dirençliliği çerçevesinde sistematik olarak incelemektir. Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme olarak tasarlanmış ve PRISMA yöntemi doğrultusunda yürütülmüştür. Literatür taraması; "afet yönetimi", "toplum temelli afet yönetimi", "yerel kapasite", "toplum dirençliliği" anahtar kelimeleri kullanılarak Web of Science, Scopus ve TR Dizin veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Tarama 2010–2024 yılları arasındaki yayınları kapsamaktadır. Toplam 112 yayına ulaşılmış, başlık ve özet incelemesi sonucunda 68 çalışma dışlanmıştır. Kalan 44 çalışma tam metin olarak değerlendirilmiş, dahil edilme kriterlerini karşılamayan 10 çalışma daha çıkarılarak toplam 34 makale analize dahil edilmiştir. Dahil edilme kriterleri; konu ile doğrudan ilişkili olma, akademik yayın niteliği taşıma ve tam metne erişilebilirlik olarak belirlenmiştir. Veriler doküman analizi yöntemiyle incelenmiş ve tematik olarak sınıflandırılmıştır. Bulgular: Analize dahil edilen çalışmaların büyük çoğunluğu, yerel yönetimlerin afet yönetiminde kritik rol oynadığını ve toplum katılımının afetlere hazırlık düzeyini artırdığını ortaya koymaktadır. Çalışmaların önemli bir kısmında toplum temelli yaklaşımların yerel bilgi kullanımını artırdığı, sosyal dayanışmayı güçlendirdiği ve afet risklerinin azaltılmasına katkı sağladığı belirtilmiştir. Bununla birlikte, incelenen makalelerde belediyelerde personel eğitimi eksikliği, yetersiz bütçe, teknik altyapı sorunları ve kurumlar arası koordinasyon eksikliği sık karşılaşılan sorunlar olarak rapor edilmiştir. Ayrıca kurumsal kapasitenin insan kaynağı, stratejik planlama ve yasal düzenlemelerle doğrudan ilişkili olduğu vurgulanmıştır. Sonuç ve Öneriler: Elde edilen bulgular, etkili ve sürdürülebilir bir afet yönetimi için yerel kurumsal kapasite ile toplum katılımının bütünleşik şekilde ele alınması gerektiğini göstermektedir. Yerel yönetimlerin kurumsal açıdan güçlendirilmesi, afet yönetimi alanında sürekli eğitim programlarının yaygınlaştırılması ve katılımcı mekanizmaların geliştirilmesi önerilmektedir. Bu doğrultuda geliştirilecek politikaların toplum dirençliliğini artırarak afetlerin olumsuz etkilerini azaltacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, toplum temelli yaklaşım, yerel kapasite, toplum dirençliliği, yerel yönetimler

Analysis of Community-Based Disaster Management and Local

[1] Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi / Sağlık Bilimleri Fakültesi / Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Capacity Building Models

Hatice UÇAR, Beyzanur KAMIŞ, Tuba KARABEY

Introduction: Disaster management has evolved from traditional approaches focusing solely on post-disaster response to a holistic structure based on risk reduction, preparedness, and resilience. The effects of disasters stem not only from natural hazards but also from societal vulnerabilities and institutional inadequacies. In this context, community-based disaster management and local capacity-building approaches are gaining increasing importance. Aim: The aim of this study is to systematically examine community-based disaster management models within the framework of local administrative capacity and community resilience. Method: This study was designed as a systematic review and conducted according to the PRISMA methodology. The literature search was performed using the keywords “disaster management”, “community-based disaster management”, “local capacity”, and “community resilience” in the Web of Science, Scopus, and TR Dizin databases. The search covered publications between 2010 and 2024. A total of 112 publications were accessed, and 68 studies were excluded after title and abstract review. The remaining 44 studies were evaluated in full text, and 10 more studies that did not meet the inclusion criteria were removed, resulting in a total of 34 articles included in the analysis. Inclusion criteria were: direct relevance to the topic, academic publication quality, and accessibility to the full text. Data were analysed using document analysis and classified thematically. Findings: The vast majority of studies included in the analysis reveal that local governments play a critical role in disaster management and that community participation increases the level of disaster preparedness. A significant portion of the studies indicate that community-based approaches increase the use of local knowledge, strengthen social solidarity, and contribute to reducing disaster risks. However, the articles reviewed reported that lack of personnel training, insufficient budget, technical infrastructure problems, and lack of inter-institutional coordination were frequently encountered problems in municipalities. Furthermore, it was emphasized that institutional capacity is directly related to human resources, strategic planning, and legal regulations. Conclusion and Recommendations: The findings indicate that local institutional capacity and community participation should be addressed in an integrated manner for effective and sustainable disaster management. It is recommended that local governments be strengthened institutionally, continuous training programs in the field of disaster management be expanded, and participatory mechanisms be developed. It is assessed that policies developed in this direction will increase community resilience and reduce the negative impacts of disasters.

Keywords: Disaster management, community-based approach, local capacity, community resilience, local governments

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Yönetiminde Bilgiye Güvenmek: CERC Perspektifinden Kuramsal Bir İnceleme

Göksel ÖZTÜRK[1], Selime CANLI [2]

Afetler, bilgi akışının yoğunlaştığı, belirsizliğin arttığı ve bireylerin karar verme süreçlerinin doğrudan etkilendiği olağanüstü dönemlerdir. Bu süreçlerde hangi bilginin doğru kabul edileceği ve hangi kaynağa güvenileceği, bireylerin davranışlarını önemli ölçüde şekillendirmektedir. Dijital iletişim araçlarının yaygınlaşmasıyla birlikte yanlış bilgi ve dezenformasyonun hızla yayılması, afet yönetiminde güvenilir bilginin önemini artırmıştır. Bu nedenle doğru bilginin yalnızca üretilmesi değil, güvenilir biçimde aktarılması da kritik hale gelmiştir. Kriz ve acil durum iletişimi için önemli bir çerçeve sunan CERC modeli; hızlı, doğru, şeffaf, empatik ve tutarlı iletişimi temel almaktadır. Bu çalışma, afet yönetiminde bilgiye duyulan güveni CERC perspektifinden kuramsal olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu çalışma kuramsal inceleme ve kavramsal değerlendirme olarak tasarlanmıştır. Afet iletişimi, kriz iletişimi, kurumsal güven, risk algısı, bilgi yönetimi ve sosyal medya alanlarında öne çıkan ulusal ve uluslararası çalışmalar incelenmiştir. Literatürde yer alan temel yaklaşımlar CERC modeli çerçevesinde değerlendirilmiş ve afet yönetiminde bilgiye güveni etkileyen faktörler bütüncül biçimde ele alınmıştır. Literatür, afet dönemlerinde bilgiye duyulan güvenin çok boyutlu bir yapı olduğunu göstermektedir. Bilginin doğruluğu, zamanında paylaşılması, tutarlılığı, açıklığı ve şeffaflığı güvenin temel belirleyicileridir. Özellikle afetin ilk saatlerinde gecikmeli ya da çelişkili açıklamalar kurumsal güveni zayıflatabilmektedir. Ayrıca bilgi kaynağının niteliği de önemlidir; resmî kurumlar, uzmanlar, yerel yöneticiler ve medya farklı düzeylerde güven üretebilmektedir. Kurumların geçmiş performansı, itibarı ve hesap verebilirliği güven düzeyini doğrudan etkilemektedir. Belirsizlik dönemlerinde yanlış bilgi ve söylenti yayılımı artarken, sosyal medya hem güvenilir bilgi aktarımını destekleyen hem de güven erozyonuna yol açabilen çift yönlü bir rol üstlenmektedir. Afet yönetiminde etkili iletişim, yalnızca bilgi paylaşımı değil, aynı zamanda güven oluşturma ve sürdürme kapasitesidir. CERC perspektifi, bu sürecin yönetimine yönelik önemli ilkeler sunmaktadır. Hızlı, doğru, tutarlı, şeffaf ve empatik iletişim, bilgiye duyulan güveni artırarak bireysel ve toplumsal uyumu güçlendirebilir. Bu nedenle kamu kurumları, yerel yönetimler ve afet yöneticilerinin kriz öncesinden itibaren güven odaklı iletişim stratejileri geliştirmeleri önem taşımaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, afet iletişimi, CERC, risk algısı, kriz iletişimi

[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi/Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü/ gokselozturk@comu.edu.tr
[2] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi/ Afet Eğitimi ve Yönetimi Ana Bilim Dalı / cnliselime@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Trust in Information in Disaster Management: A Theoretical Review from the CERC Perspective

Göksel ÖZTÜRK, Selime CANLI

Disasters are extraordinary periods in which the flow of information intensifies, uncertainty increases, and individuals' decision-making processes are directly affected. In such contexts, which information is considered accurate and which sources are regarded as trustworthy significantly shape individual behaviors. With the widespread use of digital communication tools, the rapid dissemination of misinformation and disinformation has increased the importance of reliable information in disaster management. Therefore, not only the production of accurate information but also its reliable dissemination has become critical. The CERC model, which provides a key framework for crisis and emergency communication, is based on fast, accurate, transparent, empathetic, and consistent communication. This study aims to theoretically evaluate trust in information in disaster management from the perspective of the CERC model. This study is designed as a theoretical review and conceptual evaluation. National and international studies in the fields of disaster communication, crisis communication, institutional trust, risk perception, information management, and social media have been examined. The main approaches in the literature have been evaluated within the framework of the CERC model, and the factors affecting trust in information in disaster management have been addressed holistically. The literature shows that trust in information during disaster periods is a multidimensional construct. The accuracy, timeliness, consistency, clarity, and transparency of information are the main determinants of trust. Especially in the initial hours of a disaster, delayed or contradictory statements can undermine institutional trust. In addition, the nature of the information source is also important; official institutions, experts, local authorities, and the media can generate different levels of trust. The past performance, reputation, and accountability of institutions directly affect the level of trust. During periods of uncertainty, the spread of misinformation and rumors increases, while social media plays a dual role that both supports the dissemination of reliable information and may lead to the erosion of trust. Effective communication in disaster management is not only the sharing of information but also the capacity to build and sustain trust. The CERC perspective provides important principles for managing this process. Fast, accurate, consistent, transparent, and empathetic communication can enhance trust in information and strengthen individual and social cohesion. Therefore, it is important for public institutions, local governments, and disaster managers to develop trust-oriented communication strategies starting from the pre-crisis period.

Keywords: Disaster management, disaster communication, CERC, risk perception, crisis communication

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Eğitimde Standardizasyonun Önemi: Acil Yardım ve Afet Yönetimi Lisans Programlarında Mevcut Durum ve Gereksinimler

Ömer DEMİRBİLEK[1], Emrah GÖKKAYA[2]

Giriş: Eğitimde standardizasyon, belirli bir meslek alanında öğrenme çıktılarının uyumlaştırılması, mezun yeterliliklerinin karşılaştırılabilirliği ve hizmet kalitesinin sürdürülebilirliği açısından temel bir kalite güvencesi mekanizmasıdır. Özellikle disiplinler arası ve uygulama yoğun alanlarda, eğitim programlarının içerik, yapı ve hedefler açısından belirli standartlara sahip olması, mesleki yetkinliğin geliştirilmesinde kritik rol oynamaktadır. Türkiye'de 2005 yılından itibaren lisans düzeyinde eğitim veren Acil Yardım ve Afet Yönetimi lisans programları hızlı bir yaygınlaşma göstermesine rağmen içerik ve yapı bakımından standardizasyon açısından önemli farklılıklar barındırmaktadır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki Acil Yardım ve Afet Yönetimi lisans programlarında eğitim standardizasyon düzeyini incelemek ve mevcut yapısal farklılıkları ortaya koymaktır. Yöntem: Bu çalışma, nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde doküman analizi yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırma kapsamında, Türkiye'de Acil Yardım ve Afet Yönetimi lisans programı bulunan üniversitelerin resmî web sayfaları, Bologna bilgi paketleri, ders katalogları ve kamuya açık akademik dokümanları incelenmiştir. Veriler; programların bağlı bulunduğu akademik birimler, ders adları, ders içerikleri, kredi (AKTS) dağılımları ve uygulama saatleri gibi değişkenler açısından sistematik olarak analiz edilmiştir. Elde edilen veriler karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiş ve programlar arası benzerlik ve farklılıklar tematik olarak sınıflandırılmıştır. Bulgular: Araştırma bulguları, Türkiye'deki Acil Yardım ve Afet Yönetimi lisans programları arasında önemli yapısal farklılıklar bulunduğunu ortaya koymaktadır. Programların farklı fakülteler altında konumlandığı; ders adları, içerikleri ve uygulama yoğunlukları açısından birlik bulunmadığı; ayrıca AKTS dağılımlarında belirgin farklılıklar olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, aynı program adı altında yürütülen eğitimlerin içerik ve yeterlilik bakımından homojen bir yapı sergilemediğini göstermektedir. Sonuç ve Öneriler: Mevcut durum, mezun yeterliliklerinde farklılıklara, mesleki kimlik oluşumunda belirsizliklere ve istihdam süreçlerinde uyumsuzluklara yol açabilecek niteliktedir. Bu bağlamda, yükseköğretim düzeyinde standardizasyonun sağlanabilmesi için Yükseköğretim Kurulu tarafından alana özgü bir çekirdek eğitim müfredatının oluşturulması, ders içeriklerinin ve kredi dağılımlarının belirli standartlar çerçevesinde düzenlenmesi ve programların benzer akademik yapılanmalar altında konumlandırılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Acil yardım ve afet yönetimi, müfredat, standardizasyon

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Malatya Turgut Özal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Malatya, Türkiye, E-posta: omer.demirbilek@ozal.edu.tr ORCID:0000-0002-9989-1194

[2] Dr. Öğr. Üyesi, Kayseri Üniversitesi, Bünyan Meslek Yüksekokulu, Sivil Savunma ve İtfaiyecilik Programı, Kayseri, Türkiye E-posta: egokkaya@kayseri.edu.tr ORCID: 0000-0002-1373-3188

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

The Importance of Standardization in Education: Current Status and Requirements in Emergency Aid and Disaster Management Bachelor's Degree Programs

Ömer DEMİRBİLEK, Emrah GÖKKAYA

Introduction: Standardization in education serves as a fundamental quality assurance mechanism for harmonizing learning outcomes within a specific professional field, ensuring the comparability of graduate competencies, and sustaining service quality. Particularly in interdisciplinary and practice-oriented fields, ensuring that educational programs adhere to specific standards in terms of content, structure, and objectives plays a critical role in the development of professional competence. Although undergraduate programs in Emergency Aid and Disaster Management have seen rapid expansion in Türkiye since 2005, they exhibit significant variations in terms of content and structure with regard to standardization. The aim of this study is to examine the level of standardization in education within undergraduate programs in Emergency Aid and Disaster Management in Türkiye and to identify existing structural differences. Method: This study was conducted using the document analysis method within the framework of a qualitative research approach. As part of the research, the official websites, Bologna information packages, course catalogs, and publicly available academic documents of universities in Türkiye offering undergraduate programs in Emergency Aid and Disaster Management were examined. The data were systematically analysed in terms of variables such as the academic units to which the programs belong, course titles, course contents, credit (ECTS) distributions, and practical hours. The obtained data were evaluated comparatively, and similarities and differences between the programs were classified thematically. Findings: The research findings reveal significant structural differences among undergraduate programs in Emergency Aid and Disaster Management in Türkiye. It was determined that the programs are housed under different faculties; there is no consistency in course titles, content, and the intensity of practical training; and there are distinct differences in ECTS distributions. This situation indicates that educational programs conducted under the same program name do not exhibit a homogeneous structure in terms of content and competencies. Conclusions and Recommendations: The current situation has the potential to lead to disparities in graduate competencies, uncertainties in the formation of professional identity, and mismatches in employment processes. In this context, to ensure standardization at the higher education level, it is recommended that the Higher Education Council develop a discipline-specific core curriculum, organize course content and credit distributions within specific standards, and position programs under similar academic structures.

Keywords: Emergency aid and disaster management, curriculum, standardization

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afete Hazır Aile, Dirençli Toplum: Gençlerin Deneyimleri Üzerinden Bir Nitel Analiz

Utku İLHAN[1], Ebubekir BAHAR[2]

Giriş: Afetlerin ilk dakikalarında bireylerin başvurduğu en yakın destek kaynağı çoğu zaman aile, komşu ve yakın çevredir. Bu nedenle afet hazırlığının hane düzeyinde ele alınması, toplumsal dirençliliğin güçlendirilmesi açısından önemlidir. Bu çalışmanın amacı, gençlerin ailede afet ve acil durum bilincine ilişkin deneyimlerini, hazırlık eksiklerini ve politika geliştirme ihtiyaçlarını değerlendirmektir. Yöntem: Bu çalışma, Türkiye genelinde yürütülen geniş çaplı bir karma araştırma projesinin nitel boyutuna dayanmaktadır. Örneklem, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen 18-30 yaş aralığındaki bireylerden oluşturulmuştur. "Krize Hazırlık Evde Başlar" teması kapsamında, evli veya bekâr toplam 40 genç ile derinlemesine yüz yüze görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Elde edilen veriler, MAXQDA yazılımı kullanılarak tematik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Bulgular: Afet anında uygulanan kademeli müdahale zincirinin ilk halkasının aile olduğu tespit edilmiştir. Ancak, ailelerin büyük çoğunluğunda yazılı bir "Aile Afet Planı"nın veya hazır bir "Afet Çantası"nın bulunmadığı görülmüştür. Katılımcılar afet anında ilk destek kaynağı olarak aile, akraba ve komşuları; kurumsal destek olarak ise 112, AFAD ve Kızılay'ı belirtmiştir. Bireylerde afet bilincinin genellikle okul çağında veya acı bir afet tecrübesi yaşandıktan sonra geliştiği, ev ortamında tatbikat eksikliğinin kriz anı reflekslerini zayıflattığı saptanmıştır. Sonuç: Etkili bir afet yönetimi için toplumsal dirençliliğin tabandan, yani aileden inşa edilmesi elzemdir. Ailelerin afetlere hazırlık düzeyinin artırılması, afet sonrası toparlanma süreçlerinde toplumsal kırılganlığı doğrudan azaltmaktadır. Bu doğrultuda, aile odaklı afet hazırlığı eğitimlerinin yaygınlaştırılması ve afet psikososyal destek politikalarının iyileştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet bilinci, aile, dirençlilik, kriz yönetimi, acil durum.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Disaster-Ready Family, Resilient Society: A Qualitative Analysis Through Young People's Experiences

Utku İLHAN, Ebubekir BAHAR

Introduction: In the first minutes of disasters, the closest source of support that individuals turn to is often family, neighbors, and their immediate social environment. Therefore, addressing disaster preparedness at the household level is important for strengthening social resilience. The aim of this study is to evaluate young people's experiences regarding disaster and emergency awareness within the family, their preparedness deficiencies, and the need for policy development. Method: This study is based on the qualitative dimension of a large-scale mixed-methods research project conducted across Türkiye. The sample consisted of individuals aged 18–30 years selected through purposive sampling. Within the scope of the theme "Crisis Preparedness Begins at Home," in-depth face-to-face interviews were conducted with a total of 40 young people, married or single. The data obtained were examined using thematic analysis with the MAXQDA software. Findings: It was determined that the first link in the staged response chain implemented during a disaster is the family. However, it was observed that the vast majority of families did not have a written "Family Disaster Plan" or a ready "Disaster Kit." Participants identified family, relatives, and neighbors as the first sources of support during a disaster, and 112, AFAD, and the Turkish Red Crescent as sources of institutional support. It was found that disaster awareness among individuals generally develops during school age or after experiencing a painful disaster, and that the lack of drills in the home environment weakens crisis-time reflexes. Conclusion: For effective disaster management, it is essential to build social resilience from the ground up, namely from the family. Increasing families' level of preparedness for disasters directly reduces social vulnerability in post-disaster recovery processes. In this regard, it is recommended to expand family-oriented disaster preparedness training and improve disaster psychosocial support policies.

Keywords: Disaster awareness, family, resilience, crisis management, emergency.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Sonrası İlk 72 Saatte Gıda İşletmelerinin Operasyonel Sürdürülebilirliği: Organizasyonel Hazırlık ve Kriz Yönetimi Modelleri

Cihat GÜNER[1], Abdullah ERİŞ[1]

Bu çalışmanın amacı, afet sonrası ilk 72 saat içerisinde gıda üretim işletmelerinin hizmet sürekliliğini sağlayabilmesi için gerekli kurumsal hazırlık düzeyini tanımlamak, kriz yönetimi yapılarının nasıl kurgulanması gerektiğine ilişkin bir model önermek ve işletmelerin afet sonrası yeniden yapılanma süreçlerine daha etkin katılımını destekleyecek stratejik bir çerçeve sunmaktır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afet sonrası ilk 72 saat içerisinde gıda üretim işletmelerinin hizmet sürekliliğini sağlayabilmesi için gerekli kurumsal hazırlık düzeyini tanımlamak, kriz yönetimi yapılarının nasıl kurgulanması gerektiğine ilişkin bir model önermek ve işletmelerin afet sonrası yeniden yapılanma süreçlerine daha etkin katılımını destekleyecek stratejik bir çerçeve sunmaktır. Yöntem: Çalışmada afet yönetimi literatürü, iş sürekliliği standartları (ISO 22301, BCP), kurumsal vaka analizleri ve saha gözlemleri bir arada kullanılmıştır. Bu çerçevede, bir gıda üretim tesisinde uygulanabilirliği test edilen üç aşamalı Afet Operasyonel Devamlılık Modeli (AODM) önerilmiştir. Model; hazırlık (risk analizi, organizasyon yapısı, senaryo planlaması), tepki (acil üretim planlaması, çekirdek kriz ekibi, lojistik yönetimi) ve iyileştirme (kademeli normale dönüş, kurumsal hafıza oluşturma) aşamalarından oluşmaktadır. Modelde üretim hattı sürekliliği, tedarik zinciri yönetimi, alternatif enerji kaynakları ve personel rotasyonu temel bileşenler olarak ele alınmıştır. Bulgular: AODM'nin uygulandığı senaryolarda, üretim altyapısının sadeleştirilmesi, lojistik süreçlerin yeniden yapılandırılması ve personel planlamasının optimize edilmesi sayesinde ilk 72 saat içinde sınırlı ancak kritik düzeyde üretimin sürdürülebildiği görülmüştür. Önceden tanımlanmış kriz organizasyon şemalarının hızlı karar alma süreçlerini desteklediği, alternatif tedarik ağlarının ise üretim kesintilerini azaltmada belirleyici olduğu saptanmıştır. Ayrıca düzenli tatbikat ve simülasyon uygulamalarının, işletmelerin kriz anındaki müdahale kapasitesini anlamlı düzeyde güçlendirdiği belirlenmiştir. Sonuç: Gıda üretim işletmeleri, afet sonrası dönemde yalnızca ekonomik değil, aynı zamanda sosyal sorumluluk üstlenen kritik paydaşlardır. Bu çalışmada önerilen AODM, afet sonrasında hızlı operasyonel toparlanmayı destekleyen uygulanabilir bir kurumsal çerçeve sunmaktadır. Modelin farklı risk profillerine ve işletme ölçeklerine uyarlanabilir olması, kamu-özel sektör iş birliğini güçlendirerek toplumsal dirençliliğe önemli katkı sağlayabileceğini göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, iş sürekliliği, gıda işletmeleri, kriz organizasyonu, 72 saat, afet dayanıklılığı, sürdürülebilir üretim

[1] Erişler Gıda A.Ş, Research and Development Center, Tekirdağ, Türkiye
cihat.guner@erislergida.com.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Operational Sustainability of Food Enterprises in the First 72 Hours After a Disaster: Organizational Preparedness and Crisis Management Models

Cihat GÜNER, Abdullah ERİŞ

The aim of this study is to define the level of institutional preparedness required for food production enterprises to ensure service continuity within the first 72 hours after a disaster, to propose a model for how crisis management structures should be designed, and to present a strategic framework that will support the more effective participation of enterprises in post-disaster recovery processes. Aim: This study aims to define the level of institutional preparedness required for food production enterprises to ensure service continuity within the first 72 hours after a disaster, to propose a model for structuring crisis management systems, and to present a strategic framework that will support more effective participation of enterprises in post-disaster recovery processes. Method: In this study, disaster management literature, business continuity standards (ISO 22301, BCP), corporate case analyses, and field observations were used together. Within this framework, a three-stage Disaster Operational Continuity Model (DOCM), whose applicability was tested in a food production facility, was proposed. The model consists of the stages of preparedness (risk analysis, organizational structure, scenario planning), response (emergency production planning, core crisis team, logistics management), and recovery (gradual return to normal operations, creation of institutional memory). In the model, production line continuity, supply chain management, alternative energy sources, and personnel rotation were addressed as core components. Findings: In the scenarios in which the DOCM was applied, it was observed that limited but critical production could be sustained within the first 72 hours through simplification of production infrastructure, restructuring of logistics processes, and optimization of personnel planning. It was determined that pre-defined crisis organization charts supported rapid decision-making processes, while alternative supply networks played a decisive role in reducing production interruptions. In addition, regular drills and simulation practices were found to significantly strengthen enterprises' response capacity during crises. Conclusion: Food production enterprises are critical stakeholders in the post-disaster period, bearing not only economic but also social responsibility. The DOCM proposed in this study provides a practical institutional framework that supports rapid operational recovery after disasters. The model's adaptability to different risk profiles and enterprise scales indicates that it can make a significant contribution to social resilience by strengthening public-private sector cooperation.

Keywords: Disaster management, business continuity, food enterprises, crisis organization, 72 hours, disaster resilience, sustainable production

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afetlerde 112 Acil Sağlık Hizmetlerinde Kaynak Yönetimi, Sevk Koordinasyonu ve Saha Lojistiği: Türkiye için Model Önerisi

Murat ULUKAYA[1]

Giriş: Afetler, 112 acil sağlık hizmetlerinde ambulans, personel, tıbbi malzeme, haberleşme ve hastane kapasitesi gibi kaynakların kısa sürede yoğun baskı altına girdiği olağan dışı durumlardır. Deprem, sel, yangın ve kitlesel yaralanmalı olaylarda yalnızca vaka bazlı ambulans sevki yeterli olmayabilir; kaynakların gerçek zamanlı izlenmesi, önceliklendirilmesi ve saha lojistiğiyle desteklenmesi gerekir. Amaç: Bu bildirinin amacı, afetlerde 112 acil sağlık hizmetlerinde kaynak yönetimi, sevk koordinasyonu ve saha lojistiği süreçlerini incelemek ve Türkiye için uygulanabilir bir model önerisi geliştirmektir. Yöntem: Çalışma, literatür temelli derleme ve model önerisi olarak tasarlanmıştır. Afet tıbbı, hastane öncesi acil sağlık hizmetleri, kitlesel yaralanmalı olay yönetimi, ambulans sevk sistemleri, olay yeri yönetimi ve afet lojistiğine ilişkin ulusal ve uluslararası kaynaklar değerlendirilmiştir. Türkiye Afet Müdahale Planı, Sağlık Bakanlığı düzenlemeleri ve Dünya Sağlık Örgütü acil medikal ekip standartları kavramsal çerçeveye dahil edilmiştir. Bulgular: Önerilen model altı bileşenden oluşmaktadır: afet öncesi kaynak haritalama, 112 Komuta Kontrol Merkezi'nin afet modu, dinamik ambulans sevk koordinasyonu, mobil sağlık destek noktaları, olay yeri sağlık komuta bağlantısı ve teknoloji destekli karar sistemi. Model, ambulansların yalnızca en yakın vakaya yönlendirilmesi yerine olayın büyüklüğü, yol durumu, triyaj sonuçları, hastane kapasitesi ve lojistik ihtiyaçların birlikte değerlendirilmesini önermektedir. Sonuç: Afetlerde 112 acil sağlık hizmetleri yalnızca ambulans sevk sistemi olarak değil, kaynakları yöneten ve saha-hastane koordinasyonunu sağlayan bütünleşik bir afet sağlık yönetimi yapısı olarak ele alınmalıdır.

Anahtar kelimeler: 112 acil sağlık hizmetleri, afet lojistiği, kaynak yönetimi, ambulans sevki, saha koordinasyonu

[1] Bursa İl Sağlık Müdürlüğü, Acil Sağlık Hizmetleri, Bursa, Türkiye

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Resource Management, Dispatch Coordination and Field Logistics at 112 Emergency Medical Services During Disasters: A Model Proposal for Türkiye

Murat ULUKAYA

Introduction: Disasters place extraordinary pressure on 112 emergency medical services by rapidly increasing the demand for ambulances, personnel, medical supplies, communication systems and hospital capacity. In earthquakes, floods, wildfires and mass casualty incidents, case-based ambulance dispatch alone may be insufficient; real-time resource monitoring, prioritization and field logistics are required. Aim: The aim of this paper is to examine resource management, dispatch coordination and field logistics in 112 emergency medical services during disasters and to propose an applicable model for Türkiye. Methods: This study was designed as a literature-based review and model proposal. National and international sources on disaster medicine, prehospital emergency medical services, mass casualty incident management, ambulance dispatch systems, incident command and disaster logistics were reviewed. The Turkish Disaster Response Plan, Ministry of Health regulations and World Health Organization standards for emergency medical teams were included in the conceptual framework. Findings: The proposed model consists of six components: pre-disaster resource mapping, disaster mode activation in the 112 command and control center, dynamic ambulance dispatch coordination, mobile health support points, field-level health command linkage and technology-supported decision-making. The model suggests that ambulance dispatch should not be based only on proximity. Incident size, road accessibility, triage results, hospital capacity and logistical needs should be evaluated together. Ambulances may be organized in operational layers for immediate response, regional support and interprovincial reinforcement. Conclusion: During disasters, 112 emergency medical services should be considered not merely as an ambulance dispatch system, but as an integrated disaster health management structure responsible for resource allocation, field monitoring, hospital coordination and logistical continuity.

Keywords: 112 emergency medical services, disaster logistics, resource management, ambulance dispatch, field coordination

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi

Veysel Kaan YEŞİL[1], Muhammed BİŞKENER[2], Emre Burak ŞENTÜRK[3], Hasan YÜCEL[4]

Bu araştırmanın amacı, Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin küresel iklim değişikliğine yönelik farkındalık düzeylerini belirlemektir. Tanımlayıcı-kesitsel türde planlanan araştırma, Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde 2024-2025 eğitim-öğretim yılı güz yarıyılında öğrenim gören öğrenciler ile yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, olasılıksız rastlantısal örnekleme yöntemi ile belirlenen ve çalışmaya katılmayı kabul eden 182 Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Hemşirelik ile Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü öğrencisi oluşturmuştur. Veriler etik kurulu onayı alındıktan sonra "Sosyo-Demografik Bilgi Formu" ve "Üniversite Öğrencilerinin Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık Ölçeği" kullanılarak anket yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmış; gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi ($p<0,005$) olarak kabul edilmiştir. Bu araştırma, TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında desteklenmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin Küresel İklim Değişikliğine Yönelik Farkındalık Ölçeği toplam puan ortalaması 70,82±12,14, ölçek ortalama puanı ise 3,55±0,61 olarak bulunmuştur. Ölçek değerlendirme kriterlerine göre öğrencilerin küresel iklim değişikliğine yönelik farkındalık düzeylerinin orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin ölçek ortalama puanlarının bölümlere ve sınıfa göre karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin küresel iklim değişikliğine yönelik farkındalık düzeylerinin orta düzeyde olduğu belirlenmiştir. Geleceğin sağlık profesyonellerinin iklim değişikliği konusunda bilgi, farkındalık ve duyarlılık düzeylerinin geliştirilmesine yönelik eğitim içeriklerinin güçlendirilmesinin önemli olduğu değerlendirilmektedir. Ayrıca araştırmanın, üniversitelerde iklim değişikliği ve sürdürülebilirlik temelli eğitim ve farkındalık çalışmalarının geliştirilmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: Küresel iklim değişikliği, farkındalık, üniversite öğrencileri

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Lisans 3. Sınıf Öğrencisi, ORCID 0009 0000 8035 8931, kaanyesil81@gmail.com
[2] Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Lisans 3. Sınıf Öğrencisi, mhmdbsknr@gmail.com
[3]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Lisans 3. Sınıf Öğrencisi, senturkemreburak@gmail.com
[4] Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Öğretim Üyesi, ORCID 0000-0001-9157-1594, hasan.yucel@mku.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Investigation of the Awareness Levels of Health Sciences Faculty Students Toward Global Climate Change

Veysel Kaan YEŞİL, Muhammed BİŞKENER, Emre Burak ŞENTÜRK, Hasan YÜCEL

The aim of this study is to determine the awareness levels of Health Sciences Faculty students regarding global climate change. This descriptive-cross-sectional study was conducted with students studying at Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Health Sciences, during the fall semester of the 2024-2025 academic year. The sample consisted of 182 students from the Emergency and Disaster Management, Nursing, and Physiotherapy and Rehabilitation Departments who agreed to participate in the study, selected using a non-probability random sampling method. Data were collected using a questionnaire with the "Socio-Demographic Information Form" and the "University Students' Awareness Scale Regarding Global Climate Change" after ethical committee approval. Data analysis included calculations of numbers, percentages, means, and standard deviations; independent samples t-tests and one-way analysis of variance were used for intergroup comparisons. Statistical significance was set at ($p<0.005$). This study was supported within the scope of the TÜBİTAK 2209-A University Students Research Projects Support Program. The average total score of the students participating in the study on the Global Climate Change Awareness Scale was found to be 70.82±12.14, and the mean scale score was 3.55±0.61. According to the scale evaluation criteria, the students' awareness level regarding global climate change was determined to be moderate. No statistically significant difference was found when comparing the students' mean scale scores according to departments and classes. It was determined that the awareness level of Health Sciences Faculty students regarding global climate change was moderate. It is considered important to strengthen educational content aimed at improving the knowledge, awareness, and sensitivity levels of future health professionals regarding climate change. Furthermore, the research is expected to contribute to the development of climate change and sustainability-based education and awareness studies in universities.

Keywords: Global climate change, awareness, university students

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Yönetişim Perspektifinden Türkiye'deki İnsani Yardım Yönetimi Üzerine Bir Değerlendirme

Yusuf GÜNER[1]

Giriş: Etimolojik kökeni bakımından "birlikte yönetme" anlamına gelen yönetişim, yönetim faaliyetlerinde idareyi tek aktör olarak görmez, özel sektör ve sivil toplum örgütlerini de yönetimin vazgeçilmez aktörleri olarak kabul eder. İnsani yardım alanında yönetişim, çok sayıda paydaşı içeren karmaşık süreçlerin yönetimi için bir çerçeve sunar. Afet bağlamında insani yardım yönetişimi, yalnızca kurumsal sorumlulukları değil, aynı zamanda sivil toplumun, yerel aktörlerin ve afetten etkilenen toplulukların aktif olarak sürece dâhil edilmesini de ön plana çıkarır. Amaç: Bu çalışma, Türkiye'deki insani yardım yönetimini yönetişim perspektifinden değerlendirmeyi ve insani yardım süreçlerinin yönetişim ilkelerine uygun biçimde uygulanmasının olası katkılarını vurgulamayı amaçlamaktadır. Yöntem: Çalışma, afetlerde insani yardım yönetişimine ilişkin önceki ampirik araştırma bulgularıyla desteklenen bir literatür taraması olarak tasarlanmıştır. Kapsamlı bir anlayış sağlamak için ulusal mevzuat, kurumsal yapılar ve temel uluslararası ile ulusal uygulamalar incelenmiştir. Bulgular: Yönetişim terimi ilk kez 1989 yılında Dünya Bankası'nın yayınladığı bir raporda kullanılmıştır. Aynı yıllarda kamu yönetimindeki paradigma değişimi ile birlikte yönetişim kavramı, kamu yönetimini de etki altına almaya başlamıştır. Literatürde afetlerde insani yardım yönetişimi ile ilgili çalışmaların sayısı oldukça azdır. Bulgular, Türkiye'de afetlerde insani yardım sunan kuruluşların kurumsal yapı ve kapasitelerinin güçlü düzeyde, ancak yönetim ve koordinasyon bakımından orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Bu kuruluşların yönetişim kapasitelerinin gelişime ihtiyacı vardır. Çalışmada afetlerde insani yardımı düzenleyen ve kurum kuruluşların rollerini içeren yasal çerçeveye de yer verilmiştir. Türkiye'de insani yardım yönetişimine ilişkin uygulama örnekleri ve karşılaşılan güçlükler de tartışılmıştır. Sonuç: İnsani yardım ve yönetişim kavramsal olarak ve birbirleriyle ilişkili biçimde ele alınmıştır. Çalışma, yönetişim ilkelerinin insani yardım yönetimine entegre edilmesinin; katılım, koordinasyon, şeffaflık ve verimliliği artırabileceğini vurgulamaktadır. Sonuç olarak yönetişim odaklı bir anlayışın benimsenmesi; Türkiye'de afetlerde insani yardım yönetimini güçlendirmesi ve daha etkili, hesap verebilir bir afet yönetim sisteminin oluşmasına katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar kelimeler: Yönetişim, insani yardım, afet yardımları

[1] Dr. Öğr. Üyesi, Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gediz Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü, Kütahya, Türkiye

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

An Evaluation of Humanitarian Aid Management in Türkiye from a Governance Perspective

Yusuf GÜNER

Introduction: Etymologically derived from the meaning of “co-governing,” governance does not regard public administration as a single actor in management activities; rather, it recognizes the private sector and non-governmental organizations as indispensable actors of governance. Humanitarian aid governance, provides a framework for managing complex processes that involve multiple stakeholders. In the disaster context, humanitarian aid governance emphasizes not only institutional responsibilities but also the active inclusion of civil society, local actors, and disaster-affected communities. Aim: This study aims to evaluate humanitarian aid management in Türkiye from a governance perspective and to highlight the potential contributions of implementing humanitarian aid processes in accordance with governance principles. Method: The study was designed as a literature review supported by findings from previous empirical research on humanitarian aid governance in disasters. National legislation, institutional structures, and key international and national practices were examined to provide a comprehensive understanding. Findings: The term governance was first used in a report published by the World Bank in 1989. In the same period, with the paradigm shift in public administration, the concept of governance also began to influence public administration. In the literature, studies on humanitarian aid governance in disasters are quite limited. Findings show that while the institutional structures and capacities of organizations providing humanitarian aid in disasters in Türkiye are strong, their management and coordination capacities remain moderate. These organizations need to further develop their governance capacities. The study also addresses the legal framework regulating humanitarian aid in disasters and the roles of related institutions and organizations. Practical examples and challenges of humanitarian aid governance in Türkiye are also discussed. Conclusion: Humanitarian aid and governance are conceptually and interrelatedly addressed. The study emphasizes that integrating governance principles into humanitarian aid management can enhance participation, coordination, transparency and efficiency. Consequently, adopting a governance-oriented approach is expected to strengthen humanitarian aid management in disasters in Türkiye and to contribute to the establishment of a more effective and accountable disaster management system.

Keywords: Governance, humanitarian aid, disaster relief

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Güney Karadeniz Jeoparkı Afet Risk Yönetimi ve Toplumsal Dirençlilik

Yusuf UYAN[1], Ahmet GÜLSOY[2]

Jeoparklar, uluslararası öneme sahip jeolojik miras öğelerini barındıran ve bu mirası koruma, eğitim ve sürdürülebilir kalkınma stratejileriyle bütüncül bir şekilde yöneten coğrafi alanlar olarak tanımlanmaktadır. Literatürde jeoparklar, jeolojik mirasın korunduğu statik alanlar olmanın ötesinde, toplumun doğal tehlikelere karşı eğitildiği açık hava laboratuvarları olarak nitelendirilmektedir. Sendai Afet Risk Azaltma Çerçevesi (2015-2030) hedefleriyle de uyumlu olan bu işlevin uluslararası literatürde oldukça başarılı örnekleri bulunmaktadır. Örneğin Japonya'daki jeoparklar geçmiş afetlerin izlerini eğitim materyaline dönüştürerek risk iletişimini sağlamakta, Yunanistan'daki Midilli (Lesvos) Jeoparkı sismik tehlikelere karşı özel eğitim programları yürütmekte, Endonezya'daki Batur Jeoparkı'nda ise yerel rehberlerin afet yönetimi kapasiteleri artırılmaktadır. Türkiye'de ise jeopark çalışmaları çoğunlukla turizm ve koruma ekseninde kalmakta, afet yönetimi boyutu genellikle yüzeysel işlenmektedir. Özellikle 6 Şubat 2023 Kahramanmaraş depremleri, tarihi ve kültürel miras alanlarının afetlere karşı kırılganlığını ve risk azaltma planlarının jeoparklar özelinde detaylandırılması gerekliliğini çarpıcı bir şekilde ortaya koymuştur. Bu bağlamda, deprem, sel, heyelan ve kaya düşmesi gibi risklerin oldukça yüksek olduğu Güney Karadeniz Jeoparkı alanında mevcut tehlikelere karşı önleyici afet risk yönetimi planlamalarının yapılması, hem sosyal ve fiziksel altyapının güvence altına alınması hem de afet kültürü oluşturulması açısından büyük bir önem taşımaktadır. Bu sorunların çözümüne yönelik olarak, yerel toplulukların, mihmandarların, ziyaretçilerin ve alanı kullanan kişilerin jeolojik afetlerle başa çıkma kapasitelerinin artırılarak afetlere karşı daha dirençli bir yapı inşa edilmesi temel bir gerekliliktir. Bu dirençliliğin sürdürülebilir şekilde sağlanabilmesi amacıyla, alanın mevcut jeolojik yapısı ile afet risk yönetimini doğrudan entegre ederek Güney Karadeniz bölgesinin dinamiklerine özgü spesifik afet risk modelleme çalışmaları gerçekleştirilmesinin etkili olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Jeolojik afet, afet yönetimi, jeopark

[1] Kastamonu Üniversitesi Taşköprü Meslek Yüksekokulu İlk ve Acil Yardım Programı yuyan@kastamonu.edu.tr
[2] Kastamonu Üniversitesi Taşköprü Meslek Yüksekokulu İlk ve Acil Yardım Programı agulsoy@kastamonu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Disaster Risk Management and Community Resilience in the Southern Black Sea Geopark

Yusuf UYAN, Ahmet GÜLSOY

Geoparks are defined as geographical areas that contain geological heritage elements of international importance and manage this heritage holistically through conservation, education, and sustainable development strategies. In the literature, geoparks are described as more than static areas preserving geological heritage; they are open-air laboratories where communities are educated about natural hazards. This function, which aligns with the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction (2015-2030) goals, has numerous successful examples in the international literature. For example, geoparks in Japan transform traces of past disasters into educational materials to support risk communication; the Lesvos Geopark in Greece conducts special training programs to address seismic hazards; and the Batur Geopark in Indonesia enhances the disaster management capacities of local guides. In Türkiye, however, geopark studies mostly remain focused on tourism and conservation, and the disaster management aspect is generally addressed superficially. The February 6, 2023, Kahramanmaraş earthquakes, in particular, strikingly highlighted the vulnerability of historical and cultural heritage sites to disasters and the need for detailed risk reduction plans specifically for geoparks. In this context, in the Southern Black Sea Geopark, where risks such as earthquakes, floods, landslides, and rockfalls are high, developing preventive disaster risk management plans against existing hazards is of great importance, both for securing social and physical infrastructure and for fostering a disaster culture. To address these problems, it is essential to build a more resilient structure by increasing the capacity of local communities, guides, visitors, and users of the area to cope with geological disasters. To ensure this resilience is sustained, it is believed that conducting targeted disaster risk modeling studies tailored to the dynamics of the Southern Black Sea region and directly integrating disaster risk management with the area's existing geological structure will be effective.

Keywords: Geological disaster, disaster management, geopark

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Santorini Adası Sismik Aktivite'nin Türkiye'deki Afet Hazırlık Çalışmalarına Yansımaları

Fatma GÜNDÜZ ZEYBEKOĞLU[1], Samet DİNÇER[2]

Santorini, Ege Denizi'nin güneyinde yer alır ve Helenik volkanik yayının bir parçasıdır. Afet tarihine bakıldığında, 1956 Amorgos depreminin tsunamiye sebep olduğu ve bu tsunaminin Bodrum'da 2.1 metre dalga boyuyla görüldüğü ve Santorini patlamasından sonra (MÖ 1625) oluşan tsunaminin Didim ve Fethiye'de etkili olduğu görülmektedir. 28.01.2025 tarihinden itibaren Ege Denizi'ndeki Santorini Adası'nda sismik aktiviteler gözlemlenmiştir. Bu depremler sırasında tsunami ya da volkanik patlama gözlenmemiştir. Bu çalışmada Santorini Adası'ndaki sismik aktivitelerin ve muhtemel risklerin Türkiye'deki afet hazırlık çalışmalarına yansımaları ve alınan önlemleri incelenmek hedeflenmiştir. Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman analizi yöntemi benimsenmiştir. Bu çerçevede Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD) basın duyuruları, Valilik basın duyuruları, Santorini Adası (Ege Denizi) depremleri AFAD-MTA ortak ön değerlendirme raporu, Dokuz Eylül Üniversitesi Deprem Araştırma ve Uygulama Merkezi'nin ön değerlendirme raporu ve basına yansıyan haberler analiz edilmiştir. Kamuya açık veriler olduğu için etik kurul izni gerekmemektedir. Verilerin analizinde MAXQDA 2020 programı kullanılmıştır. Analizde içerik analizi yapılmıştır. Analizler sonucunda, muhtemel bir volkanik patlama veya tsunaminin ülkemizin kıyı kesimi için risk oluşturduğu, izleme-takip biriminin oluşturulduğu, halk için mobil erken uyarı siren sistemi oluşturulduğu, SMS iletim sisteminin oluşturulduğu, destek personel ve ekipman görevlendirmesinin yapıldığı, kapasite-ihtiyaç analizinin yapıldığı, AYDES entegrasyonunun yapıldığı, destek illerin hazır bulunduğu, iş birliği ile bilgilendirme toplantıları (İzmir-Muğla-Aydın illerinde) ve bilimsel bilgi paylaşımının (uluslararası iş birliği çerçevesinde) yapıldığı belirlenmiştir. Ege Bölgesi'ndeki kıyı illerde yaşayan bireylerin zamanında tehlike uyarılarını alması çok önemlidir. Bu çerçevede "Herkes için Erken Uyarı" vizyonunun dört temel ilkesi (1-afet risk bilgisi, 2-tespit, gözlem, izleme, analiz ve tahmin, 3-uyarı yayımı ve iletişimi, 4-hazırlık ve müdahale kapasiteleri) öncülüğünde tehlike uyarılarının her bireye ulaşması ve yerel-ulusal müdahale kapasitesinin geliştirilmesi gerekmektedir. Bu çerçevede kıyı şehirlerde yaşayan bireylerin afet farkındalığı artırılmalı ve afet risklerine karşı hazır hale getirilmelidir. Gelecekte kıyı illeri için volkanik patlama-tsunami risk algısı ve afet hazırlığına yönelik araştırmaların yapılması önerilir.

Anahtar kelimeler: Santorini, deprem, afet hazırlığı, çoklu tehlike erken uyarı

The Implications of Seismic Activity on Santorini Island for Disaster Preparedness Efforts in Türkiye

Fatma GÜNDÜZ ZEYBEKOĞLU, Samet DİNÇER

Santorini is located in the southern Aegean Sea and is part of the Hellenic volcanic arc. Looking at the history of disasters, it can be seen that the 1956 Amorgos earthquake caused a tsunami, and this tsunami reached a wave height of 2.1 meters in Bodrum, and the tsunami that occurred after the Santorini eruption (1625 BC) affected Didim and Fethiye. Seismic activity has been observed on Santorini Island in the Aegean Sea since January 28, 2025. No tsunamis or volcanic eruptions were observed during these earthquakes. This study aims to examine the implications of seismic activity and potential risks on Santorini Island for disaster preparedness efforts in Türkiye and the measures taken. This research employs document analysis, a qualitative research method. Within this framework, press releases from the Disaster and Emergency Management Presidency (AFAD), governorship press releases, the AFAD-MTA joint preliminary assessment report on the Santorini Island (Aegean Sea) earthquakes, the preliminary assessment report of the Dokuz Eylül University Earthquake Research and Application Center, and news reports were analysed. Since the data is publicly available, ethical committee approval is not required. The MAXQDA 2020 program was used for data analysis. Content analysis was performed in the analysis. As a result of the analyses, it was determined that a potential volcanic eruption or tsunami poses a risk to the coastal region of our country, a monitoring and tracking unit was established, a mobile early warning siren system was created for the public, an SMS transmission system was established, support personnel and equipment were assigned, a capacity-needs analysis was conducted, AYDES integration was carried out, supporting provinces were prepared, and information meetings (in İzmir, Muğla, and Aydın provinces) and scientific information sharing (within the framework of international cooperation) were carried out in cooperation. It is crucial for individuals living in coastal provinces of the Aegean Region to receive timely warnings about hazards. In this context, guided by the four fundamental principles of the “Early Warning for All” vision (1-disaster risk information, 2-detection, observation, monitoring, analysis and prediction, 3-warning dissemination and communication, 4-preparation and response capacities), hazard warnings must reach every individual, and local and national response capacities must be developed. Within this framework, disaster awareness among individuals living in coastal cities should be increased, and they should be prepared for disaster risks. It is recommended that future research be conducted on volcanic eruption-tsunami risk perception and disaster preparedness for coastal provinces.

Keywords: Santorini, earthquake, disaster preparedness, multi-hazard early warning

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Risk Algısını Etkileyen Faktörler: Sistematik Bir Derleme

Fatma SAVADA[1]

Dünyada ve Türkiye'de afetlerin sıklığı artarken toplumun afet risk algısını anlamak kritik hale gelmiştir. Mevcut literatürde risk algısını etkileyen faktörlere ilişkin çelişkili bulgular bulunmaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afet risk algısını şekillendiren demografik, psikolojik, kültürel ve deneyimsel faktörleri sistematik bir derleme ile bütüncül olarak ele almaktır. Yöntem: Bu çalışma sistematik derleme türündedir. Herhangi bir coğrafi sınırlama yapılmamış olup tarama yıl sınırlaması olmaksızın gerçekleştirilmiştir. Google Scholar, DergiPark, ScienceDirect ve PubMed veri tabanlarında "afet", "afet risk algısı" ve "risk faktörleri" anahtar kelimeleri kullanılarak Türkçe ve İngilizce tam metnine ulaşılabilen nicel ve nitel araştırma makaleleri taranmıştır. Çalışma derleme niteliğinde olduğundan etik kurul onayı gerekmemektedir. Herhangi bir kurum veya kuruluş tarafından desteklenmemiştir. Elde edilen literatür tematik içerik analizi yöntemiyle incelenmiş; afet risk algısını etkileyen faktörler demografik, psikolojik, kültürel ve deneyimsel temalar altında sınıflandırılmıştır. Bulgular: Demografik faktörlerin (yaş, cinsiyet, gelir, eğitim) risk algısını tek başına açıklamada yetersiz olduğu saptanmıştır. Korku ve kontrol edilemezlik gibi psikolojik süreçler tehlikenin öznel boyutunu doğrudan artırmaktadır. Kadercilik gibi kültürel inançlar pasif kabullenişe yol açabilmekte; geçmiş afet deneyimi ise her zaman hazırlığı artırmayıp düşük şiddetli olaylarda "normalleşme yanlılığına" neden olabilmektedir. Sonuç: Afet risk algısı çok boyutlu olup tek tip politikalar yerine hedef kitlenin kültürel, psikolojik ve deneyimsel arka planını dikkate alan eğitim stratejileri geliştirilmelidir. İslami anlayıştaki "önce tedbir, sonra tevekkül" ilkesinin doğru aktarımı kaderciliğin olumsuz etkisini azaltabilir. Bu çalışma, söz konusu faktörleri bütüncül biçimde ele alarak literatürdeki boşluğu doldurmayı amaçlamaktadır. Gelecek çalışmalarda uzun süreli takipler önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Afet, afet risk algısı, risk faktörleri

1Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Tekirdağ, Türkiye E-mail: fatsawma@gmail.com

Factors Affecting Disaster Risk Perception: A Systematic Review

Fatma SAVADA

As the frequency of disasters increases both globally and in Türkiye, understanding public disaster risk perception has become critical. The existing literature presents conflicting findings regarding the factors influencing risk perception. This study aims to comprehensively examine the demographic, psychological, cultural, and experiential factors shaping disaster risk perception through a systematic review. This study is a systematic review. No geographical restriction was applied and the search was conducted without a year limitation. Turkish and English full-text quantitative and qualitative research articles were screened using the keywords "disaster", "disaster risk perception" and "risk factors" in Google Scholar, DergiPark, ScienceDirect and PubMed databases. As this study is a review, ethics committee approval was not required. The study received no institutional or organizational funding. The collected literature was analysed using thematic content analysis and the factors influencing disaster risk perception were categorized under demographic, psychological, cultural and experiential themes. Demographic factors (age, gender, income, education) were found to be insufficient to explain risk perception on their own. Psychological processes such as fear and perceived uncontrollability directly amplify the subjective dimension of risk. Cultural beliefs such as fatalism may lead to passive acceptance, whereas prior disaster experience does not always increase preparedness and may result in "normalization bias" in low-severity events. Disaster risk perception is multidimensional; therefore, educational strategies should be developed considering the cultural, psychological and experiential backgrounds of target groups rather than one-size-fits-all policies. The proper communication of the Islamic principle "first take precautions, then trust in God" may help reduce the negative effects of fatalism. This study aims to fill the gap in the literature by addressing these factors in a holistic manner. Longitudinal studies are recommended for future research.

Keywords: Disaster, disaster risk perception, risk factors

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026
www.acilafetkongre.org

Afet Yönetiminde Yapay Zekâ Tabanlı Karar Destek Sistemleri: 2018 Sonrası Bibliyometrik Bir Analiz

Cihan YILDIZ[1], Gülşah AYVAZOĞLU[2]

Afet yönetimi, yüksek belirsizlik ve zaman baskısı altında hızlı ve doğru karar almayı gerektiren kritik bir alandır. Geleneksel yöntemler büyük veri setlerini işleme ve karar destek süreçlerinde yetersiz kalabilmektedir. Bu bağlamda yapay zekâ tabanlı karar destek sistemleri, afet yönetim süreçlerinin etkinliğini artırma potansiyeli nedeniyle giderek önem kazanmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 2018–2025 yılları arasında afet yönetiminde yapay zekâ tabanlı karar destek sistemlerine ilişkin bilimsel literatürün bibliyometrik olarak analiz edilmesidir. Yöntem: Bu çalışma bibliyometrik analiz tasarımına sahiptir. Scopus veri tabanlarından 2018–2025 yılları arasında yayımlanan İngilizce makalelerden elde edilmiştir. Araştırma herhangi bir insan/kurum müdahalesi içermediğinden etik kurul onayı gerektirmemektedir. Veriler VOSviewer yazılımı ile analiz edilmiştir. Co-word analizi, atıf analizi, ortak yazarlık analizi ve tematik haritalama yöntemleri kullanılmıştır. Değişkenler yayın sayısı, anahtar kelimeler, atıf yoğunluğu ve kurum bazlı üretkenliktir. Bulgular: Analiz sonuçlarına göre literatürde en baskın temalar afet yönetimi, makine öğrenmesi ve risk değerlendirmesi olarak belirlenmiştir. Yapay zekâ ve karar destek sistemleri ise gelişmekte olan araştırma alanları arasında yer almaktadır. Son yıllarda özellikle derin öğrenme ve veri temelli karar verme yaklaşımlarında artış gözlenmiştir. En üretken kurumlar arasında Beijing Normal University ve China University of Geosciences öne çıkarken, Journal of Hydrology yüksek etki düzeyine sahip dergi olarak belirlenmiştir. Sonuç: Elde edilen bulgular, yapay zekâ tabanlı karar destek sistemlerinin afet yönetimi literatüründe giderek merkezi bir konuma ulaştığını göstermektedir. Bununla birlikte sistemlerin gerçek zamanlı karar verme ve çoklu afet senaryolarına uyum açısından gelişmeye devam ettiği görülmektedir. Çalışma, alanın mevcut durumunu ortaya koyarak gelecekteki araştırmalar için yönlendirici bir çerçeve sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, yapay zekâ, karar destek sistemleri, makine öğrenmesi, bibliyometrik analiz

[1] Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet yönetimi Bölümü, cihanyildiz736@gmail.com
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Acil Yardım ve Afet yönetimi Bölümü. gulsahayvazoglu@mku.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026
www.acilafetkongre.org

Artificial Intelligence-Based Decision Support Systems in Disaster Management: A Bibliometric Analysis of the Post-2018 Period

Cihan YILDIZ, Gülşah AYVAZOĞLU

Disaster management is a complex decision-making domain characterized by uncertainty and time-critical conditions. Traditional approaches are often insufficient for processing large and heterogeneous datasets. In this context, artificial intelligence-based decision support systems have gained increasing importance in enhancing disaster preparedness, response, and recovery processes. The aim of this study is to conduct a bibliometric analysis of the scientific literature on artificial intelligence-based decision support systems in disaster management between 2018 and 2025. Methods: This study is designed as a bibliometric analysis. Publications indexed in Scopus databases between 2018 and 2025 were included. Since the study is based on secondary data analysis, ethical committee approval was not required. No external funding or supporting organization was involved. Data were analysed using VOSviewer software. Co-word analysis, co-citation analysis, co-authorship analysis, and thematic mapping techniques were applied. The main variables include publication output, keyword co-occurrence, citation frequency, and institutional productivity. Results: According to the analysis results, the most prominent themes in the literature have been identified as disaster management, machine learning, and risk assessment. Artificial intelligence and decision support systems, meanwhile, are among the emerging research areas. In recent years, there has been a notable increase in deep learning and data-driven decision-making approaches. Among the most productive institutions, Beijing Normal University and the China University of Geosciences stand out, while the *Journal of Hydrology* has been identified as a high-impact journal. Conclusion: The findings indicate that artificial intelligence-based decision support systems are increasingly taking center stage in the disaster management literature. However, it is evident that these systems continue to evolve in terms of real-time decision-making and adaptability to multiple disaster scenarios. By outlining the current state of the field, this study provides a guiding framework for future research.

Keywords: Disaster management, artificial intelligence, decision support systems, machine learning, bibliometric analysis

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026
www.acilafetkongre.org

Kitlesel Toplanmalarda Şiddeti Anlamak: Etkileyen Faktörlerin Sistematik Bir İncelemesi

Tuğba ÖZCAN[12], Ahmet Doğan KUDAY[13], Nihal DAĞ[4], Cüneyt ÇALIŞKAN[4], Kerem KINIK[4], Hüseyin KOÇAK[4]

Kitlesel toplantılar sosyal uyumu güçlendirebilir, ancak karmaşık kalabalık dinamikleri ve yapısal faktörler nedeniyle şiddetin ortaya çıkabileceği ortamlar da yaratabilir. Bu riskleri anlamak, halk sağlığı ve güvenlik planlaması açısından hayati önem taşımaktadır. Amaç: Bu çalışma, kitlesel toplantılarda şiddet olaylarına katkıda bulunan faktörleri belirlemeyi ve kanıta dayalı önleme stratejilerine katkı sağlamayı amaçlamıştır. Yöntem: Kasım 2023'te Web of Science, Cochrane, PubMed ve Scopus veri tabanlarında sistematik bir derleme yapıldı. İlgili dergiler ve kaynakça listeleri de ek kaynaklar olarak değerlendirildi. Kitlesel toplantılarda yaşanan şiddete odaklanan ve İngilizce olarak erişilebilir olan çalışmalar dahil edildi. Seçim süreci, iki bağımsız araştırmacı tarafından yapılan başlık-özet taraması ve tam metin incelemesinden oluştu. Veri çıkarma, çalışma özelliklerini ve şiddeti etkileyen faktörleri içermiştir. Metodolojik kalite, Karma Yöntemler Değerlendirme Aracı (MMAT) kullanılarak değerlendirilmiştir. Heterojenlik nedeniyle veriler, betimsel ve tematik analiz kullanılarak analiz edilmiştir. Bulgular: Toplam 295 kayıt tespit edildi; tarama sonrasında 7 çalışma dahil edilme kriterlerini karşıladı. Çalışmalar, planlı (kültürel, sportif, dini) ve kendiliğinden (protestolar) kitlesel toplanmaları kapsıyordu. Şiddeti etkileyen 13 temel faktör tespit edildi: cinsiyet, gençlik, kimliği belirsiz saldırganlar, yüksek duygusal gerilim, madde kullanımı, muhalif gruplar ve kolluk kuvvetleriyle etkileşim, dil engelleri, kalabalığın büyüklüğü ve dağılımı, artan iş yükü, yetersiz güvenlik, artan kontrol ve otorite, önceki olaylar ve ulusal deneyimler. Bu faktörler sıklıkla birbiriyle etkileşime girerek şiddet olayları riskini artırmaktadır. Sonuç: Kitlesel toplantılarda şiddet, bireysel, çevresel ve yapısal faktörlerin etkilediği çok boyutlu bir olgudur. Etkili önleme, risk değerlendirmesi, yeterli güvenlik, iletişim ve paydaş iş birliğini içeren bütünleşmiş stratejiler gerektirir. Bu bulgular, kitlesel toplantılarda güvenliği ve dayanıklılığı artırmak için kanıta dayalı politikaların geliştirilmesini desteklemektedir.

Anahtar kelimeler: Kitlesel toplantı, şiddet, kalabalık dinamikleri, risk faktörleri, halk sağlığı

[1] Afet Tıbbı Anabilim Dalı, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul, Türkiye
[2] İlk ve Acil Yardım Programı, Hamidiye Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul, Türkiye
[3] İlk ve Acil Yardım Programı, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Bezmialem Vakıf Üniversitesi, İstanbul, Türkiye
[4] Acil Yardım ve Afet Yönetimi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul, Türkiye

Understanding Violence in Mass Gatherings: A Systematic Review of Contributing Factors

Tuğba ÖZCAN, Ahmet Doğan KUDAY, Nihal DAĞ, Cüneyt ÇALIŞKAN, Kerem KINIK, Hüseyin KOÇAK

Mass gatherings can enhance social cohesion but also create environments where violence may occur due to complex crowd dynamics and structural factors. Understanding these risks is essential for public health and safety planning. Aim: This study aimed to identify factors contributing to violent incidents in mass gatherings and to inform evidence-based prevention strategies. Methods: A systematic review was conducted in November 2023 across Web of Science, Cochrane, PubMed, and Scopus databases. Additional sources included relevant journals and reference lists. Studies focusing on violence in mass gatherings and available in English were included. The selection process involved title–abstract screening and full-text review by two independent researchers. Data extraction included study characteristics and factors influencing violence. Methodological quality was assessed using the Mixed Methods Appraisal Tool (MMAT). Due to heterogeneity, data were analysed using descriptive and thematic analysis. Results: A total of 295 records were identified, with 7 studies meeting inclusion criteria after screening. Studies included planned (cultural, sporting, religious) and spontaneous (protests) mass gatherings. Thirteen key factors influencing violence were identified: gender, youth, unidentified attackers, high emotional tension, substance use, interaction with opposition groups and law enforcement, language barriers, crowd size and distribution, increased workload, insufficient security, increased control and authority, previous events, and national experiences. These factors often interact, amplifying the risk of violent incidents. Conclusion: Violence in mass gatherings is a multidimensional phenomenon influenced by individual, environmental, and structural factors. Effective prevention requires integrated strategies including risk assessment, adequate security, communication, and stakeholder collaboration. These findings support the development of evidence-based policies to improve safety and resilience in mass gatherings.

Keywords: Mass gathering; violence; crowd dynamics; risk factors; public health

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026
www.acilafetkongre.org

Afet Sonrası Özel Beslenme (Çölyak Hastalığı, Gluten Hassasiyeti, Laktoz İntoleransı ve Benzeri Durumlar İçin) Gereksinimlerine Uygun Glutensiz, Bezelye Proteini Bazlı ve Tüketime Hazır Noodle Ürünlerinin Geliştirilmesi

Recep KARA[1], Cihat GÜNER[1], Hakan BAŞDOĞAN[1]

Afetler sırasında yalnızca yeterli miktarda gıdaya erişim değil, aynı zamanda özel beslenme gereksinimlerine uygun güvenli ve erişilebilir ürünlere ulaşım da önemli bir sorundur. Çölyak hastaları, gluten hassasiyeti olan bireyler, laktoz intoleransı bulunan kişiler ve otoimmün/metabolik rahatsızlıklara sahip bireyler için standart afet yardım gıdaları çoğu zaman uygun olmamaktadır. Ayrıca afet sonrası dönemde temiz suya, güvenli gıdaya ve pişirme ekipmanlarına erişim ciddi ölçüde kısıtlanmaktadır. Bu durum; glütensiz, bitkisel protein bazlı, düşük glisemik indeksli ve pişirme gerektirmeden tüketilebilen hazır gıdalara olan ihtiyacı artırmaktadır. Bezelye proteini, yüksek biyoyararlanımı ve düşük alerjenik yapısı sayesinde bu amaç için umut verici bir bileşen olarak öne çıkmaktadır. Bu çalışmada, afet sonrası özel beslenme ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bezelye proteini bazlı, glütensiz, laktoz içermeyen, düşük glisemik indeksli ve pişirilmeden tüketilebilen noodle ürünlerinin geliştirilmesi ve değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Araştırma, Tekirdağ'daki Eriş Ar-Ge Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. Ana hammadde olarak bezelye proteini izolatı kullanılmış; nohut unu ve doğal bağlayıcılar ile üç farklı formülasyon hazırlanmıştır. Formülasyonların protein, lif, enerji, karbonhidrat ve glisemik indeks düzeyleri analiz edilmiştir. Ayrıca su aktivitesi, mikrobiyal dayanıklılık, raf ömrü ve doğrudan tüketim özellikleri değerlendirilmiştir. Duyusal analizler 5'li hedonik skala ile yapılmış, veriler SPSS 25 kullanılarak ANOVA ve Tukey testleri ile analiz edilmiştir. Protein oranı %15,2'ye ulaşmış, glisemik indeks 48–52 aralığında ölçülerek ürünler düşük glisemik sınıfta değerlendirilmiştir. Su aktivitesi 0,40–0,48 arasında bulunmuş, uygun ambalaj koşullarında 5–20 yıl stabilite sağladığı belirlenmiştir. Ürünlerin pişirme olmadan tüketilebildiği ve duyusal açıdan kabul edilebilir olduğu görülmüştür. Sonuç olarak geliştirilen ürünlerin, afet koşullarında özel beslenme gereksinimleri olan bireyler için güvenli, dengeli ve lojistik açıdan avantajlı fonksiyonel bir beslenme çözümü sunduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Glutensiz beslenme, çölyak, afet gıdası, bitkisel protein, noodle.

[1] Erişler Gıda A.Ş, Araştırma ve Geliştirme Merkezi, Tekirdağ, Türkiye

Development of Gluten-Free, Pea Protein-Based, Ready-to-Eat Noodle Products Suitable for Special Nutritional Needs in Post-Disaster Conditions (For Celiac Disease, Gluten Sensitivity, Lactose Intolerance, and Similar Conditions)

Recep KARA, Cihat GÜNER, Hakan BAŞDOĞAN

During disasters, access not only to sufficient food quantity but also to safe and accessible products suitable for special dietary requirements is a critical issue. Standard emergency relief foods are often inadequate for individuals with celiac disease, gluten sensitivity, lactose intolerance, and autoimmune or metabolic disorders. In addition, access to clean water, safe food, and cooking equipment is significantly restricted in post-disaster settings. These conditions increase the demand for ready-to-eat food solutions that are gluten-free, plant protein-based, low glycemic index, and consumable without cooking. Pea protein emerges as a promising ingredient due to its high bioavailability and low allergenic potential. This study aimed to develop and evaluate pea protein-based, gluten-free, lactose-free, low glycemic index noodle products that can be consumed without cooking and meet special nutritional needs in post-disaster conditions. The study was conducted at the Eriş R&D Center in Tekirdağ, Türkiye. Pea protein isolate was used as the main raw material, and three formulations were prepared using chickpea flour and natural binders. Protein, fiber, energy, carbohydrate, and glycemic index levels of the formulations were analysed. Water activity, microbial stability, shelf life, and direct consumption properties were also evaluated. Sensory analyses were performed using a 5-point hedonic scale, and data were analysed using SPSS 25 with ANOVA and Tukey tests. The protein content of pea protein-based noodle products reached up to 15.2%, while glycemic index values were measured in the range of 48–52, classifying the products as low glycemic index foods. Water activity values ranged between 0.40 and 0.48, indicating strong microbiological stability and long-term durability. Shelf-life simulation tests demonstrated stability exceeding 5–20 years under appropriate packaging conditions. In preparation tests, the products were found to be consumable without cooking (i.e., directly after opening the package), and sensory scores in this form remained at acceptable levels. Panelists highlighted the “ready-to-eat” feature as a significant advantage, particularly in disaster scenarios where access to clean water and heating facilities is limited. In conclusion, the developed noodle products provide a safe, balanced, and logistically advantageous functional nutrition solution for individuals with special dietary needs in disaster conditions.

Keywords: Gluten-free nutrition, Celiac disease, Disaster food, Plant-based protein, Noodles

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026
www.acilafetkongre.org

Kitlesel Toplanma Etkinliklerinde Tıbbi Bakım ve Sağlık Hizmeti Mirasının Değerlendirilmesi: Büyük Filistin Mitingi Örneği

Ahmet Doğan KUDAY[1], Kerem KINIK[2], Cüneyt ÇALIŞKAN[3], Yılmaz AYDIN[4]

Giriş: Mitingler, kalabalık yapısı, hareketliliği ve katılımcıların duygusallığı nedeniyle sağlık hizmetleri açısından özel riskler taşıyan kitlesel etkinliklerdir. Katılımcı sayısının artması, tıbbi acil durumların görülme olasılığını artırabileceğinden, bu tür etkinliklerde sağlık hizmetlerinin etkili biçimde planlanması ve sunulması kritik öneme sahiptir. Amaç: Bu çalışma, 28 Ekim 2023 tarihinde İstanbul'da düzenlenen Büyük Filistin Mitinginde sunulan sağlık hizmetlerini nicel göstergeler üzerinden değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Yöntem: Bu çalışma, acil sağlık hizmetleri kayıt formlarının retrospektif olarak incelenmesiyle gerçekleştirilmiştir. Toplam 125 hastaya ait veriler Microsoft Excel'de düzenlenmiş ve SPSS 25 programında tanımlayıcı istatistiklerle analiz edilmiştir. Etkinlikte sunulan sağlık hizmeti; İlk Yardım Oranı (FAR), Hasta Başvuru Oranı (PPR), Tıbbi Hizmet Kullanım Oranı (MUR), Hastaneye Nakil Oranı (TTHR), Hastaneye Yönlendirme Oranı (RTHR), Tıbbi Nakil Oranı (MTR) ve Ön Tanı Oranı (PDR) gibi temel göstergeler kullanılarak değerlendirilmiştir. Bulgular: Etkinlikte sağlık hizmeti sunumu için 417 personel ve 108 ambulans görevlendirilmiş, alanda toplam 125 hastaya müdahale edilmiştir. Hastaların 22'si hastaneye nakledilmiş, 3'ü hastaneye yönlendirilmiş, 6'sı ise nakli reddetmiştir. FAR, PPR ve MUR sırasıyla 0.12, 1.13 ve 1.25; TTHR, RTHR ve MTR ise sırasıyla 0.22, 0.03 ve 0.25 olarak hesaplanmıştır. En sık başvuru nedenleri sırasıyla baş ağrısı, baş dönmesi, sıcak çarpması, hipotansiyon ve travma olmuştur. Toplam 60 olguda terapötik girişim uygulanmış; bu girişimler içinde intravenöz sıvı tedavisi (%35.9), ağrı kesici uygulaması (%20.3), yara bakımı (%15.6) ve oksijen desteği (%14.1) ilk sıralarda yer almıştır**.** Sonuç: Bu çalışma, kitlesel etkinliklerde sağlık hizmetlerinin düzenli olarak değerlendirilmesinin planlama, kaynak kullanımı ve saha organizasyonunun geliştirilmesi açısından önemli olduğunu göstermektedir. Benzer etkinliklerde, olayın özelliklerine uygun tıbbi hazırlık ve müdahale planlarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Filistin, kitlesel toplanma, kitlesel etkinlik, miras, MERGE

[1] Öğr. Gör., Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, İlk ve Acil Yardım Programı, İstanbul, Türkiye. E-mail: dogankuday@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8361-5526
[2] Doç. Dr., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, İstanbul, Türkiye. E-mail: kerem.kinik@sbu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6913-5312
[3] Doç. Dr., Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, İstanbul, Türkiye. E-mail: cuneyt.caliskan@sbu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-0232-1118
[4] Uzm. Dr., İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü, Acil Sağlık Hizmetleri Başkanlığı, Afetlerde Sağlık Hizmetleri Birimi, İstanbul, Türkiye. E-mail: yilmaz.aydin@saglik.gov.tr, ORCID: 0000-0001-9828-8740

Evaluating Medical Care and Healthcare Legacy in Mass Gathering Events: The Case of the Great Palestine Rally

Ahmet Doğan KUDAY, Kerem KINIK, Cüneyt ÇALIŞKAN, Yılmaz AYDIN

Introduction: Rallies are mass gathering events that pose specific risks for healthcare services due to their large crowds, dynamic nature, and the emotional engagement of participants. As the number of attendees increases, the likelihood of medical emergencies may also rise; therefore, effective planning and delivery of healthcare services are critical in such events. Objectives: This study aims to evaluate the healthcare services provided during the Great Palestine Rally held in Istanbul on October 28, 2023, using quantitative indicators. Methods: This study was conducted through a retrospective review of emergency medical service records. Data from 125 patients were organized in Microsoft Excel and analysed using descriptive statistics in SPSS version 25. The healthcare response provided during the event was evaluated within the scope of the MERGE table using key indicators, including First Aid Rate (FAR), Patient Presentation Rate (PPR), Medical Usage Rate (MUR), Transfer-to-Hospital Rate (TTHR), Referral-to-Hospital Rate (RTHR), Medical Transport Rate (MTR), and Pre-diagnosis Rate (PDR). Results: A total of 417 personnel and 108 ambulances were assigned to provide healthcare services during the event, and 125 patients were treated on site. Of these patients, 22 were transferred to hospital, 3 were referred to hospital, and 6 refused transportations. FAR, PPR, and MUR were calculated as 0.12, 1.13, and 1.25, respectively, while TTHR, RTHR, and MTR were calculated as 0.22, 0.03, and 0.25, respectively. The most common reasons for presentation were headache, dizziness, heat stroke, hypotension, and trauma. Therapeutic interventions were performed in 60 cases; among these, intravenous fluid therapy (35.9%), analgesic administration (20.3%), wound care (15.6%), and oxygen support (14.1%) were the most frequently applied interventions. Conclusion: This study demonstrates that regular evaluation of healthcare services in mass gathering events is important for improving planning, resource utilization, and field organization. For similar future events, it is recommended that medical preparedness and response plans be developed in accordance with the specific characteristics of the event.

Keywords: Palestine, mass gathering, mass event, legacy, MERGE

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afetlerde Dil-Kültür Arabuluculuğu: 6 Şubat Depremlerinde Gönüllü Japonca Tercümanlık Üzerine Bir Çalışma

Ümit ALTINTAŞ[1], Tolga ÖZŞEN[2]

6 Şubat Kahramanmaraş depremleri, uluslararası yardım ekiplerinin bulunduğu afetlerde dilsel ve kültürel iletişimin önemini bir kez daha ortaya koymuştur. Türkiye'ye gelen Japon Afet Yardım (JDR) ekipleriyle, yerel birimler ve afetzedeler arasındaki iletişim, büyük oranda gönüllü Japonca tercümanlarca sağlanmıştır. Bu çalışma, hem sahada görev alan tercümanların deneyimlerini nitel bir yaklaşımla incelemeyi hem de bu tercümanların çoğunluğunu oluşturan Japonca lisans programı öğrenci ve mezunlarının aldığı akademik eğitimi, "afetlerde toplum çevirmenliği" bağlamında değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bulgular, ÇOMÜ Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu'nun 08 Mayıs 2025 tarih, E-80110942-050.99-2500113947 sayılı etik onayıyla Haziran–Ağustos 2025 tarihlerinde kartopu örnekleme yöntemiyle, 13 gönüllü Japonca tercümanla yapılan yarı yapılandırılmış çevrim içi görüşmelerden elde edilmiştir. Katılımcıların 9'u Japonca lisans öğrencisi/mezunu, 4'ü ise farklı mesleklerden Japonca bilen kişilerdir. Bulgular, gönüllü katılım sürecinin kurumsal planlamadan ziyade sosyal medya ve anlık iletişim ağları ile spontan geliştiğini ve temel motivasyonun "yardım etme" olduğunu göstermektedir. Sahadaki koordinasyon zayıflığı, görev tanımlarındaki belirsizlik ve terminoloji (tıbbi, arama-kurtarma) eksikliği temel sorunlar olarak saptanmıştır. Japon ekiplerin hiyerarşik ve kural odaklı karar alma süreçleri ile yerel tarafın pragmatik ve hızlı aksiyon beklentisi arasındaki iş kültürü farklılıkları, kültürler arası iletişimin en zorlu yanını oluşturmuştur. Dil bağlamında özellikle jargon uyumsuzluğu ve sözlü çeviri pratiği eksikliği gibi sorunların yönetişim sürecini sekteye uğrattığı, kültürler arası bağlamda ise yüksek bağlamlı iletişim farklılıklarının direnç yarattığı gözlemlenmiştir. Bulgulardan Japonca Lisans Programları müfredat analizi yapılmış; çeviri derslerinin zorunlu krediler içindeki payının düşük olduğu (%19–27,8) ve afetlerde ihtiyaç duyulan sözlü çeviriden ziyade yazılı çeviriye odaklandığı belirlenmiştir. Kültürlerarası iletişimde kilit rol oynayan sosyokültürel derslerin payının ise oldukça sınırlı (%0–5,6) olduğu görülmüştür. Sonuç olarak; geleceğin potansiyel gönüllü afet çevirmenleri olan öğrencilerin afet bilinci ve özyeterlik düzeylerinin bütüncül tespiti; lisans müfredatlarının ise afet terminolojisi, toplum çevirmenliği ve kriz anı kültürler arası iletişim normlarıyla zenginleştirilerek afet yönetimine entegre edilmesi önemli olarak değerlendirilmiştir. Çalışma, Nippon Vakfı Japon Dili Eğitimi Fonu (NF-JLEP 2026) desteği ile gerçekleştirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Afet yönetimi, Japonca gönüllü çevirmenlik, 6 Şubat depremleri, müfredat analizi, kültürler arası iletişim.

[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, altintasumit@yahoo.com
[2] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, ozsen@comu.edu.tr

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Mediating Language and Culture: Volunteer Japanese Interpreting in the Feb 6th Earthquakes

Ümit ALTINTAŞ, Tolga ÖZŞEN

The February 6th Kahramanmaraş earthquakes underscored the critical importance of linguistic and cultural communication in disasters involving international aid teams. Communication between Japan Disaster Relief (JDR) teams and local units or survivors was largely facilitated by volunteer Japanese interpreters. This study aims to qualitatively examine the experiences of these interpreters and evaluate the academic training of Japanese undergraduate students and graduates—who formed the majority of this group—within the context of "community interpreting in disasters." The findings were obtained through semi-structured online interviews conducted between June and August 2025 with 13 volunteer interpreters, selected via snowball sampling. The study received ethical approval from the COMU Ethics Committee (May 8, 2025). Among the participants, 9 were Japanese language students or graduates, while 4 were Japanese-speaking professionals from other fields. Results indicate that the volunteer participation process developed spontaneously through social media and instant messaging networks rather than institutional planning, driven primarily by the motivation to help. Key issues identified include poor field coordination, ambiguous job descriptions, and a lack of specialized terminology (medical and search-and-rescue). The most challenging aspect of intercultural communication was the clash between the Japanese teams' hierarchical, rule-oriented decision-making and the local side's pragmatic, rapid-action expectations. Linguistically, jargon mismatch and a lack of interpreting practice hindered governance, while high-context communication differences created resistance. Curriculum analysis of Japanese undergraduate programs revealed that translation courses comprise a low percentage of mandatory credits (19%–27.8%), focusing on written rather than oral translation. Furthermore, sociocultural courses essential for intercultural communication are remarkably limited (0%–5.6%). Consequently, it is vital to assess the disaster awareness and self-efficacy of potential student volunteers to enrich curricula with disaster terminology, community interpreting, crisis-time intercultural norms to integrate them into disaster management. This study was supported by the Nippon Foundation Japanese Language Education Fund (NF-JLEP 2026).

Keywords: Disaster management, Japanese volunteer interpreting, February 6th earthquakes, curriculum analysis, intercultural communication.

Afet Sonrası Ruh Hali Bozukluklarında Magnezyum Zenginleştirilmiş Fonksiyonel Gıdaların Rolü: Mineral Su ile Zenginleştirilmiş Bir Noodle Uygulaması

Yusuf ÇAKMAKÇI[1], Cihat GÜNER[1], Hakan BAŞDOĞAN[1]

Afet sonrası dönemler yalnızca fiziksel travmalarla değil, aynı zamanda yoğun psikolojik etkilerle karakterizedir. Depremler, sel baskınları ve savaşlar gibi krizler; bireylerde anksiyete, stres, depresyon ve ruh hali bozukluklarına yol açabilmektedir. Sinir sistemi üzerinde düzenleyici etkisi bulunan magnezyum, eksikliğinde akut ruh hali bozuklukları ile ilişkilendirilmiştir. Araştırmalar, magnezyumun stres, gerginlik ve ani duygu durum değişimlerinin azaltılmasında etkili olduğunu göstermektedir. Sedatif etkili bitkisel yatıştırıcılardan farklı olarak magnezyum, uyku hali oluşturmadan zihinsel berraklık ve uyanıklık sağlamaktadır. Türkiye'nin önemli doğal kaynaklarından biri olan mineral su, magnezyum açısından doğal ve pratik bir kaynaktır. Mineral su ile zenginleştirilmiş ve tam buğday içeren noodle ürünleri, afet sonrası beslenme ve psikolojik iyileşmeyi destekleyebilecek fonksiyonel gıda alternatifleri olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışma, magnezyum açısından zengin, mineral su ile zenginleştirilmiş ve tam buğday içeriği artırılmış noodle ürünlerinin afet sonrası ruh hali bozukluklarının azaltılmasına yönelik potansiyel etkilerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Çalışma Tekirdağ'daki Eriş Ar-Ge Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. Kontrol grubuna ek olarak farklı mineral su ve tam buğday oranlarında noodle formülasyonları hazırlanmıştır. Ürünlerde enerji, protein, lif, kalsiyum, magnezyum, sodyum içerikleri; su aktivitesi, raf ömrü ve pişirme süresi analiz edilmiştir. Duyusal analizler 25 eğitimli panelist ile 5'li hedonik skala kullanılarak yapılmış; veriler SPSS 25 ile ANOVA ve Tukey testleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Mineral su ilavesiyle magnezyum içeriği %40, tam buğday ile lif içeriği %68 artmıştır. Su aktivitesi 0,30 olarak belirlenmiş, ortalama pişirme süresi 3 dakikanın altında bulunmuştur. Duyusal özelliklerde anlamlı fark gözlenmemiştir ($p>0,05$). Sonuç olarak, magnezyumca zenginleştirilmiş noodle ürünlerinin afet sonrası ruh hali yönetiminde destekleyici, lojistik açıdan avantajlı ve fonksiyonel bir gıda çözümü sunduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Magnezyum, ruh hali bozukluğu, mineral su, afet gıdası, fonksiyonel noodle.

[1] Erişler Gıda A.Ş, Araştırma ve Geliştirme Merkezi, Tekirdağ, Türkiye

The Role of Magnesium-Enriched Functional Foods in Post-Disaster Mood Disorders: A Noodle Application Fortified with Mineral Water

Yusuf ÇAKMAKÇI, Cihat GÜNER, Hakan BAŞDOĞAN

Post-disaster periods are characterized not only by physical trauma but also by significant psychological effects. Crisis events such as earthquakes, floods, and wars may lead to anxiety, stress, depression, and mood disorders among affected individuals. Magnesium, a mineral with regulatory effects on the nervous system, has been associated with acute mood disorders when deficient. Studies indicate that magnesium is effective in reducing stress, tension, and sudden emotional fluctuations. Unlike sedative herbal relaxants, magnesium promotes mental clarity and alertness without causing drowsiness. Mineral water, one of Türkiye's significant natural resources, represents a practical and natural source of magnesium. Noodle products fortified with mineral water and enriched with whole wheat are considered promising functional food alternatives to support both nutritional and psychological recovery in post-disaster settings. This study aimed to evaluate the potential effects of magnesium-rich, mineral water-fortified, and whole wheat-enhanced noodle products on reducing mood disorders during post-disaster recovery. The study was conducted at the Eriş R&D Center in Tekirdağ, Türkiye. In addition to a control group, noodle formulations with varying levels of mineral water and whole wheat were prepared. Energy, protein, fiber, calcium, magnesium, and sodium contents, along with water activity, shelf life, and cooking time, were analysed. Sensory analyses were performed with 25 trained panelists using a 5-point hedonic scale, and data were statistically evaluated using SPSS 25 with ANOVA and Tukey tests. Magnesium content increased by 40% with mineral water addition, while fiber content increased by 68% with whole wheat supplementation. Water activity was determined as 0.30, and average cooking time was below 3 minutes. No significant differences were observed in sensory properties ($p>0.05$). In conclusion, magnesium-enriched noodle products provide a supportive, logistically advantageous, and functional food solution for mood management in post-disaster periods.

Keywords: Magnesium, mood disorder, mineral water, disaster food, functional noodles.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Müdahale Koordinasyonunda AYDES ile Japonya Afet Yönetim Sisteminin Karşılaştırmalı Belge Analizi

Rukiye TEL[1]

Giriş: Afet müdahale süreçlerinde etkinlik; kaynak yönetiminin hızı, saha iletişiminin güvenilirliği ve kurumlar arası koordinasyonun tutarlılığıyla doğrudan ilişkilidir. Türkiye'nin AYDES sistemi 2023 Kahramanmaraş depremlerinde yapısal kırılganlıklarını ortaya koymuştur. Japonya ise 2011 Tōhoku sonrasında kapsamlı reformlarla uluslararası afet yönetiminde referans model konumuna yükselmiştir. Bu iki sistemi koordinasyon odağında karşılaştıran özgün bir çalışma literatürde bulunmamaktadır. Amaç: AYDES'i Japonya Afet Yönetim Sistemi ile (1) komuta ve koordinasyon yapısı, (2) kaynak yönetimi, (3) saha iletişim protokolleri ve (4) kurumlar arası entegrasyon kapasitesi boyutlarında karşılaştırmak ve kanıta dayalı güçlendirme önerileri geliştirmek. Yöntem: Nitel karşılaştırmalı tematik belge analizi yöntemiyle yürütülen çalışmada Ocak 2024–Mart 2025 döneminde 10 birincil doküman analiz edilmiştir: AFAD kurumsal raporları ve AYDES teknik dokümanları (n=5), Japonya Kabine Ofisi Beyaz Kitapları ve operasyonel rehberler (n=5). Kodlama MAXQDA 2024 yazılımıyla gerçekleştirilmiş; güvenilirlik iki aşamalı karşılaştırmalı doğrulama yöntemiyle sağlanmıştır. Kamuya açık dokümanlar kullanıldığından etik kurul onayı gerekmemektedir. Finansal destek alınmamıştır. Bulgular: (1) Japonya'nın kademeli yetki devri modeli hızlı saha kararlarını olanaklı kılarken AYDES'in merkeziyetçi yapısı çok illili afetlerde koordinasyonu yavaşlatma riski taşımaktadır. (2) Japonya'nın proaktif ön konuşlanma sistemi 72 saatlik yaşam güvencesini standartlaştırmış; AYDES'in talep odaklı modeli mobilizasyon gecikmelerine zemin hazırlamaktadır. (3) Japonya'nın çok katmanlı iletişim altyapısı veri bütünlüğünü korurken AYDES'te standartsız veri girişi entegrasyon tutarsızlıklarına yol açmaktadır. (4) Japonya'nın gönüllü kuruluşları yasal çerçeveye dahil eden modeli AYDES'te mevcut olmayan çok paydaşlı katılım sunmaktadır. Sonuç: AYDES güçlü teknolojik altyapısına karşın modüler komuta esnekliği, proaktif kaynak yönetimi ve çok paydaşlı entegrasyon boyutlarında Japonya modelinin gerisindedir. Üç öneri geliştirilmiştir: (1) TAMP kapsamında kademeli yetki devri protokollerinin yasal çerçeveye alınması; (2) AFAD bölge depolarında 72 saatlik yaşam malzemesi güvencesinin standartlaştırılması; (3) gönüllü afet kuruluşlarının AYDES koordinasyon mimarisine yasal statüyle entegrasyonu. Sınırlılıklar: doküman analizinin saha gözlemi ve kullanıcı görüşmelerinin sağlayabileceği operasyonel bağlamı tam olarak yansıtamaması ve yalnızca iki sistem üzerinden yürütülen karşılaştırmanın genellenebilirlik kapsamını daraltması.

Anahtar kelimeler: AYDES, Japonya afet yönetim sistemi, afet müdahale koordinasyonu, karşılaştırmalı belge analizi, kaynak yönetimi

[1] Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, ORCID: 0009-0000-0192-9522

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Comparative Document Analysis of AYDES and the Japanese Disaster Management System in Disaster Response Coordination

Rukiye TEL

Introduction: The effectiveness of disaster response is directly contingent upon the speed of resource mobilization, the reliability of field communication, and the consistency of inter-agency coordination. Türkiye's AYDES system revealed structural vulnerabilities during the 2023 Kahramanmaraş earthquakes in a multi-province large-scale disaster scenario. Japan, following comprehensive reforms after the 2011 Tōhoku disaster, has emerged as an international reference model in disaster management. No original comparative study examining these two systems with a focus on response coordination has been identified in the literature. Aim: To comparatively examine AYDES against the Japanese Disaster Management System across four dimensions — (1) command and coordination structure, (2) resource management, (3) field communication protocols, and (4) inter-agency integration capacity — and to develop evidence-based enhancement recommendations. Method: A qualitative comparative thematic document analysis was conducted. Data were collected between January 2024 and March 2025 from 10 primary documents: AFAD institutional reports and AYDES technical documentation (n=5) and Japan Cabinet Office Disaster Management White Papers and operational guidelines (n=5). Coding was performed using MAXQDA 2024; reliability was ensured through a two-stage comparative verification process. Ethics Committee approval was not required as publicly available documents were used. No financial support was received. Results: Four principal findings were identified. (1) Japan's tiered authority delegation model enables rapid field-level decision-making, whereas AYDES's centralized structure risks slowing coordination in multi-province disasters. (2) Japan's proactive pre-positioning system has standardized 72-hour life supply provision; AYDES's demand-driven model risks mobilization delays. (3) Japan's multi-layered communication infrastructure maintains data integrity, while non-standardized data entry in AYDES produces integration inconsistencies. (4) Japan's statutory framework incorporating voluntary organizations provides a level of multi-stakeholder participation absent in AYDES. Conclusion: Despite its robust technological infrastructure, AYDES lags behind the Japanese model in modular command flexibility, proactive resource management, and multi-stakeholder integration. Three recommendations are proposed: (1) legislating tiered authority delegation protocols within TAMP; (2) standardizing 72-hour life supply provision at AFAD regional depots; and (3) legally integrating voluntary disaster organizations into AYDES coordination architecture. Limitations include the inability of document analysis to fully capture the operational context that field observation and user interviews could provide, and the restricted generalizability arising from a two-system comparative design.

Keywords: AYDES, Japanese disaster management system, disaster response coordination, comparative document analysis, resource management

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Çevre Etiği Perspektifinden Afetlerin Çift Yönlü Analizi

Selime CANLI[1], Ayten DİNÇ[2], Celal Emre AYHAN[3], Mustafa BEŞER[4], Ejder ÖZYAŞAR[5]

Afetler; doğal, teknolojik veya insan kaynaklı süreçler sonucunda ortaya çıkan ve yalnızca toplumsal yaşamı değil, çevresel sistemleri de derinden etkileyen çok boyutlu olgulardır. Bu çerçevede çevre etiği, afetlerin nedenleri, etkileri ve yönetim süreçlerinin değerlendirilmesinde önemli bir kuramsal zemin sunmaktadır. Bu çalışma, antroposentrik, biyosentrik ve ekosistem temelli yaklaşımlar üzerinden afetlerin nasıl anlamlandırıldığını incelemeyi ve afetler ile çevre etiği arasındaki çift yönlü ilişkiyi ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışma, literatür analizi ve kavramsal analiz temelli bir yaklaşımla tasarlanmıştır. Bu kapsamda çevre etiği, afet yönetimi, sürdürülebilirlik ve iklim değişikliği alanlarında yayımlanmış güncel akademik çalışmalar incelenmiştir. Literatür analizi sürecinde temel kuramsal yaklaşımlar belirlenmiş; kavramsal analiz aşamasında ise bu yaklaşımlar afet risk algısı, insan-doğa ilişkisi ve afet yönetimi süreçleri bağlamında çözümlenmiştir. Analiz, karşılaştırmalı ve yorumlayıcı bir çerçevede yürütülmüş; etik perspektiflerin afetlere ilişkin anlamlandırma biçimleri bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir. Bulgular, üç temel eksende toplanmaktadır: (i) antroposentrik yaklaşımın doğayı araçsallaştırması, çevresel bozulmayı artırarak afet risklerini dolaylı biçimde yükseltmektedir; (ii) biyosentrik ve ekosistem temelli yaklaşımlar, doğa-insan etkileşimini bütüncül ele alarak daha sürdürülebilir ve önleyici bir risk azaltma çerçevesi sunmaktadır; (iii) iklim değişikliği, afetlerin sıklık ve şiddetini artıran yapısal bir risk çarpanı olarak etik yaklaşımların yeniden değerlendirilmesini zorunlu kılmaktadır. Sonuç olarak, afetler ile çevre etiği arasındaki ilişki karşılıklı ve dönüştürücü niteliktedir. Bu nedenle afet yönetimi politikalarının yalnızca teknik kapasiteye değil, aynı zamanda etik temelli, ekosistem odaklı ve sürdürülebilir yaklaşımlara dayanması gerekmektedir. Bu çalışma, çevre etiğini afet risk yönetiminde kurucu bir analiz düzeyi olarak konumlandırarak, etik perspektiflerin afet risklerinin oluşumu ve azaltılması üzerindeki belirleyici rolüne yönelik bütüncül bir kavramsal çerçeve sunmaktadır.

Anahtar kelimeler: Çevre etiği, afetler, sürdürülebilirlik, iklim değişikliği, ekosistem.

[1] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Afet Eğitimi Yönetimi Ana Bilim Dalı/ cnliselime@gmail.com
[2] Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, aytendinc@comu.edu.tr Orcid: 0000-0002-8903-675X
[3]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Afet Eğitimi Yönetimi Ana Bilim Dalı/ emrayhan40@gmail.com
[4]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Afet Eğitimi Yönetimi Ana Bilim Dalı/ mustafabeser83@gmail.com
[5]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi / Afet Eğitimi Yönetimi Ana Bilim Dalı/ ejderozyasar27@gmail.com

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

A Bidirectional Analysis of Disasters from the Perspective of Environmental Ethics

Selime CANLI, Ayten DİNÇ, Celal Emre AYHAN, Mustafa BEŞER, Ejder ÖZYAŞAR

Disasters are multidimensional phenomena arising from natural, technological, or human-induced processes that profoundly affect not only social life but also environmental systems. In this context, environmental ethics provides an important theoretical foundation for evaluating the causes, impacts, and management processes of disasters. This study aims to examine how disasters are conceptualized through anthropocentric, biocentric, and ecosystem-based approaches, and to reveal the bidirectional relationship between disasters and environmental ethics. The study is designed based on a literature review and conceptual analysis. In this scope, recent academic studies in the fields of environmental ethics, disaster management, sustainability, and climate change have been examined. During the literature review process, key theoretical approaches were identified; in the conceptual analysis phase, these approaches were analysed in relation to disaster risk perception, human–nature relations, and disaster management processes. The analysis was conducted within a comparative and interpretative framework, and the ways in which ethical perspectives make sense of disasters were evaluated through a holistic approach. The findings are grouped into three main dimensions: (i) the anthropocentric approach, by instrumentalizing nature, indirectly increases disaster risks through environmental degradation; (ii) biocentric and ecosystem-based approaches offer a more sustainable and preventive risk reduction framework by addressing the human–nature relationship in a holistic manner; (iii) climate change, as a structural risk multiplier that increases the frequency and severity of disasters, necessitates the reconsideration of ethical approaches. In conclusion, the relationship between disasters and environmental ethics is reciprocal and transformative. Therefore, disaster management policies should be grounded not only in technical capacity but also in ethical, ecosystem-oriented, and sustainable approaches. This study positions environmental ethics as a foundational level of analysis in disaster risk management and offers a holistic conceptual framework emphasizing the decisive role of ethical perspectives in the formation and reduction of disaster risks.

Keywords: Environmental ethics, disasters, sustainability, climate change, ecosystem.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Eczanelerin Hazırlık Boyutunda Afet Okuryazarlığı Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Burak TURHAN[1], Cüneyt ÇALIŞKAN[2]

Afetler, sağlık sistemleri üzerinde ciddi baskı oluşturarak sağlık hizmet sunumunu aksatabilmektedir. Toplum eczaneleri ise, afet öncesi ve sırasında ilaç temini ve danışmanlık hizmetleriyle kritik rol üstlenmektedir. Bu çalışmanın amacı, İstanbul'daki toplum eczanelerinin hazırlık boyutunda afet okuryazarlığı düzeylerini değerlendirmektir. Yöntem: Bu araştırma, tanımlayıcı kesitsel tasarımda yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini İstanbul'da faaliyet gösteren 5684 eczane oluşturmuş; sistematik örnekleme yöntemi kullanılarak 360 katılımcıya ulaşılmıştır. Veri toplama, Aralık 2024-Nisan 2025 tarihleri arasında İstanbul ilinde gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak Afet Okuryazarlığı Ölçeği'nin hazırlık boyutu kullanılmış ve veriler yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve lojistik regresyon analizi uygulanmıştır. Bulgular: Katılımcıların hazırlık boyutunda afet okuryazarlığı dönüştürülmüş puan ortalaması 34.59±6.74'tür (min–maks: 0–50). Alt boyutlarda en düşük puan bilgiye erişim, en yüksek puan anlama boyutunda saptanmıştır. Çok değişkenli lojistik regresyonda lise ve altı eğitim düzeyi hazırlık ve erişim boyutlarıyla; ön lisans mezuniyeti hazırlık, erişim, anlama ve değerlendirme boyutlarıyla anlamlı ilişki göstermiştir. Meslek değişkeninde yalnızca eczacı dışındaki sağlık personeli olma durumu anlama boyutuyla ilişkili bulunmuştur. Sonuç: Eczane çalışanlarının afet okuryazarlığı, özellikle afetlere hazırlık düzeyi açısından geliştirilmelidir. Bu doğrultuda, afet temelli mesleki eğitimlerin yaygınlaştırılması hem çalışanlar hem de toplumun afetlere hazırlık kapasitesine katkı sağlayabilir.

Anahtar kelimeler: Afet okuryazarlığı, eczane çalışanları, afet hazırlığı, afet eğitimi, halk sağlığı

[1] Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu, Trabzon Üniversitesi, Trabzon Türkiye
[2] Acil Yardım ve Afet Yönetimi Bölümü, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, İstanbul Türkiye

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Assessment of Disaster Literacy Levels of Pharmacies in the Preparedness Dimension

Burak TURHAN, Cüneyt ÇALIŞKAN

Disasters can place substantial pressure on health systems and disrupt the delivery of health services. Community pharmacies play a critical role before and during disasters by ensuring access to medications and providing counseling services. This study aimed to assess the disaster literacy levels of community pharmacies in Istanbul in terms of the preparedness dimension. This study was conducted using a descriptive cross-sectional design. The study population consisted of 5,684 pharmacies operating in Istanbul, and 360 participants were reached using a systematic sampling method. Data were collected in Istanbul between December 2024 and April 2025. The preparedness dimension of the Disaster Literacy Scale was used as the data collection tool, and data were collected through face-to-face interviews. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and logistic regression analysis were used for data analysis. The participants' mean transformed disaster literacy score in the preparedness dimension was 34.59 ± 6.74 (min–max: 0–50). Among the subdimensions, the lowest score was observed in accessing information, whereas the highest score was observed in understanding. In the multivariable logistic regression analysis, having a high school education or below was significantly associated with the preparedness and access dimensions, while having an associate degree was significantly associated with the preparedness, access, understanding, and appraisal dimensions. Regarding occupation, only being a healthcare worker other than a pharmacist was found to be associated with the understanding dimension. The disaster literacy of pharmacy staff should be improved, particularly in terms of disaster preparedness. Accordingly, expanding disaster-based professional training may contribute to enhancing both pharmacy staff's and the community's capacity for disaster preparedness.

Keywords: Disaster literacy, pharmacy staff, disaster preparedness, disaster education, public health.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Afet Sonrası Dönemde Modüler Gıda Paketi Yaklaşımı

Ömer Berke CUROĞLU[1], Gülçin ÖZBAY[2]

Afetler, bireylerin güvenli gıda ve yeterli beslenmeye erişimini kesintiye uğratan olağanüstü durumlardır. Afet sonrası süreçte yaygın olarak kullanılan standart gıda paketleri dağıtım kolaylığı sağlasa da çocuklar, yaşlılar, gebe-emziren kadınlar ve kronik hastalığı olan bireyler gibi farklı gereksinim gruplarının ihtiyaçlarını her zaman yeterince karşılayamamaktadır. Amaç: Bu çalışmanın amacı, afet sonrası beslenme hizmetlerinde gereksinime duyarlı, esnek ve uygulanabilir bir model olarak modüler gıda paketi yaklaşımını ortaya koymaktır. Yöntem: Çalışma, PRISMA 2020 akış yaklaşımı dikkate alınarak yapılandırılmış sistematik literatür taraması temelli bir model önerisi niteliğindedir. Literatür taraması Türkçe ve İngilizce veri tabanlarında; çeşitli anahtar kelimelerin taratılmasıyla yürütülmüştür. Dahil edilen çalışmalar içerik ve tema bakımından değerlendirilmiştir. Bulgular: İnceleme sonucunda afet sonrası tek tip gıda yardımlarının lojistik açıdan pratik olmasına karşın beslenme yeterliliği ve hedefe uygunluk bakımından sınırlı kaldığı belirlenmiştir. Bu doğrultuda, tüm bireyler için dayanıklı, hijyenik ve temel beslenme desteği sağlayan bir çekirdek paket ile çocuk, yaşlı, gebe-emziren kadın, diyabet/kronik hastalık ve özel diyet gereksinimi olan bireylere yönelik destek modüllerinden oluşan iki düzeyli bir sistem önerilmiştir. Sonuç: Modüler gıda paketi yaklaşımı, afet sonrası beslenme hizmetlerini daha kapsayıcı ve gereksinime duyarlı hale getirebilir. Bu model, standartlaşma ile esnekliği bir araya getirerek hem lojistik etkinliği hem de beslenme uygunluğunu güçlendirebilir.

Anahtar kelimeler: Afet beslenmesi, modüler gıda paketi, hassas gruplar, afet yönetimi

[1] Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Gastronomi ve Mutfak Sanatları A.B.D. berkecuroglu@gmail.com ORCID: 0000-0002-5069-6726
[2] Doç. Dr. Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Gastronomi ve Mutfak Sanatları gozbay@subu.edu.tr ORCID: 0000-0002-5647-7137

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Modular Food Package Approach in the Post-Disaster Period

Ömer Berke CUROĞLU, Gülçin ÖZBAY

Disasters are extraordinary events that disrupt individuals' access to safe food and adequate nutrition. Although standard food packages commonly used in the post-disaster period provide ease of distribution, they may not always adequately meet the needs of groups with different nutritional requirements, such as children, older adults, pregnant and lactating women, and individuals with chronic diseases. Purpose: The aim of this study is to propose the modular food package approach as a need-sensitive, flexible, and applicable model for post-disaster nutrition services. Method: This study is designed as a model proposal based on a systematic literature review structured in accordance with the PRISMA 2020 flow approach. The literature search was conducted in Turkish and English databases using various relevant keywords. The included studies were evaluated in terms of content and themes. Findings: The review revealed that although one-size-fits-all food aid packages are practical from a logistical perspective, they remain limited in terms of nutritional adequacy and suitability for different target groups. Accordingly, a two-level system is proposed, consisting of a core package that provides durable, hygienic, and basic nutritional support for all individuals, along with support modules designed for children, older adults, pregnant and lactating women, individuals with diabetes or chronic diseases, and those with special dietary requirements. Conclusion: The modular food package approach may contribute to making post-disaster nutrition services more inclusive and responsive to diverse needs. By integrating standardization with flexibility, this model can strengthen both logistical efficiency and nutritional suitability.

Keywords: Disaster nutrition, modular food package, vulnerable groups, disaster management.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Yerel Düzey Sel/Taşkın ve Su Baskını Saha Tatbikatı Sonuç Raporu'nun TAMP ve Olay Komuta Sistemi Perspektifinden Değerlendirilmesi: Kurumsal Koordinasyon ve Müdahale Etkinliği Analizi

Mehmet Can AKSEKİOĞLU[1]

Hidrometeorolojik afetler arasında yer alan sel ve taşkınlar; artan ve şiddetlenen yağışların neden olduğu, ani gelişen ve çok paydaşlı yönetim ile müdahale gerektiren afetlerdir. Bu tür afetlerde müdahale başarısı; Türkiye Afet Müdahale Planı (TAMP) kapsamında yerel düzey afet gruplarının etkin koordinasyonu, bilgi yönetimi, veri doğrulama süreçleri, Olay Komuta Sistemi (ICS) yaklaşımına uygun olay yeri yönetimi ve ortak operasyon resmi (COP) oluşturulmasına bağlıdır. Bu kapsamda, 09 Nisan 2026 tarihinde Kırklareli ilinde gerçekleştirilen Yerel Düzey Sel/Taşkın ve Su Baskını Saha Tatbikatı, müdahale etkinliği, kurumsal koordinasyon, standart uyumu ve bilimsel bilgi üretimi açısından önemli bir uygulama alanı oluşturmuştur. Amaç: Yerel düzeyde gerçekleştirilen tatbikata ait Tatbikat Sonuç Raporu üzerinden afet grupları arasındaki kurumsal koordinasyon, bilgi yönetimi, veri doğrulama süreçleri, ortak operasyon resmi ve müdahale etkinliğini değerlendirerek; güçlü yönler ile geliştirilmesi gereken yapısal alanları belirlemek, uluslararası afet yönetimi standartlarıyla uyumu güçlendirmek ve operasyonel kapasitenin artırılmasına yönelik öneriler sunmak amaçlanmaktadır. Yöntem: Bu çalışma, TAMP kapsamında gerçekleştirilen yerel düzey Sel/Taşkın ve Su Baskını Saha Tatbikatı'na ait Tatbikat Sonuç Raporu'nun değerlendirilmesine dayanmaktadır. Olay sürümleri, saha uygulamaları ve operasyonel kayıtlar esas alınarak; kurumsal koordinasyon, bilgi yönetimi, veri doğrulama süreçleri ve müdahale etkinliği uygulama temelli vaka analizi yaklaşımıyla incelenmiştir. Bulgu: Tatbikat Sonuç Raporu ile TAMP kapsamında yerel düzey afet gruplarının kurumsal koordinasyon düzeyi, bilgi yönetimi, veri doğrulama süreçleri, ortak operasyon resmi ve müdahale etkinliğine ilişkin güçlü yönler ile geliştirilmesi gereken yapısal alanlar ortaya konulacaktır. Ayrıca, uygulamanın uluslararası afet yönetimi standartlarıyla uyum düzeyi değerlendirilecektir. Sonuç: Tatbikat sonuçları, afet yönetiminde müdahale başarısının yalnızca fiziksel kapasiteye değil; TAMP kapsamında Olay Komuta Sistemi (ICS) yaklaşımına uygun kurumsal koordinasyon, bilgi yönetimi, veri doğrulama ve ortak operasyon resmi oluşturulmasına bağlı olacağını gösterecektir. Ulusal ve uluslararası standartlarla uyumun güçlendirilmesi, müdahale etkinliğinin artırılmasında temel gereklilik olacaktır.

Anahtar kelimeler: Hidrometeorolojik afetler, sel/taşkın tatbikatı, TAMP, afet yönetimi, koordinasyon

[1] Kırklareli İl Afet ve Acil Durum Müdürlüğü, mcanaksekioglu@gmail.com, +90 (530) 978 73 97

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Evaluation of the Local Level Flood/Water Inundation Field Exercise Results Report from the Perspective of TAMP and Incident Command System: Analysis of Institutional Coordination and Response Effectiveness

Mehmet Can AKSEKİOĞLU

Floods, which are among hydrometeorological disasters, are local disasters caused by increased and intensified rainfall and can be managed with a multi-member management approach. The success of responding to such disasters depends on the effective coordination of local-level disaster groups, information management, incident-site management in accordance with the Incident Command System (ICS) approach, and a common operational table (COP) within the framework of the Turkish Disaster Response Plan (TAMP). This capability was demonstrated in the Local Level Flood/Water Inundation Field Exercise held in Kırklareli province on April 9, 2026, and constituted an important application area in terms of response effectiveness, institutional coordination, standardization, and knowledge production. Objective: The objective of this study is to evaluate institutional coordination, information management, data verification processes, common operational structure, and response effectiveness among disaster groups, based on the results report of a local-level exercise; to identify strengths and areas for structural improvement; and to offer recommendations to strengthen compliance with international disaster management standards and enhance operational capacity. Method: This study is based on the evaluation of the Final Report of the Local Level Flood/Damage Field Exercise conducted within the scope of TAMP. Institutional coordination, information management, data verification processes and response effectiveness were examined using a practice-based case analysis approach, based on event simulations, field applications and operational records. Findings: The Exercise Results Report will reveal the strengths and areas for structural improvement of the local-level disaster groups within the scope of TAMP in terms of institutional coordination level, information management, data verification processes, common operational framework, and response effectiveness. In addition, the level of compliance of the implementation with international disaster management standards will be evaluated. Conclusion: The results of this exercise will demonstrate that the success of response in disaster management depends not only on physical capacity but also on institutional coordination, information management, data verification, and the establishment of a common operational framework in accordance with the Incident Command System (ICS) approach within the scope of TAMP. Strengthening compliance with national and international standards will be a fundamental requirement in increasing response effectiveness.

Keywords: Hydrometeorological disasters, flood/damage exercise, Türkiye Disaster Management Plan (TAMP), disaster management, coordination

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Katran Kaynaklı Kimyasal Bulaş (KBRN) Olaylarında Kurumlar Arası Tam Ölçekli Saha Tatbikatı: İsdemir Örneği

Ayten TELLİ İYİOL[1], Döndü DAĞHAN[1]

Endüstriyel tesislerde katran hattı sızıntısı gibi olaylar, kimyasal bulaş, ikincil kontaminasyon ve çoklu maruziyetli vakaların yönetimi açısından yüksek risk oluşturmaktadır. Bu çalışmanın amacı, büyük endüstriyel tesislerde meydana gelebilecek kimyasal bulaş olaylarında kurumlar arası koordinasyon kapasitesini ve KBRN hazırlık düzeyini değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: 15 Nisan 2026 tarihinde İSDEMİR Kok Fabrikası Müdürlüğü'nde tam ölçekli bir saha tatbikatı gerçekleştirilmiştir. Senaryo kapsamında, bakım çalışması sırasında katran tankında sızıntı meydana gelmiş; müdahale sürecinde 8 personel sıcak katranla temas ve maruziyet sonucu kimyasal bulaştan etkilenmiştir. Tatbikata, İSDEMİR ekiplerinin yanı sıra HBB İtfaiye, AFAD, UMKE, İl Sağlık Müdürlüğü ve kolluk kuvvetlerinden toplam 121 personel katılım sağlamıştır. Bulgular: Müdahale sürecinde AFAD tarafından Kırmızı (Sıcak), Sarı (Ilık) ve Yeşil (Soğuk) bölgeler tanımlanmıştır. Yaralılar, İSDEMİR İtfaiye ekipleri tarafından kırmızı alandan tahliye edilmiş; sarı alanda AFAD tarafından dekontaminasyon işlemleri uygulanmış ve yeşil alanda UMKE tarafından KBRN temelli triyaj gerçekleştirilmiştir. Triyaj sonucunda 3 kişi kırmızı, 2 kişi sarı ve 3 kişi yeşil kod ile değerlendirilmiş ve ilgili hastanelere sevk edilmiştir. Sonuç: Tatbikat, kurumlar arası iletişim ve koordinasyonun etkinliğini ortaya koymuş; ilgili birimlerin KBRN vakalarına müdahale kapasitesine önemli katkı sağlamıştır. Bulgular, benzer endüstriyel risklere karşı hazırlık düzeyinin güçlendirilmesinde ortak tatbikatların kritik öneme sahip olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Kimyasal bulaş; KBRN, dekontaminasyon, triyaj; kurumlar arası koordinasyon

[1] İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE
AFET YÖNETİMİ KONGRESİ
15-17 Mayıs 2026

Inter-Institutional Full-Scale Field Exercise in Tar-Based Chemical Contamination (CBRN) Incidents: The Case of Isdemir

Ayten TELLİ İYİOL, Döndü DAĞHAN

Introduction and Objective: Incidents such as tar line leaks in industrial facilities pose significant risks in terms of chemical contamination, secondary contamination, and the management of multiple-exposure cases. The aim of this study is to evaluate the level of CBRN preparedness and the capacity for inter-institutional coordination in chemical contamination incidents that may occur in large industrial facilities. Materials and Methods: A full-scale field exercise was conducted on April 15, 2026, at the ISDEMIR Coke Plant Directorate. Within the scope of the scenario, a leak occurred in a tar tank during maintenance activities, and 8 personnel were affected by chemical contamination as a result of contact with and exposure to hot tar during the response. A total of 121 personnel participated in the exercise, including ISDEMIR teams as well as the HBB Fire Department, AFAD, UMKE, the Provincial Health Directorate, and law enforcement units. Findings: During the response, Red (Hot), Yellow (Warm), and Green (Cold) zones were designated by AFAD. The injured personnel were evacuated from the red zone by ISDEMIR Fire Department teams; decontamination procedures were carried out by AFAD in the yellow zone, and CBRN-based triage was performed by UMKE in the green zone. As a result of the triage, 3 individuals were classified as red, 2 as yellow, and 3 as green, and were subsequently referred to the relevant hospitals. Conclusion: The exercise demonstrated the effectiveness of inter-institutional communication and coordination and made a meaningful contribution to the response capacity of the relevant units in CBRN incidents. The findings indicate that joint exercises are critically important for strengthening preparedness against similar industrial risks.

Keywords: Chemical contamination; CBRN; decontamination; triage; inter-institutional coordination

T.C. CUMHURBAŞKANLIĞI
YEREL YÖNETİM VE AFET POLİTİKALARI KURULU

Himayelerinde

1. ULUSLARARASI
ACİL YARDIM VE AFET YÖNETİMİ KONGRESİ

15-17 Mayıs 2026

SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ, İSTANBUL

DETAYLAR İÇİN
www.acilafetkongre.org

Afetlere Hazır Türkiye!

AFAD

T.C. SAĞLIK BAKANLIĞI
İSTANBUL
İL SAĞLIK MÜDÜRLÜĞÜ

TÜRK KIZILAY

AYAYDER